

ДНЕВНИКЪ ЗАКОНОВЪ.

DZIENNIK PRAW.

Tom 68.

WARSZAWA.

W DRUKARNI RZĄDOWEJ OKRĘGU NAUKOWEGO WARSZAWSKIEGO.

1868.

D-58/82

DZIENNIK PRAW

№ 230.

Tom Szescdziesiaty Ósmy.

У К А З Ъ

Его Императорского Величества, Самодержца Всероссийского,

Изъ Правительствующаго Сената.

По указу Его Императорского Величества, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Управляющаго Министерствомъ Юстиціи, отъ 26-го Января сего года, за № 1098-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату отношеніе Его Императорскаго Высочества Главноуправляющаго IV Отдѣленіемъ Собственной Его Императорскаго Величества Канцелярии, слѣдующаго содержанія: на основаніи положенія Высочайшаго утвержденія 27 Мая 1819 г., игральныя карты продавались чрезъ посредство особыхъ коммисіонеровъ, получавшихъ карты изъ приказовъ общественнаго прозрѣнія. Затрудненія, сопряженныя съ этою системою, по закрытии приказовъ привели къ убѣждѣнію о необходимости упразднить коммисіонеровъ и разрѣшить продажу картъ всѣмъ имѣющимъ право торговать. Затѣмъ въ Оренбургскомъ Совѣтѣ состоялись два проекта: по первому предполагалось обязать торговцевъ продавать карты не иначе, какъ по таксѣ; второй же проектъ заключался въ томъ, чтобы дозволить торгующимъ сбывать карты по вольнымъ цѣнамъ, съ увеличеніемъ въ тоже время, по возможности, числа казенныхъ складовъ, изъ которыхъ желающимъ карты отпускались бы всегда по установленной таксѣ. Его Императорское Величество, по всеподданнейшему докладу Его Императорскаго Высочества Главноуправляющаго IV Отдѣленіемъ Собственной Его Им-

U K A Z

JEGO CESARSKIEJ MOŚCI SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI,

z Rządzącego Senatu.

Stosownie do Ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Senat Rządzący słuchał: przedstawienia Zarządzającego Ministerstwem Sprawiedliwości, z d. 26 Stycznia r. b. № 1098, przy którym składa Rządzącemu Senatowi odezwę JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Główniezarządzającego IV Wydziałem Własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancellaryi, osnowy następującej: na zasadzie Ustawy NAJWYŻEJ dnia 27 Maja 1819 roku zatwierdzonej, karty do gry sprzedawane były za pośrednictwem oddzielnich kommissantów, którzy otrzymywali takwe z Urzędów Opieki Publicznej. Trudności z systemem tym połączone, po zniesieniu powomionych Urzędów, doprowadziły do przekonania o potrzebie zniesienia kommissantów i dozwolenia sprzedaży kart wszystkim mającym prawo do zajmowania się handlem. Następnie w Radzie Opiekuńczej sporządzono dwa projekta: według pierwszego proponowano zobowiązać handlujących aby sprzedawali karty nie inaczej jak podług taksy; drugi zaś projekt zasadzał się na tem, aby handlującym dozwolić sprzedaż kart po cenach dowolnych, lecz powiększyć przytem w miarę możliwości liczbę składów rządowych, z których by karty wydawane były żądającym zawsze podług przepisanej taksy. JEGO CESARSKA MOŚĆ po najpoddanniejszym przedstawieniu przez JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Główniezarządzającego IV Wydziałem Własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancellaryi tych dwóch projektów, NAJMIĘSIĘWIĘ-

ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА КАНЦЕЛЯРИИ, сихъ двухъ проектовъ, изволилъ Всемилостивѣйше одобрить второй. Нынѣ Опекунскій Совѣтъ начерталъ по настоящему предмету нижепрописаннымъ подробнѣя правила: 1) Выѣлка и продажа игральныхъ картъ, гадательныхъ, путевыхъ, пасьянсныхъ, дѣтскихъ и т. п., оставаясь, по прежнему, привилегію Императорскаго воспитательного дома, предоставляется исключительно С.-Петербургскому Опекунскому Совѣту. 2) Продажа выдаваемыхъ на фабрикѣ воспитательного дома картъ, производившаяся донынѣ чрезъ комиссіонеровъ Опекунскаго Совѣта, отмѣняется, а вмѣсто того во всей Россійской Имперіи и Царствѣ Польскомъ устанавливается продажа картъ изъ собственныхъ магазиновъ Опекунскаго Совѣта, равно чрезъ посредство разныxъ правительственныйxъ, общественныхъ и благотворительныхъ учрежденій, по соглашенію ихъ съ Опекунскимъ Совѣтомъ. 3) Главныxъ основанія такого соглашенія заключаются въ слѣдующемъ:
 а) Означеннymъ учрежденіямъ, какъ напр. земскимъ управамъ, приказамъ общественнаго призрѣнія, благотворительнымъ обществамъ и проч., предоставляется принимать на себя храненіе и продажу картъ, но лишь съ полною отвѣтственностью всего земства губерніи или другаго учрежденія, по принадлежности, за цѣлость выѣляемыхъ имъ картъ и вырученыхъ за оныя денегъ. б) Общественные учрежденія обязываются продавать карты ежедневно всѣмъ желающимъ въ количествѣ, какое они потребуютъ, но не менѣе игры или двухъ колодъ и притомъ по таксѣ, т. е. по цѣнамъ означеннymъ на оберткахъ, безъ всякой уступки покупающимъ оныя какъ для торговли, такъ и для собственнаго употребленія.
 в) Вырученныя отъ продажи картъ деньги должны быть высылаемы, въ мѣсячные или лугие сроки, по соглашенію, въ канцелярию Опекунскаго Совѣта при вѣдомости о количествѣ проданныхъ картъ, съ показаніемъ ихъ разборъ. г) По окончаніи года надлежитъ составлять общій отчетъ о количествѣ проданныхъ картъ и присыпать оный въ Совѣтъ не позже конца Января каждого года.
 д) Учрежденія, имѣющія къ тому возможность, обязуются установить отъ себя, на изысканныхъ выше основаніяхъ продажу картъ по таксѣ и въ уѣздныхъ городахъ, чрезъ посредство какихъ либо мѣстныхъ уѣздныхъ учрежденій. е) Карты доставляются въ учрежденія по распоряженію Опекунскаго Совѣта и на его счетъ; расходы же по снабженію запасами картъ уѣздныхъ складовъ принимаетъ на себя то учрежденіе, съ которымъ Опекунскій Совѣтъ вошелъ въ непосредственное соглашеніе по продажѣ и храненію картъ. ж) Страховые расходы за деньги, пересылаемыя въ Опекунскій Совѣтъ, падаютъ на счетъ сего послѣдняго. 4) Опекун-

raczył zatwierdzić drugi. Obecnie Rada Opiekuńcza ułożyła w tym przedmiocie poniższe szczegółowe przepisy: 1. Wyrób i sprzedaż kart do gry, wróżbiarskich, podróżnych, passjansowych, dziecięcych i t. p., pozostające jak dotychczas przywilejem CESARSKIEGO Domu Podrzutków, poruczają się wyłącznie S. Petersburgskiej Radzie Opiekuńczej. 2. Sprzedaż kart w fabryce Domu Podrzutków wyrabianych dokonywana dotychczas przez komisantów Rady Opiekuńczej, znosi się, a natomiast w całem Cesarstwie Rossyjskiem i Królestwie Polskim urządzia się ich sprzedaż z własnych sklepów Rady Opiekuńczej a oraz za pośrednictwem różnych Instytutów Rządowych publicznych i dobrotczynnych, za porozumieniem się tychże z Radą Opiekuńczą. 3. Główne zasady do tego porozumienia się są następujące: a.) Pomiennym Instytutom jak np. przykład: Urzędem Ziemskim, Urzędem Opieki Publicznej, Towarzystwem Dobrotczynnym i innym, dozwala się przyjmować na siebie przechowywanie i sprzedaż kart, lecz tylko pod zupełną odpowiedzialnością całego ziemstwa gubernii, lub innego właściwego instytutu, za całość powierzonych im kart i pobieranych za takowe pieniędzy. b.) Instytuty publiczne są obowiązane sprzedać karty codziennie wszystkim potrzebującym, w ilości jakiej żądać będą, wszakże niemniej jak jedną grę czyli dwie talie i podług taksy, t. j. podług cen wymienionych na kopercie, bez wszelkiego ustępstwa na rzecz nabywających takowe, czy to na handel czy też na użytko własny. c.) Pieniądze ze sprzedaży kart otrzymywane, powinny być w terminach miesięcznych lub innych, według porozumienia się, odsyłane do kancelaryi Rady Opiekuńczej przy wykazie ilości kart sprzedanych, z wymienieniem ich gatunków. d.) Po skończeniu się roku, należy sporządzić ogólne sprawozdanie o ilości sprzedanych kart, i przesłać takowe do Rady nie później jak w końcu Stycznia każdego roku e.) Instytuty dla których to jest možebnem, obowiązane są urządzić na powyżej wyrażonych zasadach sprzedaż kart podług taksy i w miastach powiatowych za pośrednictwem jakichbądź miejscowych Instytutów powiatowych. f.) Karty dostarczane być mają do Instytutów z rozporządzenia Rady Opiekuńczej i na jej rachunek; wydatki zaś na zaopatrzenie w zapas kart składow powiatowych, przyjąć ma na siebie ten Instytut, z którym Rada Opiekuńcza weszła w bezpośrednie porozumienie względem sprzedaży i przechowywania kart. g.) Opłatek asurancyjnej od pieniędzy przesyłanych do Rady Opiekuńczej ponosi taž Rada. 4.) Rada Opiekuńcza ustępuje na rzecz tych rządowych i publicznych instytutów, które podejmą się przechowywania i sprzedaży kart w miastach gubernialnych, po 6% od každego rubla tej sumy, za którą kart sprzedano; tym zaś Instytutom, które urządzają sprzedaż kart podług taksy w miastach powiatowych, stosownie do punktu 3

скій Совѣтъ въ пользу тѣхъ правительственныхъ и общественныхъ учреждений, кои примутъ на себя храненіе и продажу картъ, удѣляеть въ губернскихъ городахъ 6% съ каждого рубля той суммы, за какую ими продано будетъ карты; тѣмъ же учреждениямъ, кои установятъ продажу картъ по таксѣ въ уѣздныхъ городахъ, какъ сказано въ п. 3-мъ, Совѣтъ предоставляетъ 8%, полагая два линія на покрытие издержекъ по доставкѣ картъ изъ губернского города въ уѣздный. Изъ упомянутаго процентнаго вознагражденія разрѣшается отдѣлять некоторую часть въ пользу тѣхъ слушающихъ, на коихъ возложены будуть занятія по продажѣ картъ. 5) За упраздненіемъ особыхъ коммисіонеровъ, всѣмъ имѣющимъ право торговли дозволяется заниматься продажею картъ по цѣнамъ, какія они для себя признаютъ выгодными; но никто не имѣетъ права производить торговлю картами играчными, съ разорванными бандеролями и обертками, а также картами иностранными. Лица, кои въ семъ окажутся виновными, подвергаются взысканіемъ установленнымъ Св. Зак. улож. о наказ. уг. и испр. ст. 760, изд. 1866 г., и уст. тамож., изд. 1857 г., ст. 1561—1571. 6) Мѣстная полиція имѣеть строгій надзоръ, дабы торга запрещенными картами, равно тайной ихъ выдаѣки и употребленія контрабандныхъ картъ (въ исполненіе Имениаго Высочайшаго Указа 1766 г. Августа 7 дня) нигдѣ не было производимо, и чтобы виновные въ томъ были преслѣдуемы безъ малѣшаго послабленія и подвергаемы, установленнымъ порядкомъ, опредѣленнымъ въ законахъ наказаніямъ (Полн. Собр. Зак. 1819 г. Т. XXXVI ст. 27815 п. 13). 7) Подъ запрещенными картами разумѣются, сверхъ иностранныхъ, и такія, кои сдѣланы на тайной фабрикѣ, имѣютъ поддѣльные штемпеля или уже понграны. Каждый кто усмотрѣть или узнаетъ о подвоеѣ или продажѣ таковыхъ запрещенныхъ картъ, обязанъ доводить о томъ до свѣдѣнія полиціи или другихъ установленныхъ властей, для представованія виновныхъ; карты же сколько таковыхъ запрещенныхъ и понграныхъ окажется, секвеструются и доставляются въ Опекунскій Совѣтъ. Виновные въ дѣланіи фальшивыхъ картъ, кроме ответственности по закону какъ за подлогъ, подвергаются взысканію штрафа за каждую дюжину по 14 р. 40 к. въ пользу открывателей и уличителей виновнаго (тамъ же п. 14 и 16). 8. Виновные въ тайномъ производѣи иностранныхъ игральныхъ картъ, равно продающіе карты играчныя, хотя выдѣланыя на фабрикѣ воспитательного дома, но безъ бандеролей, сверхъ конфискаціи картъ подвергаются денежному взысканію по 15 руб. съ каждой дюжины колодъ. То же взысканіе полагается и въ случаѣ, когда привезено будетъ иностранныхъ картъ и менѣе одной дюжины колодъ (ул. онак. ст. 760). 9. Равномѣрно не

Rada odstapi 8%, licząc dwa zbywające procenta na pokrycie kosztów dostawienia kart z miasta gubernialnego do powiatowego. Ze wspomnionego wynagrodzenia procentowego dozwala się wyznaczać niejaką część na korzyść służby, na którą włożony będzie obowiązek zajmowania się sprzedażą kart. 5.) Ze zniesieniem oddzielnych komisantów, wszystkim mającym prawo trudnienia się handlem, dozwala się zajmować sprzedażą kart po cenach, jakie dla siebie za korzystne uznają; nikt wszakże nie ma prawa prowadzić handlu kartami używanymi, z rozerwanymi banderolami i kopertami, jak również kartami zagranicznymi. Osoby, któreby pod tym względem okazały się winnemi, ulegną karom oznaczonym w Zb. Praw Kod. Kar. GŁ i Popr. art. 760 wyd. 1866 r. i Ust Cel. wyd. 1857 r. art. 1561—1571. 6) Policyjna miejscowa scisłe ma pilnować aby handel zabronionymi kartami, jak również potajemny ich wyrób i używanie kart defraudowanych (w wykonaniu Imiennego NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 7 Sierpnia 1766 r.) nigdzie nie miały miejsca i aby winni w tej mierze byli z całą surowością ścigani i według ustanowionego porządku pociągani do kar prawem oznaczonych (Kompl. Zb. praw. 1819 r. T. XXXVI art. 27815 p. 13). 7) Za karty zabronione uważać należy, oprócz zagranicznych i takie, które wyrobione zostały w fabryce potajemnej, mają stemple podrobione, lub były już używane. Każdy dostrzegający lub mający wiadomość o dowozie lub sprzedaży kart zabronionych, obowiązany donieść o tem policyj lub innej ustanowionej władzy, dla scigania winnych; wykryte zaś karty zabronione i używane, mają być skonfiskowane i odesłane do Rady Opiekuńczej. Winni podrabiania kart fałszywych, oprócz odpowiedzialności według prawa jak za oszustwo, ulegną karze pieniężnej po rsr. 14 kop. 40 za każdy tuzin na korzyść wykrywających winnego (tamże p. 14 i 16). 8) Winni potajemnego przewozu zagranicznych kart do gry, jak również sprzedający karty używane, chociażby te wyrobione były w fabryce Domu Podrzutków lecz bez banderoli, obok skonfiskowania kart, ulegną karze pieniężnej po rsr. 15 za każdy tuzin talij. Takaż sama kara wymierzona być ma i w takim razie, kiedy karty zagraniczne przywiezione będą i w ilości mniejszej jak jeden tuzin talij (Kod. Kar. art. 760). 9) Zabrania się również i w prywatnych instytucyach, jako to: w klubach i towarzystwach różnej nazwy samowolnego handlu kartami używanymi, w sposóbie podawania ich do gry powtórnej, za cene niższą, członkom i gościom towarzystwa. Rzeczone podawanie kart używanych, w samych klubach i towarzystwach, może mieć miejsce nie inaczej jak za zgodą Rady Opiekuńczej i pod tym warunkiem, aby každa podawana gra, była oklejona oddzielną marką Rady Opiekuńczej. Marki takowe, towarzystwa nabywać mają w składach kart Rady Opiekuńczej, za opł-

допускается и въ частныхъ общественныхъ учрежденіяхъ, какъ то: клубахъ и собраніяхъ разныхъ наименованій, провозвольная торговля игроными картами, подъ видомъ подачи оныхъ для вторичной игры или уступки за уменьшенную цѣну, членамъ и гостямъ собрания. Таковая подача игроныхъ картъ собственно въ клубахъ и собранияхъ, можетъ быть допускаема не иначе какъ съ согласія Опекунскаго Совѣта и лишь съ тѣмъ, чтобы каждая подаваемая игра была оклеена особою маркою Опекунскаго Совѣта. Сии марки, общественными собраниями приобрѣтаются изъ карточныхъ магазиновъ Опекунскаго Совѣта, съ платою за каждую по 30 к. с. 10) Разрѣшеніе и объясненіе всѣхъ частностей, вытекающихъ изъ вышеизложенныхъ правилъ, равно опредѣленіе подробностей исполненія оныхъ со стороны тѣхъ мѣстъ, съ коими Совѣтъ войдетъ въ соглашеніе по предмету храненія и продажи картъ, предоставляемается Опекунскому Совѣту. Все же завѣданіе дѣлами карточнаго сбора возлагается на Директора канцеляріи сего Совѣта, подъ главными указаніями Предсѣдателя онаго. 11) Съ установлениемъ свободной торговли картами, въ выдахъ предупрежденія чрезмѣрнаго возвышенія цѣнъ на оныя, особенно въ мѣстностяхъ, где учрежденіе складовъ Опекунскимъ Совѣтомъ признано будетъ затруднительнымъ или невыгоднымъ, всѣмъ присвоивается право выписывать для себя карты по таксѣ непосредственно изъ столичныхъ магазиновъ Совѣта, съ платою лишь издержекъ за упаковку и перевысылку по почтѣ или другимъ путемъ, по правиламъ, утверждаемымъ Опекунскимъ Совѣтомъ и публикуемымъ во всеобщее свѣдѣніе. 12) Лицамъ торговаго сословія въ губерніяхъ и областяхъ, где не будетъ учреждено складовъ отъ Опекунскаго Совѣта, если лица сии потребуютъ картъ на сумму не менѣе 1000 р., они доставляются на счетъ Совѣта; въ случаѣ же невозможности или затруднительности для него принять на себя доставку картъ на мѣсто, дѣлается, по взаимному соглашенію, уступка въ пользу покупщика отъ 2 до 4 процентовъ, смотря по отдаленности мѣста, куда карты требуются. Государь Императоръ, въ 30-й день Декабря 1867 года, вслѣдствіе всеподданнѣшаго представленія, Главноуправляющаго IV Отдѣленіемъ Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи, благоволилъ Высочайше повелѣть: изъясненныя правила привести въ исполненіе. О сей Монаршей волѣ онъ, Главноуправляющій IV Отдѣленіемъ Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи, увѣдомляетъ Управляющаго Министерствомъ Юстиціи, для предложенія оной Правительствующему Сенату. Приказали: О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должностного, въ чемъ до кого касаться будетъ исполненія, увѣдомить Его Императорское

тѣ за кажду марку по коп. 30. 10) Rozstrzygnięcie i wyjaśnienie wszystkich szczegółów wywiązujących się z przepisów powyższych, jak również określenie szczegółów pod względem wykonywania ich przez te urzędy, z którymi Rada wejdzie w porozumienie co do przechowywania i sprzedaży kart, porucza się Rządzie Opiekuńczej. Całkowite zaś zawiadywanie interesami dotyczącymi wpływów za karty, wkłada się na Dyrektora Kancellaryi téżże Rady, pod głównym kierunkiem jéj Prezesa. 11) Po zaprowadzeniu wolnego handlu kartami, w celu zapobieżenia zbytelnemu wygórowaniu ich ceny, w takich szczególniej miejscowościach, w których urządzenie składow przez Radę Opiekuńczą uznane będzie za zbyt utrudnione, lub niekorzystne, dozwala się każdemu sprowadzać dla siebie karty po taksie bezpośrednio ze stołecznymi magazynów Rady, za opłatą jedynie kosztów opakowania i przesyłki pocztowej lub inną drogą, według przepisów przez Radę Opiekuńczą zatwierdzonych i do powszechnej wiadomości podanych. 12) Osobom handlującym w guberniach i okręgach, w których składy Rady Opiekuńczej urządzone nie będą, jeżeli te osoby zażądają kart za summę nie mniejszą od 1,000 rubli, takowe dostawione będą kosztem Rady; w razie zaś niemożności lub trudności w przyjęciu przez nią na siebie dostawy kart na miejsce, udzielony być ma, za wzajemnym porozumieniem się, rabat na korzyść nabywcy od 2 do 4 procentów, stosownie do odległości miejsca, do którego karty są żądane. NAJJAŚNIEJSZY PAN w dniu 30 Grudnia 1867 r. w skutku najpoddańniejszego przedstawienia Głównie zarządzającego IV Wydziałem Własnej JEGO CESARSKIEJ Mości Kancellaryi, NAJWYŻEJ rozkazać raczył: powyższe przepisy w wykonanie wprowadzić. O takowej Woli Monarszej, Głównie zarządzający IV Wydziałem Własnej JEGO CESARSKIEJ Mości Kancellaryi, zawiadamia Zarządzającego Ministerstwem Sprawiedliwości, dla przełożenia onej Rządzącemu Senatowi. Polecil: O takowym NAJWYŻSZYM Rozkazie dla wiadomości i należytego w czém kogo dotycze wykonania, zawiadomić JEGO CESARSKĄ WYSOKĘ Namiestnika Kaukaskiego, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Głównie-zarządzających oddzielnemi Wydziałami, jednych przez Ukazy a drugich przez złożenie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; takąż kopię zakonunikować Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości; również zawiadomić przez Ukazy, Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, Jeneral-Gubernatorów, Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Izby Sądowej, S. Petersburgską, Moskiewską i Charkowską, Zarządy Gubernialne, Wojskowe i Okręgowe, tudzież Izby Skarbowe i Sądu Kryminalnego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakommunikować

Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главпоуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Обер-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената, коій съ опредѣленія Сената, каковую сообщать и въ Департаментъ Министерства Юстиціи; равно дать знать указами: Учредительному въ Царствѣ Польскомъ Комитету, Генераль-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Судебнымъ Палатамъ: С.-Петербургской, Московской и Харьковской, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленимъ, и Палатамъ Казеннымъ и Уголовнаго Суда; въ Святѣйшій же Правительствующій Сѵнодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собрания сообщить вѣдѣнія, а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе. Февраля 14 дня 1868 года.

Число опубликованія, 8 (20) Іюня 1868 г.

odpisy, jak również zawiadomić Kantor Drukarni Senatu dla wydrukowania według przepisanego porządku. Dnia 14 Lutego 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета, Сенаторъ,
(подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 roku.

УКАЗЪ

Учредительному въ Царствѣ Польскомъ Комитету.

Имѣя въ виду, что подъ расширение района Александровской Цитадели необходимо было занять одинадцать мѣстностей, означенныхъ подъ № № 2039, 2040, 2111, 2112, 2113, 2124, 2136 2137, 2139, 2173b и 3134a въ г. Варшавѣ, принадлежащихъ частнымъ владельцамъ, и что мѣстности эти не могли быть приобрѣтены по добровольному соглашенію, Мы, по представлению Учредительного въ Царствѣ Комитета, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Отчужденіе на общественную надобность вышепомянутыхъ одинадцати мѣстностей въ г. Варшавѣ, произвести на основаніи постановленія бывшаго Совета Управления Царства 6 (18) Июня 1852 г. обь отчу деніи частной собственности на общественную надобность.

Ст. 2. Приведеніе въ исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возложить на Учредительный Комитетъ.

На подлинномъ Собственному Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С. Петербургѣ,
20 Февраля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственному Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго, Статс-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Върино:

Тайный Советникъ, (подпись) *Брауншвейгъ.*

Число опубликованія, 8 (20) Июня 1868 года.

U K A Z

To Komitetu Urzadzajacego w Królestwie Polskiem.

Zważywszy, że dla rozszerzenia obrębu Cytadelli Aleksandrowskiej, było konieczne zajęć jedenastu nieruchomości oznaczonych №№ 2039, 2040, 2111, 2112, 2113, 2124, 2136, 2137, 2139, 2173b i 3134a w m. Warszawie, do właścicieli prywatnych należących, i że nieruchomości te nie mogły być nabycie w drodze dobrowolnej ugody, na przedstawienie Komitetu Urzadzajacego w Królestwie Polskiem postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Wywłaszczenie na użytek publiczny wyżej wspomnionych jedenastu nieruchomości w m. Warszawie, dokonanem być ma na zasadzie postanowienia bylej Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 6 (18) Czerwca 1852 roku o wywłaszczeniu prywatnej własności na użytek publiczny.

Art. 2. Wprowadzenie w wykonanie Ukazu niniejszego, który w Dzienniku Praw winien być zamieszczony, porucza się Komitetowi Urzadzającemu.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ Mości ręką napisano:

„ALEKSANDRЪ.“

W St. Petersburgu,
dnia 20 Lutego 1868 roku.

Kontrassygnował: Zarządzający Własną JEGO CESARSKIEJ Mości Kancellaryą do Spraw Królestwa Polskiego, Sekretarz Stanu, *Nabokow.*

Тайный Советникъ, (подпись) *Брауншвейгъ.*

Za zgodnoścę:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wt. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 roku.

УКАЗЪ

Учредительному въ Царствѣ Польскомъ Комитету.

Имѣя въ виду, что для расширения Вроней улицы въ г. Warsaw, прымѣрительно къ опредѣленнымъ для оной регуляціоннымъ линіямъ, предстоитъ надобность запять изъ частной мѣстности № 1171^а поземельный участокъ пространствомъ въ 2876 квадратныхъ русскихъ футовъ, и что участокъ этотъ не могъ быть приобрѣтенъ по добровольному съ владѣльцемъ соглашенію, Мы, по представлению Учредительного Комитета, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Отчужденіе на общественную надобность вышепомянутаго поземельного участка въ г. Warsaw, произвести на основаніи постановленія бывшаго Совѣта Управлѣнія Царства 6 (18) Июня 1852 года объ отчужденіи частной собственности на общественную надобность.

Ст. 2. Приведеніе въ исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Девпикъ Законовъ, возложить на Учредительный Комитетъ.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества руково подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ С. Петербургѣ,
20 Февраля 1868 г.

Контрассигновалъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго,

Статьє-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрно:

Тайный Совѣтникъ, (подпись) *Браунштейнъ*.

Число опубликованія, 8 (20) Июня 1868 года.

U K A Z

To Komitetu Urzadzajacego w Królestwie Polskiem.

Zważywszy, że dla rozszerzenia ulicy Wroniej w m. Warszawie, po-
dług wyznaczonych dla niej linij regulacyjnych, zachodzi potrzeba
zająć z nieruchomości prywatnej pod № 1171^а część gruntu, obejmującą
powierzchni stóp kwadratowych ruskich 2876, i że grunt ten nie
mógł być nabyty za dobrowolną ugodą z właścicielem, na przedsta-
wienie Komitetu Urzadzajacego w Królestwie Polskiem, postanowiliśmy
i stanowimy:

Art. 1. Wywłaszczenie na użycie publiczny wyżej wspomnionej części gruntu w m. Warszawie, dokonanem być ma na zasadzie Postanowienia byłej Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 6 (18) Czerwca 1852 r. o wywłaszczeniu prywatnej własności na użycie pu-
bliczny.

Art. 2. Wprowadzenie w wykonanie Ukazu niniejszego, który w Dzienniku Praw winien być zamieszczony, porucza się Komitetowi Urzadzajacemu.

Na oryginale Własna JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

„ALEKSIANDRЪ.“

W St.-Petersburgu,
dnia 20 Lutego 1868 roku.

Kontrassygnował: Zarządzający Własna JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancellaryą do Spraw Królestwa Polskiego, Sekretarz Stanu, *Nabokow*.

Тайный Совѣтникъ, (подпись) *Браунштейнъ*.

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

Dyrektor Kancellaryi, *Wl. Holewiński*.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 roku.

301

У К А З Ъ

ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Въ указѣ Нашемъ, данномъ Правительствующему Сенату 28 Марта 1867 года, Мы возвѣстили волю Нашу, припять мѣры къ полному сліянію губерній Царства Польскаго съ прочими частями державы Нашей и съ сою цѣлію упразднить всѣ центральныя въ Царствѣ правительственные учрежденія, съ подчиненіемъ мѣстныхъ по каждому вѣдомству управлениій завѣдыванію подлежащихъ Министерствъ.

Нынѣ разсмотрѣвъ составленія, по соглашенію подлежащихъ Министровъ съ Намѣстникомъ Нашимъ въ Царствѣ, предположенія относительно упраздненія Правительственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ, и утвердивъ заключенія по сему предмету Комитета по дѣламъ Царства, повелѣваемъ: означенню Комиссію упразднить и состоящія въ ея вѣдѣніи части управлениія подчинить подлежащимъ учрежденіямъ Имперіи на слѣдующихъ основаніяхъ:

1. Губернскія правленія губерній: Варшавской, Калишской Кѣлецкой, Ломжинской, Люблинской Петроковской, Плоцкой, Радомской, Сувалкской и Сѣдлецкой, согласно 718 статьѣ II Тома Свода Законовъ, подчинить, въ общемъ установленномъ для прочихъ губерній Имперіи порядку, Правительствующему Сенату и за исключеніемъ тѣхъ отдѣлений спѣхъ правленій, кои принадлежать къ финансовому вѣдомству, причислить къ вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, подчинивъ сему Министерству и прочія въ означеныхъ губерніяхъ учрежденія, коими доселѣ завѣдывала Комиссія Внутреннихъ Дѣлъ.

2. Сохраняя за Намѣстникомъ Нашимъ въ Царствѣ, какъ за Главнымъ Начальникомъ Края, ближайшее наблюдение за ходомъ дѣлъ по всѣмъ частямъ управлениія, установить отношенія его къ Министерствамъ и учрежденіямъ, вѣдѣніе коихъ иныхъ распространяется на упомянутыя выше губерніи, а также и къ мѣстнымъ въ сихъ губерніяхъ управлениемъ, на тѣхъ же основаніяхъ, на коихъ дѣйствующими въ Имперіи законами, въ статтяхъ 290—350 общаго губернскаго учрежденія изложеннымъ, опредѣлены таковыя отношенія главныхъ начальниковъ губерній.

3. Дѣла по тѣмъ, входившимъ въ кругъ дѣйствій упраздня-

U K A Z

DO RZÄDZÄCEGO SENATU.

W Ukazie NASZYM do Rządzącego Senatu, wydanym 28 Marca 1867 r. oznajmiliśmy Wołę NASZĄ, aby przedsięwziąć środki do zupełnego zlania gubernij Królestwa Polskiego z innymi częściami NASZEGO Państwa, i w tym celu zwinąć wszystkie Centralne Władze Rządowe w Królestwie, z podaniem miejscowych w każdym Wydziale Zarządów pod zawiadzanie właściwych Ministerstw.

Obecnie, rozstrzañaszy ułożone, po porozumieniu się właściwych Ministrów z Namiestnikiem NASZYM w Królestwie, projektu co do zwinięcia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i zatwierdziszy wnioski w tym przedmiocie Komitetu do Spraw Królestwa, Rozkazujemy: pomienioną Komisję znieść, i zostające pod jej zawiadzaniem Zarządy, poddać pod zwierzchność właściwych władz w Cesarstwie na następnych zasadach:

1. Rządy Gubernialne gubernij: Warszawskiej, Kaliskiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej, Lubelskiej, Petrokowskiej, Płockiej, Radomskiej, Suwałkiskiej, i Siedleckiej, zgodnie z art. 718, Tomu II Zbioru Praw, według ogólnego ustanowionego dla innych gubernij Cesarsztwa porządku, poddać pod władzę Rządzącego Senatu, i za wyłączeniem tych Sekcji takowych Rządów, które należą do Wydziału Finansowego, przyłączyć do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, oddawszy pod zwierzchność tego Ministerstwa i inne w tych guberniach władze, którymi dotąd zawiadywała Komisja Spraw Wewnętrznych.

2. Zachowując Namiestnikowi NASZEMU w Królestwie, jako Głównemu Naczelnikowi Kraju, bliższy nadzór nad biegem interesów we wszystkich częściach Zarządu, ustanowić stosunki jego do Ministerstw i Władz, których zwierzchnictwo rozciąga się obecnie na wspomnione wyżej gubernie, jak również do miejscowych w tych guberniach Zarządów, na tych samych zasadach, na jakich według obowiązujących w Cesarsztwie praw, w art. 290—350 Ogólnej Ustawy Gubernialnej zawartych, określone są takowe stosunki Głównych Naczelników gubernij.

3. Interessa dotyczące przedmiotów, które wchodziły w zakres

емой Комисии Внутреннихъ Дѣлъ предметамъ, кои по прочимъ въ Имперіи губерніямъ подлежатъ вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, передать въ завѣдываніе сего Министерства; остальная же части перевести въ вѣдѣніе подлежащихъ Министерствъ и учрежденій на основаніяхъ ниже указанныхъ.

4. Административная и исполнительная дѣла по Варшавской православной епархіи, производившіяся доселѣ въ Комисии Внутреннихъ Дѣлъ, сосредоточить нынѣ же въ Варшавской Консисторіи съ тѣмъ, чтобы оныя производились и рѣшались епархиальнымъ начальствомъ подъ непосредственнымъ руководствомъ Святѣшаго Синода, на общихъ съ другими православными епархіями основаніяхъ.

5. Завѣдываніе общими мѣрами попеченія о развитіи и усовершенствованіи земледѣлія въ вышеупомянутыхъ десяти губерніяхъ, предоставить Министерству Государственныхъ Имуществъ, на тѣхъ же основавіяхъ, на коихъ оно вѣдаетъ дѣла сего рода въ прочихъ губерніяхъ.

6. Дѣла, касающіяся торговли и мануфактурной промышленности, передать нынѣ же въ вѣдѣніе Министерства Финансовъ въ предѣлахъ и порадкѣ, опредѣленныхъ общими узаконеніями Имперіи; дѣла же, относящіяся до купеческихъ гильдій, веденіе списковъ гильдейскихъ купцовъ и разрѣшеніе вопросовъ по гильдейскому уставу оставить, впередъ до образованія въ губерніяхъ Царства казенныхъ палатъ, на обязанности мѣстныхъ губернскихъ правленій и въ общемъ завѣдываніи финансового въ губерніяхъ Царства управлія. Засимъ состоящую при Комисии Внутреннихъ Дѣлъ особую секцію промышленности упразднить.

7. Состоящій при Комисии Внутреннихъ Дѣлъ мануфактурный совѣтъ, нынѣ же упразднить, предоставивъ Министру Финансовъ, въ городахъ, отличающихся мануфактурною промышленностью, учреждать мѣстные мануфактурные комитеты, на общихъ основаніяхъ, опредѣленнымъ законами Имперіи (ст. 31 уст. промыш. Т. XI Св. Зак.).

8. Заключающіяся въ утвержденномъ Нами 19 (31) Декабря 1866 года положенія о губернскомъ и уѣздномъ управліи въ губерніяхъ Царства постановленія, о предметахъ вѣдомства и предѣлахъ власти тамошнихъ губернскихъ и уѣздныхъ управлій, дополнить правилами, при семъ приложенными.

9. Губернаторамъ и губернскимъ правленіямъ, поименованымъ въ 1 статьѣ настоящаго указа десяти губерній, предоставить сноситься непосредственно, по дѣламъ ихъ вѣдомства, съ подле-

дѣлаѣніемъ зносзющей сіе Komissji Spraw Wewnętrznych, a które w innych guberniach Cesarsztwa należą do wydziału Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, oddać w zawiadzanie tegoż Ministerstwa; pozostałe zaś części przenieść pod zwierzchnictwo właściwych Ministerstw i władz, na zasadach niżej wskazanych.

4. Interessa administracyjne i wykonawcze co do Warszawskiej Prawosławnej Dyecezyi, załatwiane dotychczas w Komisji Spraw Wewnętrznych, skoncentrować bezzwłocznie w Warszawskim Konsistorzu, tak, aby te rozstrzygane i załatwiane były przez zwierzchność dyecezyjną, pod bezpośredniem kierunkiem Najświętszego Synodu, na wspólnych z innymi prawosławnymi dyecezyami zasadach.

5. Zawiadzanie ogólnemi środkami opieki nad rozwojem i udoskonaleniem rolnictwa w wyż wspomnionych dziesięciu guberniach, poruczyć Ministerstwu Dóbr Rządowych, na tych samych zasadach, na jakich zawiaduje interesami tego rodzaju w innych guberniach.

6. Interessa dotyczące handlu i przemysłu rękodzielniczego, oddać bezzwłocznie pod zawiadzanie Ministerstwa Finansów, w granicach i porządku określonych przez ogólne przepisy w Cesarsztwie; a interessa dotyczące gildij kupieckich, prowadzenie list kupców gildyjnych i rozstrzyganie kwestij co do ustawy gildyjnej, pozostawić aż do czasu utworzenia w guberniach Królestwa Izb Skarbowych, w attrybucyjnych miejscowych Rządów Gubernialnych i w ogólnem zawiadzaniu Zarządu Finansowego w guberniach Królestwa. Znajdującą się zaś przy Komisji Spraw Wewnętrznych oddzielną Sekcję Przemysłu znieść.

7. Istniejącą przy Komisji Spraw Wewnętrznych Radę Przemysłową bezzwłocznie znieść, pozostawiając Ministrowi Finansów urządzanie w miastach odznaczających się przemysłem, miejscowych Komitetów przemysłowych, na ogólnych zasadach, określonych przez prawa Cesarsztwa (art. 31 ustawy przemysł. T. XI Zbiór Praw).

8. Zawierające się w zatwierdzonej przez Nas 19 (31) Grudnia 1866 r. Ustawie o zarządzie gubernialnym i powiatowym w guberniach Królestwa, postanowienia o przedmiotach attrybucyjnych i granicach władzy tamecznych zarządów gubernialnych i powiatowych, uzupełnić przez przepisy, przy niniejszym załączone.

9. Gubernatorom i Rządowi Gubernialnym, wymienionym w art. 1 niniejszego Ukazu dziesięciu gubernij, nadać prawo bezpośredniego znoszenia się, w sprawach ich wydziału, z właściwemi wła-

жашими учреждениями и должностными лицами въ государствѣ общимъ установленнымъ въ Имперіи порядкомъ.

10. Высшее завѣдываніе земскою стражею въ вышепоименованныхъ десяти губерніяхъ сосредоточить въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ; разрѣшеніе же относящихъ до земской стражи дѣлъ по инспекторской и дисциплинарной части, превышающихъ власть губернаторовъ, предоставить Главному Начальнiku Края.

11. Всѣ лежащія на Коммісіи Внутреннихъ Дѣлъ обязанности по дѣламъ о повинностяхъ: рекрутской, квартирной, подводной и этапной, а также по снабженію войскъ тощивомъ, освѣщениемъ и другими потребностями, возложить временно на Учредительный Комитетъ, поручивъ оному безотлагательно войти въ пересмотръ дѣйствующихъ пинѣ правилъ о завѣдываніи означенными дѣлами, съ цѣлью установить такой въ семъ отношеніи порядокъ, чтобы и эти предметы могли быть переданы въ непосредственное вѣдѣніе Министерства Внутреннихъ Дѣлъ на общемъ въ Имперіи основаніи.

12. Равнымъ образомъ, временно возложить на Учредительный Комитетъ окончательное разрѣшеніе тѣхъ дѣлъ по страховой части и сберегательнымъ кассамъ, которые превышаютъ предѣлы власти губернскихъ учреждений, поручивъ также означенному Комитету изыскать мѣры къ такому устройству сей части, чтобы она могла быть передана въ непосредственное завѣдываніе Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

13. Впредь до окончательного устройства городского управления, предметы вѣдомства и предѣлы власти Варшавскаго городскаго магистрата и его предсѣдателя оставить безъ измѣненія, съ подчиненіемъ ихъ непосредственно Учредительному Комитету по всѣмъ дѣламъ, по коимъ до сего времени они были подчинены Коммісіи Внутреннихъ Дѣлъ.

14. До введенія въ дѣйствіе новаго положенія обѣ управлѣніи благотворительными въ губерніяхъ Царства учреждениями, съ подчиненіемъ оныхъ Министерству Внутреннихъ Дѣлъ, дѣла главнаго попечительного совѣта, по коимъ требуется дѣйствующимъ уставомъ онаго разрѣшеніе Коммісіи Внутреннихъ Дѣлъ, предоставить временно разрѣшенію Учредительнаго Комитета.

15. По всѣмъ дѣламъ, предоставляемымъ настоящимъ указомъ вѣдѣнію Учредительнаго Комитета, равно какъ и по предметамъ, въ вѣдѣніи онаго уже состоящимъ, губернаторы и губернскія правленія остаются въ тѣхъ же къ сему Комитету отношеніяхъ, въ коихъ они доселѣ находились къ оному и къ Коммісіи Внутреннихъ Дѣлъ.

dzami i urzędnikami w Państwie, drogą ogólnie ustanowioną w Cesarstwie.

10. Wyższe zawiadywanie Strażą Ziemską w wyż wymienionych 10 guberniach, skoncentrować w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych; rozstrzyganie zaś dotyczących Straży Ziemskiej spraw, pod względem inspektorskim i dyscyplinarnym, przewyższających władzę Gubernatorów, poruczyć Głównemu Naczelnikowi Kraju.

11. Wszystkie ciążące Komisją Spraw Wewnętrznych obowiązki, w interesach co do powinności: rekruckiej, kwaterunkowej podwodowej i etapowej, jak również co do zaopatrzenia wojska w ognisko, światło i inne potrzeby, czasowo powierzyć Komitetowi Urzędzającemu, poruczywszy mu bezzwłocznie zająć się przejrzeniem obowiązujących obecnie przepisów o zawiadywaniu wspomnionymi interesami, w celu ustanowienia takiego w tym względzie porządku, żeby i te przedmioty mogły być oddane pod bezpośrednie zawiadywanie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na ogólnych w Cesarstwie zasadach.

12. Również czasowo poruczyć Komitetowi Urzędzającemu ostateczne rozstrzyganie interesów dotyczących ubezpieczeń i kass oszczędności, które przewyższają granice władzy zarządów gubernialnych, poruczywszy również temu Komitetowi wyszukanie środków do takiej organizacji tej części służby, aby ona mogła być również oddaną pod bezpośrednie zawiadywanie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

13. Do czasu ostatecznej organizacji Zarządu Miejskiego, przedmioty attrybucyjne i granice władzy Magistratu miasta Warszawy i jego Prezydenta, pozostawić bez zmiany, z podaniem ich pod bezpośrednie zwierzchnictwo Komitetu Urzędzającego, w tych wszystkich interesach, co do których dotąd podlegały Komisji Spraw Wewnętrznych.

14. Do czasu wprowadzenia w wykonanie nowej Ustawy o zarządzie Instytutami dobroczynnymi w guberniach Królestwa, z podaniem ich pod zwierzchnictwo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, decydowanie interesów Rady Głównej Opiekuńczej, co do których obowiązująca Ustawa o niej wymaga decyzji Komisji Spraw Wewnętrznych, poruczyć czasowo Komitetowi Urzędzającemu.

15. Co do wszystkich spraw powierzonych przez niniejszy Ukaz zawiadywaniu Komitetu Urzędzającego, również jak i co do przedmiotów pod zawiadywaniem jego już stojących, Gubernatorów i Rządy Gubernialne pozostają w takich samych stosunkach do tego Komitetu, w jakich dotąd znajdowały się względem niego i względem Komisji Spraw Wewnętrznych.

16. Главное завѣдываніе Варшавскими театрами, подъ общимъ вѣдѣніемъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ предоставитъ иныѣ же Намѣстнику въ Царствѣ.

17. Съ передачею въ подлежащія вѣдомства дѣлъ упраздненной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ, вѣдомствамъ симъ предоставить распоряженіе, на общемъ основаніи, тѣми кредитами и прочими суммами, кои по каждой передаваемой части состояли въ вѣдѣніи означенной Комиссіи.

18. Чиновъ упраздняемой Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ оставить за штатомъ на общемъ основаніи правиль устава о гражданской службѣ въ Царствѣ.

19. Всѣ несогласны съ настоящимъ указомъ и съ приложенными къ статьѣ 8-й оного правилами законоподожденія и распоряженія отмѣнить.

20. Приведеніе въ дѣйствіе настоящаго указа Нашего возложить на подлежащія Министерства, Намѣстника Нашего и Учредительный Комитетъ въ Царствѣ съ тѣмъ, чтобы Комиссія Внутреннихъ Дѣлъ была окончательно упразднена къ 1 Июля сего 1868 года.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ учинить надлежащее, къ исполненію настоящаго указа Нашего распоряженіе.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С. Петербургѣ,

29-го Февраля 1868 года.

Число опубликованія, 8 (20) Июня 1868 года.

16. Główne zawiadywanie Teatrami Warszawskimi pod ogolem zwierzchnictwem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, powierzyć bezzwłocznie Namieśnikowi w Królestwie.

17. Z oddaniem właściwym Wydziałom interesów znoszącej się Komisji Spraw Wewnętrznych, poruczyć tymże Wydziałom dysponowanie na ogólnej zasadzie kredytami i innymi funduszami, jakie co do każdej oddawanej części służby, pozostawały w zawiadywaniu wspomnianej Komisji.

18. Urzędników znoszącej się Komisji Spraw Wewnętrznych, uważać za spadkach z etatu, na ogólnej zasadzie przepisów Ustawy o służbie cywilnej w Królestwie.

19. Wszystkie niezg. due z niniejszym Ukazem i z dołączonymi do 8 Artykuła onego przepisami, postanowienia i rozporządzenia uchylają się.

20. Wprowadzenie w wykonanie niniejszego Naszego Ukazu, poruczyć właściwym Ministrowom, Namieśnikowi NASZEMU i Komitetowi Urządzającemu w Królestwie, tak, aby Komisja Spraw Wewnętrznych ostatecznie była zniesiona do 1 Lipca 1868 roku.

Senat Rządzący nie zaniedba wydać stosownych rozporządzeń dla wykonania niniejszego Ukazu NASZEGO.

Na oryginale Własny JEGO CESARSKIEJ Mości ręką napisano:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

W St. Petersburgu,

29 Lutego 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подpisałъ) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 roku.

Tom LXVIII.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества
руково написано:

„Быть по сему“.

Въ С.-Петербургѣ,
29-го Февраля 1868 года.

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЕ ПРАВИЛА

къ Высочайше утвержденному 19 (31) Декабря 1866 года
положению о губернскомъ и уѣздномъ управлениі въ губер-
ніяхъ Царства Польскаго.

I. За передачею предметовъ вѣдомства управляемой ком-
мисіи внутреннихъ дѣлъ въ вѣдѣніе подлежащихъ министерствъ и
учрежденій, согласно статьѣ 3-й Высочайшаго указа 29 Февраля
1868 г., губернскія управлениія, въ случаѣахъ превышающихъ ихъ
власть, руководствуются слѣдующимъ порядкомъ:

1. Въ дѣлахъ: по завѣдыванію земскою стражею, по поли-
цейскому надзору, обѣ открытии книжныхъ магазиновъ, типографій,
литографій, фотографическихъ заведеній, справочныхъ, комиссіонер-
скихъ и другихъ частныхъ конторъ; о выдаче частнымъ лицамъ
разрешеній на содержаніе оружія; о наложении штрафовъ администра-
тивными порядкомъ; о выдаче наградъ за открытие оружія и за
поимку дезертировъ и бродягъ; о высылкѣ иностранцевъ за грани-
цу, о высылкѣ изъ мѣстъ жительства и возвращеніи женъ и се-
мействъ преступниковъ,— губернскія управлениія въ случаѣахъ, пре-
вышающихъ предѣлы ихъ власти, представляютъ на разрешеніе
главнаго начальника края.

2. По дѣламъ: о внутреннемъ разграничении губерній, обѣ
учрежденіи новыхъ городовъ и переименованіи существующихъ го-
родовъ въ селенія, о губернскихъ и городскихъ гербахъ, о древнихъ
находящихся въ краѣ зданіяхъ; обѣ открытии новыхъ клубовъ; по
картельнымъ конвенціямъ и вообще по дѣламъ пограничнымъ; обѣ
устройствѣ новыхъ шоссейныхъ дорогъ; по вопросамъ о введеніи мет-
рическихъ актовъ гражданскаго состоянія; обѣ устройствѣ клад-
бищъ и предиохоронныхъ домовъ; о личномъ составѣ членовъ вѣ-
домства внутреннихъ дѣлъ; о наградахъ за человѣколюбивые под-
виги и неслужебныя отличія,— губернскія управлениія въ случаѣахъ,

Na oryginale Własna JEGO CESARSKIEJ Mości ręka napisano:

„Ma byc podlug tego“.

W St.-Petersburgu,
d. 29 Lutego 1868 roku.

DODATKOWE PRZEPISY

do Najwyżej zatwierdzonej 19 (31) Grudnia 1866 r. Ustawy
o zarządzie gubernialnym i powiatowym w guberniach Króle-
stwa Polskiego.

I Po przejściu przedmiotów należących do attrybucji znoszącej
się Komisji Spraw Wewnętrznych pod zawiadzanie właściwych
Ministerstw i Władz, stosownie do art. 3-go NAJWYŻSZEGO Ukazu
z dnia 29 Lutego 1868 r., zarządy gubernialne, w wypadkach prze-
wyższających ich władzę, stosują się do następującego porządku:

1. W interesach: co do zawiadzania strażą ziemską, dozoru
policyjnego, otwarcia składów księgarskich, drukarń, litografii, zakła-
dów fotograficznych, informacyjnych, komisowych i innych prywa-
tnych kantorów; wydawania osobom prywatnym pozwoleń na posiada-
nie bron; wymierzania kar pieniężnych w drodze administracyjnej;
udzielania nagród za wykrycie broni i ujęcie zbiegów i włóczęgów; wy-
syłania cudzoziemców za granicę, wysyłania z miejsc zamieszkania i po-
wrotu żon i rodzin przestępcoў, — zarządy gubernialne w wypadkach
przewyżających zakres ich władzy, przedstawiają do decyzji Głównego
Naczelnika Kraju.

2. W interesach: co do wewnętrznego rozgraniczenia gubernij;
o ustanowieniu nowych miast i przemienieniu istniejących miast na
wsie; o herbach gubernij i miast; o budowlach starożytnych w kraju
znajdujących się; o otwarciu nowych klubów; co do konwencji karte-
lowych i w ogóle interesów pogranicznych; o urządzeniu nowych dróg
bitych; w kwestyjach o prowadzeniu metrycznych aktów stanu cywil-
nego; o urządzeniu cmentarzy i domów przedpogrzebowych; o osobi-
stym składzie urzędników Wydziału Spraw Wewnętrznych; o magro-
bach za czyny ludzkości i odznaczanie się po za obrębem służby, — za-
rządy gubernialne, w wypadkach przewyższających zakres ich władz

превышающихъ предѣлы ихъ власти и при возникновеніи какихъ либо недоразумѣній, входятъ съ представлѣніями въ министерство внутреннихъ дѣлъ чрезъ главнаго начальника края.

3. По всѣмъ прочимъ за тѣмъ предметамъ вѣдомства внутреннихъ дѣлъ, губернскія управлѣнія, въ случаѣахъ, превышающихъ предѣлы ихъ власти, входятъ съ представлѣніями въ министерство внутреннихъ дѣлъ непосредственно.

4. Въ дѣлахъ: по печенію о правильномъ ходѣ гминнаго и сельскаго управлѣнія и о должностныхъ лицахъ гминнаго управлѣнія, о включеніи въ городскую черту и исключеніи изъ оной поземельныхъ участковъ и мѣстностей; обѣ устройствѣ новыхъ или закрытіи существующихъ транспортныхъ станцій для препровожденія внутри уѣздовъ и губерній задерживаемыхъ арестантовъ и другаго рода гражданскихъ преступниковъ, а равно по прочимъ предметамъ, поручаемымъ статьямъ 11—14 Высочайшаго указа 29 Февраля 1868 года временному завѣданію учредительнаго комитета, губернскія управлѣнія въ тѣхъ случаѣахъ, когда они доселѣ представляли комиссіи внутреннихъ дѣлъ, входятъ съ представлѣніями въ учредительный комитетъ.

II. Къ числу предметовъ, предоставленныхъ, положеніемъ о губернскомъ и уѣздномъ управлѣніи въ Царствѣ и послѣдующими постановленіями, личному распоряженію губернатора по губернскому правлѣнію, прищаются (въ дополненіе статьи 16-й сего положенія):

1. Определеніе, перемѣщеніе и увольненіе чиновъ подвѣдомственныхъ ему губернскихъ и уѣздныхъ управлѣній до VII класса включительно, которое не входитъ въ составъ присутствія губернскаго правлѣнія, согласно статьѣ 724 общ. губ. учрежд. Св. Зак. Т. II ч. I, а также увольненіе въ отпуски до 4 мѣсяцевъ подвѣдомственныхъ чиновниковъ, за исключеніемъ чиновниковъ V класса, кому губернаторъ имѣетъ право разрѣшать отпуски не свыше 29 дней (прилож. къ ст. 83-й ч. I Т. II Св. Зак.).

2. Разрѣшеніе дѣлъ о выборахъ, назначеніи и увольненіи должностныхъ лицъ еврейскаго вѣроисповѣданія, какъ-то: раввиновъ, членовъ божничныхъ дзоровъ, канторовъ при молитвенныхъ домахъ.

III. Разсмотрѣнію и разрѣшенію губернскаго правлѣнія подъ предѣдательствомъ губернатора, кромѣ дѣлъ, поименованныхъ въ статьѣ 34-й положенія о губернскомъ и уѣздномъ управлѣніи, подлежать:

1. Наложеніе взысканій на виновныхъ подвѣдомственныхъ

i w razie napotykanych wątpliwości, czyja przedstawienia do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, za pośrednictwem Głównego Naczelnika Kraju.

3. Co do wszystkich innych przedmiotów Wydziału Spraw Wewnętrznych, Rządy Gubernialne w wypadkach przewyższających zakres ich władzy, czynią przedstawienia do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych bezpośrednio.

4. W interesach: co do nadzoru nad regularnym biegiem zarządu gminnego i wijskiego i nad urzędnikami zarządu gminnego; o włączeniu do obrębu miast i wyłączeniu z takowego gruntów i miejscowości; o urządzeniu nowych lub zwinięciu istniejących stacyj transportowych dla dostawiania wewnętrz powiatów i gubernij zatrzymywanych aresztantów i innego rodzaju cywilnych przestępco, jak również co do innych przedmiotów, artykułami 11—14 NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 29 Lutego 1868 r. czasowemu zawiadywania Komitetu Urządzającego poleconych, zarządy gubernialne w wypadkach, w których dotychczas odnosili się do Komisji Spraw Wewnętrznych, czynią przedstawienia do Komitetu Urządzającego.

II. Do rzędu przedmiotów, które Ustawą o zarządzie gubernialnym i powiatowym w Królestwie, jakoteż następniemi postanowieniami, pozostawione zostały do osobistego rozporządzenia Gubernatora w Rządzie Gubernialnym, zaliczają się (w uzupełnieniu art. 16 téże Ustawy):

1. Mianowanie, tranzlokowanie i uwalnianie urzędników podwładnych mu zarządów gubernjalnych i powiatowych do VII klasy włącznie, którzy nie wchodzą do kompletu Rządu Gubernialnego, stosownie do art. 724 ogóln. urz. gub. Zb. Praw T. II Cz. I, jak również udzielanie urlopów do 4 miesięcy podwładnym urzędnikom, z wyjątkiem urzędników V klasy, którym Gubernator może udzielać urlopów nie wyżej jak na 29 dni (dodatek do art. 83 Cz. I T. II Zbioru Praw).

2. Rozstrzyganie praw o wyborach, mianowaniu i uwalnianiu osób wyznania starozakonnego, jako to: rabinów, członków dozorów bóżnicznego, kantorów przy domach modlitwy.

III. Rozpoznanie i decyzja Rządu Gubernialnego, pod prezydentą Gubernatora, oprócz spraw wymienionych w art. 34 Ustawy o zarządzie gubernialnym i powiatowym, podlegają:

1. Wymierzanie kar na winnych podwładnych urzędników do

чиновниковъ до VII класса включательно (кромъ членовъ присутствія), или преданіе ихъ судебнной отвѣтственности.

2. Вызовъ лицъ, самовольно удалившихся за границу, преданіе ихъ законной отвѣтственности и возвращеніе па мѣстѣ жительства по явкѣ.

3. Дѣла по завѣдыванію, на основаніи установленныхъ правилъ, состоящими въ губерніи передаточными пунктами, учрежденными на границѣ Пруссіи и Австріи.

4. Разрѣшеніе дѣлъ о еврейскихъ божничныхъ округахъ.

5. Утвержденіе городскихъ приходорасходныхъ годовыхъ росписей до 20,000* руб. дохода и представление,透过 главного начальника края, росписей, превышающихъ эту сумму; на утвержденіе министра внутреннихъ дѣлъ.

6. Изъявление согласія или несогласія прокураторіи на вчинаніе, отъ имени городовъ, исковъ по спорнымъ дѣламъ городовъ съ частными лицами, а также изъявление согласія или несогласія на рѣшеніе судебныхъ мѣстъ по тѣмъ же дѣламъ.

7. Избрание и назначеніе судебнаго защитника для защиты правъ города по тяжебнымъ дѣламъ, когда иску противъ города заведено отъ имени казны, института и частнаго лица.

8. Утвержденіе мировыхъ судѣлокъ, окончательно прекращающихъ возникшіе споры между городами и частными лицами, если предметъ спора не превышаетъ 1,000 руб. сер.

9. Принятие безусловныхъ дарственныхъ записей и пожертвованій въ пользу городовъ, и представление министерству внутреннихъ дѣлъ о записяхъ, возлагающихъ на города какія либо обязательства.

10. Назначеніе сроковъ для ярмарковъ и торговъ по городамъ, а также измѣненіе, по мѣстамъ соображеніямъ, этихъ сроковъ, согласно съ 463 ст. 1-й ч. II Т. Св. Зак.

11. Представление министерству внутреннихъ дѣлъ обѣ установлениіи новыхъ или преобразованіи, либо отмѣнѣ существующихъ по городамъ сборовъ.

12. Распоряженія о размежеваніи, на основаніи существующихъ узаконеній, городовъ и городскихъ земель, а также о составленіи плановъ и межевыхъ реестровъ посредствомъ цаемныхъ землемѣровъ.

13. Утвержденіе устройства городскихъ земель и принадлежащихъ къ городамъ сельскихъ имуществъ, съ правомъ разрѣшать при томъ обмѣнъ общественныхъ городскихъ земельныхъ

VII klassy włącznie (oprócz członków kompletu), lub pociąganie ich do odpowiedzialności sądowej

2. Wzywanie osób, które samowolnie wydaliły się za granice, pociąganie ich do odpowiedzialności prawnej, a stawiających się osiedlanie w miejscu zamieszkania.

3. Interessa dotyczące zawiadywania, na zasadzie ustanowionych przepisów, istniejącymi w gubernii punktami ekstradycyjnymi, urządzonemi na granicach Pruss i Austrii.

4. Decydowanie interesów co do żydowskich okręgów böżnicznych.

5. Zatwierdzanie miejskich etatów rocznych dochodów i wydatków do 20,000 rsr. dochodu, i przedstawianie za pośrednictwem Głównego Naczelnika Kraju, etatów przenoszących tą sumę, do zatwierdzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

6. Wyrzeczenie względem wytaczania przez Prokuratorię w imieniu miast spraw spornych, pomiędzy miastami a osobami prywatnymi, jako też wyrzeczenie względem poprzestania lub niepoprzestania na wyrokach sądowych w tychże sprawach zapadłych.

7. Wybór i wyznaczenie obrońcy sądowego do obrony praw miasta w processach, wytaczanych przeciwko miastu w imieniu skarbu, instytutu lub osoby prywatnej.

8. Zatwierdzanie polubownych układów ostatecznie zakończających powstałe spory pomiędzy miastami a osobami prywatnymi, jeżeli przedmiot sporu 1000 rs: nie przenosi.

9. Przyjmowanie bezwarunkowych zapisów darowizny i ofiar na rzecz miast, i przedstawianie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych o zapisach, wkładających na miasta jakiekolwiek obowiązki.

10. Wyznaczanie terminów jarmarków i targów w miastach, jak również zmiana, stosownie do względów miejscowych, tych terminów, zgodnie z art. 463 Cz. I T. II Zbioru Praw.

11. Przedstawianie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych o ustanowieniu nowych lub odmianie albo zniesieniu istniejących w mieście poborów.

12. Zarządzanie, na zasadzie i tniejących przepisów, pomiarem miast i gruntów miejskich, jak również sporządzenia planów i rejestrów pomiarowych przez ugodzonych jeometrów.

13. Zatwierdzanie urządzenia gruntów miejskich i należących do miast realnośc wijskich, z prawem dozwalania przytem zamiany gminnych gruntów miejskich na inne, jeżeli wartość gruntów zamianie

участковъ на другіе, если стоимость обмѣниваемыхъ участковъ не превышаетъ 1,000 рублей.

14. Утверждение устройства городскихъ лѣсовъ и лѣсохозяйственныхъ плановъ.

15. Назначеніе пособій, по мѣрѣ средствъ городскихъ кассъ, для первоначальныхъ училищъ въ городахъ.

16. Сообщеніе учрежденіямъ по крестьянскимъ дѣламъ заключеній по ликвидационнымъ проектамъ, представляемымъ отъ имени городскихъ управлений на города и сельскія имѣнія, къ городамъ принадлежащія.

17. Разрѣшеніе уплаты денегъ за поставленія войскамъ дрова, сѣвчи и солому, по счетамъ, представленнымъ по истеченію 3-хъ мѣсяцевъ.

18. Разрѣшеніе, по предварительномъ соглашеніи съ мѣстными начальниками таможенныхъ округовъ, починки состоящихъ въ единственныхъ отъ городовъ и селеній мѣстахъ, въ опредѣленной 875 ти сажени отъ границы Пруссіи и Австріи чертѣ, строеній, необходимыхъ для хозяйства фабричныхъ и промышленныхъ заведеній.

19. Разрѣшеніе постройки, вмѣсто сгорѣвшихъ строеній, новыхъ въ другихъ мѣстностяхъ, въ предѣлахъ той же губерніи.

20. Заготовленіе на тюремныхъ фабрикахъ одежды для тюремныхъ арестантовъ и отпускъ, по взаимному между собою сношеппию губернскихъ правлений, тюремныхъ пѣдѣлій на потребности арестантовъ; въ случаѣ же недостатка сихъ матеріаловъ на тюремныхъ фабрикахъ, заготовленіе оныхъ посредствомъ подряда на асигнованія для сего предмета суммы.

IV. Рассмотрѣнію и разрѣшенію губернскихъ правлений, подъ предсѣдательствомъ вице-губернатора, кроме дѣлъ, поименованныхъ въ статьѣ 35-й полож. о туб. и уѣзд. управ., подлежать:

1. Окончательное назначеніе установленныхъ пособій нижнимъ воинскимъ чинамъ и семействамъ ихъ, а также испрошеніе разрѣшенія комитета о раненыхъ о назначеніи пепсіона раненымъ нижнимъ чинамъ.

2. Представление заключеній объ уплатѣ суммъ па удовлетвореніе ущербовъ по занятію мѣстъ подъ лагеры, учебные плацы, маневры и стрѣльбу въ цѣль, когда суммы сіи не превышаютъ 75 руб. па каждую команду.

3. Разрѣшеніе построекъ, перестройки и починокъ воинскихъ зданій, не состоящихъ въ инженерномъ вѣдомствѣ, а также гауптвахъ, па сумму до 300 руб. па каждое строеніе, и окончательное

улагаящихъ 1,000 rsr. nie przenosi.

14. Zatwierdzanie urzadzenia lasow miejskich i planow leśno-gospodarczych.

15. Wyznaczanie wsparć, w miarę środków kass miejskich, dla szkół elementarnych w miastach.

16. Komunikowanie władzom do spraw włościańskich wniosków co do projektów likwidacyjnych, przedstawianych w imieniu zarządów miejskich z miast i realności wiejskich do miast należących.

17. Dozwalać wypłaty pieniędzy za dostawione dla wojska drzewo, świece i słomek, według rachunków przedstawianych po upływie 3-ch miesięcy.

18. Dozwalać za poprzedniem porozumieniem się z miejscowymi Naczelnikami Okręgów Celnych, reparacyj znajdujących się w odosobnionych od miast i wsi miejscowościach, w oznaczonym 875-cio sazeniowym od granicy Pruss i Austry pasie, budynków, dla zakładów fabrycznych i przemysłowych niezbędnych.

19. Dozwalać budowy, w miejscowościach spalonych budynków, nowych w innych miejscowościach, w granicach téj samej gubernii.

20. Przysposabianie w fabrykach więziennych ubrania dla aresztantów więziennych, i udzielanie, za wzajemnym pomiedzy sobą porozumieniem się Rządów Gubernialnych, wyrobów więziennych na potrzeby aresztantów; w razie zaś braku tych materiałów w fabrykach więziennych, przysposabianie takowych za pomocą entrepryzy za wyznaczone na ten cel fundusze.

IV. Rozpoznałiu i decyzyi Rządów Gubernialnych, pod prezydencją Vice-Gubernatora, oprócz spraw wymienionych w art. 35 Ustawy o zarządzie gubernialnym i powiatowym podlegają:

1. Ostateczne wyznaczanie ustanowionych wsparć dla niższych stopni wojskowych i ich rodzin, tudzież wyjednywanie decyzyi Komitetu rannych co do wyznaczania pensji rannym niższym stopniom.

2. Przedstawianie wniosków co do wypłaty sumy na wynagrodzenie szkód z powodu zajęcia miejsc pod obozy, place instrukcyjne, manewra i strzelanie do celu, jeżeli summy te nie przenoszą 75 rsr. na każdą komendę.

3. Dozwalańe budowy, przebudowania i naprawy budynków wojskowych, nie będących pod zawiadwaniem inżynierii, jak również odwachów, na summe do rsr. 300 na każdą budynek, i ostateczne za-

утверждение контрактовъ о наймѣ спѣхъ послѣдніхъ до суммы 300 руб., взъ суммъ на сей предметъ ассигнованныхъ.

V. Коллегіальному разсмотрѣнію и обсужденію присутствія уѣзднаго управлѣнія подлежать, сверхъ дѣлъ означенніхъ въ статьѣ 106-й полож. о губ. п. уѣзд. управ., назначеніе установленныхъ наградъ за поимку дезертировъ.

VI. Уѣздныи начальникамъ предоставляетъ увольнять въ отпускъ до 4-хъ мѣсяцевъ чиновниковъ для письма и изысканія служителей уѣздныхъ управлений.

VII. Дѣла и вся переписка въ губернскіхъ и уѣздныхъ управлѣніяхъ производится на русскомъ языкѣ.

VIII. Въ случаяхъ когда губернскія и уѣздныя управлѣнія, въ порядкѣ ихъ сношеній и внутренняго дѣлопроизводства, встрѣтять вопросы, не разрѣшаемые положеніемъ 19-го (31) Декабря 1866 года и настоящими дополнительными правилами, они руководствуются постановленіями общаго губернскаго учрежденія въ Имперіи.

Подпись: Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго, Князь Павелъ Гагаринъ.

twierdzanie kontraktów o wynajęcie tych ostatnich do summy r. 300, z funduszów na ten cel wyznaczonych.

V. Kollegialnemu rozpoznaniu i rozważeniu kompletu zarządu powiatowego podlega, oprócz spraw wymienionych w art. 106 Ustawy o zarządzie gubernialnym i powiatowym, wyznaczanie ustanowionych nagród za ujęcie zbiegów.

VI. Naczelnicy Powiatu mają prawo udzielać urlopy do 4-ch miesięcy, urzędnikom do pisma i niższym oficjalistom zarządów powiatowych.

VII. Interesa i cała korrespondencja w zarządach gubernialnych i powiatowych odbywają się w języku ruskim.

VIII. W razach jezeli zarządy gubernialne i powiatowe pod względem porządku ich znoszenia się i wewnętrznego prowadzenia interesów, napotkają kwestye nierostrzygnięte przez Ustawę z dnia 19(31) Grudnia 1866 roku i przez ninięsze dodatkowe przepisy, stosować się winny do postanowień ogólnej Ustawy gubernialnej w Cesarsztwie.

Podpis: Prezydujący w Komitecie do Spraw Królestwa Polskiego, Książę Paweł Gagarin.

Ягелъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета, Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 roku,

для участия в публичном заседании о выдаче санкций
въ земельной ипотеки, и погашения долговъ. Указъ 601 изъ Учредительныхъ Уставъ земельныхъ обществъ
предполагаетъ выдачу и погашение долговъ о
земельной ипотекѣ.

УКАЗЪ

Учредительному Комитету.

Дабы доставить Земскому Кредитному Обществу въ Царствѣ Польскомъ возможность вмѣть всегда въ наличности достаточные денежныя средства къ уплатѣ процентовъ и погашенія по заставляемъ его листамъ, даже и въ тѣхъ случаяхъ, когда причитающіеся Обществу срочные платежи отъ заемщиковъ остаются въ недопомѣ впередь до взысканія симъ, Мы признали полезнымъ, вслѣдствіе ходатайства Управлений Общества и согласно представлению Намѣстника Нашего, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнному, разрѣшить Обществу произвести выпускъ облигаций на слѣдующихъ основаніяхъ:

Ст. 1. Облигации выпускаются на представителя, нарицательною цѣною въ сто рублей каждая, всего на сумму одинъ миллионъ пять сотъ тысячъ рублей.

Ст. 2. Каждая облигация приносить интереса по $1\frac{1}{2}$ копѣекъ въ день. Интересы уплачиваются, въ назначенные на облигацияхъ сроки, за полный истекшій годъ, въ кассѣ главной дирекціи Общества.

Ст. 3. Теченіе интересовъ и погашенія опредѣляются для всѣхъ облигаций съ одного срока, по усмотрѣнію главной дирекціи, на конечніе коеї, подъ наблюдениемъ Комитета Общества, возлагается пріисканіе наиболѣе выгодныхъ способовъ къ продажѣ облигаций. Выпускъ облигаций долженъ быть оконченъ 11 (23) Октября 1869 г., не проданныхъ къ этому дню облигации должны быть уничтожены по рѣдкому, въ статьѣ 6-й сего указа означенными.

Ст. 4. Облигации принимаются во всѣхъ кассахъ Общества въ счетъ причитающихся оному платежей, по нарицательной цѣ-

УКАЗ

Do Komitetu Urzqdzajcego.

Dla zapewnienia Towarzystwu Kredytowemu Ziemsckiemu w Królestwie Polskiem možności posiadania zawsze w gotowiznie dostatecznego zasobu pieniężnego na opłatę procentów od swych listów zastawnych i na ich umorzenie, w takich nawet razach, kiedy raty Towarzystwa od jego dłużników przynależne, pozostają na zaległości dopóki odzyskanemi nie zostaną, Uznaliśmy za stosowne, w skutek prośby Zarządu Towarzystwa i zgodnie z przedstawieniem Namiestnika NASZEGO, w Komitecie do Spraw Królestwa rozpatrzonem, dozwolić Towarzystwu wypuścić obligacye na następujących zasadach:

Art. 1. Obligacye mają być wypuszczone na okaziciela, ceny nominalnej po sto rubli każda, w ogóle na sumę jeden milion pięć-kroć sto tysięcy rubli.

Art. 2. Każda obligacya przynosi procentu po $1\frac{1}{2}$ kopiejkę dziennie. Procenta wypłacają się w terminach na obligacyach oznaczonych, za całkowity rok upływniony, w kassie Dyrekcyi Głównej Towarzystwa.

Art. 3. Bieg procentów i umorzenia oznacza się dla wszystkich obligacyj od jednego terminu, podług uznania Dyrekcyi Głównej, starym której, pod nadzorem Komitetu Towarzystwa, porucza się o奔yszenie najkorzystniejszych sposobów sprzedaży obligacyj. Wypuszczenie obligacyj powinno być ukończone dnia 11 (23) Października 1869 r., obligacye do tego terminu nie sprzedane winny być zniszczone według porządku określonego w art. 6 niniejszego Ukazu.

Art. 4. Obligacye przyjmowane będą we wszystkich kassach Towarzystwa na rachunek przynależnych mu rat, po cenie nominalnej,

и, съ прибавлениемъ процентовъ за минувшіе дни, но не допускала при этомъ никакой сдачи наличными деньгами.

Ст. 5. Облигациі должны быть всѣ изъяты изъ обращенія въ продолженіи шести лѣтъ со срока ихъ выпуска, посредствомъ ежегоднаго выпуска, по паццательной цѣнѣ, одной шестой части всѣхъ выпущенныхъ въ обращеніе облигаций. Въ счетъ сего количества зачтываются облигациі, принятыя въ платежи кассами Общества; но если бы за три мѣсяца до наступленія срока, назначеннаго для выкупа облигаций, поступившее въ кассы количество оныхъ было менѣе определеннаго для ежегоднаго выкупа, то въ такомъ случаѣ недостающее количество облигаций назначается къ выкупу посредствомъ тиража, производимаго главною дирекціею за три мѣсяца до срока погашенія. Облигациі, нумера коихъ вышли въ тиражъ, уплачиваются предъявителемъ ихъ по наступленіи сего срока, наличными деньгами, въ полной ихъ парццательной суммѣ. Съ тего срока по симъ облигациямъ прекращается теченіе интересовъ.

Ст. 6. Заготовленіе облигаций по утвержденной главною дирекціею формѣ, а равно уничтоженіе тѣхъ изъ нихъ, которая приняты въ платежѣ кассами Общества, или вышли въ тиражъ, или, по случаю поврежденій, обмѣнены на другія, производится подъ наблюденіемъ и контролемъ Комитета владельцевъ заставныхъ листовъ, съ соблюденіемъ въ точности правилъ, установленныхъ для заготовленія и сожженія сихъ листовъ.

Ст. 7. Взамѣнъ облигаций поврежденныхъ и случайно уничтоженныхъ выдаются дубликаты порядкомъ, принятымъ для выдачи въ подобныхъ случаяхъ дубликатовъ заставныхъ листовъ.

Ст. 8. Причитающіеся по облигациямъ интереса, а равно капиталъ по вышедшимъ въ тиражъ облигациямъ, неистребованые въ теченіе 20 лѣтъ, обращаются въ пользу Общества. На интересы и капиталъ, подлежащіе выдачѣ предъявителемъ облигаций и въ свое время не истребованые, никакихъ процентовъ не уплачиваются.

Ст. 9. Суммы, вырученныя отъ продажи облигаций, употребляются исключительно на уплату процентовъ и погашенія по заставнымъ листамъ Общества.

Ст. 10. Уплата интересовъ и погашеніе облигаций обезпечиваются какъ платежами заемщиковъ, остававшимися въ недоимкѣ, такъ и резервнымъ фондомъ Общества и всѣмъ вѣобще его достояніемъ.

зъ дoliczeniemъ procentowъ za dnie uplynione, lecz nie dopuszczajac przytem wydawania z nich reszty gotowemi pieniedzmi.

Art. 5. Wszystkie obligacje powinny byc wycofane z obiegu w przeciu g lat sześciu od terminu ich wypuszczenia, za pomocą corocznego wykupu, po cenie nominalnej, jednej szóstej części wszystkich obligacji w obieg wypuszczenych. Na rachunek tej ilosci zaliczaja sie obligacje przyjete w ratach przez kasy Towarzystwa; gdyby wszakze na trzy miesiace przed nadejsciem terminu oznaczonego do wykupu obligacji, ilosc takowych do kass wniesiona, okazała sie mniejsza od tej, jaka do corocznego wyku, u jest oznaczana, w takim razie brakujaca ilosc obligacji przeznacza sie do wykupu przez losowanie, dokonywac sie majace przez Dyrekcje Główne, na trzy miesiace przed terminem umorzenia. Obligacje, numera których zostały wylosowane, spłacane bedą ich okazicielom po nadejsciu tego terminu, gotowemi pieniedzmi, w całkowitej ich summie nominalnej. Od tego terminu bieg procentow od tych obligacji ustaje.

Art. 6. Przygotowanie obligacji, wedlug formy przez Dyrekcje Główne zatwierzonej, jak również zniszczenie obligacji, przyjetych przez kasy Towarzystwa na opate rat, albo wylosowanych albo tez takich, które z powodu uszkodzeni a zastapione zostały innymi, dokonywane byc ma pod nadzorem i kontrolla Komitetu wlaściwicieli listow zastawnych, ze scislem zachowaniem przepisow o przygotowaniu i paleniu tych listow.

Art. 7. W zamian za obligacje uszkodzone lub wypadkowo zniszczone wydaja sie duplikaty wedlug porzedku przyjetyego przy wydawaniu w podobnych razach duplikatow listow zastawnych.

Art. 8. Procenta od obligacji przypadajace, jako tez kapitały za wylosowane obligacje, w ciągu lat 20 nie odebrane, przechodzą na korzyść Towarzystwa. Od procentów i kapitałów przypadających do wypłaty okazicielom obligacji, w swoim czasie nie odebranych, żadne procenta płacone nie bedą.

Art. 9. Summy ze sprzedaży obligacji otrzymane, uzyte byc mająa wyłącznie na opate procentów od listow zastawnych Towarzystwa i na umorzenie tychże listow.

Art. 10. Wypłata procentów od obligacji i umorzenie tychże obligacji, zabezpieczaja sie tak na zaległych ratach dłużników jako tez na funduszu rezerwowym Towarzystwa i w ogole na jego całym majątku.

Ст. 11. Исполнение сего указа Нашего повелеваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление въ губерніяхъ Царства и на Управлениі Кредитного Общества.

На подлинномъ Собственности Его Императорскаго Величества рукою подписано:

«АЛЕКСАНДРЪ.»

Въ С.-Петербургѣ,

9 Марта 1868 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственностью Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,

Статсъ-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣроно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

Art. 11. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO polecamy Komitetowi Urzadzajacemu poruczyć Zarządowi Finansowemu w gubernijach Królestwa i Władzom Towarzystwa Kredytowego.

Na oryginale własna JEGO CESARSKIEJ Mości ręką podpisanc:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

W St. Petersburgu,
dnia 9 Marca 1868 r.

Kontrassignował: Zarządzający własna JEGO CESARSKIEJ Mości Kancellaryą do Spraw Królestwa Polskiego, Sekretarz Stanu, *Nabokow.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wt. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 r.

Tom LXVIII.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

По представленію Правительственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ отъ 2 (14) Марта сего 1868 г., Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Учредить въ сел. Рыки, Гарволинскаго уѣзда, торги по четвергамъ, одинъ разъ въ 2 недѣли, для продажи жизненныхъ припасовъ, фуражка, а также сельскихъ произведеній и мѣстныхъ издѣлій; и

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главнаго Директора Внутреннихъ Дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 237 засѣданіи 8 (20) Марта 1868 г.

За Предсѣдателя Комитета, Дѣйствительный Тайный Советникъ,
(подпись) *Фундуклей*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Число опубликованія, 8 (20) Июня 1868 года.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA, FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

Na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z dnia 2 (14) Marca 1868 r., Komitet Urzadzający postanowił i stanoi:

Art. 1. Urządzić we wsi Ryki powiecie Garwolińskim targi we Czwartki, jedyu raz we dwa tygodnie, dla sprzedaży artykułów żywności, furazu, jako też produktów wiejskich i miejscowościowych wyrobów,

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczonem być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych.

Działo się w Warszawie, na 237 posiedzeniu dnia 8 (20) Marca 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wasinski*.

Dyrektor Kancellaryi, *Wl. Holewiński*.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 roku.

По указу Его Величества,

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

По представлению Завѣдывающаго Финансовыемъ въ Царствѣ Управлениемъ отъ 18 Декабря 1867 г., и во исполненіе Высочайше утвержденного 9 Марта сего года положенія Комитета по дѣламъ Царства Польского, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Установленія съ Высочайшаго соизволенія Государя ИМПЕРАТОРА, постановленіями Учредительного Комитета отъ 11 (23) Декабря 1865 г. и отъ 17 (29) Сентября 1866 года, правила, о зачетѣ владѣльцамъ земскихъ имѣній, какъ заложенныхъ такъ и незаложенныхъ въ Земскомъ Кредитномъ Обществѣ, процентовъ съ ликвидационныхъ листовъ въ уплату недоимокъ по привилегированнымъ и другимъ долгамъ, распространяются и на владѣльцевъ городовъ.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Финансовое въ Царствѣ Управление и на Комиссію по крестьянскимъ дѣламъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 240 засѣданіи, 26 марта (7 Апрѣля) 1868 года.

За Предсѣдателя Учредительного Комитета, Дѣйствительный Тайный Советникъ, (подпись) *Фундуклей.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета, Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 8 (20) Июня 1868 года.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROŚTY, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

Na przedstawienie Zawiaduujacego Zarządem Finansowym w Królestwie z dnia 18 Grudnia 1867 r. i w wykonaniu NAJWYŻEJ zatwierdzoné dnia 9 Marca t. r. uchwały Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego, Komitet Urzadzajacy postanowił i stanowi:

Art. 1. Ustanowione z NAJWYŻSZEGO zezwolenia NAJJAŚNIEJSZEGO PANA przez postanowienia Komitetu Urzadzajacego z dnia 11 (23) Grudnia 1865 r. i z dnia 17 (29) Września 1866 r. przepisy o zaliczaniu właścicielom dóbr ziemskich tak obciążonych jako i nieobciążonych pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskego, procentów od listów likwidacyjnych na upłatę zaległych należności uprzywilejowanych i innych opłat, rozciągają się także i do właścicieli miast, i

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkładając się na Zarząd Finansowy w Królestwie, tudzież na Komisję Spraw Włościańskich.

Działo się w Warszawie, na 240 posiedzeniu dnia 26 marca (7 Kwietnia) 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета, Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawieliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wl. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великого Князя Финляндского,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царстве Польскомъ Комитетъ.

Въ разъясненіе 49 п. 1 отдѣла, подробнаго положенія о земской стражѣ въ строевомъ и хозяйственномъ отношеніи, Учредительный Комитетъ, по представлению Главнаго Директора Правительственной Комиссии Внутреннихъ Дѣлъ, постановилъ и поставляетъ:

Ст. 1. Всѣмъ нижнимъ чинамъ земской стражи, за отказъ отъ производства въ воинский офицерскій или классій чинъ, предоставляются права и преимущества, определенные 11, 12, и 13 пунктами Высочайше утвержденного 8 Ноября 1865 г. мнѣнія Государственного Совѣта о срокахъ и преимуществахъ нижнихъ чиновъ полицейскихъ и пожарныхъ командъ; и

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главнаго Директора Правительственной Комиссии Внутреннихъ Дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 243 засѣданіи 19 Апрѣля (1 Мая) 1868 г.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршаль,
(подпись) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія 8 (20) Июня 1868 года.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W wyjaśnieniu punktu 49, Oddziału 1 szczególowej Ustawy o Straży Ziemskej pod względem frontowym i gospodarczym, Komitet Urzadzający na przedstawienie Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowił i stanowi:

Art. 1. Wszystkim niższym stopniom Straży Ziemskiej za odmówienie awansu na stopień oficerski lub urząd klassowy, zapewniają się prawa i prerogatywy, określone punktami 11, 12 i 13 NAJWYŻEJ dnia 8 Listopada 1865 r. zatwierzonego Zdania Rady Państwa o terminach i prerogatywach niższych stopni policyjnych i Straży Ogniowych.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych.

Działo się w Warszawie, na 243 posiedzeniu dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiniński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 r.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

По ходатайству владельца ординации графовъ Замойскихъ графа Фомы Замойского о присоединеніи къ ординации принадлежащаго ему имѣнія, состоящаго въ Красноставскомъ уѣздѣ, Люблинской губерніи, Учредительный Комитетъ, во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, объявленаго въ отзывѣ Управляющаго Собственностью Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго, отъ 3-го Іюля 1867 года за № 2,125, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Принадлежащее графу Фомѣ Замойскому имѣніе Высоке, состоящее въ Красноставскомъ уѣздѣ, Люблинской губерніи, присоединить къ ординации графовъ Замойскихъ, съ тѣмъ чтобы присоединеніе это не нарушало права третьихъ лицъ, до такового присоединенія ими приобрѣтенныхъ; при чемъ владѣлецъ обязывается всѣ долги, на имѣніи Высоке обезпеченные, очистить (способомъ ниже изложеннымъ) и изъ подлежащихъ ипотечныхъ вѣдомостей исключить.

Ст. 2. Причитающіяся за имѣніе Высоке по оцѣнкѣ капитальную сумму, составляющую всего 393,998 р. 47½ к. уплатить деньгами, поступающими въ Польскій Банкъ взамѣнъ выходящихъ при тиражахъ ликвидационныхъ листовъ, принадлежащихъ ординаціи.

Ст. 3. Изъ денегъ, следующихъ въ уплату стоимости присоединяемаго къ ординации Замойскихъ имѣнія Высоке, уплатить предварительно, въ порядке ипотечной постепенности, всѣ долги, на означенномъ имѣніи обезпеченные, сумму же, могущую остататься за уплатою долговъ свободно, предоставить въ распоряженіе владельца.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W skutek proshy właściciela Ordynacyi Hrabiów Zamojskich, Hrabiego Tomasza Zamojskiego, o przyłączenie do Ordynacyi należących do niego dóbr w powiecie Krasnostańskim gubernii Lubelskiej położonych, Komitet Urzadzający w wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, oznajmionego w odezwie Zarządzającego Własną JEGO CESARSKIEJ Mości Kancellaryą do Spraw Królestwa Polskiego z dnia 3 Lipca 1867 r. № 2125, postanowił i stanowi:

Art. 1. Należące do Hrabiego Tomasza Zamojskiego dobra Wysokie, w powiecie Krasnostańskim, gubernii Lubelskiej położone, przyłączyć do Ordynacyi Hrabiów Zamojskich z tem, aby to przyłączenie nie naruszało praw osób trzecich przed takowem przyłączeniem przez nich nabytych; przy czem właściciel obowiązuje się wszystkie długi na dobrach Wysokie zabezpieczone usunąć (sposobem poniżej wyłożonym) i z właściwych wykazów hypotecznych wykreślić.

Art. 2. Przypadający za dobra Wysokie podług oszacowania kapitału, stanowiący sumę w ogóle 393,998 rs. 47½ kop., spłacić pieniędzmi wpływającymi do Banku Polskiego w zamian za wylosowane listy likwidacyjne, do Ordynacyi należącej.

Art. 3. Z pieniędzy przypadających na upłatę szacunku przyłączających się do Ordynacyi Zamojskich dóbr Wysokie, spłacić na przód w porządku numeru hypotecznego wszystkie długi na powinnionych dobrach zabezpieczone, a sumę jaka po spłaceniu długów pozostać może, oddać do rozporządzenia właściciela.

Ст. 4. Обязать ордината графа Замойского, по получении копії съ настоящаго постановленія, предъявить таковую въ ипотечномъ вѣдомствѣ, для внесенія оной въ подлежащія ипотечная книга.

Ст. 5. Исполнение настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Финансовое въ Царствѣ Управление и Предсѣдателя Польскаго Банка.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 243-мъ засѣданіи, 19 Апрѣля (1 Мая) 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 8 (20) Июня 1868 г.

Art. 4. Zobowiązać Ordynata Hrabiego Zamojskiego, aby po otrzymaniu kopii niniejszego postanowienia, okazał tąkową w Wydziale Hypotecznym dla wniesienia jej do właściwej księgi hypotecznej; i

Art. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, składa się na Zarząd Finansowy w Królestwie i na Prezesa Banku Polskiego.

Działo się w Warszawie, na 243 posiedzeniu dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holcwiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 r.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 21 Марта сего 1868 года и объявленаго въ отзывѣ товарища министра финансовъ, отъ 6 Апрѣля за № 3825, Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Офицерамъ пограничной стражи и таможеннымъ чиновникамъ въ губерніяхъ Царства Польского предоставляется право при разѣздахъ по дѣламъ службы, требовать, по открытымъ листамъ, обывательскія подводы, съ уплатою почтовыхъ прогоновъ.

Ст. 2. Настоящее постановленіе внести, установленнымъ орядкомъ, въ Дневникъ Законовъ, предоставивъ Правительственной Комиссіи Внутреннихъ дѣлъ принять соотвѣтственный мѣры къ точному исполненію онаго.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 243 засѣданіи, 19 Апрѣля (1 Мая) 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршалъ,
(подпись) Графъ Берн.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 8 (20) Июля 1868 года.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, zapadłego w dniu 21 Marca r. b. 1868 i oznajmionego w odezwie Towarzysza Ministra Finansów z dnia 6 Kwietnia № 3,825, Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem postanowił i stanowi:

Art. 1. Oficerowie Straży Pogranicznej i Urzędnicy Komor Celnych w guberniach Królestwa Polskiego, przy odbywaniu podrózy w interesach służbowych, mają prawo żądać za listami otwartemi, podwód obywatelskich, za opłatą podług cen pocztowych.

Art. 2. Postanowienie niniższe zamieszczone być winno w Dzienniku Praw według przepisanego porządku, a Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych pørucza się przedsięwzięcie stosownych środków w celu scisłego wykonania onego.

Działo się w Warszawie, na 243-m posiedzeniu, 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 roku.

По указу Его Величества

А Л Е К С А Н Д Р А II-го,

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 29 Февраля с. г., одновременно съ удостоеніемъ Высочайшаго Его Императорскаго Величества подписанія, проекта указа Правительствующему Сенату объ упраздненіи Правительственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ въ Царствѣ Польскомъ, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Производившійся по Правительственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ по построению православныхъ церквей въ Царствѣ Польскомъ, поступаютъ въ вѣдѣніе Министерства Внутреннихъ Дѣлъ; непосредственное же завѣданіе оными принадлежитъ Главному Начальнику края и, за тѣмъ духовному начальству по симъ дѣламъ предствляется разрѣшеніе вопросовъ собственно иерархического свойства.

Ст. 2. Всѣ оконченныя, а равно и производящіяся нынѣ въ Правительственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ по варшавской православной епархіи дѣла, передать въ варшавскую консисторию; для производства же сихъ дѣлъ на первое время, предоставляется Главному Директору Правительственной Комиссіи, съ утвержденіемъ Намѣстника въ Царствѣ, перечислить въ консисторію двухъ чиновниковъ означенной Комиссіи, съ сохраненіемъ имъ получаемаго нынѣ содержанія и съ зачисленіемъ времени занятій ихъ въ консисторіи въ действительную службу.

W Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-го,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, zapadłego dnia 29 Lutego r. b., jednocześnie z NAJWYŻSZEM przez JEGO CESARSZĄ Mość podpisaniem projektu Ukazu do Rządzącego Senatu o zniesieniu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych w Królestwie Polskiem, Komitet Urzadzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Załatwiane dotychczas w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych interessa dotyczące budowy Cerkwi Prawosławnych w Królestwie Polskiem, przechodzą pod Zarząd Ministerstwa Spraw Wewnętrznych; bezpośrednie zaś zawiadywanie takowemi, należy do Głównego Naczelnika Kraju, a w następstwie tego, Zwierzchności Duchownej co do tychże interesów porucza się rozstrzyganie kwestij właściwie hierarchicznych.

Art. 2. Wszystkie ukończone, jak również i załatwiane obecnie w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych interessa dotyczące Warszawskiej Dyecezyi Prawosławnej, przenoszą się do Konsistorza Warszawskiego; dla załatwiania zaś tych interesów na pierwszy początek, porucza się Dyrektorowi Głównemu Komisji Rządowej, za potwierdzeniem Namieistnika w Królestwie, zaliczyć do Konsistorza dwóch Urzędników pomienionej Komisji, z zapewnieniem im płac dotychczas pobieranych, i z zaliczeniem czasu przez który zajmować się będą w Konsistorzu, do służby rzeczywistej.

Ст. 3. Дѣла о раскольникахъ въ привислянскихъ губерніяхъ остаются, по прежнему, въ завѣдываніи губернскихъ властей и Главнаго Начальника края, по съ подчиненіемъ оныхъ, на общемъ основавіи, вѣдѣнію Министерства Внутреннихъ дѣлъ.

Ст. 4. Общія распоряженія и руководство по устройству очередныхъ выставокъ мануфактурныхъ издѣлій въ Варшавѣ, принадлежать Главному Начальнику края, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ.

Ст. 5. Назначеніе, изъ ассигнованной на то по сметѣ суммы и съ соблюдениемъ установленныхъ правилъ, ретретныхъ и эмеритальныхъ пенсій, а также пособій офицерамъ, чиновникамъ и нижнимъ чинамъ бывшихъ польскихъ войскъ, а равно оставшимся послѣ нихъ вдовамъ и сиротамъ, принадлежить Намѣстнику въ Царствѣ.

Ст. 6. Кромѣ дѣлъ, исчисленныхъ въ статьяхъ 11, 14 указа объ упраздненіи Правительственной Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ, въ завѣдываніи Учредительнаго Комитета остаются дѣла по вопросу о пособіи городамъ за отмѣненные пропинаціонные сборы, о выдачѣ вознагражденія лицамъ, пострадавшимъ отъ мятежа и о расхищеніи мятежниками казенныхъ и общественныхъ суммъ и имуществъ.

Ст. 7. На Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ возлагается, дабы всѣ производящіяся въ Правительственной Коммисіи дѣла были, по возможности, къ назначенію для окончательного упраздненія оной сроку (1 Іюля сего года), переданы въ общи архивъ старыхъ дѣлъ при Учредительному Комитетѣ или другія вѣдомства и учрежденія, по принадлежности; всѣ же исполнительныя дѣйствія по сдачѣ дѣлъ упраздняемой Коммисіи возлагаются на имѣющихъ остатки за штатомъ чиновниковъ подъ главнымъ руководствомъ и наблюденіемъ нынѣшняго Главнаго Директора оной, Члена Учредительнаго Комитета, Сенатора, Тайного Совѣтника Брауншвейга.

Ст. 8. При передачѣ въ Учредительный Комитетъ дѣлъ, подлежащихъ его завѣдыванію, предствляется причислить къ капеллянамъ сего Комитета чиновниковъ секціи по страховой части, а также нѣкоторыхъ другихъ, специально занимавшихъ означенными дѣлами чиновниковъ, по взаимному соглашенію Члена-Завѣщающаго дѣлами Учредительнаго Комитета съ Главнымъ Директоромъ Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ.

Ст. 9. Исполненіе настоящаго постановленія, которое въ дополненіе къ Высочайшему указу объ упраздненіи Правительствен-

Art. 3. Interessa dotyczące Raskolników (odszczepieńców) w guberniach Nadwiślańskich, pozostają jak dotychczas w zawidywaniu władz Gubernialnych i Głównego Naczelnika Kraju, lecz z podaniem ich na zasadzie ogólnej pod Zarządem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Ogólne rozporządzenia i kierunek pod względem urządzenia kolejnych wystaw wyrobów ręcodzielniczych w Warszawie, należą do Głównego Naczelnika Kraju, za porozumieniem się z Ministrem Finansów.

Art. 5. Przyznawanie z wyznaczonego na to etatem funduszu i z zachowaniem ustanowionych przepisów, pensji retyretowych i emerytalnych, tużdzież wsparć dla oficerów, urzędników i niższych stopni byłych Wojsk Polskich, jako też dla wdów i sierot po nich pozostałych, należy do Namiestnika w Królestwie.

Art. 6. Oprócz interesów wymienionych w art. 11, 14, Uka-
zu o zniesieniu Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych, w zawidywaniu Komitetu Urzadzającego pozostają interessa dotyczące zasiłku dla miast za zniesione pobory propinacyjne, co do udzielania wynagrodzenia dla osób, które poniosły straty z powodu buntu i co do za-
boru przez buntowników summ i majątków rządowych i publicznych.

Art. 7. Na Dyrektora Głównego Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych wkłada się, ażeby wszystkie akta dotyczące załatwia-
nych w Kommissji Rządowej interesów, były w miarę możliwości
w oznaczonym dla ostatecznego jej zniesienia terminie (1 Lipca r. b.),
przeniesione do Ogólnego Archiwum Akt dawnych przy Komitecie
Urzadzającym, lub do innych właściwych władz i zarządów; wszystkie
zaś wykonawcze czynności co do zdania akt znoszącej się Kommissji,
wkładają się na mających spaść z etatu urzędników, pod głównym kie-
runkiem i nadzorem teraźniejszego Dyrektora Głównego onej, Członka
Komitetu Urzadzającego, Senatora, Radcy Tajnego Braunszweiga.

Art. 8. Przy przenoszeniu do Komitetu Urzadzającego interesów zarządu jego podlegających, dozwala się zaliczyć do Kancellaryj tego Komitetu Urzędników Sekcji Ubezpieczeń, jako też i niektórych innych Urzędników, którzy zajmowali się specjalnie wspomnionymi interesami, za wzajemnym porozumieniem się Członka, Zawiadującego czynnościami Komitetu Urzadzającego z Dyrektorem Głównym Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w uzupeł-
nieniu Najwyższego Ukazu o zniesieniu Kommissji Rządowej Spraw
Tom LXVIII.

ной Комиссии Внутреннихъ Дѣлъ, должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главнаго Директора сей Комиссии, Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительного Комитета, Завѣдывающаго Финансовымъ въ Царствѣ Управлениемъ, а также на мѣстныхъ губернаторовъ и на всѣ правительственные мѣста и лица въ Царствѣ, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 243 засѣданіи, 19 Апрѣля (1 Мая) 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подпись) *Гр. Беріз.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 8 (20) Июня 1868 г.

Wewnętrznychъ, zamieszczone byc ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego tej Komisji, Członka-Zawiaduającego czynnościami Komitetu Urządzającego, Zawiaduującego Zarządem Finansowym w Królestwie, tudzież na miejscowych Gubernatorów i na wszystkie Władze Rządowe w Królestwie, w czem do której należy.

Działo się w Warszawie, na 243 posiedzeniu dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.

За Завѣдывающаго дѣлами Учредительного Комитета, Директоръ Канцелярии, (подпись) *A. Нератовъ.*

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wt. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 roku.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всесоюзного, Царя Польского,
Великого Князя Финляндского,
и проч., и проч., и проч., и проч.

Учрежденный въ Царстве Польскомъ Комитетъ.

По представлению Главного Директора Правительственной Комисии Внутреннихъ Дѣлъ и во исполнение Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 5 Апрѣля 1868 года, Учрежденный Комитетъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Впредь до утверждения гербовъ для губерній и уѣздовъ Царства, на казенныхъ печатяхъ для губернскихъ и уѣздныхъ присутственныхъ мѣстъ и должностныхъ лицъ, коимъ присвоены печати, изображать государственный гербъ, съ наименованиемъ, на одномъ русскомъ языке, того присутственного мѣста или должностнаго лица, для котораго изготавляется печать.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главного Директора Внутреннихъ Дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 243-мъ засѣданіи, 19-го Апрѣля (1-го Мая) 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) *Гр. Беріз.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учрежденного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 8 (20) Іюня 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

Na przedstawienie Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i w wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, zapadłego w dniu 5 Kwietnia r. b. 1868, Komitet Urzadzający postanowił i stanowił:

Art. 1. Do czasu zatwierdzenia herbów dla gubernij i powiatów Królestwa, na pieczęciach rządowych dla władz gubernijalnych i powiatowych, jako też osób urzędujących, dla których ustanowione są pieczęcie, wyobrażony być ma herb Państwa, z wymieniem w jednym russkim języku tej władzy lub osoby urzędującej, dla której przygotowuje się pieczęć; — i

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, składa się na Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych.

Działo się w Warszawie, na 243 posiedzeniu dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учрежденного Комитета,

Сенatorъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosinski.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 roku.

По указу Его Величества,
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
Великого Князя Финляндского,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Въ разъясненіе возникшаго вопроса о порядкѣ взиманія страховыхъ складокъ съ строеній, бывшихъ дворскими, но въ силу Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, перешедшихъ въ собственность крестьянъ, Учредительный Комитетъ, по представлению Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ Дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. За постройки, считавшіяся прежде дворскими, но на основаніи Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, объ устройствѣ крестьянъ, перешедшихъ въ собственность крестьянъ и дворскихъ служителей, взимать страховую премію съ новыхъ ихъ владѣльцевъ, начиная съ 1-го платежнаго срока за 1864 годъ, т. е. съ Октября того же года; на сихъ же новыхъ владѣльцевъ отнести и пополненіе всякихъ накопившихъ съ того времени недоимокъ по сбору сихъ премій.

Ст. 2. Каждый изъ совладѣльцевъ строеній, часть которыхъ остается въ собственности владѣльца имѣнія, а часть перешла въ собственность крестьянъ, обязанъ платить съ вышеизначенаго срока слѣдующія за эти строенія, по раскладкѣ, страховыя преміи въ соразмѣрности той части суммы за страхование строенія, какая приходится по расчету па его долю, соотвѣтственно размѣру и стоимости принадлежащей ему части строенія.

Ст. 3. Въ соразмѣрности той же части суммы застрахованія строенія, каждый изъ настоящихъ владѣльцевъ онаго долженъ получать вознагражденіе за пожарные убытки, согласно правиламъ устава о страхованиіи строеній отъ огня, или же всѣ они могутъ уполномочить одно лицо къ полученію такового вознагражденія.

Ст. 4. Получившій вознагражденіе, въ соразмѣрности онаго обязанъ принять участіе въ отстройкѣ сгорѣвшаго строенія, или совершить постройку особо, которой стоимость была бы не ниже полученного имъ вознагражденія.

W imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

W wyjaśnieniu zaszłej kwestii co do porządku pobierania składek ogniovych od zabudowań, które dawniejsz były dworskimi, lecz z mocy NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku przeszły na własność włościan, Komitet Urzadzający, na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowił i stanowi:

Art. 1. Od zabudowań, które przedtem uważane były za dworskie, a które na zasadzie NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o urządzeniu włościan, przeszły na własność włościan i służących dworskich, składka ognowa pobieraną być winna od nowych ich właścicieli, począwszy od pierwszego terminu płatniczego za rok 1864 t. j. od Października tegoż roku; do tychże właściciel odnosi się także pokrycie wszelkich z tego czasu zaległości w opłacie składki ognioowej.

Art. 2. Każdy ze współwłaścicieli zabudowań, których część pozostaje własnością dziedzica dóbr a część przeszła na własność włościan, obowiązany opłacać od wspomnionego terminu przypadającą od tych zabudowań, według rozkładu, składkę ognową, w stosunku tej części summy ubezpieczenia zabudowania, jaka na niego z rozrachunku przypada, odpowiednio do wielkości i wartości części zabudowania do niego należącej.

Art. 3. W stosunku tej samej części summy ubezpieczenia zabudowania, każdy z teraźniejszych jego właściciel pobierać ma wynagrodzenie za straty przez pożar zrządzone, stosownie do przepisów Ustawy o ubezpieczeniach od pożaru, albo też wszyscy ci właściciele mogą upoważnić jedną osobę do odbioru takowego wynagrodzenia.

Art. 4. Otrzymujący wynagrodzenie, w stosunku jego obowiązany jest przyjąć udział w odbudowaniu spalonego budynku, lub też wznieść oddzielne zabudowanie, którego wartość nie powinna być niższą od otrzymanego przezeń wynagrodzenia.

Ст. 5. Основанием къ определению соразмѣрного участія нынѣшихъ владѣльцевъ бывшихъ дворскихъ строеній, какъ въ уплатѣ страховой преміи, такъ и въ страховомъ вознагражденіи за пожарные убытки и въ отстройкѣ послѣ пожара, должны служить, страховыя табели или такъ называемые кадастры строеній.

Съ сею цѣлію всякой жилой домъ и принадлежащія оному хозяйственныя строенія, перешедшія на основаніи Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. полностю или только частію, въ собственность малоземельныхъ крестьянъ и дворовыхъ служителей, должны быть, на сколько это донынѣ не исполнено, исключены изъ прежнихъ страховыя табелей дворскихъ строеній и внесены въ особые кадастры, составленные для каждого порознь жилаго дома съ принадлежащими ему хозяйственными строеніями, съ показаніемъ въ таковыхъ кадастрахъ поименно всѣхъ настоящихъ владѣльцевъ этихъ строеній и какая, по расчету, изъ общей суммы застрахованія сихъ строеній часть приходится на долю каждого изъ упомянутыхъ владѣльцевъ, соотвѣтственно размѣру и стоимости той части строенія, какая падѣтъ ему принадлежать, съ тѣмъ, что сумма застрахованія каждой такой отдѣльной части строенія должна быть, согласно ст. 20-й устава 1844 года о страхованиіи строеній отъ огня, опредѣляема круглою суммою, оканчивающеюся однимъ нулемъ.

Ст. 6. Наблюденіе за представлениемъ со стороны владѣльцевъ имѣній объ исключеніи означеныхъ строеній изъ прежнихъ кадастровъ дворскихъ строеній, а равно за составленіемъ, согласно предыдущему пункту отдѣльныхъ страховыя табелей симъ же строеніямъ на имена настоящихъ владѣльцевъ оныхъ, возложитъ на уѣздныя управлѣнія, посредствомъ мѣстныхъ гминныхъ управлѣній, съ тѣмъ, чтобы каждая, передѣланная табель или кадастръ строенія были представлены на утвержденіе уѣзднаго управлѣнія, неиначе, какъ по засвидѣтельствованіи оныхъ подлежащимъ уѣзднымъ комиссаромъ по крестьянскимъ дѣламъ.

Ст. 7. Окончательное утвержденіе отдѣльныхъ страховыя табелей на строенія, коихъ часть остается въ собственности владѣльца имѣнія, а часть переходитъ во владѣніе крестьянъ, предоствляется уѣзднымъ управлѣніемъ безъ ограниченія стоимостью строенія, если при этомъ не измѣняется сумма застрахованія опредѣленная по первоначальной табели. Въ противномъ же случаѣ, то есть, если по поводу починокъ, передѣлокъ и вообще какихъ либо измѣненій, стоимость строенія увеличилась или уменьшилась, вслѣдствіе чего строеніе должно быть переоцѣнено, то, согласно пункту *a* ст. 16 и пункту *a* ст. 17 положенія объ управлѣніи дѣлами

Art. 5. Za zasadę do oznaczenia stosunkowego udziału teraźniejszych właścicieli byłych dworskich zabudowań, tak w opłacie składki ognowej jako i w wynagrodzeniu za straty przez pożar zrządzone i w odbudowaniu po pożarze, służyć mają wykazy ubezpieczeń czyli tak zwane kadastry zabudowań.

W tym celu ka ydy dom mieszkalny i nale e do niego zabudowania gospodarskie, które na zasadzie NAJWY ZSZEGO Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., w całosci lub w czesci przeszły na własność małorolnych w o scian i s u  ycznych dworskich, powinny być o ile to doyczas dopełnione nie zostało, wykre one z poprzednich kadastrów zabudowań dworskich i wniesione do oddzielnych kadastrów dla ka ego w szczeg『lnosci domu mieszkalnego, z nale acem do niego zabudowaniami gospodarskimi spor dzenymi, z wykazaniem w nich imieniem wszystkich tera nijszych właścicieli tych zabudowań, oraz jaka zrozrachunku czesc ogólnej summy ubezpieczenia tych zabudowań przypada na ka ego z powienenych właścicieli, odpowiednio do wielkości i wartosci tej czesci zabudowania, która obecnie do niego należy, przy czem summa ubezpieczenia ka ej oddzielnej czesci zabudowania, powinna być stosownie do Art. 20 Ustawy z r. 1844 o ubezpieczeniu zabudowań od pożaru, oznaczona w summie okrągłej, na zero zako conej.

Art. 6. Nadzór nad przedstawieniem ze strony właścicieli d obr do wykre enia wspomnionych zabudowań z poprzednich kadastrów zabudowań dworskich, jak również nad spor dzeniem stosownie do punktu poprzedzającego oddzielnych wykazów ubezpieczenia tychże zabudowań na imie tera nijszych właścicieli, wkłada się na Zarz ady Powiatowe, za pośrednictwem mi scowych zarz ad gminnych, z zastrzeżeniem, aby ka ydy przerobiony wykaz lub kadrast zabudowania, przedstawiane były do zatwierdzenia Zarz adu Powiatowego nie inaczej jak po poświadczeniu ich przez właściwego Kommissarza Powiatowego do Spraw W o scia skich.

Art. 7. Ostateczne zatwierdzenie szczególnych wykazów ubezpieczenia takich zabudowań, których czesc pozostaje własnością dziedzica d obr, a czesc przechodzi na własności w o scian, porucza się Zarz ad Powiatowym, bez względu na wartośc zabudowania, jeżeli przy tem nie zmienia się summa ubezpieczenia w pierwotnym wykazie oznaczona. W razie przeciwnym, t. j. jeżeli z powodu restauracyi, przerobienia i w og『lnosci jakich b  d  zmian, wartośc budowli podw yszy a się lub zmniejszyła, w skutek czego zabudowanie powinno być na nowo oszacowane, stosownie do punktu *a* Art. 16 i punktu *a* Art. 17 Ustawy z r. 1866 o zarz adzie interesami dotyc acemi ubez-

страхованія 1866 года, страховые табели такимъ строеніямъ, если стоимость ихъ превышаетъ 1000 руб., подлежать разсмотрѣнію и утвержденію губернскаго правленія.

Ст. 8. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ дѣлъ и на мѣстныя Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ по принадлежности.

Состоялось въ г. Варшавѣ, въ 242-мъ засѣданіи 12-го (24-го) Апрѣля 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) Графъ Беріз.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 8 (20) Іюля 1868 года.

pieczęć, wykazy ubezpieczenia takich zabudowań, jeśli ich wartość przenosi 1,000 rur; ulegają rozpoznaniu i zatwierdzeniu Rządu Gubernialnego.

Art. 8. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych.

Działo się w Warszawie, na 242 posiedzeniu, dnia 12 (24) Kwietnia 1868 r.

За Завѣдывающаго дѣлами Учредительного Комитета,
Директоръ Канцеляріи, (подпись) А. Нератовъ.

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Czerwca 1868 r.

DZIENNIK PRAW

Nº 231.

Tom Sześćdziesiąty Ósmy.

Tom LXVIII.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

ВЕЛИКОГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Въ разъясненіе возникшихъ недоразумѣній при примѣненіи воснослѣдовавшаго 30 Августа (11 Сентября) 1864 года Высочайшаго указа о смягченіи наказаній уголовныхъ и исправительныхъ, Учредительный Комитетъ, по представленіямъ Главнаго Директора Правительственныхъ Комиссій Внутреннихъ Дѣлъ и Юстиціи, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Предоставленіе жителямъ сельскихъ гминъ, на основаніи Высочайшаго указа отъ 30 Августа (11 Сентября) 1864 года о смягченіи наказаній, право избавленія отъ тѣлеснаго наказанія за полицейскіе проступки, подлежащіе разбору гминныхъ судовъ, распространяется и на городскихъ жителей губерній привисяціянскаго края, подвергавшихся таковому наказанію по приговорамъ судовъ простой полиції, президентовъ, бургомистровъ и судно-полицейскаго отдѣленія въ г. Варшавѣ.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Комиссію Внутреннихъ Дѣлъ и Юстиціи.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 244 засѣданіи, 26 Апрѣля (8 Мая) 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) Графъ Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

W wyjaśnieniu wątpliwości zaszłych przy stosowaniu zapadłego w dniu 30 Sierpnia (11 Września) 1864 r. NAJWYŻSZEGO Ukazu o złagodzeniu kar głównych i poprawczych, Komitet Urzadzający na przedstawienie Dyrektorów Głównych Komisji Rządowych: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, postanowił i stanowi:

Art. 1. Zapewnione mieszkańcom gmin wiejskich na zasadzie NAJWYŻSZEGO Rozkazu z d. 30 Sierpnia (11 Września) 1864 r. o złagodzeniu kar, prawo uwolnienia od kary cielesnej za wykroczenia policyjne, rozpoznaniu sądów gminnych podlegające, rozciąga się także do mieszkańców miast w guberniach Kraju Nadwiślańskiego, ulegających dotychczas takiej karze za wyrokami Sądów Policyi Prostej, Prezydentów, Burmistrów i Wydziału Sądowno-Policyjnego w m. Warszawie.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Komisje Rządowe: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Działo się w Warszawie, na 244 posiedzeniu dnia 26 Kwietnia (8 Maja) 1868 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnoścь:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 1 (13) Sierpnia 1868 r.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 14 (26) день Апрѣля 1841 года, въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловалъ подполковнику Массону, Ка-лишской губерніи и уѣзда, имѣніе Немысловъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Иашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу она-го, и, вслѣдствіе сего желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюратнаго имѣнія Немыловъ, Мы, по пред-ставленію Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г. объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ настоящему владѣльцу маюратнаго имѣнія Немыловъ, отставному Тайному Совѣтнику Массону, въвѣчное и потомственное владѣніе часть лѣса изъ участка Ксенже-Млыны съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ двѣстѣ рублей, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемой части лѣса.

Ст. 3. Владѣлецъ обязанъ нести всѣ повинности какъ нынѣ на жалуемой части лѣса лежащій, такъ и тѣ кои впредь будутъ уста-новлены.

Ст. 4. Все въ жалуемой части лѣса находящееся и принадле-жащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 ст. вышеупомянутаго положенія.

Ст. 5. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною повинностей и обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованная часть лѣса по-ступаетъ во временное казенное управление.

Ст. 6. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года.

Ст. 7. При сдачѣ части лѣса владѣльцу, Финансовое въ гу-берніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно I ст. настоящаго

указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части лѣ-са, а также опредѣлить лежащія на ней обязанности.

Составленный, на семъ основаніи сдаточный актъ будетъ слу-жить даниою или актомъ пожалованія.

Ст. 8. Пожалованная часть лѣса переходя въ цѣльномъ со-ставѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23, указа 14 (26) Апрѣля 1841 года, порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни заѣвлѣвается, а вслѣдствіе того продаваема, не только по собственной волѣ вла-дѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 9. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную кни-гу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанного ста-тию 7-ю сего указа.

Ст. 10. Издержки по составленію акта, переписанію пра-ва собственности и по передачѣ части лѣса уплачиваются владѣль-цемъ.

Ст. 11. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний вла-дѣлецъ маюратнаго имѣнія Немыловъ, а равно наследники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ течениемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ части лѣса изъ участка Ксенже-Млыны съ принадлежностями.

Ст. 12. Исполненіе настоящаго указа, повелѣваемъ Учре-дительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Цар-ства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Москвѣ,
20 Июля 1867 года.

Контрасигнировалъ: Завѣдывающій Собственномъ Его Импе-раторскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, Старынкевичъ.

Вѣро:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣро:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правитель-ственной Комиссіи Юстиції, Восинскій.

Правитель Канцелярии, Вл. Голевинскій.
Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ

Указомъ, въ 21 день Августа (10 Сентября) 1836 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-майору Симишину, Сѣдлецкой губерніи, Бильскаго уѣзда, имѣніе Киевецъ съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1500 рублей. Нынѣ, приимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованіаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и вслѣдствіе сего желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюратнаго имѣнія Киевецъ, Мы, по представленію Учредительного Комитета, въ Комитѣтѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г., об устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ нынѣшнему владѣльцу маюратнаго имѣнія Киевецъ, поручику Симишину, въ вѣчное и потомственное владѣніе часть лѣса изъ Яновскаго лѣсничества, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ сто шестьдесят рублей, со всѣми правами и угодьями, коими иныѣ пользуются казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности владѣлецъ подвергается тѣмъ ограничіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для предоставляемой ему части лѣса.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемой части лѣса обязанъ нести всѣ повинности, какъ иниѣ на ней лежащія, такъ и тѣ, кои впередъ будуть установлены.

Ст. 4. Все въ жалуемой части лѣса находящееся и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 ст. выше приведенаго положенія.

Ст. 5. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною повинностей и обязанностей, кои особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованная часть лѣса поступаетъ во временное казенное управление.

Ст. 6. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г.

Ст. 7. При сдачѣ части лѣса владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1 ст. настоящ

шаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части лѣса, а также опредѣлить лежащія на ней обязанности.

Составленный на семъ основаніи сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 8. Пожалованная часть лѣса, переходя въ цѣльномъ ея составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23 указа 21 Августа (10 Сентября) 1836 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на опу при пожалованіи, ни заливаема а вслѣдствіе того продаваема, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казенными и частными и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 9. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанаго статью 7-ю сего указа.

Ст. 10. Издержки по составленію акта, переписанию права собственности и по передачѣ части лѣса уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 11. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, ишѣній владѣльца маюратнаго имѣнія Киевецъ, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ права домагаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ части лѣса изъ Яновскаго лѣсничества съ принадлежностями.

Ст. 12. Исполненіе настоящаго указа, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Москвѣ,
20 Июля 1867 года.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственою Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ (подпись) Старынкевичъ.

Вѣрно:
Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:
Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Юстиції, Восинский.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинский.
Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ

Указомъ въ 23 день Октября (4 Ноября) 1841 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генералъ маюру Соболеву, Калишской губерніи, Велюнского уѣзда, имѣаie Почесна, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1200 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюрана Почесна, Мы, по представленію Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ нынѣшнему владѣльцу маюратнаго имѣнія Почесна, Михаилу Соболеву на вѣчное и потомственное владѣніе, Петроковской губерніи, Бендинскаго уѣзда, фольваркъ Кузница съ дворовою, въ предѣлахъ сего фольварка прописацію, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для фольварка Кузница.

Ст. 3. Владѣлецъ сего фольварка обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на немъ лежащія, такъ и тѣ кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая коняжами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, какъ то, посѣвы, строенія и прочее, прилежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 статьи вышеприведенного положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохрания въ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованный фольваркъ поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемымъ фольваркомъ назначается по истеченіи срока арендаго его контракта.

Ст. 9. При сдачѣ фольварка владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованного фольварка, а также опредѣлить лежащія на немъ обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованный фольваркъ Кузница, переходя въ цѣльномъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23, указа 23 Октября (4 Ноября) 1841 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на онай при пожалованіи, ни закладываемъ, а вслѣдствіе того продаваемъ, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже, по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемъ въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанаго стастью 9 сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маюратнаго имѣнія Почесна, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ фольварка Кузница съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполнение настоящаго указа, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлениe.

На подлинномъ Собственнou Его Императорскаго Величества рукою написано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Москвѣ,
20 Июля 1867 г.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающiй Собственнou Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,

Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, Старынкевичъ.

Вѣро:

Членъ-Завѣдывающiй дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣро:

Главный Директоръ Предсѣдательствующiй въ Правительственной Комиссии Юстицiи, Восинский.

Правитель Канцелярии, Вл. Голевинский.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 14 (26) день Марта 1838 года, въ Бозѣ почивающiй Родитель Нашъ пожаловалъ генералъ-лейтенанту Шульгину, Калишской губернiи, Турекскаго уѣзда, имѣнiе Турекъ и Вихертовъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селенiями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненiемъ чистаго годового дохода до 2,250 рублей. Нынѣ, принимая во вниманiе, что съ упраздненiемъ крестьянскихъ повинностей, на основанiи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнiя не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствiе сего, желая оказать пособiе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюратнаго имѣнiя Турекъ и Вихертовъ, Мы, по представлѣнiю Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенiю 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣнiй, поступающихъ въ частную собственность по пожалованiю, Всемилостивѣшe жалуемъ пынѣшинему владѣльцу означенаго маюрата, генералъ-маюру Шульгину, въ вѣчное и потомственное владѣнiе, часть лѣса изъ Турекскаго лѣсничества съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ четыреста двадцать рублей, со всѣми правами и угодьями, коими пынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченiямъ, какiя по актамъ, совершенныемъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для представляемаго ему лѣснаго участка.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемой части лѣса обязанъ нести всѣ повинности, какъ нынѣ на ней лежащи, такъ и тѣ, кои впредь будуть установлены.

Ст. 4. Все въ жалуемой части лѣса находящееся и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основанiи 30 ст. вышеупомянутаго положенiя.

Ст. 5. На случай неисправности владѣльца въ исполненiи возлагаемыхъ на него казною повинностей и обязанностей, который особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованная часть лѣса поступаетъ во временное казенное управлениe.

Ст. 6. Срокъ пожалованiя считается съ 20 Мая (1 Июля) 1866 года.

Ст. 7. При сдачѣ части лѣса владѣльцу, Финансовое въ губернiяхъ Царства Польскаго Управлениe, согласно 1 ст. настоящаго

указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части лѣса, а также опредѣлить лежація на ней обязанности.

Составленный на семь основаніи сдаточный актъ будеть служить даннойю или актомъ пожалованія.

Ст. 8. Пожалованная часть лѣса, переходя въ цѣльномъ ея составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23-й указа 14 (26) Марта 1838 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременяма новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни закладываема, а вслѣдствіе того продаваема, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннимъ и частнымъ и никакимъ образомъ, отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 9. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статью 7-ю сего указа.

Ст. 10. Издеражки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ части лѣса уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 11. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царство Польское, нынѣшній владѣлецъ маюратнаго имѣнія Турекъ и Вихертовъ, а равно наслѣдники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенного маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ части лѣса изъ Турецкаго лѣсничества съ принадлежностями.

Ст. 12. Исполненіе настоящаго указа, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польского Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ.»

Въ Москвѣ,

20 Іюля 1867 г.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, Старынкевичъ.

Вѣрило:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, Восинский.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинскій.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года, въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловалъ генералъ-адъютанту Нейдгарду, Калишской губерніи, Лепчицкаго уѣзда, имѣніе Балдржиковъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 3,000 рублей. Нынѣ принималъ во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюратнаго имѣнія Балдржиковъ, Мы, по представлѣнію Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнно, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ нынѣшнему владѣльцу означенного маюратата, отставному полковнику Нейдгарду, въ вѣчное и потомственное владѣніе часть казенной лѣсной дачи Собѣнь, лѣсничества Лазновъ, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ пятьсотъ рублей, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для предоставляемаго ему лѣснаго участка.

Ст. 3. Владѣлецъ части лѣсной дачи Собѣнь обязанъ нести всѣ повинности, какъ нынѣ па оной лежація, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Все въ жалуемой части лѣса находящееся и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 ст. вышеприведеннаго положенія.

Ст. 5. На случай неисправности владѣльца въ исполненіи возлагаемыхъ на него казною повинностей и обязанностей, которая особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованная часть лѣса приступаетъ во временное казенное управление.

Ст. 6. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года.

Ст. 7. При сдачѣ части лѣсной дачи владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1-й ст. на-

стоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части лѣса, а также определить лежащія на ней обязанности.

Составленный, на семь оснований сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 8. Пожалованная часть лѣса, переходя въ цѣльномъ ея составѣ отъ одного лица къ другому, по определенному въ ст. 23-й указа 9 (21) Декабря 1835 года порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни закладывается, а вслѣдствіе того пролавасма не только по собственной волѣ владельца, но даже по взысканію казенными и частными и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 9. По внесении таковой воли Пашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владельца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанаго статьею 7-ю сего указа.

Ст. 10. Издержки по составленію акта, переписанию права собственности и по передачѣ части лѣса уплачиваются владельцемъ.

Ст. 11. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маиоратомъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маиоратнаго имѣнія Балдржиковъ, а равно наследники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маиоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ части лѣса Собѣнъ съ припадлежащими.

Ст. 12. Исполненіе настоящаго узакона, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польского Управление.

На подлинномъ Собственному Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ«

Въ Москвѣ,

20 Июля 1867 года.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственному Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польского, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, (подпись) Старинкевичъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета, Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиції, Восинский.

Правитель Канцеляріи, Вл. Головинскій.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

УКАЗЪ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) днѣ Декабря 1835 года, въ Богѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генералъ маюру Окуневу, Сувалкской губерніи, Маріампольской уѣзда, имѣніе Михалинъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1,500 рублей. Нынѣ принималъ во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскѣхъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. обѣ устроены крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованіемъ имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу опаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владельцу маиората имѣнія Михалинъ, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитѣтѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года, обѣ устроены имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшіе жалуемъ настоящему владельцу маиоратнаго имѣнія Михалинъ, Статскому Совѣтнику Окуневу, въ вѣчное и потомственное владѣніе, часть лѣса изъ Пускенпурскаго участка, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ четыреста двадцать рублей, состоящую изъ округа I Виткаболе, округа II Кидолишкі, округа IV Сепове и части III округа Капинибала, со всѣми правами и угодьями, коимъ синѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ новую ипотечную книгу для предоставляемой ему части лѣса.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемой части лѣса Пускенпурскаго

участка обязанъ нести всѣ повинности, какъ иныи на оной лежащія, такъ и тѣ кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Все въ жадуемой части лѣса Пускенпурскаго участка находящееся и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 ст. вышеприведенного положенія.

Ст. 5. На случай неисправности владѣльца въ исполненіи возлагаемыхъ на него казною повинностей и обязанностей, которая особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованная часть лѣса поступаетъ во временное казенное управление.

Ст. 6. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года.

Ст. 7. При сдачѣ части лѣса владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1 ст. настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы жалуемой части лѣса, а также опредѣлить лежащія на оной обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будетъ служить давною или актомъ пожалованія.

Ст. 8. Пожалованная часть лѣса, переходя въ цѣльномъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23 указа 9 (21) Декабря 1835 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ли закладываема, а вслѣдствіе того продаваема, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ и никакимъ образомъ отчуждается въ другое владѣніе.

Ст. 9. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанного статьею 7-ю сего указа.

Ст. 10. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ жалуемой части лѣса уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 11. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маиоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маиоратнаго имѣнія Михалинъ, Овчиневъ, а равно наследники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маиоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ части лѣса Пускенпурскаго участка.

Ст. 12. Исполненіе настоящаго указа, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Москвѣ,
20 Июля 1867 года.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственою Его Императорскаго Величества Капцелярію по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Советникъ, Старынкевичъ.

Вѣрно:
Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:
Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комисіи Юстиціи, Восинский.

Правитель Капцеляріи, Вл. Голевинскій.

Число опубликованія, 1 (18) Августа 1868 г.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику Сотникову, Варшавской губерніи, Владѣлавскаго уѣзда, имѣніе Люботынь, съ принадлежащими къ ономъ фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравченiemъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ принимая во вниманіе, что съ упраздненiemъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствует первоначально му окладу онаго и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣлицѣ маюраты Люботынь, Мы, по представлению Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г. объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣши жалуемъ наслѣдникъ полковника Сотникова, дочери Коллежскаго Ассесора Герасимова, дѣвицѣ Вѣрѣ Герасимовой, въ вѣчное и потомственное владѣніе, часть лѣса изъ лѣсничества Коло, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ двѣсти девятнадцать рублей, со всѣми правами и угодьями коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлица подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для части лѣса изъ лѣсничества Коло.

Ст. 3. Владѣлица сей части лѣса обязана нести всѣ повинности, какъ нынѣ на ней лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Все въ жалуемой части лѣса находящееся и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣлицы, на основаніи 30 ст. выше приведеннаго положенія.

Ст. 5. На случай неправности владѣлицы въ исполненіи возлагаемыхъ на нее казною повинностей и обязанностей, которыхъ особы будутъ подробно опредѣлены, пожалованная часть лѣса поступаетъ во временное казенное управлѣніе.

Ст. 6. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года.

Ст. 7. При сдачѣ части лѣса владѣлицѣ, Финансовое въ гу-

берніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе, согласно 1 ст., настоящаго указа, положительно укажетъ ей границы жалуемой части лѣса, а также опредѣлить лежащія на ней обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ по жалованію.

Ст. 8. Пожалованная часть лѣса, переходя въ цѣльномъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23 указа 9 (21) Декабря 1835 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременялема новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни закладываема, а вслѣдствіе того продаваема, не только по собственной волѣ владѣлицы, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 9. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемой владѣлицы должно быть установлено въ ипотекѣ, но исполненіе правила, предписанного статьею 7 сего указа.

Ст. 10. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ части лѣса, уплачиваются владѣлице.

Ст. 11. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшняя владѣлица маюратнаго имѣнія Люботынь, а равно наследники ея, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенного маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ части лѣса съ принадлежностями.

Ст. 12. Исполненіе настоящаго указа повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польского Управлѣніе.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано: „АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Москвѣ,

20 Июля 1867 г.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ (подпись) Старинкевичъ.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета, Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Юстиції, Восинскій.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинскій.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 года.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 4 (16) день Октября 1835 года въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-маюру Панютину, Сыдлецкой губерніи, Радзынскаго уѣзда имѣніе Конкововицца, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1500 рублей. Нынѣ принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго и, вслѣдствіе сего, желаю оказать цесарбѣ, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюрана Конкововицца Мц., по представленію Учредительного Комитета, въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ нынѣшнему владѣльцу маюранаго имѣнія Конкововицца, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Панютину, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сыдлецкой губерніи, Радзынскаго уѣзда, фольваркъ Уланъ, въ полномъ его составѣ, со всеми правами и угодьями, коими вышѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ новую ипотечную книгу для сего фольварка.

Ст. 3. Владѣлецъ сего фольварка обязанъ нести всѣ цодати и повинности, какъ нынѣ на немъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ заштата коняжами, паробками или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 статьи вышеупомянутаго положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохрания въ своей сцѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по указанному контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ па него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованное имѣніе поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе жалуемымъ имѣніемъ, производится при истечении срока арендаго его контракта.

Ст. 9. При сдачѣ фольварка владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованного фольварка, а также опредѣлить лежащія на немъ обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будетъ служить данпою или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе переходя въ цѣльномъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23, указа 4 (16) Октября 1835 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременено новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а вслѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила предписанаго статьею 9 сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннѣмъ правиламъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маюратаго имѣнія Конкововицца, а равно наслѣдники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маюратаго имѣнія,

такъ и съ жалуемаго симъ указомъ фольварка Уланъ съ принадлежностями.

Ст. 11. Исполненіе настоящаго указа, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою написало:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Москвѣ,
20 Июля 1867 г.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляриею по дѣламъ Царства Польскаго,
Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, Старынкевичъ.

Впредъ:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Впредъ:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, Восинскій.

Правитель Канцелярии, Вл. Голевинскій.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А ЗЪ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 14 (26) день Марта 1838 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-маюру Обручеву, Радомской губерніи, Козеницкаго уѣзда, имѣніе Сусковоля, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1,200 рублей. Нашъ принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюрана Сусковоля, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года, объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшіе жалуемъ владѣльцу указаннаго маюрана, отставному генераль-маюру Обручеву, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Радомской губерніи, Радомского уѣзда, казенный фольваркъ Гзовице, въ полномъ его составѣ, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ совершенныемъ по установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ новую ипотечную книгу для предоставляемаго ему фольварка Гзовице.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемаго фольварка обязанъ нести все подати и новинности, какъ нынѣ на семъ фольваркѣ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копижами, паробками или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеприведенаго положенія.

Ст. 6. Владѣлець, сохраниѧ въ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя, и, получая съ имѣніемъ арендный доходъ, прiemлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно определены, пожалованный фольваркъ поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Май (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе жалуемымъ фольваркомъ назначается при истечении срока арендаго контракта.

Ст. 9. При сдачѣ фольварка владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованнаго фольварка, а также определить лежащія на немъ обязанности.

Составленный на семь оснований сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣльномъ составѣ отъ одного лица къ другому, по определенному въ статьѣ 23 указа 14 (26) Марта 1838 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременено новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а вслѣдствіе этого продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издергки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царство Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маюратнаго имѣнія Сусковоля, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченiemъ времени, отъ уменьшения доходовъ, какъ съ означенного маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ фольварка Гзовице съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа,托вѣльваємъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

“АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Москвѣ,
20 Іюля 1867 г.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственою Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, (подпись) Старынкевичъ.

Вѣрно:

Членъ—Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета, Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиції, Восинский.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинскій.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 года.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ во 2 (14) день Декабря 1837 года въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику Сикстелю, Сувалкской губерніи, Кальварійскаго уѣзда, имѣніе Яновъ и Посудоне, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненiemъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ принимая во вниманіе, что съ упраздненiemъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маората Яновъ и Посудоне, Мы, по представленію Учредительного Комитета, въ Комитѣтѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшь жалуемъ владѣльцу маоратнаго имѣнія Яновъ и Посудоне, отставному генераль-лейтенанту Сикстелю, въ вѣчное ипотомѣственное владѣніе, экономіи Крулево-кресло, фольваркъ Ростковщизна, состоящей въ Сувалкской губерніи, Волковыскаго уѣзда, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для фольварка Ростковщизна.

Ст. 3. Владѣлецъ сего фольварка обязанъ нести всѣ подати и повинности, какънынѣ на немъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяжами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеупомянутаго положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ въ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленные, и, получая съ имѣніемъ арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особы будуть подробно опредѣлены, пожалованное имѣніе поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемымъ фольваркомъ производится при истечении срока арендаго его контракта.

Ст. 9. При сдачѣ фольварка владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованнаго фольварка, а также опредѣлить лежащія на немъ обязанности.

Составленный на семь основаніи сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣльномъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23, указа 2 (14) Декабря 1837 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременямо новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное, при пожалованіи, ни закладываемо, а вслѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статью 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маоратнаго имѣнія Яновъ и Посудоне, а равно наслѣдники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознаграждения за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ фольварка Ростковщизна съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполнение настоящего указа, повелеваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польского Управление.
На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ.»

Въ Москвѣ,
20 Июля 1867 г.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польского, Сенаторъ, Тайный Советникъ, (подпись) Старынкевичъ.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссии Юстиціи, Восинский.

Правитель Канцелярии, Вл. Голевинский.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А ЗЪ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-маюру Фези, Плоцкой губерніи, Плоцкаго уѣзда, имѣніе Селець, съ припадлежащими къ оному фольварками, селеніями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1,500 руб. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упразданіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу оваго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюранта Селець, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г., объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшь жалуемъ вышнѣму владѣльцу маюрантаго имѣнія Селець, отставному гвардіи поручику Фези, въ вѣчное и потомственное владѣніе часть фольварка Болимо, Плоцкой губерніи, и уѣзда, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ сто двадцать рублей, со всеми правами и угодьями, коими ишѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, булагутъ внесены въ новую ипотечную книгу для части фольварка Болимо.

Ст. 3. Владѣлецъ части сего имѣнія обязанъ нести все по налоги и повинности, какъ нынѣ на пей лежащи, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая коняжами, паробками или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 статьи вышеизведенаго положенія.

Ст. 6. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыя особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованный фольваркъ поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 7. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г.

Ст. 8. При сдачѣ части фольварка владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части фольварка, а также опредѣлить лежащія на ней обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 9. Пожалованная часть фольварка, переходя въ цѣльномъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23, указа 9 (21) Декабря 1835 г., порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни закладывается, а вслѣдствіе того продаваема, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ въ никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 10. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имѣніе владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанного статьею 8-ю сего указа.

Ст. 11. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 12. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маоратнаго имѣнія Селецъ, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ описаннаго маоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемой симъ указомъ части фольварка Болимо съ привадлежностями.

Ст. 13. Исполненіе настоящаго указа, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе.

На подлинномъ Собственному Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ.«

Въ Москвѣ,
20 Июля 1867 года.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственному Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, (подпись) Старынкевичъ.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммісії Юстиціи, Восинскій.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинскій.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВЪ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года, въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику Фролову, Варшавской губерніи Влоцлавскаго уѣзда, имѣніе Клобя, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годаго дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маората Клобя, Мы, по представлению Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшь жалуемъ пынѣшнему владѣльцу маоратнаго имѣнія Клобя, Михаилу Фролову, къ вѣчное и потомственное владѣніе, Варшавской губерніи, Влоцлавскаго уѣзда часть фольварка Любоминъ, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ двѣсти четыре рубля, съ дворовою, въ предѣлахъ оной пропинацію, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для части фольварка Любоминъ.

Ст. 3. Владѣлецъ сей части фольварка обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на ней лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяжами, паробкамъ, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 статьи выше-приведенного положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохрания въ своей силѣ заключенный казною на жалуемую часть фольварка контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя и получая съ имѣнія арендный доходъ, приемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будуть подробно определены, пожалованная часть фольварка поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г., а вводъ во владѣніе жалуемою частью фольварка производится при истеченіи срока арендаго контракта.

Ст. 9. При сдачѣ части фольварка владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части фольварка, а также опредѣлить лежащія на ней обязанности.

Составленный, на семь основанія, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованная часть фольварка, переходя въ цѣльномъ ея составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й указа 9 (21) Декабря 1835 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни закладываема, а вслѣдствіе того продаваема, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ части фольварка уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшай владѣлецъ маоратнаго имѣнія Клобя, а равно наследники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маоратнаго имѣнія,

такъ и съ жалуемой симъ указомъ части фольварка Любоминъ съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполнение настоящаго указа, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственности Его Императорскаго Величества рукою подписаю:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Москвѣ,

20 Июля 1867 года.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственностью Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Советникъ, Старынкевичъ.

Вѣро:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета, Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣро:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссии Юстиціи, Восинский.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинский.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

УКАЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 31-й день Августа (12 Сентября) 1837 года, въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-адъютанту Бистрому, Калишской губерніи, Кольскаго уѣзда, имѣніе Хелмно, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 4,500 рублей. Нынѣ припимая во внимание, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожа ловянаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владѣльцу маюрана Хелмно, Мы, по представлению Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣше жалуемъ на стоящему владѣльцу маюрана имѣнія Хелмно, барону Николаю Бистрому, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Варшавской губерніи, Гостинскаго уѣзда, фольваркъ Островекъ, а равно часть лѣсной дачи Жуковъ, Кольскаго лѣсничества, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ двѣсти шестьнадцать рублей, съ дворовою, въ предѣлахъ онаго фольварка проприацію, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для фольварка Островекъ съ частью лѣсной дачи Жуковъ.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемаго фольварка Островекъ и части лѣса обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на нихъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяжами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, какъ-то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходить въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеуказанного положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ въ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркѣ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыя особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованный фольваркѣ поступаетъ въ казенное управление на все времена, и пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемымъ имѣніемъ назначается по прекращеніи на законномъ основаніи силы заключенного съ арендаторомъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польского Управлѣніе, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованного фольварка и части лѣса, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на сѣмъ основаніи сдаточный актъ будетъ служить даниою или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованный фольваркѣ съ частью лѣса, переходя въ цѣломъ составѣ, отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 31 Августа (12 Сентября) 1837 года, по порядку наслѣдованія, не могутъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оные при пожалованіи, ни закладываются, а вслѣдствіе этого продаваемы, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній вла-

дѣлецъ маоратнаго имѣнія Хелмно, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ фольварка Островекъ и лѣснаго участка съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польского Управлѣніе.

На подлинномъ Собственному Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ.«

Въ Ливадіи,
31 Августа 1867 года.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственному Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польского
Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, Старынкевичъ.

Върно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Върно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственой Комиссіи Юстиціи, Восинскій.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинский.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 4 (16) день Октября 1835 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-лейтенанту Дену, Радомской губерніи, Козеницкаго уѣзда, имѣніе Козенице, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 3,000 рублей. Ничѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюрана Козенице, Мы, по представленію Учредительного Комитета, въ Комитѣтѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ нынѣшнему владѣльцу маюрана Козенице, состоящему въ Свитѣ Нашей генераль-маюру Дену, въ вѣчное и потомственное владѣніе, часть лѣсныхъ участковъ: Домброве, Становиско и Августовъ, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ шестьсотъ восемьдесятъ рублей, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемыхъ лѣсныхъ участковъ.

Ст. 3. Владѣлецъ обязанъ нести всѣ повинности, какъ нынѣ на сихъ участкахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Все, въ жалуемыхъ лѣсныхъ участкахъ находящееся и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 статьи вышеуказаннаго положенія.

Ст. 5. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ исполненіи возлагаемыхъ на него казною повинностей и обязанностей, которыя особо будутъ подробно определены, пожалованніе лѣсные участки поступаютъ во временное казенное управление.

Ст. 6. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года.

Ст. 7. При сдачѣ лѣсныхъ участковъ владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованныхъ лѣсныхъ участковъ, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семъ основаніи сдаточный актъ, будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 8. Пожалованніе лѣсные участки переходя въ цѣльномъ составѣ, отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23 указа 4 (16) Октября 1835 года, порядку наслѣдованія, не могутъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оные при пожалованіи, ни закладываемы а вслѣдствіе того продаваемы, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 9. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписаннаго статьею 7 сего указа.

Ст. 10. Издержки по составленію акта, переписавію права собственности и по передачѣ лѣса уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 11. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюрановъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маюраннаго имѣнія Козенице, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маюраннаго имѣнія, такъ и съ жалуемыхъ симъ указомъ лѣсныхъ участковъ.

Ст. 12. Исполненіе настоящаго указа,托вѣрдѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управлѣніе въ губерніяхъ Царства Польскаго.

На подиционѣ Собственою Его ИМПЕРАТОРСКАГО Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Ливадіи,

31 Августа 1867 года.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственою Его ИМПЕРАТОРСКАГО Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, (подпись) Старынкевичъ.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Юстиціи, Восинский.

Правитель Канцеляріи, Вл. Головинский.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 14 (26) день Марта 1838 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-маюру Болену, Кълецкой губерніи, Стопницкаго уѣзда, имѣліе Стопница, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и оброчными статьями, за уравченiemъ чистаго годового дохода до 1500 руб. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненiemъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣлицѣ маюрана Стопница, Мы, по представленію Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г., объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшь жалуемъ наслѣднику генераль-маюра Болена, дочери его Александру Лисецкую, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Кълецкой губерніи, Стопницкаго уѣзда, фольваркъ Чижовъ, съ дворовою въ предѣлахъ онаго пропинацію, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности владѣлица подвергается тѣмъ ограничіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для фольварка Чижовъ.

Ст. 3. Владѣлица жалуемаго фольварка Чижовъ обязана нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на семъ фольваркѣ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ запятая коляжами, царбками, или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, какъ то:

посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность означеннай владѣлицы, на основаніи 30 статьи вышеупомянутаго положенія.

Ст. 6. Въ случаѣ неисправности владѣлицы въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на нее казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особы будуть подробнѣ определены, пожалованный фольваркъ Чижовъ поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 7. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г., вводъ же въ владѣніе фольваркомъ Чижовъ назначается съ 20 Мая (1 Июня) 1868 года.

Ст. 8. При сдачѣ имѣнія, владѣлицѣ, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ей границы пожалованнаго фольварка, а также опредѣлить лежащія на немъ обязанности.

Составленный на семъ основаніи сдаточный актъ, будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 9. Пожалованный фольваркъ Чижовъ, переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23, указа 14 (26) Марта 1838 г., порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяясь новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на онаго при пожалованіи, ни закладываясь вслѣдствіе того продаваемъ, не только по собственной волѣ владѣлицы, но даже по взысканіямъ казенныемъ и частнымъ и никакимъ образомъ отчуждаемъ въ другое владѣніе.

Ст. 10. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемой владѣлицы должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписаннаго статьею 8 сего указа.

Ст. 11. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія уплачиваются означенною владѣлицею.

Ст. 12. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшняя владѣлица маюратваго имѣнія Стопница, а равно наслѣдники ея не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ фольварка Чижовъ.

Ст. 13. Исполнение настоящего указа, повелеваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губернияхъ Царства Польского Управление.

На подлинномъ Собственному Его Императорскаго Величества рукою написано:

«АЛЕКСАНДРЪ.»

Въ Ливадіи,
31 Августа 1867 г.

Контрасигнировалъ: Завѣдывающій Собственному Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польского, Сенаторъ, Тайный Советникъ, Старынкевичъ.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, Восинский.

Правитель Канцелярии, Вл. Голевинский.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А ЗЪ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года, въ Бозѣ почившій Родитель Нашъ пожаловалъ дѣйствительному тайному советнику Пряшевникову, Радомской губерніи, Сандомирскаго уѣзда, имѣніе Стодола и Самборжець, съ принадлежащими къ ономъ фольварками, селеніями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1,500 руб. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, настоящему владѣльцу маората Стодола и Самборжець, Мы, по представленію Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г., объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшъ жалуемъ владѣльцу маората Стодола и Самборжець, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Радомской губерніи, Сандомирскаго уѣзда, казенный фольваркъ Шевце, въ полномъ его составѣ, съ дворовою въ предѣлахъ онаго пропинацію, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для сего имѣнія.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемаго фольварка обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ наимѣніи Шевце лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая коняжами, паробками или другими сельскими работниками, должна быть представлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, какъ-то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходить въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеприведенаго положенія.

Ст. 6. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованное имѣніе поступаетъ въ казенное Управлѣніе на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 7. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г., а вводъ во владѣніе жалуемымъ фольваркомъ назначается съ 20 Мая (1 Июня) 1868 года.

Ст. 8. При сдачѣ фольварка владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованнаго имѣнія, а также опредѣлить лежащія на немъ обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ, будетъ служить данпою или актомъ пожалованія.

Ст. 9. Пожалованное имѣніе переходя въ цѣломъ составѣ отъ одного лица въ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 9 (21) Декабря 1835 г., порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременено новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а вслѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннимъ и частнымъ и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 10. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписаннаго статьею 8-ю сего указа.

Ст. 11. Издержки, по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ сего имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 12. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царство Польскому, пынѣшний владѣлецъ маоратнаго имѣнія Стодола и Самборжецъ, а равно наследники ело, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ течениемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ имѣнія Шевце съ принадлежностями.

Ст. 13. Исполненіе настоящаго указа, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ Царство Польскомъ Управлѣніе.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

АЛЕКСАНДРЪ.»

Ливадія,
22 Августа 1868 г.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, Старынкевичъ.

Вѣрно:
Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:
Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи, Восинский.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинский.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 года.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 13 (25) день Марта 1862 года, Мы пожаловали генераль-адъютанту Лидерсу, Люблинской губерніи, Красноставскаго уѣзда, имѣніе Холмъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 2,925 рублей. Нынѣ привинимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу опаго и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюранта Холмъ, Мы, по представлѣнію Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшъ жалуемъ владѣльцу маюрантаго имѣнія Холмъ, генераль-адъютанту Лидерсу, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Люблинской губерніи, Красноставскаго уѣзда, фольваркъ Покрувка, а равно часть лѣсной дачи Поболовице, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ двѣсти пятьдесятъ рублей, съ дворовою, въ предѣлахъ онаго фольварка прописацію, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершиеннымъ по установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ новую ипотечную книгу для фольварка Покрувка съ частью лѣса.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемаго фольварка и части лѣса обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на нихъ лежащи, такъ и тѣ, конъ впередъ будуть установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копажами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ

собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеупомянутаго постановленія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохрания въ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнь тѣмъ контрактомъ предоставленныя и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованный фольваркъ поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемымъ имѣніемъ назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, силы заключеннаго съ арендаторомъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польского Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованного фольварка и части лѣса, а также опредѣлитъ лежащи на нихъ обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будѣтъ служить давною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе съ частью лѣса, переходя въ цѣломъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному, въ статьѣ 23-й, указа 13 (25) Марта 1862 года, порядку наследованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оные при пожалованіи, ни закладываемы, а вслѣдствіе того продаваемы, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ козенными и частными, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составлению акта, переписанию права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюрантовъ въ Царствѣ Польскомъ, выѣшній владѣлецъ маюрантаго имѣнія Холмъ, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за

тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшения доходовъ, какъ съ означенного маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ фольварка Нокрувка и части лѣса съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, повѣльваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Ливадіи,

22 Августа 1867 г.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственою Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго,
Сенаторъ, Тайный Советникъ, Старынкевичъ.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета.

Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, Восинскій.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинскій.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

законъ о земельномъ движении въ Царстве Польскомъ въ 1835 г. О
запроектѣ Указа о земельномъ движении въ Царстве Польскомъ въ 1835 г.
законъ о земельномъ движении въ Царстве Польскомъ въ 1835 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВЪ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ во 2 (14) день Августа 1845 года, въ Возѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-маюру князю Италийскому, графу Суворову Рымникскому, Сувалкской губерніи, Сейнского уѣзда, часть имѣнія Мацьковъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 2,250 руб. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости владѣльцю маюранта Мацьковъ, Мы, по представлѣнію Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г., объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ генераль-адъютанту князю Италийскому, графу Суворову Рымникскому, въ вѣчное и потомственное владѣніе Сувалкской губерніи, Сейского уѣзда, часть фольварка Миклашево, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ триста десять рублей, съ дворовою въ предѣлахъ сей части прописающею, со всѣми правами и угодьями, коими иныѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для означенной части фольварка Миклашево.

Ст. 3. Владѣлецъ сей части фольварка обязантъ нести всѣ подати и повинности, какъ иныѣ на немъ лежащи, такъ и тѣ, кои впредь будуть установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая коняжами, паробками, или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣвы, строения и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеприведенного положенія.

Ст. 6. На случай неисправности владѣльца въ удовлетв ореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованная часть фольварка Миклашево поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока уплата онъихъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 7. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г., вводъ же во владѣніе жалуемымъ имѣніемъ назначается съ 20 Мая (1 Июня) 1868 года.

Ст. 8. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части фольварка, а также опредѣлить лежащія на ней обязанности.

Составленный на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 9. Пожалованная часть фольварка Миклашево, переходя, въ цѣльномъ ея составѣ, отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 2 (14) Августа 1845 г., порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни закладываема, а вслѣдствіе того продаваема, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 10. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанаго статью 8-ю сего указа.

Ст. 11. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 12. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маиоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маиоратнаго имѣнія Мацківъ, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ теченіемъ времени отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маиоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемой симъ частью фольварка Миклашево съ принадлежностями.

Ст. 13. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

«АЛЕКСАНДРЪ.»

Въ Царскомъ Селѣ,
12-го Октября 1867 г.

Контррасигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго,

Статъ-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Восинскій.*

Правитель Канцеляріи, *В. Голевинскій.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ въ 4 (16) день Октября 1835 года въ Бозѣ почивающій родитель Нашъ пожаловалъ генералъ-лейтенанту, князю Горчакову, Плоцкой губерніи, Пултускаго уѣзда, имѣніе Обрытте, съ припадлежащими къ ономъ фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 3,000 рублей. Нынѣ принималъ во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владѣльцу маіората Обрытте, Мы, по представленію Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, всемилостивѣйше жалуемъ нынѣшнему владѣльцу означенного маіората коллежскому совѣтнику князю Николаю Горчакову, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Плоцкой губерніи, Щѣхановскаго уѣзда, часть фольварка Ватковъ, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ четыреста шестьдесят рублей, съ дворовою въ предѣлахъ сей части прописацію, со всѣми правами и угодьями, коими имѣніе пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершенныхъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемой части фольварка Ватковъ.

Ст. 3. Владѣлецъ сей части фольварка обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на ней лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяжами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 статьи вышеуказаннаго положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранившися въ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя и, получаясь имѣніемъ арендный доходъ, прѣмлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будуть подробно опредѣлены, пожалованная часть фольварка поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г., а вводъ во владѣніе, жалуемою частью имѣнія назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключеннаго аренднаго контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части фольварка Ватковъ, а также опредѣлить лежащія на ней обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить даниою или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе переходя въ цѣльномъ его составѣ, отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23 указа 4 (16) Октября 1835 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяя новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываться, а вслѣдствіе того продаваемо не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маіоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маіоратнаго имѣнія Обрытте, а равно наследники

его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознаграждения за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ течениемъ времени, отъ уменьшения доходовъ, какъ съ означенного маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемой симъ указомъ части фольварка Ватковъ съ принадлежностями.

Ст. 11. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На поѣдинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Царскомъ селѣ,
12 Октября 1867 г.

Контрасигнированъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскимъ Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго.

Статья-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрино:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣрино:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссии Юстиціи, *Восинский*.

Правитель Канцеляріи, *В. л. Голевинский*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

Указъ Учредительному Комитету по дѣламъ Царства Польскаго, о постановлении о пользованіи земельной собственности, принадлежащей къ имѣнію, на основаніи существующихъ постановлений.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, во 2 (14) день Декабря 1837 года въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-маюру, Барону фонъ Торнау, Сувалкской губерніи, Волковыскаго уѣзда, имѣніе Волловиче, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и оброчными статьями; за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1200 руб. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, вынѣшней владѣлицѣ маюрана Волловиче, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ наследницѣ генераль-маюра Торнау, Баронессѣ Елизавѣтѣ фонъ Торнау, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сувалкской губерніи, Кальваїйскаго уѣзда, часть фольварка Ношаймене, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ четыреста рублей, съ дворовою въ предѣлахъ сей части пропиціацію со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлица подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ новую инотечную книгу для жалуемой части фольварка Ношаймене.

Ст. 3. Владѣлица сей части фольварка обязана нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на оной лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будуть установлены.

Ст. 4. Земля, занятая копажами, паробками или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣви, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣлицы, на основаніи 30 статьи вышеприведеннаго положенія.

Ст. 6. На случай неисправности владѣлицы въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на нее казпою платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованная часть фольварка поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 7. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г., вводъ же во владѣніе жалуемою частью фольварка Попшей-мене производится съ первого срока экономического года.

Ст. 8. При сдачѣ имѣнія владѣлицѣ, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ей границы пожалованной части фольварка, а также опредѣлить лежащія на ней обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будеть служить даниою или актомъ пожалованія.

Ст. 9. Пожалованная часть фольварка, переходя, въ цѣльномъ составѣ, отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23, указа 2 (14) Декабря 1837 г., порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременелемъ новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни закладываема, а вслѣдствіе того продаваема, не только по собственной волѣ владѣлицы, но даже по взысканіямъ казенныимъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 10. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя владѣлицы должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанаго статьею 8 сего указа.

Ст. 11. Издержки по составленію акта, переписанию права собственности и по передачѣ имѣнія уплачиваются владѣлицею.

Ст. 12. Согласно съ коренимъ правиломъ, установленнымъ, при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, пынѣшия владѣлица маоратнаго имѣнія Волловиче, а равно наследники ея, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ теченіемъ времени отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маоратнаго имѣнія такъ и съ жалуемой симъ указомъ части фольварка Попшей-мене съ принадлежностями.

Ст. 13. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Царскомъ Селѣ,
12 Октября 1867 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго,
Статья Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣро:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣро:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Юстиціи, *Восинский*,

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинский*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику Липранди, Петроковской губерніи, Ново-Радомскаго уѣзда, имѣніе Радзиховице, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненiemъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненiemъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюратнаго имѣнія Радзиховице, Мы, по представлению Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ нынѣшнему владѣльцу означенного маюратнаго имѣнія, капитану Липранди, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Петроковской губерніи, Ченстоховскаго уѣзда часть фольварка Лисенецъ, въ пространствѣ пятьсотъ девяноста девяти морговъ, двухъ сотъ двадцать трехъ прентовъ (599 м. 223 пр.) съ дворовою, въ предѣлахъ сей части проптинацію, со всѣми правами и угодьями, коими иныѣ пользуются казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемой части фольварка.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемой части фольварка Лисенецъ обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ иныѣ па пей лежащи такъ и тѣ кои впередъ будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, иныѣ занятая коняжами, паробками, или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее, припадлежащее казнѣ, переходитъ

въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи выше приведенного положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ въ своей силѣ заключенный казною на жалуемое имѣніе контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленные, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будутъ подробно определены, пожалованная часть фольварка поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июна) 1866 года, а вводъ во владѣніе, маюратнаго владѣльца жалуемъ имѣніемъ, назначается со времени прекращенія, на основаніи, заключеннаго съ арендаторомъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части фольварка, а также определить лежащія на ней обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить даною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованная часть фольварка, переходя въ цѣльномъ ея составѣ отъ одного лица къ другому по определенному въ статьѣ 23-й, указа 9 (21) Декабря 1835 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на опную при пожалованіи, ни закладываема, а вслѣдствіе того продаваема, не только по собственной волѣ владѣльца но даже, по взысканіямъ казеннимъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанаго статьею 9-ю этого указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанию права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, иныши владѣлецъ маюратнаго имѣнія Радзиховице, а равно наследники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ течениемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маю-

ратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемой симъ части фольварка Лисенецъ съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Царскомъ Селѣ,
12 Октября 1867 года.

Конграссигнировалъ; Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцеляріе по дѣламъ Царства Польскаго,
Статсъ-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:

Членъ Завѣдывающей дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссии Юстиціи, *Восинскій.*

Правитель Канцеляріи, *В. Голевинскій.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику Сахновскому, Ломжинской губерніи Маковскаго уѣзда, имѣніе Селюнь, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ новинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюрана Селюнь, Мы, по представленію Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ владѣльцу маюрана Селюнь, отставному генераль-маюру Сахновскому, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Ломжинской губерніи, Остроленскаго уѣзда, часть фольварка Рембішѣ, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ триста тридцать рублей, съ дворовою, въ предѣлахъ оной проприацію, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подчиняется тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для части фольварка Рембішѣ.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемой части его фольварка обязанъ нести все подати и повинности, какъ нынѣ на ней лежащи, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяжками, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеупомянутаго положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ своей силѣ заключенный казною па жалуемую часть фольварка контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнь тѣмъ контрактомъ предоставленныя, и, получая съ имѣніи арендный доходъ, премлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности, по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованная часть фольварка поступаетъ въ казенное управление на все време, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемую частю фольварка назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключеннаго съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованной части фольварка, а также опредѣлить лежащія на пей обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованная часть фольварка, переходя въ цѣломъ ея составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 9 (21) Декабря 1835 года, порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременена новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни закладываема, ни продаваема, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казенныхъ и частныхъ, и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, по переписанію права собственности и передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царство Польскому, нынѣшній владѣлецъ маюратнаго имѣнія Селоць, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маюратнаго имѣнія,

такъ и съ жалуемой симъ частью фольварка Рембипе съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Царскомъ Селѣ,

16 Ноября 1867 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго,

Статъ-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Впрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Впрно:

Главный Директоръ Предѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиції, *Восинский*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Головинский*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

актъ о пожалованіи имѣнія въ Фольваркъ Парчевъ, а также о постановлении о правахъ и обязанностяхъ владѣльца.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 19 день Апрѣля (1-го Мая) 1837 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генералу отъ инфантеріи Набокову, Сѣдлецкой губерніи, Владавскаго уѣзда, имѣніе Парчевъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненiemъ чистаго годового дохода до 4,500 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ учрежденiemъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи указа Нашего 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., обѣ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюранта Парчевъ, Мы, по представлению Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года обѣ устройства имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшѣ жалуемъ нынѣшнему владѣльцу описанного маюранта, статскому советнику Набокову, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Люблинской губерніи, Любартовскаго уѣзда, фольваркъ Бржестовка, въ полномъ его составѣ, вмѣстѣ съ мельницею Прокопъ и частью лѣса изъ лѣсничества Парчевъ, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ триста шестьдесят рублей, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограничепіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемаго имѣнія съ лѣснымъ участкомъ.

Ст. 3. Владѣлецъ фольварка и части лѣса обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на нихъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копажами, паробками, или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ и лѣсномъ участкѣ находящееся, какъ-то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее

казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-ї статьи вышеприведенного положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ въ своей силѣ заключенный казною въ жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя, и, получая съ имѣніемъ арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованный фольваркъ съ лѣснымъ участкомъ поступаетъ въ казенное управление на все времія, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Іюня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемымъ имѣніемъ назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключеннаго съ аренднымъ содергателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польского Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установитъ границы пожалованного фольварка и лѣснаго участка, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23 указа 19-го Апрѣля (1 Мая) 1837 года, порядку наследованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное, при пожалованіи, ни закладываемо, ни продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюрантовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маюрантаго имѣнія Парчевъ, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознаграж-

денія за тѣ убытки, которые могутъ постѣдовать, съ течениемъ времени, отъ уменьшения доходовъ, какъ съ означеннаго маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ имѣнія Бжостовка съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

,АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Царскомъ Селѣ,
16 Ноября 1867 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,

Статсъ-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссии Юстиціи, *Васинский*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинский*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 года.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 31 день Августа (12 Сентября) 1837 года, въ Богдановѣ, почивающей Родитель Нашъ, пожаловалъ генералъ-лейтенанту Поленко, Сѣдлецкой губерніи, Константиновскаго уѣзда, имѣніе Лосице, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 3,000 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи указа Нашего 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣлицѣ маюратна Лосице, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ вышеупомянутой владѣлицѣ маюратнаго имѣнія Лосице, Языковой-Поленко, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сѣдлецкой губерніи, Константиновскаго уѣзда, фольварки Рокитно и Михалки и участокъ лѣса изъ Яновскаго лѣсничества, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ четыреста пятьдесят рублей, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлица подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемыхъ фольварковъ и участка лѣса.

Ст. 3. Владѣлица фольварковъ Рокитно и Михалки съ лѣснымъ участкомъ обязана нести все подати и повинности, какъ иныя на нихъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая коняжами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемыхъ фольваркахъ находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ

въ собственность владѣлицы, на основавіи 30-й статьи вышеупомянутаго положенія.

Ст. 6. Владѣлица, сохрания въ своей силѣ заключенный казною на жалуемые фольварки контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, приемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неписправности владѣлицы въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на нее казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованные фольварки съ лѣсомъ поступаютъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемыхъ имѣніями и лѣсными участками назначается со времени прекращенія на законномъ основаніи заключеннаго съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣлицѣ, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ фольварковъ и части лѣса, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить даниою или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованные фольварки съ лѣснымъ участкомъ, переходя, въ цѣломъ вхѣ составъ, отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 31 Августа (12 Сентября) 1837 года, порядку паслѣдованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оные при пожалованіи, ни закладываемы, ни продаваемы, не только по собствѣнной волѣ владѣльцевъ, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемой владѣлицы, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣлицею.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшняя владѣлица маюратнаго имѣнія Лосице, а равно наследники ея,

не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемыхъ симъ указомъ фольварковъ Рокитно и Михалки и части лѣса съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе.

На подлинномъ Собственцою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ С.-Петербургѣ,

20 Декабря 1867 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственцою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго, Статья-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Въроно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета, Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Въроно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Босинскій.*

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинскій.*

УКАЗЪ

Указомъ, въ 21 день Ноября (3 Декабря) 1838 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожалованъ генераль-майору Паттону, Сувалкской губерніи, Кальварійскаго уѣзда, имѣніе Кирсна съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и оброчными статьями, за уравненiemъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненiemъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюрана Кирсна, Мы, по представленію Учредительнаго Комитета, въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положению 4 (16) Октября 1835 г., обь устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ генераль-лейтенанту Паттону, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сувалкской губерніи, Кальварійскаго уѣзда, фольваркъ Смольница, со всѣми правами и угодьями, коими иныѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности владѣлецъ подвергается тѣмъ ограничениямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемаго фольварка Смольница.

Ст. 33. Владелецъ сего фольварка обязаць нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на немъ лежація, такъ и тѣ, кои впредъ будуть установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копчками, даробками или дру-

гими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность на основании существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ имѣніи находящееся, какъ то: по-
сѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнь, переходитъ въ
собственность владѣльца, на основаніи 30 статьи вышеприведен-
наго положенія.

Ст. 6. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробнѣ определены, пожалованный фольваркъ поступаетъ въ казенное управлѣніе на все время, пока уплата опыхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 7. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г., вводъ же во владѣніе генераль-лейтпанта Паттона фольваркомъ Смольница, назначается съ 20 Мая (1 Июня) 1868 г.

Ст. 8. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованного фольварка, а также опредѣлить лежащія на немъ обязанности.

Составленный на семь оснований сдаточный актъ будеть слу-
жить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 9. Пожалованный фольваркъ, переходя въ цѣломъ его составъ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23, указа 21 Ноября (3 Декабря) 1838 года, порядку наслѣдованія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременяется новыми обяза-тельствами, сверхъ возлагаемыхъ на оный при пожалованіи, ни за-владыкаемъ, ни продаваемъ, не только по собственной волѣ владѣль-ца, но даже по высканіямъ казеннимъ и частнымъ и никакимъ образомъ отчуждаемъ въ другое владѣніе.

Ст. 10. По внесении таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанаго статьею 8-ю сего указа.

Ст. 11. Издержки по составлению акта, переписанию права собственности и передаче имущества уплачиваются владельцем.

Ст. 12. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, цынѣшній властѣлецъ маюратнаго имѣнія Кирсна, а равно наслѣдники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ течениемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенного маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго самъ указомъ фольварка Смольница съ при-
надлежностями за 121 сточкай (61) і кінвеконії по орен

Ст. 13. Исполнение настоящего указа, который долженъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственному Его Императорскаго Величества рукою подписано:

,АЛЕКСАНДРЪ“

Въ С. Петербургѣ,

31 Декабря 1867 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственному Его Императорскаго Величества Канцеляриею по дѣламъ Царства Польскаго, Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Въроно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Въроно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссіи Юстиції, *Восинский*.

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинский*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику Иванову, Сувалкской губерніи, Мариампольского уѣзда, имѣніе Бочкеникеле, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Ишаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюранта Бочкеникеле, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г. объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ отставному генераль-маюру Иванову, въг҃чное и потомственное владѣніе, Сувалкской губерніи, Мариампольского уѣзда, фольваркъ Турсона и часть лѣсной дачи Карчовка, Шляновскаго лѣсничества, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ девяносто рублей, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограничепіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для означеннаго фольварка съ частью лѣса.

Ст. 3. Владѣлецъ фольварка Турсона и лѣсного участка обязанъ нести всѣ подати и новинности, какъ нынѣ на нихъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяжами, паробками или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, какъ то: посѣлы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 ст. вышеприведенного положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохраняя въ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнь тѣмъ контрактомъ предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, прѣемствѣ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, который особо будутъ подробно опредѣлены, по жалованному фольварку съ лѣснымъ участкомъ поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемымъ имѣніемъ назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключенного съ аренднымъ содѣржателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1-й ст. настоящаго указа, положительно установитъ границы пожалованного фольварка и лѣснаго участка, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, ва семъ основаніи сдаточный актъ будеть служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованіе имѣніе, переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23, указа 9 (21) Декабря 1835 года, порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ ни обременяющи новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на опое при пожалованіи, ни закладываемо, ни продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ и никакимъ образомъ отчуждается въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанного статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маюратнаго имѣнія Бочкенике, а равно наследники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенного маюратнаго имѣнія,

такъ и съ жалуемаго симъ указомъ имѣнія Турсона съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ С.-Петербургѣ,
31-го Декабря 1867 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,

Статьѣ-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Восинский*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинский*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ тайпому советнику Жуковскому, Ломжинской губерніи, Колыненского уѣзда, имѣніе Малый-Плоцкъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 3000 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владѣльцу маюранта Малый-Плоцкъ, Мы, по представленію Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ нынѣшнему владѣльцу маюрантаго имѣнія Малый-Плоцкъ, генерал-лейтенанту Жуковскому, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Ломжинской губерніи, Колыненского уѣзда, часть фольварка Пржитулы, съ отдѣльными лугами и пастищами при селеніи Окрасинъ и при рѣкѣ Бобрѣ, съ системъ ежегоднымъ доходомъ въ тысячу триста семьдесятъ руб., со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для части фольварка Пржитулы съ отдѣльными лугами и пастищами.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемой части фольварка съ отдѣльными лугами и пастищами обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на сихъ угодьяхъ лежащія, такъ и тѣ кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копажами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣви, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 статьи вышеупомянутаго положенія.

Ст. 6. На случай неправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованная часть фольварка съ отдѣльными лугами и пастищами поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 7. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г., вводъ же во владѣніе, генераль-лейтенанту Жуковскаго означеніемъ имѣніемъ назначается съ 20 Мая (1 Июня) 1868 года.

Ст. 8. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованного фольварка, съ отдѣльными угодьями, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 9. Пожалованное имѣніе переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23, указа 9 (21) Декабря 1835 г., порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяющи новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, ни продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже, по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 10. По внесеніи такой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанаго статьею 8 сего указа.

Ст. 11. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 12. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюрантомъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маюрантаго имѣнія Малый-Плоцкъ, а равно наследники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маюрантаго имѣнія, такъ и съ жалуемой симъ указанъ части фольварка Пржитулы съ отдѣльными лугами и пастищами.

Ст. 13. Исполнение настоящего указа, который долженъ быть внесенъ въ Департаментъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственности Его Императорскаго Величества рукою подписано:

АЛЕКСАНДРЪ «

Въ С.-Петербургѣ,
31 Декабря 1867 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственностью Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,

Статсъ-Секретарь, Д. Набоковъ.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета, Сенаторъ,
(подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссии Юстиціи, Восинский.

Правитель Канцелярии, Вл. Голевинскій.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

Указъ о пожалованіи то же имѣніемъ на имѣніе атчоннѣвѣдо
кіножелѣ
пиворомъ въ то поимъ
аваръ въ то атчонъ
мінъ то въ то
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ

Указомъ, во 2 (14) день Декабря 1837 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-лейтенанту Барону Офенбергу, Сувалкской губерніи, Владиславовскаго уѣзда, имѣніе Кидулѣ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 2,250 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владѣльцу маіората Кидулѣ, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшь жалуемъ владѣльцу маіоратнаго имѣнія Кидулѣ, Барону Петру Офенбергу, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сувалкской губерніи, Мариампольскаго уѣзда, Фольваркъ Бограны и часть лѣса изъ Шляповскаго лѣсничества, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ сто рублей, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ новую ипотечную книгу для фольварка Бограны съ лѣснымъ участкомъ.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемаго имѣнія обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на ономъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копажами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть представлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, какъ то: посѣлье, строения и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ

собственность владѣльца, на основаіі 30 ст. вышеупомянутаго положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованное имѣніе поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемымъ имѣніемъ назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключенного съ аренднымъ содергателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польского Управление, согласно 1-й ст. настоящаго указа, положительно установить границы пожалованного фольварка и части лѣса, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семъ основаніи сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23-й указа 2 (14) Декабря 1837 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременено повыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладыаемо, а вслѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннymъ и частнымъ и никакимъ образомъ, отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, вынѣшний владѣлецъ маоратнаго имѣнія Кидулѣ, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченiemъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маоратнаго имѣнія,

такъ и съ жалуемыхъ симъ указомъ имѣнія съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повѣльваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польского Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ.«

Въ С. Петербургѣ,
31 Декабря 1867 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польского,

Статья Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Босинскій.*

Правитель Канцеляріи *Вл. Головинскій.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А ЗЪ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, во 2-й (14) день Декабря 1837 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-лейтенанту Мандерштерну, Сувалкской губерніи, Волковыскаго уѣзда, имѣніе Поевонь, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 2,225 рублей. Нынѣ приималъ во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованія имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владѣльцу маіората Поевонь, Мы, по представленію Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ владѣльцу маіората Поевонь, Свиты Нашей генераль-маіору Мандерштерну, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сувалкской губерніи, Волковыскаго уѣзда, фольварки Любишкѣ и Войшивилы, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для означенныхъ имѣній.

Ст. 3. Владѣлецъ фольварковъ Любишкѣ и Войшивилы обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ пынѣ на нихъ лежащія такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копчажами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемыхъ фольваркахъ находящееся, какъ: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 ст. вышеприведенного положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохрания въ своей силѣ заключенный казною на жалуемые фольварки контрактъ вступаетъ во все права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя и, получалъ съ имѣнія арендный доходъ, премлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казпою платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будуть подробно опредѣлены, пожалованные фольварки поступаютъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемыми имѣніями назначается со временемъ прекращенія, на законномъ основаніи заключеннаго съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ фольварковъ, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованные фольварки, переходя въ цѣломъ ихъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23-й указа 2 (14) Декабря 1837 г. порядку наслѣдованія, не могутъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оные при пожалованії, ни закладываются, ни продаваются, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казенными и частными, и никакимъ образомъ отчуждаются въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Пашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанного статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія,плачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маіоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маіоратнаго имѣнія Поевонь, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ последовать, съ течеіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маіоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемыхъ симъ указомъ фольварковъ съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполнение настоящаго указа, который долженъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С.-Петербургѣ,
10 Февраля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,

Статсъ-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Върно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Върно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссии Юстиціи, *Богданскій.*

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинскій.*

Часло опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 16 (28) день Марта 1836 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ малолѣтнему сыну покойнаго генераль-лейтенанта Свѣчина, Александру, Сувалкской губерніи, Августовскаго уѣзда, имѣніе Лабно, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненiemъ чистаго годового дохода до 3,000 рублей. Нынѣ принималъ во вниманіе, что съ упраздненiemъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособие, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маіората Лабно, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года, объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ генераль-маіору Александру Свѣчину, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сувалкской губерніи, Сейненскаго уѣзда, фольварки Сейны и Пелеле, и Кальварійскаго уѣзда фольваркъ Бухценники и часть лѣса изъ Поморскаго лѣсничества съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ сто пятьдесят рублей, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для означенныхъ фольварковъ Сейны, Пелеле и Бухценники съ лѣснымъ участкомъ.

Ст. 3. Владѣлецъ сихъ имѣній обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на нихъ лежащія, такъ и тѣ кои впредь будуть установлены.

Ст. 4. Земля нынѣ занятая копяжами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемыхъ фольваркахъ находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 ст. вышеприведенного положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранилъ въ своей силѣ заключенный казною на жалуемые фольварки контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендной доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованые фольварки поступаютъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемыми фольварками назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключенного съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдать имѣнія владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1 ст. настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ фольварковъ съ лѣснымъ участкомъ, а также определить лежащія на оныхъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованые фольварки переходятъ въ цѣломъ ихъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23 указа 16 (28) Марта 1836 года, порядку наслѣдованія, не могутъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оные при пожалованіи, ни закладываются, ни продаваются, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаются въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имѣ жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маоратнаго имѣнія Лабно, а равно наследники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за

тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ течениемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенного маоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемыхъ симъ указомъ имѣній съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ С. Петербургѣ,
10 Февраля 1868 г.,

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго, Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрно:
Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣрно:
Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Восинскій*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевитинский*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ день 29 Августа (10 Сентября) 1836 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-маюру Федоренкѣ, Калишской губерніи, Кольского уѣзда, имѣніе Клодава, съ принаслѣжющими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьямъ, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1,500 рублей. Иныѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крепостныхъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, объ устройствѣ крестьянъ, доходъ съ пожалованіаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, слѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, инишнему владѣльцу маюрана Клодава, Мы, по представленію Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г. объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйши жалуемъ владѣльцу маюратнаго имѣнія Клодава, Александру Федоренкѣ, въ вѣчное и потомственное владѣніе, часть лѣса изъ Лазновскаго лѣспичества, участковъ Хрущины и Зелены, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ триста шестьдесятъ рублей, со всѣми правами и угодьями, коими иныѣ пользуются казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ одвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутънесены въ новую ипотечную книгу для жалуемаго лѣса.

Ст. 3. Владѣлецъ лѣсныхъ участковъ обязанъ нести всѣ повинности, какъ вынѣ на нихъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Все, въ жалуемыхъ лѣсныхъ участкахъ находящееся и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 ст. выше приведеннаго положенія.

Ст. 5. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ исполненіи возлагаемыхъ на него казною повинностей и обязанностей, которыя особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованный лѣсъ поступаетъ во временное казенное управление.

Ст. 6. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года.

Ст. 7. При сдачѣ лѣсовъ владѣльцу, Финансовое Управление,

согласно 1 ст., настоящаго указа, положительно установить границы жалуемыхъ участковъ, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будеть служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 8. Пожалованный лѣсъ, переходя въ цѣломъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23 указа 29 Августа (10 Сентября) 1836 г., порядку наследованія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременяясь новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ па оный при пожалованіи, ни закладываемъ, ни продаваемъ, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемъ въ другое владѣніе.

Ст. 9. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 7 сего указа.

Ст. 10. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и передачѣ лѣса, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 11. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царство Польское, пожалованный владѣлецъ маюратнаго имѣнія Клодава, а равно наследники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ лѣса.

Ст. 12. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано: „АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С.-Петербургѣ,

22-го Февраля 1868 года.

Контррэгидирбаль: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцеляриею по дѣламъ Царства Польскаго,

Статьѣ-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиції, *Восинскій*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинскій*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 года.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года, въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику Власову, Шлоцкой губерніи, Рыбинскаго уѣзда имѣніе Тромбінъ, съ принадлежащими къ ономъ фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во внимание, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшней владѣлицѣ маюраты Тромбінъ, Ми, по представленію Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйши жалуемъ владѣлицѣ маюраты Тромбінъ, Елизаветѣ Спазиной-Тормасовой, въ вѣчное и потомственное владѣніе, часть лѣса изъ Сѣрпецкаго лѣсничества, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ сто тридцать рублей, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлица подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемаго лѣснаго участка.

Ст. 3. Владѣлица сего участка обязана нести всѣ повинности, какъ нынѣ на немъ лежащи, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Все, въ жалуемомъ лѣсѣ находящееся, и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣлицы, на основаніи 30 статьи вышеприведеннаго положенія.

Ст. 5. Въ случаѣ неисправности владѣлицы въ исполненіи возлагаемыхъ на нее казпою повинностей и обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованный лѣсной участокъ поступаетъ во временное казенное управление.

Ст. 6. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года.

Ст. 7. При сдачѣ лѣса владѣлицѣ, Финансовое Управление, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно установить гра-

вицы жалуемаго участка, а также опредѣлить лежащи на немъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить данною или автомъ пожалованія.

Ст. 8. Пожалованный лѣсъ, переходя въ цѣломъ составъ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23, указа 9 (21) Декабря 1835 года, порядку наслѣдованія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на онаго при пожалованіи, ни закладывается, ни продавается, не только по собственной волѣ владѣлицы, но даже по взысканіямъ казенными и частными, и никакимъ образомъ отчуждается въ другое владѣніе.

Ст. 9. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемой владѣлицы, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанаго статьею 7 сего указа.

Ст. 10. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ лѣса, уплачиваются владѣлицею.

Ст. 11. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратъ въ Царство Польскаго, нынѣшняя владѣлица маюратнаго имѣнія Тромбінъ, а равно наследники ея, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ лѣса.

Ст. 12. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С.-Петербургѣ,
22 Февраля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляриею по дѣламъ Царства Польскаго,
Статьи-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣро:
Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Вѣро:
Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи, *Восинский.*
Правитель Канцелярии, *В. Голевинский.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Въ означеніе особеннаго Нашего благоволенія и вниманія къ заслугамъ, оказаннымъ нижепоименованными лицами во время послѣдняго польского мятежа, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи Высочайшего утвержденія 4 (16) Октября 1835 года положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна:

1. Военному министру, генералъ-адъютанту Милютину, фольварки: Щепановице, Паркошевице, Смроковъ, Комаровъ, Порадовъ, Калина-мала, Буковская воля, Сѣдлиска съ мельницею Слодовой, Пстроанице, Ходовъ и Упіевъ, Ясница, Пржеславице, Фальневъ, Петржевице, Стржежевъ и Велико-загорье, Мѣховскаго уѣзда и Гунновъ Пинчовскаго уѣзда, Кѣлецкой губерніи, а также участки лѣса изъ Жарновецкаго и Сломникскаго подлѣсничествъ, за уравненіемъ чистаго годового дохода съ вышеименованныхъ фольварковъ и участковъ лѣса до четырехъ тысячъ пятьсотъ рублей.

2. Бывшему начальнику 1-ой пѣхотной дивизіи, генералу отъ инфантеріи Ушакову, фольварки: Пюрковъ, Петровъ, Вшаговъ, Ольшаница, Жерники, Збелютка, Модлиборжице, Слупя-Стара, Опатовскаго уѣзда, Радомской губерніи, Витковице и Тодзинъ Брезинскаго уѣзда, Петроковской губерніи, съ прирѣзкою лѣсныхъ участковъ изъ Лазновскаго и Лаговскаго лѣсничествъ, за уравненіемъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

3. Начальнику 2-ой кавалерійской дивизіи, генералъ-лейтенанту графу Нироду, фольварки: Головчице, Мѣржвица, Бонинъ, Константиновскаго уѣзда, и Горбовъ, Дерло, Малева-гора, Бѣльскаго уѣзда, Сѣдлецкой губерніи, а также лѣсной участокъ Яновскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

4. Начальнику 4-ой пѣхотной дивизіи, генералъ-лейтенанту Бельгарду 1-му, фольварки: Випяры, Карвінь, Венцковице, Ваврженчице, Винница, Ясница и Бискупице, Злотники-Сецѣховскіе, Мѣховскаго уѣзда и Ксенжинице-великіе, Пинчовскаго уѣзда, Кѣлец-

кой губерніи, за уравненіемъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

5. Бывшему начальнику 2-й пѣхотной дивизіи, генералъ-лейтенанту Манюкину, фольварки: Вишневъ, Волынце, Жабоклики и Масциброды, Сѣдлецкаго уѣзда и Ломазы и Шимонинъ Бѣльскаго уѣзда, Сѣдлецкой губерніи, съ участкомъ лѣса изъ Луковскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

6. Начальнику 6-й пѣхотной дивизіи, генералъ-лейтенанту Семекѣ, фольварки: Другия и Подстола, Стопницкаго уѣзда, Миншевъ, Гебдовъ, Ненкановице и Грушовъ Мѣховскаго уѣзда. Скворно, Готель Червонный и Горыславице Пинчовскаго уѣзда, Кѣлецкой губерніи, съ участкомъ лѣса изъ Шидловскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

7. Бывшему начальнику 3-го округа корпуса жандармоў, генералъ-лейтенанту Куцынскому, фольварки: Хроновъ, Вазржиневъ, Рогово, Лясковат-воля, водяная мельница съ усадьбою въ селеніи Миншевъ, Радомской губерніи и уѣзда и фольваркъ Брокъ или Чурай, Орля, Бѣль, Удржинъ, Островскаго уѣзда, Ломжинской губерніи, съ участками лѣса Шидловецкаго и Брокскаго лѣсничествъ, за уравненіемъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

8. Интенданту варшавскаго военнаго округа, генералъ-майору Хоментовскому, фольварки: Монколинъ, Ходкозвъ, Речино, Ольшамово, Рогово-духовное, Карвово-духовное, Плоцкаго уѣзда и губерніи, Смардзевице Опочинскаго уѣзда, Радомской губерніи, съ проприѣткою лѣснаго участка изъ Радзицкаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового дохода до двухъ тысячъ рублей.

9. Начальнику 27-й пѣхотной дивизіи, генералъ-лейтенанту барону Хриденеру 2-му, фольварки: Ржепинъ и Павловъ съ мельницею Плева, фольварки Грабковъ, Вымысловъ, Радковице и Тарчекъ Илжецкаго уѣзда, и Сѣрадовице Кѣлецкаго уѣзда и губерніи, съ участкомъ лѣса Бодзентинскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового дохода до тысячи пятисотъ рублей.

10. Командующему 7-ю пѣхотною дивизію, генералъ-майору Карцову 2-му, фольварки: Бодзентинъ и Вдуль, Кѣлецкаго уѣзда и губерніи, Ядовники, Илжецкаго уѣзда, Радомской губерніи, Покривянка съ водяными мельницами въ Покривянкѣ и въ участкѣ Хелмъ, Дембно, Войцеховъ и Скалы, Онатовскаго уѣзда, Радомской губерніи, а также участокъ лѣса Бодзентинскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового дохода до тысячи пятисотъ рублей.

11. Первому помощнику начальника артиллеріи варшавска-

го военнаго округа, генераль-маюру Савичу, фольварки Козья гора, Хутча, Глины, Майдань-Сернявский, водяная мельница Круныдра съ усадьбою, Холмского уѣзда, Люблинской губерніи, а также участокъ лѣса Холмского лѣспичества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до *тысячи пятисотъ рублей*.

Ст. 12. Составщему по кавалеріи при главнокомандующемъ войсками варшавскаго военнаго округа, генераль-маюру барону Радену, фольварки: Тарнава, Загорово, Тржишевъ и Поромбка, Имбрамовице, Глиновъ, Холмъ, Янгротъ и Суха, Олькушскаго уѣзда, Кѣлецкой губерніи, а также участокъ лѣса Сломинскаго подлѣспичества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до *тысячи пятисотъ рублей*.

Ст. 13. Вступая въ права полной собственности, владѣльцы подчиняются тѣмъ ограничениямъ, какія по актамъ, совершенными по установленной закопами формѣ, будутъ внесены въ ипотечный книги для имѣній, именъ имъ жалуемыхъ.

Ст. 14. Изъ ссудъ, выданныхъ земскимъ кредитнымъ обществомъ подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать, по ипотекѣ, жалуемые именъ фольварки, вышеупоменованные владѣльцы оныхъ обязаны приспѣть на себя ту часть, какая управленiemъ кредитнаго общества будетъ отдана на переходящіе въ собственность каждого изъ нихъ имѣнія, а казна съ этой части долга, до окончательного оной погашенія, будетъ платить причитающіяся сему обществу проценты.

Ст. 15. Владѣльцы обязываются нести подати и повинности, какъ именъ на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь могутъ быть установлены.

Ст. 16. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество, какъ-то: посѣви, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность новыхъ владѣльцевъ.

Ст. 17. Владѣльцы жалуемыхъ именъ фольварковъ вступаютъ во всѣ права и принимаютъ на себя всѣ обязанности казны, истекающія изъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содержателями этихъ фольварковъ. Такъ какъ въ составъ пожалованныхъ имѣній входятъ нѣкоторые фольварки, состоящіе въ долгосрочной арендѣ, то согласно условіямъ контрактовъ, пожалованыи владѣльцы обязаны будуть до истеченія срока, оставить ихъ въ пользованіи арендаторовъ за прежніе платежи, при чемъ разница между этими послѣдними и доходомъ, исчисленнымъ въ та-ковыхъ фольваркахъ, при передачѣ ихъ въ маюратное владѣніе, должна быть выдаваема пожалованыи владѣльцамъ изъ казны наличными деньгами до конца контрактнаго срока.

Ст. 18. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ и лѣсамъ вся-каго рода право пользованія въ другихъ казенныхъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія съ хѣ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отныне на всегда и скращаются.

Ст. 19. Въ случаѣ некої равности владѣльцевъ въ удовлетво-реніи возлагаемыхъ на нихъ казною платежей, повинностей и дру-гихъ обязанностей, которая особо будутъ подробно опредѣлены, пѣнія поступаютъ въ казенное управление на все время, пока не будутъ выполнены всѣ вышеозначенные платежи, повинности и обя-занности.

Ст. 20. Владѣльцы отнюдь не вправѣ требовать отъ казни доплаты дохода, недополученного ими противу того, который при-нятъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохо-да послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ; но они имѣютъ право, на общихъ правилахъ, просить льготъ наравнѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. 21. Срокъ пожалованія имѣній генераль-адъютанту Милютину, генералу отъ инфантеріи Ушакову, генераль-лейтенантамъ: Бельгарду, графу Нироду, Манюкину и Семекѣ и генераль-маюру Хоментовскому, считается съ 27 Марта (8 Апрѣля) 1866 года, а генераль-лейтенантамъ: барону Криденеру и Куцинскому и ге-нераль-маюрамъ: Савичу, Карцову и барону Радену, считается съ 28 Октября (9 Ноября) 1866 года. Вводъ всѣхъ поименованныхъ лицъ во владѣніе пожалованными имѣніями назначается 20 Мая (1 Июня) 1868 года; причитающія же имъ до того времени доходъ въ размѣрѣ, установленномъ настоящимъ указомъ, будуть произ-водиться казною наличными деньгами по четвертямъ года впередъ.

Ст. 22. При сдачѣ маюратовъ владѣльцамъ, Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе, согласно 1-й статьѣ на-стоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ слу-жить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 23. Пожалованыи имѣнія, переходя въ цѣломъ ихъ со-ставѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже поряд-ку наслѣдованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обремене-ніемъ новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оныя при пожалованіи, ни закладываемыи, ни продаваемыи, не только по соб-ственной волѣ владѣльца, по и по взысканіямъ казенныи и част-ныи, и никакимъ образомъ отчуждаемыи въ другое владѣніе.

Ст. 24. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемыхъ имѣніяхъ опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наследования простирается на законныхъ дѣтей православнаго исповѣданія въ лицѣ и исходящей; пожалованное имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наследования имѣютъ сыновья;

в) не устраются однако, па тѣхъ же основаніяхъ, и дочери, если сыновей или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ;

г) по пересѣченіи потомства въ прямой линіи, право наследования переходитъ, въ томъ же порядке, на ближайшую боковую линію;

д) если бы родъ совершенно прекратился, въ такомъ случаѣ пожалованія имѣнія признаются выморочными; и

е) имѣнія обращаются въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ, въ указанной линіи, наследника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечныя книги, право собственности на имя жалуемыхъ лицъ должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издережки по совершенію актоѣ пожалованія, внесенію права собственности въ ипотечныя книги и по передачѣ имѣній, равно гербовыя пошлины и другое всякаго рода расходы удовлетворяются владѣльцами.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ.«

Въ Царскомъ Селѣ,

3 Ноября 1867 г.

Контрассигнироваль: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,

Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Бѣль:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Бѣль:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссии Юстиціи, *Восинскій.*

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинскій.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Въ ознаменование особеннаго Нашего благоволенія и вниманія къ заслугамъ, оказаннымъ нынѣшнеименованными лицами на поприщѣ военному и гражданскому, Мы, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи существующихъ положений объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна:

1. Члену военного совѣта, генералу - адъютанту Шварцу, фольварки: Куновъ, Удзицовъ, Рудка, Пенкославице, Болешинъ, Чажовъ, Загае и Малеодло, Носовъ, Котаршинъ, Башовице и Вулька-Миляновская, Радомской губерніи, Опатовскаго уѣзда, съ прирѣзкою лѣснаго участка изъ Лаговскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода съ вышеименованныхъ фольварковъ и участка лѣса до трехъ тысячъ рублей.

2. Начальнику главнаго штаба, генералу-адъютанту Графу Гейдену, фольварки: Бѣнецъ, Била, Мержице, Осекъ и Гловенковское, Калишской губерніи, Велюнскаго уѣзда, а также Петроковской губерніи, Ченстоховскаго уѣзда, фольварки: Данковице, Мокра и Опатовъ, съ прирѣзкою части лѣсовъ изъ Крѣпницкаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

3. Начальнику 2-й гренадерской дивизіи, генералу-адъютанту Цаткулю, фольварки: Гора, Трѣдзяви и Вавржишевъ, Варшавской губерніи и уѣзда, а также фольваркъ Гралево, Плоцкой губерніи, Млавскаго уѣзда, съ прирѣзкою лѣсныхъ участковъ изъ Варшавскаго и Закроцинскаго лѣсничествъ, за уравненiemъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

4. Члену Учредительнаго Комитета, генералу-лейтенанту Заболоцкому, фольварки: Стемно, Княтово, Шинкелевъ, Калишской губерніи, Велюнскаго уѣзда; Ленчицкаго уѣзда фольваркъ Ленка и Петроковской губерніи, Ченстоховскаго уѣзда, фольварки: Сѣдльце, Мстовъ, Дзбовъ, Хутка, Ренкиловице, Камень и Верховиска, а также Радомской губерніи, Опочинскаго уѣзда, фольварки: Домброва и Карчунекъ, съ прирѣзкою лѣснаго участка изъ Крѣпницкаго и Велюнскаго лѣсничествъ, за уравненiemъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

5. Наслѣднику бывшаго варшавскаго коменданта, генералъ-лейтенанту Князя Бебутова, лейбъ гвардіи преображенскаго полка, штабсъ-капитану Князю Бебутову, фольварки: Зарженциѣ, Радзицѣ, Брудзевице, Домашно, Радомскай губерніи, Опочинскаго уѣзда, фольварки: Раковъ, Живоціе и Новорыбе Петроковской губерніи и уѣзда, а также Петроковской губерніи, Брезинскаго уѣзда, фольварки: Несулковъ, Свинскъ и Хорженциѣ, съ прирѣзкою лѣсныхъ участковъ изъ Петроковскаго и Лазновскаго лѣсничествъ, за уравненiemъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

6. Члену Учредительнаго Комитета, тайному совѣтнику Брауншвейгу, фольварки: Лопеницѣ и Добрыневъ, Люблинской губерніи, Красноставскаго уѣзда, съ прирѣзкою части лѣсовъ изъ Люблинскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

7. Сенатору, генералъ-лейтенанту Рожнову, фольварки: Полячко, Старавесь, Пленковице, Радошице и Соколовка, Радомскай губерніи, Опочинскаго уѣзда, а также Сѣдлецкой губерніи, Владавскаго уѣзда, фольваркъ Криваверба, съ частью лѣсовъ изъ Предборскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до двухъ тысячъ рублей.

8. Попечителю варшавскаго учебнаго округа, тайному совѣтнику Витте, фольварки: Смолево Ломжинской губерніи, Островскаго уѣзда, фольварки: Праснышъ и Липа Плоцкой губерніи, Прашнинскаго уѣзда, а также Калишской губерніи, Сѣрадзскаго уѣзда, фольварки: Горка-Кленовская и Кузница Загребская, съ прирѣзкою лѣсныхъ участковъ изъ Праснышкаго, Брокскаго и Кленовскаго лѣсничествъ, за уравненiemъ чистаго годового дохода до двухъ тысячъ рублей.

9. Состоявшему по армейской кавалеріи, генералъ-лейтенанту графу Толю, фольварки Остроновъ и Генсингъ, Варшавской губерніи, Радѣвскаго уѣзда, а также Ломжинской губерніи, Пултускаго уѣзда фольваркъ Лещидоль, съ лѣснымъ участкомъ изъ Вышковскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

10. Члену главнаго военнаго суда, тайному совѣтнику полтавцову, фольварки: Раковъ, Волица, Венгленецъ, Здановице, Кѣльцкой губерніи Андреевскаго уѣзда, а также фольварки: Служевъ и Бромвио Столинскаго уѣзда, съ прирѣзкою лѣснаго участка изъ Малогощскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

11. Командующему 8 пѣхотною дивизію, генералъ - маюру Эттеру, фольваркъ Середзице, за исключениемъ фольварковыхъ мель-

ницъ, и фольварки: Миржецъ и Осны, Радоискай губерніи, Илжецкаго уѣзда, съ прирѣзкою лѣснаго участка изъ Илжецкаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

12. Командующему 37 пѣхотною дивизію, генералъ - маюру Ченгеру, фольваркъ: Негославице, Новаржице, Пржирембъ, Лонтчинъ, Пржиленцъ и Вржесна, Радомскай губерніи, Андреевскаго уѣзда, съ прирѣзкою лѣсовъ изъ Малогощскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

13. Варшавскому коменданту, генералъ-маюру Развадовскому, фольварки: Ежовъ, Петроковской губерніи, Брезинскаго уѣзда, фольварки: Островъ и Хоцишевъ Калишской губерніи, Лентицкаго уѣзда, фольваркъ Турковице, Турскаго уѣзда, фольваркъ Сарново Варшавской губерніи, Влоцлавскаго уѣзда, и фольварки: Макошинъ-Казеппий и Судолы, а также Макошинъ-Супримованный, Радомскай губерніи, Сапдомірскаго уѣзда, съ прирѣзкою лѣснаго участка изъ Любоченскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

14. Исправляющему должность начальника мѣстныхъ войскъ варшавскаго военнаго округа, генералъ-маюру Соболевскому, фольварки: Депултыче, Павловъ и Сѣдлишки, Люблинской губерніи, Холмскаго уѣзда, а также Люблинскаго уѣзда, фольваркъ: Хмѣль, съ прирѣзкою части лѣсовъ изъ Холмскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

15. Члену Учредительнаго Комитета, статскому совѣтнику Трубникову, фольварки: Брыскъ и Мораковъ Калишской губерніи, Ленчицкаго уѣзда, а также Петроковской губерніи, Брезинскаго уѣзда фольваркъ: Щавипъ, съ частью лѣсовъ изъ Лазновскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

16. Начальнику гвардейской конной артиллеріи, генералъ-маюру Барону Гершу, фольварки: Пихлеце и Врублевъ Калишской губерніи, Велюнскаго уѣзда, а также Петроковской губерніи, Чепстоховскаго уѣзда, фольваркъ: Старокрѣпице, съ прирѣзкою части лѣса изъ Велюнскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

17. Командиру лейбъ-гвардіи grenaderскаго полка, генералъ-маюру Шильдеръ - Шульднеру, фольварки: Прицаново и Бышево Ломжинской губерніи, Маковскаго уѣзда, а также Плоцкой губерніи, Млавскаго уѣзда, фольварки: Голево, съ прирѣзкою лѣснаго участка изъ Вышковскаго лѣсничества, за уравненiemъ чистаго годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

Ст. ❸. Вступая въ права полной собственности, владѣльцы подчиляются тѣмъ ограничениемъ, какія по актамъ, совершеннымъ въ установленной законами формѣ, будутъ внесены въ ипотечныя книги для имѣній, нынѣ имъ жалуемыхъ.

Ст. ❹. Изъ сеудь, выданныхъ Земскими Кредитными Обществомъ подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые ими фольварки, вышеупомянутые владѣльцы оныхъ обязаны принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитного Общества будетъ отдѣлена на переходящія въ собственность каждого изъ нихъ имѣнія, а казна съ этой части долга, до окончательного оплаты погашенія, будетъ платить причитающіеся сейму Обществу проценты.

Ст. ❻. Владѣльцы обязываются нести подати и повинности, какъ нынѣ па поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь могутъ быть установлены.

Ст. ❼. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество, какъ то: посѣви, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность новыхъ владѣльцевъ.

Ст. ❽. Владѣльцы жалуемыхъ ими фольварковъ вступаютъ во всѣ права и принимаютъ на себя всѣ обязанности казнѣ, истекающія изъ контрактовъ, заключенныхъ ю съ арендными содерѣтелями этихъ фольварковъ.

Такъ какъ въ составъ пожалованныхъ имѣній входятъ некоторые фольварки, состоящіе въ долгосрочной арендѣ, то согласно условіямъ контрактовъ, пожалованные владѣльцы обязаны будутъ, до истечения срока, оставить ихъ въ пользованіи арендаторовъ за прежніе платежи; при чемъ разница между этими послѣдними и доходомъ, исчисленнымъ, съ таковыхъ фольварковъ, при передачѣ ихъ въ маюратное владѣніе, должна быть выдаваема пожалованнымъ владѣльцамъ изъ казны наличными деньгами, до конца арендаго срока.

Ст. ❾. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ и лѣсамъ всякаго рода права пользованія въ другихъ казенныихъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отныне навсегда прекращается.

Ст. ❿. Въ случаѣ неисправности владѣльцевъ въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на нихъ казнью платежей, повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно опредѣлены, имѣнія поступаютъ въ казенное управление на все время, пока не будутъ выполнены всѣ вышеозначенныя обязательства.

Ст. ⓫. Владѣльцы отнюдь не въ правѣ требовать отъ казнѣ доплаты дохода, недополученного ими противу того, который

принять въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ; но они имѣютъ право, па общихъ правилахъ, просить льготъ наравнѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. ❶❶. Срокъ пожалованія имѣній считается:

а) генераль-адъютантамъ Шварцу и Паткулю съ 27 Марта (8 Апрѣля) 1866 года;

б) генераль-лейтенанту Графу Толю, генераль-маюрамъ Эггеру, Ченгеру и гвардіи штабсъ-капитану князю Бебутову съ 28 Октября (9 Ноября) 1866 года, и

в) генераль-адъютантамъ Графу Гейдену, генераль-лейтенанту Заболоцкому и Рожнову, тайнымъ совѣтникамъ Брауншвейгу, Витте и Полтаранову и генераль-маюрамъ: Развадовскому, Соболевскому, Шильдеръ-Шульднеру и барону Гершуа и статскому совѣтнику Трубникову съ 16 (28) Апрѣля 1867 года.

Вводъ всѣхъ вышеупомянутыхъ лицъ во владѣніе пожалованными имѣніями, назначается съ 20 Мая (1 Июня) 1868 года; причитающійся же имъ до того времени доходъ, въ размѣрѣ, установленномъ настоящимъ указомъ, будетъ производиться казною наличными деньгами, по четвертамъ года впередъ.

Ст. ❶❷. При сдачѣ маюратовъ владѣльцамъ, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, па семь основаній, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. ❶❸. Пожалованія имѣнія, переходя, въ цѣломъ ихъ составѣ, отъ однаго лица къ другому, по опредѣляемому ниже порядку наслѣдованія, не могутъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обремѣнены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оныя при пожалованіи, ни закладываемы, ни продаваемы, не только по собственной волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. ❶❹. Порядокъ наслѣдованія въ пожалованныхъ имѣніяхъ опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наслѣдованія простирается на законныхъ дѣтей православнаго исповѣданія въ линіи происходящей; пожалованное имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наслѣдованія имѣютъ сыновья;

в) не устраются однако, на тѣхъ же основаніяхъ и дочери, если сыновей или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ;

?) по пресъченіи потомства въ прямой линіи, право наследственія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію;

д) если бы родъ совершило прекратился, въ такомъ случаѣ пожалованное имѣніе призывается выморочнымъ, и

е) имѣніе обращается въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ, въ указанной линіи, наследника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесении таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемыхъ лицъ должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершеннію актовъ пожалованія, внесенію права собственности въ ипотечную книгу и по передачѣ имѣній, равно гербовыя пошлины и другіе всякихъ расходы, удовлетворяются владельцами.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, доверяется Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управленіе.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ С. Петербургѣ,
25 Января 1868 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго,
Статья Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрно:

Членъ--Завѣщающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссии Юстиціи, *Восинский*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинский*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 года.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Въ ознаменование особеннаго Нашего благоволенія и вниманія къ заслугамъ, оказаннымъ генераль-адъютантомъ Сухозанетомъ при исправленіи имъ двукратно должности Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ и Главноначальствующаго войсками во время послѣдняго польскаго мятежа, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Независимо отъ пожалованнаго Высочайшимъ указомъ 21 Ноября (3 Декабря) 1838 года генераль-адъютанту Сухозанету имѣнія Консадзе, съ чистымъ доходомъ по 1,200 руб. въ годъ, на основаніи Высочайше утвержденаго 4 (16) Октября 1835 года положенія объ имѣніяхъ, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣше жалуемъ ему, генераль-адъютанту Сухозанету, въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями коими пользуется казна, состоящіе въ Кальварийскомъ уѣздѣ, Сувалкской губерніи, фольварки: Удрія и Олита и въ Сейненскомъ уѣздѣ той же губерніи фольварки: Серсіе-Страйчишки, Дзерметшки и Кригстаны, съ приѣзкою лѣснаго участка изъ Серейского лѣсничества, такъ чтобы чистый годовой окладъ по пожалованію соотвѣтствовалъ 3,300 руб., а вмѣстѣ съ первоначально пожалованнѣемъ Консадзе, составляла *четыре тысячи пятьсотъ* рублей въ годъ, со включенiemъ въ то число излишняго дохода съ фольварка Люки, Волковышскаго уѣзда, Сувалкской губерніи, назначенаго генераль-адъютанту Сухозанету въ пособіе, по случаю новаго устройства крестьянъ по маюрату Консадзе.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подчиняется тѣмъ ограниченіямъ, какія, по актамъ, совершеннымъ въ установленной законами формѣ, будутъ внесены въ ипотечную книгу для фольварковъ, нынѣ ему жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудъ, выданныхъ Земскими Кредитными Обществами подъ залогъ, нераздѣльно имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые нынѣ фольварки, вышепоименованный владѣлецъ сныхъ обязанъ принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитного Общества будетъ отдѣлена на переходящіе въ собственность его фольварки, а казна съ этой части долга, до окончательнаго оней погашенія, будетъ платить причитающіеся сейму Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣлецъ обязывается нести подати и повинности, какъ пыть на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ кои впредь могутъ быть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ фольваркахъ имуще-

ство, какъ то: посѣви, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность генераль-адъютанта Сухозанета.

Ст. 6. Владѣлецъ жалуемыхъ нынѣ фольварковъ вступаетъ во всѣ права и принимаетъ на себя всѣ обязанности казны, истекающія изъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содер-жателями этихъ фольварковъ.

Ст. 7. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ и лѣсамъ, вся-каго рода право пользованія въ другихъ казенныхъ имѣніяхъ, раз-но какъ и право пользованія сихъ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отныне на всегда прекращаются.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетворе-ніи возлагаемыхъ на него казною платежей, повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будутъ подробно опредѣлены, имѣніе поступаетъ въ казенное управлѣніе на все время, пока не будутъ выполнены вышеозначенные платежи, повинности и обязанности.

Ст. 9. Владѣлецъ отнюдь не вправѣ требовать отъ казны доплаты дохода недополученного имъ противу того, который принялъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода по-слѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ; но онъ имѣть право, на общихъ правилахъ, просить льготъ на равнѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія генераль-адъютанту Сухозане-ту считается съ 27 Марта (8 Апрѣля) 1866 года, а вводъ во владѣ-ніе жалуемымъ имѣніемъ назначается съ 20 Мая (1 Июня) 1868 г. Причитающейся же ему до того времени доходъ, въ размѣрѣ уста-новленномъ настоящимъ указомъ, будетъ производиться казною наличными деньгами по четвертымъ года впередъ.

Ст. 11. При сдачѣ жалуемаго нынѣ имѣнія владѣльцу Фи-нансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управлѣніе, согласно 1-ой статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованного имѣнія, а также опредѣлить лежащія на ономъ обя-занности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будеть слу-житъ данною или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣломъ его со-ставѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже поряд-ку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обре-менено новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, ни продаваемо не только по соб-ственной волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казеннымъ и част-нымъ и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемомъ имѣніи опре-дѣляется слѣдующими правилами:

а) право наслѣдованія простирается на законныхъ дѣтей православнаго исповѣданія въ линіи происходящей; пожалованное имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наслѣдованія имѣютъ сыновья;

в) не устраниются однако на тѣхъ же основаніяхъ и дочери если сыновей или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ;

г) по пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдо-ванія переходитъ, въ томъ же порядке, на ближайшую боковую линію;

д) если бы родъ совершенно прекратился, въ такомъ случаѣ пожалованное имѣніе признается выморочнымъ; и

е) имѣніе обращается въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ, въ указанной линіи, наслѣдника изъ потомственныхъ рус-скихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго лица должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанаго статьею 11 настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершению актовъ пожалованія, внес-шію права собственности въ ипотечную книгу и по передачѣ имѣ-нія, равно гербовыхъ пошлины и другіе всякия расходы, удо-влетворяются владѣльцемъ.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Поль-скаго Управлѣніе.

На подлиннике Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Царскомъ Селѣ,
3 Ноября 1867 года.

Контрассигнировать: Управляющій Собственномъ Его Импера-торскаго Величества Канцелярією по дѣламъ Царства Польскаго,
Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:
Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:
Главный Директоръ Предѣдательствующій въ Правитель-ственной Коммісії Юстиції, *Босинский.*

Правитель Канцеляріи, *В. Голевинский.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А З ТЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 24 день Іюля (5 Августа) 1838 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику Безаку, Радомской уберніи, Козеницкаго уѣзда, имѣніе Едльня, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненiemъ чистаго годового дохода до 750 руб. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненiemъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюрана Едльня, Мы, по представлению Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣенному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г., объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшь жалуемъ владѣльцу означеннаго маюрана генераль-адъютанту Безаку, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Радомской губерніи, Радомскаго уѣзда, фольварки Козловъ и Лѣсевъ, съ дворовою, въ предѣлахъ оныхъ пропинацію, со всѣми правами и угодьями, коими иныѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для вышепоменованныхъ фольварковъ.

Ст. 3. Владѣлецъ сихъ фольварковъ обязанъ нести всѣ по-даты и повинности, какъ нынѣ на нихъ лежащи, такъ и тѣ, кои предъ будуть установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяжами, паробками или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемыхъ фольваркахъ находящееся, какъ то: посѣви, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 статьи выше приведенного положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ въ своей силѣ заключенный

казною на жалуемые фольварки контрактъ вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныи и, получая съ имѣнія арендный доходъ, приемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особы будуть подробно определены, пожалованные фольварки поступаютъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Маія (1 Іюня) 1866 г., а вводъ во владѣніе, жалуемыми фольварками назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключеннаго съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ фольварковъ, а также определить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованія имѣнія переходя въ цѣломъ ихъ составѣ отъ одного лица къ другому, по определенному въ статьѣ 23, указа 24 Іюля (5 Августа) 1838 г., порядку наслѣдія, не могутъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оныя при пожалованіи, ни закладываются, ни продаваются, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ и никакимъ образомъ отчуждаются въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюрантовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маюрантаго имѣнія Едльня, а равно наследники его не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ теченіемъ времени, отъ уменьшения доходовъ, какъ съ означеннаго маюрантаго имѣнія, такъ и съ жалуемыхъ симъ указомъ фольваркомъ съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполнение настоящего указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ.«

Въ С. Петербургѣ,
9 Марта 1868 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго,
Статья-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Върино:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Върино:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Восинскій.*

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинскій.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (20) день Декабря 1835 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-маюру Барону Фредериксу, Люблинской губерніи, Краснoставскаго уѣзда, имѣніе Краснoставъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1,500 рублей. Нынѣ принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желалъ оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владѣльцу маюрана Краснoставъ, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшъ жалуемъ владѣльцу маюрана Краснoставъ Барону Александру Фредериксу, въ кѣчное и потомственное владѣніе, Люблинской губерніи, Замостскаго уѣзда фольваркъ Яновице, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для фольварка Яновице.

Ст. 3. Владѣлецъ сего фольварка обязацъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на немъ лежація, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяжами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, какъ то: посѣви, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ

собственность владельца, на основании 30-й статьи вышеупомянутого положения.

Ст. 8. Владелецъ, сохранивъ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неисправности владельца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованный фольваркъ поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемымъ имѣніемъ назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключенного съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владельцу, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованного фольварка а также опредѣлить лежащія на немъ обязанности.

Составленный на семь основаніи сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣломъ его составѣ, отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 9 (21) Декабря 1835 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременено новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а вслѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владельца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владельца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ коренными правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владелецъ маоратнаго имѣнія Красноставъ, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ течениемъ времени, отъ уменьшения доходовъ, какъ съ означенного маоратнаго имѣнія,

такъ и съ жалуемаго симъ указомъ фольварка Яловице съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ.«

Въ С. Петербургѣ,
14 марта 1868 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго,
Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиції, *Восинский.*

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинский.*

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВЪ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Въ ознаменование особенного Нашего благоволенія и вниманія къ заслугамъ и трудамъ нижепоименованныхъ лицъ, по приведенію въ дѣйствіе предначертаній Нашихъ о преобразованіи гражданскаго управления въ Царствѣ Польскомъ и объ устройствѣ сельскаго населенія въ семъ краѣ, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи существующихъ положеній объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна:

1. Члену Государственнаго Совета, Нашему Статсъ-Секретарю, Тайному Совѣтнику Милютину, фольварки: Брежеги, Бржезно, Щѣсле, Лѣсница, Лысаковъ, Людвиковъ и Бизоренда, Андреевскаго уѣзда; Бржезны, Божки, Билича и Лабендевъ, Кѣлецкаго уѣзда; Конечно и Шавловъ, Влощовскаго уѣзда, и Бешова, Чажизна и Быдловъ, Стопницкаго уѣзда, Кѣлецкой губерніи; Бойски съ участкомъ Кемпа-Гостецкая, Ратае и Гатка, Илжецкаго уѣзда, Радомской губерніи, и фольварокъ Сулковъ, Бендинскаго уѣзда, Петровской губерніи, а также участки лѣса изъ Зволинскаго и Малогощскаго лѣсничествъ, за уравненіемъ чистаго годового съ сихъ фольварковъ и лѣсовъ дохода до пяти тысячъ рублей.

2. Управляющему дѣлами Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, Нашему Статсъ-Секретарю, Тайному Совѣтнику Жуковскому, фольварки: Мировъ, Мировскъ, Липенице, Залѣсице, Поморжаны, Еарно, Выремы и Вацинь, Радомской губерніи, Радомскаго уѣзда, а также участокъ лѣса изъ Зволинскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового съ поименованныхъ фольварковъ и участка лѣса доходомъ до трехъ тысячъ рублей.

3. Члену-Завѣдывающему дѣлами Учредительного Комитета, Сенатору, Тайному Совѣтнику Соловьеву, фольварки: Голыминъ, Пѣхановскаго уѣзда, Плоцкой губерніи; Воля-Замбровская, Ломжинскаго уѣзда; Велентки и Вышковъ, Пултускаго уѣзда, Ломжинской губерніи, а также участки лѣса изъ Вышковскаго и Замбровскаго лѣсничествъ, съ чистымъ годовымъ съ сихъ фольварковъ и лѣса доходомъ до трехъ тысячъ рублей.

4. Бывшему Члену Учредительного Комитета, Дѣйствитель-

ному Статскому Совѣтнику князю Черкасскому, фольварки: Садковъ, и Кобыляне, Радомскаго уѣзда; Горжельня, Калей, Грабовка и Поповъ, Чепстоховскаго уѣзда, Петровской губерніи; Брацеевице и Глодпо, Новоалександрийскаго уѣзда, Люблинской губерніи, а также участки лѣса изъ Кирѣвицкаго лѣсничества, съ чистымъ годовымъ съ означенныхъ фольварковъ и лѣса доходомъ до трехъ тысячъ рублей.

5. Члену Учредительного Комитета Завѣдывающему Финансовымъ въ губерніяхъ Царства Управлениемъ, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Маркусу фольварки: Рай и Дюрковъ, Илжецкаго уѣзда, Лукава и Пилашевъ, Сандомирскаго уѣзда, Радомской губерніи, а также участки лѣса изъ Зволинскаго и Илжецкаго лѣсничествъ, съ чистымъ годовымъ съ сихъ фольварковъ и лѣса доходомъ до двухъ тысячъ рублей.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣльцы подчиняются тѣмъ ограничениямъ, какія по актамъ, совершеннымъ въ установленной законами формѣ, будутъ внесены въ ипотечные книги для имѣній, иныхъ имъ жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудъ, выданныхъ Земскими Кредитными Обществами подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежатъ по ипотекѣ жалуемые иные фольварки, вышеупомянутые владѣльцы оныхъ обязаны привѣтъ на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитнаго Общества будетъ отдѣлена на переходящую въ собственность каждого изъ нихъ имѣнія, а казна съ этой части долга, до окончательнаго оной погашенія будетъ платить причитающіяся сему Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣльцы обязываются нести подати и повинности, какъ пынѣ на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь могутъ быть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество, какъ то: посѣвы, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходить въ собственность новыхъ владѣльцевъ.

Ст. 6. Владѣльцы жалуемыхъ иныхъ фольварковъ вступаютъ во всѣ права и принимаютъ на себя всѣ обязанности казны, истекающія изъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содер-жателями этихъ фольварковъ. Такъ какъ въ составъ пожалованыхъ имѣній входятъ некоторые фольварки, состоящіе въ долгосрочной аренду, то согласно условиямъ контрактовъ, пожалованные владѣльцы обязаны будутъ, до истечения срока, оставить ихъ въ пользованіи арендаторовъ за прежніе платежи при чёмъ разница между этими послѣдними и доходомъ исчисленнымъ съ таковыхъ фольварковъ при передачѣ ихъ въ маоратное владѣніе, должна

быть выдаваема пожалованнымъ владѣльцамъ изъ казны наличными деньгами до конца контрактнаго срока.

Ст. 7. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ и лѣсамъ всякаго рода право пользованія въ другихъ казенныихъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣдніхъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отнынѣ на всегда прекращается.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльцевъ въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на нихъ казною платежей, повинностей и другихъ обязанностей, которые особо будутъ подробнѣ опредѣлены, имѣнія поступаютъ въ казенное управлѣніе на все времена, пока не будутъ выполнены всѣ вышеозначенныя обязательства.

Ст. 9. Владѣльцы отнюдь не вправѣ требовать отъ казны доплаты дохода недополученнаго ими противу того, который принялъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныихъ непредвидѣнныхъ случаевъ; по они имѣютъ право, на общихъ правилахъ, просить льготъ наравнѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія имѣній считается: Статьѣ-секретарю Жуковскому съ 30 Августа (11 Сентября) 1867 года, а всѣмъ прочимъ поименованнымъ съ 16 (28) Апрѣля 1867 года; вводъ же во владѣніе пожалованными имѣніями назначается 20 Мая (1 Июня) 1868 года; причитающійся имъ до того времени доходъ въ размѣрѣ, установленномъ настоящимъ указомъ, будетъ производиться казною наличными деньгами.

Ст. 11. При сдачѣ маиоратовъ владѣльцамъ, Финансовое Управлѣніе, согласно статьѣ 1-й настоящаго указа положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на похъ обязанности.

Составленный на семь основаній, сдаточный актъ будетъ служить даниою или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованія имѣнія, переходя, въ цѣломъ ихъ составѣ, отъ одного лица къ другому, по опредѣленному ниже порядку наслѣдованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оны при пожалованіи, ни закладываются, ни продаваются, не только по собственной волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемыхъ имѣніяхъ опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наслѣдованія простирается на законныхъ дѣтей православнаго исповѣданія въ линіи исходящей; пожалованное

имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наслѣдованія имѣютъ сыновья;

в) не устраняются однако на тѣхъ же основаніяхъ и дочери, если сыновей или отъ нихъ потомства мужскаго пола не будетъ;

г) по пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію;

д) если бы родъ совершилъ прекратился, въ такомъ случаѣ пожалованныя имѣнія признаются выморочными; и

е) имѣнія обращаются въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ, въ указанной линіи, наследника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемыхъ лицъ должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанаго статьею 11 настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершилію актовъ пожалованія, внесенію права собственности въ ипотечную книгу и по передачѣ имѣній, равно гербовая пошлины и другія всякаго рода расходы, удовлетворяются владѣльцами.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управлѣніе.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ.«

Въ С.-Петербургѣ,
9-го Марта 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственностью Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,
Статьѣ-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣро:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣро:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиції, *Восинский*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Головинский*.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВЪ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ

Въ ознаменование особенного Нашего благоволения и внимания къ заслугамъ, оказаннымъ нижепоименованными лицами во время последняго польского мятежа, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи существующихъ положений объ устройствѣ имѣній поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ, въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна:

1. Генераль-губернатору Западной Сибири, генераль-лейтенанту Хрущеву, фольварки: Овчарки, Кржицинъ, Гнешевице, Сосничани, Стропчиковъ съ войтовствами: Бешице и Велико-ленка Чишица, Свенжиса, Здаповъ, и Клечановъ, Сандомирскаго уѣзда, Радомской губерніи, за уравненіемъ чистаго годового дохода съ фольварковъ до трехъ тысячъ рублей.

2. Свity Нашей генераль-маюру графу Крейцу, фольварки: Същеховъ, Бонковецъ и Словики, Козеницкаго уѣзда, Радомской губерніи, съ прирѣзкою лѣсного участка изъ Козеницкаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового дохода до тысячи пяти сотъ рублей.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣльцы подчиняются тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ въ установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ ипотечныя книги для имѣній, нынѣ имъ жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудъ выданныхъ Земскими Кредитными Обществами подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые нынѣ фольварки, вышеупомянутые владѣльцы оныхъ обязаны принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитнаго Общества будетъ отдана па переходящія въ собственность каждого изъ нихъ имѣнія, а казна съ этой части долга, до окончательнаго оной погашенія, будетъ платить причитающіяся сему Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣльцы обязываются нести подати и повинности, какъ нынѣ на поименованныхъ фольваркахъ лежащи, такъ и тѣ, кои впредь могутъ быть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество,

какъ-то: посѣвы, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, не переходить въ собственность новыхъ владѣльцевъ.

Ст. 6. Владѣльцы жалуемыхъ нынѣ фольварковъ вступаютъ во всѣ права и принимаютъ па себя всѣ обязанности казны, истекающія изъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содержателями этихъ фольварковъ.

Ст. 7. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ и лѣсамъ всякой рода право пользованія въ другихъ казеныхъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отнынѣ на всегда прекращается.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльцевъ въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на нихъ казною платежей, повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно определены, имѣнія поступаютъ въ казенное управление на все времена, пока не будутъ выполнены всѣ вышеозначенные обязательства.

Ст. 9. Владѣльцы отнюдь не вправъ требовать отъ казни доплаты дохода, недополученнаго ими противу того, который принялъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ; но они имѣютъ право, на общихъ правилахъ, просить льготъ наравнѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія имѣній считается генераль-лейтенанту Хрущеву съ 27 Марта (8 Апрѣля) 1866 г., а генераль-маюру графу Крейду съ 28 Октября (9 Ноября) 1866 года.

Вводъ поименованныхъ лицъ во владѣніе пожалованными имѣніями назначается 20 Мая (1 Июня) 1868 года; причитающейся же имъ до того времени доходъ, въ размѣрѣ, установленномъ настоящимъ указомъ, будетъ производиться казною наличными деньгами.

Ст. 11. При сдачѣ маиоратовъ владѣльцамъ, Финансовое Управление, согласно статьѣ 1 настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также определить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованныя имѣнія, переходя въ цѣломъ ихъ составѣ, отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже порядку наслѣдованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оныя при пожалованіи, ни закладываемы, ни придаваемы не только по собственной волѣ владѣльцевъ, но и по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемыхъ имѣніяхъ опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наследования простирается на законных детях православного исповедания в лицах происходящих; пожалованное имение не подлежит ни в каком случае раздельу, но остается всегда при старшем в роде;

б) ближайшее право наследования имеют сыновья;

в) неустраиваются однако, на тех же основаниях, и дочери, если сыновей или от них потомства мужского пола не будет;

г) по пресечении потомства в прямой линии, право наследования переходит в том же порядке на ближайшую боковую линию;

д) если бы родь совершенно прекратился, в таком случае пожалованная имение признаются выморочными; и

е) имение обращаются в казну и в таком случае, если не будет в указанной линии наследника из потомственных русских дворян православного исповедания.

Ст. 14. По внесении таковой воли Нашей в ипотечные книги, право собственности на имя жалуемых лиц, должно быть установлено в письме, по исполнении правила, предписанного статью 11-ю настоящего указа.

Ст. 15. Издержки по совершению актов пожалования, внесению права собственности в ипотечные книги и по передаче имений, равно гербовых пошлины и другие всякого рода расходы удовлетворяются владельцами.

Ст. 16. Исполнение настоящего указа, который должен быть внесен в Дневник Законов,托付于 Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинном Собственном Его Императорского Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ С.-Петербургѣ,

9 Марта 1868 г.

Контрассигнораль: Управляющий Собственном Его Императорского Величества Канцелярию по делам Царства Польского,

Статье-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Впред:

Членъ-Завѣщающий делами Учредительного Комитета,

Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Впред:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Босинский*.

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинский*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ въ 4 (16) день Октября 1835 года, въ Бозѣ почивающей родитель Нашъ пожаловалъ генералъ-адъютанту Ридигеру, Люблинской губерніи и уѣзда, имѣніе Люблинъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 4,500 рублей. Нынѣ принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу оного, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособие въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владельцу маюрана Люблинъ, Мы, по представлению Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по деламъ Царства Польского разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшему жалуемъ владельцу маюрана Люблинъ, графу Фридерику Ридигеру, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Люблинской губерніи и уѣзда, фольварки Руры-Бригидковскіе и Петровъ въ полномъ ихъ составѣ, и прилагающій къ сему послѣднему лѣсной участокъ Люблинскаго лѣсничества, съ доходомъ въ шестьсотъ сорокъ рублей, съ дворовою въ предѣлахъ сихъ фольварковъ пропринацію, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для фольварковъ: Руры-Бригидковскіе и Петровъ съ частью лѣса.

Ст. 3. Владѣлецъ сего имѣнія обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на немъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая коплажами, паробками, или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ имѣніи находящееся, какъ то: посѣви, строенія и прочее, принадлежащее казинѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30 статьи вышеприведенного положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохрания въ своей силѣ заключенный казиною на пожалованные фольварки контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казинѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя и, получая съ имѣнія арендный доходъ, прѣмлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казиною платежей, равно повинностей, которая особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованное имѣніе поступаетъ въ казенное управлѣніе на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г., а вводь графа Ридигера во владѣніе жалуемыхъ имѣніемъ назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключеннаго съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое Управлѣніе, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ фольварковъ и лѣснаго участка, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семъ основаніи сдаточный актъ, будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23, указа 4 (16) Октября 1835 г., порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременено новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на опое при пожалованіи, ни закладываемо, ни продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесении таковой воли Наний въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 9 сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ коренными правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній вла-

дѣлецъ маоратнаго имѣнія Люблинъ, а равно наследники его не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемыхъ симъ указомъ фольварковъ Руры-Бригидковскіе и Петровъ съ лѣснымъ участкомъ.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

«АЛЕКСАНДРЪ.»

Въ С. Петербургѣ,
19 Апрѣля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго,

Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:
Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:
Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссіи Юстиції, *Восинский.*

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинскій.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

Tom LXVIII

У К А З Ъ УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 16 (28) день Марта 1836 года, въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику Станюковичу, Сѣдлецкой губерніи, Луковскаго уѣзда, имѣніе Ментис, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нашъ приемная во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., обѣ устройствъ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владѣльцу маюрана Ментис, Мы, по представленію Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года обѣ устройствъ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ владѣльцу маюрана Ментис, губернскому секретарю Станюковичу, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сѣдлецкой губерніи, Луковскаго уѣзда, фольварки Зволя и Суховоля и часть лѣса изъ Гарволинскаго подѣльничества, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ семьдесятъ рублей, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемыхъ фольварковъ съ лѣснымъ участкомъ.

Ст. 3. Владѣлецъ сего имѣнія обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ па пемъ лежація, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяжами, паробками, или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ имѣніи находящееся, какъ то: посѣви, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ

собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеупомянутаго положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ въ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнь тѣмъ контрактомъ предоставленныя и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно, повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будуть определены, пожалованное имѣніе поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемымъ имѣніемъ назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключенного съ аренднымъ содергателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое Управление согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ фольварковъ съ частю лѣса, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будеть служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по определенному, въ статьѣ 23, указа 16 (28) Марта 1836 года, порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяющіе новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, ни продаваемо, не только по по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ вмѣнія; уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маюратнаго имѣнія Ментис, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ

уменьшениј доходовъ, какъ съ означенаго мајоратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемыхъ симъ указомъ фольварковъ Зволи и Суховоля съ лѣснымъ участкомъ.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ,托връжаемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ С.-Петербургѣ,
19 Апрѣля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,
Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссии Юстиціи, *Восинский.*

Правитель Канцелярии, *В. Голевинский.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Въ ознаменованіе особеннаго Нашего благоволенія и вниманія къ заслугамъ Директора Канцеляріи Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ, Дѣйствительнаго Статского Совѣтника Честилина, Мы постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи Высочайше утвержденаго 4 (16) Октября 1835 года положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Честилину, въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна, фольварки: Подзамче-Шидловецкое, Конскаго уѣзда, и Становецкъ Сандомирскаго уѣзда, Радомской губерніи; Дзеславице, Ястржембѣ, Стопницкаго уѣзда; Пребенда Ш-я и 4 кононіи въ мѣстечкѣ Скальмержѣ, Брончице Гориславице-Архидіаконія и Гориславице-Громковскіе, Пинчовскаго уѣзда, Кѣлецкой губерніи, съ прирѣзкою лѣснаго участка изъ Шидловскаго и Сломинскаго лѣсничествъ, за уравненіемъ чистаго годового дохода съ вышепопоменованныхъ фольварковъ и участка лѣса до тысячи пятьсотъ рублей.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подчиняется тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ въ установленной закономъ формѣ будуть внесены въ ипотечныя книги для имѣній нынѣ ему жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудь, выданныхъ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые нынѣ фольварки, владѣлецъ оныхъ обязанъ принять на себя ту часть, какая Управлѣніемъ Кредитнаго Общества будетъ отдѣлена на переходящія въ собственность его имѣнія, а казна съ этой части долга, до окончательнаго оной погашенія, будетъ платить причитающіяся сему Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣлецъ обязывается нести, подати и повинности, какъ нынѣ на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь могутъ быть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемомъ имѣніи имущество, какъ-то: поѣзы, строенія, словомъ все что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность нового владѣльца.

Ст. 6. Владѣлецъ жалуемыхъ иныхъ фольварковъ вступаетъ во всѣ права и принимаетъ на себя всѣ обязанности казны, истекающей изъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содержателями этихъ фольварковъ.

Ст. 7. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ и лѣсамъ всякаго рода право пользованія въ другихъ казенныхъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣднихъ, отныне навсегда прекращаются.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будутъ подробнѣ опредѣлены, имѣніе поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока не будутъ выполнены всѣ вышеозначенныя обязательства.

Ст. 9. Владѣлецъ отнюдь не вправѣ требовать отъ казны доплаты дохода, недополученного имъ противу того, который принялъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ, но онъ имѣеть право, на общихъ правилахъ, просить льготъ наравнѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія имѣнія считается съ 30 Августа (11 Сентября) 1867 г., а вводъ во владѣніе онымъ назначается 20 Мая (1 Июня) 1868 года; причитающей же владѣльцу до того времени доходъ, въ размѣрѣ установленномъ настоящимъ указомъ, будетъ производиться казною наличными деньгами.

Ст. 11. При сдачѣ маюранта владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ, будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованное имѣніе перехода, въ цѣломъ его составѣ, отъ одного лица къ другому, по опредѣленному ниже порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременено новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ па оное при пожалованіи, ни закладываемо, ни продаваемо не только по собственной волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемомъ имѣніи опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наслѣдованія простирается на законныхъ дѣтей православнаго исповѣданія въ линіи происходящей; пожалованное имѣніе не подлежитъ, ни въ какомъ случаѣ, раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наслѣдованія имѣютъ сыновья;

в) не устраниются, однако, на тѣхъ же основаніяхъ и дочери, если сыновей или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ;

г) по пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію;

д) если же родъ совершенно прекратится, въ такомъ случаѣ пожалованное имѣніе признается выморочнымъ; и

е) имѣніе обращается въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ въ указанной линіи наследника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книги, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанаго статьею 11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки, по совершенію акта пожалованія, внесенію права собственности въ ипотечную книгу и по передачѣ имѣнія, равно гербовыя пошлины и другіе всякаго рода расходы удовлетворяются владѣльцемъ.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственному Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С. Петербургѣ,
19 Августа 1868 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственному Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,

Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиції, *Восинский*.

Правитель Канцелярии, *Вл. Головинский*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 года.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ

Въ означенованиѣ особеннаго Нашего благоволенія и вниманія къ заслугамъ, оказаннымъ нижепоименованными лицами, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи Высочайше утвержденнаго 4 (16) Октября 1835 года положенія обѣ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями коими пользуется казна:

1. Тайному совѣтнику, сенатору Арцимовичу, фольварки: Осинны, Шульки, Новый-дворъ, Ново-Александровскаго уѣзда; Чеховъ, Ястковъ, Менковице-горное и Менковице-дольное, Люблинскаго уѣзда, Люблинской губерніи, а также участокъ лѣса изъ Ново-Александровскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового дохода съ вышеименованныхъ фольварковъ и лѣснаго участка до трехъ тысячъ рублей.

2. Исправляющему должностную предѣдателя главной дирекціи земскаго кредитнаго общества, генераль-лейтенанту Гечевичу, фольварки: Заючки, Кузничка, Лютровское, Папки и Жердини, Честаховскаго уѣзда; Паенчино, Бараны, Новорадомскаго уѣзда, Петроковской губерніи; Цецюловъ, Частары и Прживоры, Велюнскаго уѣзда, Калишской губерніи, съ прирѣзкою лѣсныхъ участковъ изъ Велюнского и Паенчновскаго лѣсничествъ, за уравненіемъ чистаго годового съ сихъ фольварковъ и лѣсныхъ участковъ дохода до трехъ тысячъ рублей.

3. Состоящему при главномъ артиллерійскомъ управлениѣ, генераль-лейтенанту князю Шаховскому, находящемуся въ Кѣлецкой губерніи и уѣздѣ фольварки: Масловъ, Каликова-воли, Новый-фольваркъ, Чарновъ и Кѣльце, за исключеніемъ отдѣляемыхъ въ г. Кѣльцы 15-ти морговъ, съ участкомъ лѣса изъ Кѣлецкаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового съ фольварковъ и лѣснаго участка дохода до тысячи пятисотъ рублей.

4. Начальному варшавскаго жандармскаго округа, Свиты Нашей генераль-маюру барону Фредериксу, фольварки: Мазевъ, Янковъ и Вихровъ, Ленчицкаго уѣзда; Выдржинъ, Велюнского уѣзда.

да и Гроецъ-великій, Сѣрадскаго уѣзда, Калишской губерніи, съ участкомъ лѣса изъ Клѣновскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового съ фольварковъ и лѣса дохода до тысячи пятисотъ рублей.

5. Комендантцу Варшавской Александровской цитадели, генераль-маюру Зайцову, фольварки: Голя, Владавскаго уѣзда, Сѣдлецкой губерніи; Полонце, Тауросишки, Дембово, Бурлюны, Сейненскаго уѣзда; Шолтаны Сувалкскаго уѣзда и Ново-Воля Волковышскаго уѣзда, Сувалкской губерніи, съ участкомъ лѣса изъ Парчевскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового съ фольварковъ и лѣса дохода до тысячи пятисотъ рублей.

6. Начальному штаба инспектора стрѣлковыхъ баталіоновъ, генераль-маюру Фуругельму фольварки: Бржбонтвице, Мишевице, Опатовскаго уѣзда и Модржеевице, Радомскаго уѣзда, Радомской губерніи, и Кошуты, Слупецкаго уѣзда, Калишской губерніи, съ участкомъ лѣса изъ Лаговскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового съ фольварковъ и лѣса дохода до тысячи пятисотъ рублей.

7. Свите Нашей генераль-маюру Штурлеру, фольварки: Воля-Солецкая, Опатовскаго уѣзда, Радомской губерніи; Цисовъ, Кѣлецкаго уѣзда; Кухары, Схолистерія-Вислицкая и Канонія-Аманотовская, Пинчовскаго уѣзда и Цементники, Влощовскаго уѣзда, Кѣлецкой губерніи, съ участкомъ лѣса изъ Козеницкаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового съ фольварковъ и лѣса дохода до тысячи пятисотъ рублей.

8. Начальному 1-й саперной бригады, генераль-маюру Ульриху 2-му, фольварки: Ковнатки, Луковскаго уѣзда, Сѣдлецкой губерніи; Хваловице Илжецкаго уѣзда; Маріяцке, Радомскаго уѣзда, Радомской губерніи и Снядка, Кѣлецкаго уѣзда и губерніи, съ участкомъ лѣса изъ Луковскаго и Илжецкаго лѣсничествъ, за уравненіемъ чистаго годового съ фольварковъ и лѣса дохода до тысячи пятисотъ рублей.

9. Помощнику начальника варшавскаго артиллерійскаго округа, генераль-маюру Рейнталю, фольварки: Гора-Пулавская, и Насиловъ, Козеницкаго уѣзда, и Подгурки Радомскаго уѣзда, Радомской губерніи, съ участкомъ лѣса изъ Зволенскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового съ фольварковъ и лѣса дохода до тысячи пятисотъ рублей.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣльцы подчиняются тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершенными въ установленной законами формѣ, будутъ внесены въ ипотечные книги для имѣній, нынѣ имѣть жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудъ выданныхъ Земскими Кредитными Обществомъ подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые пінъ фольварки, вышеупомянутые владѣльцы оныхъ обязаны принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитного Общества будетъ отдана на переходящія въ собственность каждого изъ нихъ имѣнія, а казна съ этой части долга, впредь до окончательного оной погашенія, будетъ платить причитающіеся сему Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣльцы обязываются нести подати и повинности, какъ нынѣ на поименованныхъ фольваркахъ лежащи, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество, какъ-то: посѣви, строенія, словомъ все что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность новыхъ владѣльцевъ.

Ст. 6. Владѣльцы жалуемыхъ нынѣ фольварковъ вступаютъ во всѣ права и принимаютъ на себя всѣ обязанности казны, исключающія изъ контрактовъ, заключенныхъ ю съ арендными содер-жателями этихъ фольварковъ. Такъ какъ въ составъ пожалован-ныхъ имѣній входятъ пѣкоторые фольварки, состоящіе въ долгосрочной арендѣ, то, согласно условіямъ контрактовъ, пожалован-ные владѣльцы обязаны будуть до истечения срока оставить ихъ въ пользованіи арендаторовъ за прежніе платежи; при чёмъ разница между этими послѣдними и доходомъ, исчисленнымъ съ таковыхъ фольварковъ при передачѣ ихъ въ маюратное владѣніе, должна быть выдаваема пожалованнымъ владѣльцамъ изъ казны, наличными деньгами, до конца контрактнаго срока.

Ст. 7. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ и лѣсамъ вся-каго рода право пользованія въ другихъ казенныхъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ отнынѣ навсегда прекращаются.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльцевъ въ удовлетво-рениі взысканий на нихъ казною платежей, повинностей и дру-гихъ обязанностей, которая особо будутъ подробно опредѣлены, имѣвія поступаютъ въ казенное управление на все времена, пока не будутъ выполнены всѣ вышеозначенные обязательства.

Ст. 9. Владѣльцы отнюдь не вправѣ требовать отъ казны доплаты дохода, недополученного ими противу того, который при-няты въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ; но они имѣ-ютъ право, на общихъ правилахъ, просить льготъ наравнѣ съ про-чими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія имѣній: сенатору Арцимовичу,

генераль-лейтенанту Гечевичу, генераль-маюрамъ: барону Фреде-риксу, Зайцову, Фуругельму, Ульриху и Рейнталю, считается съ 30 Августа (11 Сентября) 1867 года; генераль-лейтенанту князю Ша-ховскому, съ 28 Октября (9 Ноября) 1866 года, а генераль-маюру Стурлеру, съ 16 (28) Апрѣля 1867 года. Вводъ всѣхъ поимено-ванныхъ лицъ во владѣніе пожалованными имѣніями назначается съ 20 Мая (1 Июня) 1868 года; причитающейся имъ до того времени доходъ, въ размѣрѣ установленномъ настоящимъ указомъ, будетъ производиться казною наличными деньгами.

Ст. 11. При сдачѣ маюратовъ владѣльцамъ, Финансовое Управление, согласно статьѣ 1-й настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащи на нихъ обязанности.

Составленный на семь основаній сдаточный актъ будетъ слу-жить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованія имѣнія, переходя въ цѣломъ ихъ со-ставѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже поряд-ку наслѣдованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обреме-нены новыми обязательствами, сверхъ взысканийъ, на оныя при пожалованіи, ни закладываемы, ни продаваемы, не только по соб-ственной волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казеннымъ и част-нымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемыхъ имѣніяхъ опредѣляется слѣдующими правилами:

- a) право наслѣдованія простирается на законныхъ дѣтей православнаго исповѣданія въ линіи взыскавшей; пожалованное имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;
- b) ближайшее право наслѣдованія имѣютъ сыновья;
- c) не устраниются однако на тѣхъ же основаніяхъ и дочери, если сыновей или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ;
- d) по пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдо-ванія переходитъ въ томъ же порядкѣ на ближайшую боковую линію;
- e) если бы родъ совершило прекратился, въ такомъ случаѣ пожалованныя имѣнія признаются выморочными; и
- f) имѣнія обращаются въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ въ указанной линіи наследника изъ потомственныхъ рус-скихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечный кни-ги, право собственности на имя жалуемыхъ лицъ, должно быть уста-

новлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершенню актовъ пожалованія, внесенію права собственности въ ипотечныя книги и по передачѣ имѣній, равно гербовыя пошлины и другіе всякаго рода расходы удовлетворяются владѣльцами.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

«АЛЕКСАНДРЪ.»

Въ С.-Петербургѣ,
25 Апрѣля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,
Статья-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссии Юстиціи, *Восинскій.*

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинскій.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 года.

У К А ЗЪ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 8 (20) день Сентября 1844 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику Заболоцкому, Сувалкской губерпії, Августовскаго уѣзда, имѣніе Пруска-Тайна, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ ураздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу оного, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маората Пруска-Тайна, Мы, по представленію Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшіе жалуемъ генераль-лейтенанту Заболоцкому, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сувалкской губерпії, Августовскаго уѣзда, часть фольварка Щебра, съ годовымъ доходомъ въ четыреста рублей, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, означенный владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ новую ипотечную книгу для части сего фольварка.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемой части фольварка Щебра обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на ней лежащи, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяжами, паробками, или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣви, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность означенного владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеприведенного постановленія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранилъ въ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ праेа, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленыя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, прѣмлетъ имѣеть съ тѣмъ и облаза вности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованное имѣніе поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе, жалуемымъ имѣніемъ назначается со времени пре кращенія на законномъ основаніи заключенного съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части фольварка Щебра, а также определить лежащія на пей обязанности.

Составленный, на семъ основаніи, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованная часть имѣнія переходя, въ цѣломъ ея составѣ, отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 8 (20) Декабря 1844 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяется новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни закладывается, а вслѣдствіе этого продаваема, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, правъ собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ япотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиламъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маюратнаго имѣнія Прусска-Тайна, а равно наследники его не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченiemъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенного маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемой симъ указомъ части фольварка Щебра съ принадлежащими.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственному Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ С.-Петербургѣ,

25 Апрѣля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственными Его Императорскаго Величества Канцеляриею по дѣламъ Царства Польскаго,
Статсъ-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Върно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Върно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Юстиціи, *Восинский.*

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинскій.*

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Въ ознаменование особенного Нашего благоволения и внимания къ заслугамъ, оказаннымъ нижепоименованными лицами, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основании Высочайше утвержденного 4 (16) Октября 1835 года положения об устройстве имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшь жалуемъ въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна:

1. Генераль-адъютанту, генераль-маюру князю Зейль-Витгенштейну-Берлебургу, фольварки: Горки, Корженъ, Гостынскаго уѣзда, Варшавской губерніи, и фольваркъ Пробощевице съ мельничною усадьбою Коростнякъ, Плоцкаго уѣзда и губерніи, а также лѣсной участокъ изъ Гостынскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового, съ поименованныхъ фольварковъ и лѣса дохода до тысячи пятисотъ рублей.

2. Находящемуся въ отставкѣ генераль-маюру Зенгеру, фольварки: Овчары, Томашевъ, Клонна, Опочинскаго уѣзда, и Збровъ Конскаго уѣзда, Радомской губерніи; Стобница Петроковскаго уѣзда и губерніи, и Лептовница Островскаго уѣзда, Ломжинской губерніи, съ прирѣзкою лѣсного участка изъ Петроковскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового, съ означенныхъ фольварковъ и лѣса, дохода до тысячи пятисотъ рублей.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣльцы подчиняются тѣмъ ограничениямъ, какія по актамъ, совершеннымъ въ установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ ипотечные книги для имѣній, нынѣ имъ жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудъ, выданныхъ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые нынѣ фольварки, вышепоименованные владѣльцы оныхъ обязаны принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитнаго Общества будетъ отдѣлена на переходящія въ собственность каждого изъ нихъ имѣнія, а казна съ этой части долга, впредь до окончательнаго оной погашенія, будетъ платить причитающіяся сему Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣльцы обязываются нести подати и повинности,

какъ нынѣ на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество, какъ то: посѣви, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность новыхъ владѣльцевъ.

Ст. 6. Владѣльцы жалуемыхъ нынѣ фольварковъ вступаютъ во всѣ права и принимаютъ на себя всѣ обязанности казны, истекающей изъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содержателями этихъ фольварковъ.

Ст. 7. Исправленное жалуемъ фольваркамъ и лѣсамъ всякаго рода право пользованія въ другихъ казенныхъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отныне навсегда прекращаются.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльцевъ въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на нихъ казною платежей, повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будутъ определены, имѣнія поступаютъ въ казенное управление на все время, пока не будутъ выполнены всѣ вышеозначенные обязательства.

Ст. 9. Владѣльцы отнюдь не въправѣ требовать отъ казны доплаты дохода, недополученнаго ими противу того, который принялъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣній случаевъ; но они имѣютъ право, на общихъ правилахъ, просить льготъ наравѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія имѣній генераль-адъютанту князю Витгенштейну, считается съ 28 Октября (9 Ноября) 1866 года, а генераль-маюру Зенгеру, съ 30 Августа (11 Сентября) 1867 года. Вводъ поименованныхъ лицъ во владѣніе пожалованными имѣніями назначается 20 Мая (1 Июня) 1868 года; причитающейся имъ до того времени доходъ, въ размѣрѣ установленномъ настоящимъ указомъ, будетъ производиться казною наличными деньгами.

Ст. 11. При сдачѣ мајоратовъ владѣльцамъ, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованныя имѣнія, переходя въ цѣломъ ихъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному ниже порядку наследованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременямы новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ония при пожалованіи, ни закладываемы, ни продаваемы, не только по соб-

ственной воле владельца, но и по взысканиям казенными и частными, и никаким образом отчуждаемы в другое владение.

Ст. 13. Порядок наследования в жалуемых имениях определяется следующими правилами:

- а) право наследования распространяется на законных детьей православного исповедания в линии исходящей; пожалованное имение не подлежит, ни в каком случае, разделу, но остается всегда при старшем в роде;
- б) ближайшее право наследования имеют сыновья;
- в) не устраются однако, на тых же основаниях, и дочери, если сыновей или от их потомства мужского пола не будет;
- г) по пресечении потомства в прямой линии, право наследования переходит, в том же порядке, на ближайшую боковую линию;
- д) если бы родь совершило прекратился, в таком случае пожалованная имение признаются выморочными;
- е) имение обращается в казну и в таком случае, если не будет в указанной линии наследника из потомственных русских дворян православного исповедания.

Ст. 14. По внесении таковой воли Нашей в ипотечные книги, право собственности на имя жалуемых лиц, должно быть установлено в ипотеке, по исполнении правила, предписанного статью 11-ю настоящего указа.

Ст. 15. Издержки по совершению актов пожалования, внесению права собственности в ипотечные книги и по передаче имений, равно гербовых ценностей и другое всякого рода расходы, удовлетворяются владельцами.

Ст. 16. Исполнение настоящего указа, который должен быть внесен в Дневник Законов, повелеваем Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинном Собственном Его Императорского Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Царском Селе,

9 Мая 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющий Собственном Его Императорского Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польского,

Стать Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Впредъ:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Впредъ:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссии Юстиции, *Восинский*.

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинский*.

Число опубликования, 1 (13) Августа 1868 г.

УКАЗЪ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года, въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловать капитану Гогелю, Радомской губерніи, Козеницкаго уѣзда, имѣніе Збичинъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованного имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу оного, и вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владельцу маората Збичинъ, Мы, по представлѣнію Учредительного Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польского разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г., объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшъ жалуемъ Николаю Гогелю, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Радомской губерніи и уѣзда, часть фольварка Гарбатки, съ годовымъ доходомъ въ четыреста тридцать рублей, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемой части фольварка Гарбатки.

Ст. 3. Владѣлецъ сей части имѣнія обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на ней лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, лынъ занятая конями, паробками или другими сельскими работниками, должна быть представлена въ въ собственность на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее, принадлежащее казаѣ, переходить въ собственность владельца, на основаніи 30 статьи вышеупомянутаго положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ своей силѣ заключенный казною на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя и получая съ имѣнія арендный доходъ, приемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованная часть фольварка поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 г., а вводъ во владѣніе жалуемыхъ имѣніемъ назначается со времени прекращенія, на законномъ основавіи, заключенного съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, положительно укажетъ ему границы пожалованной части фольварка, а также опредѣлить лежащія на ней обязанности.

Составленный на семъ основавіи сдаточный актъ будеть служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованіе имѣніе переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ ст. 23, указа 9 (21) Декабря 1835 года, порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременено новыми обязательствами сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а вслѣдствіе этого продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казенными и частными и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанного статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маоратаго имѣнія Збычинъ, а равно наслѣдники его, не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченiemъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маоратаго имѣнія, такъ и съ жалуемой симъ части фольварка съ привадлежащими.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою написано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Царскомъ селѣ,
9 Мая 1868 года.

Контрасигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго, Статье-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Восинскій*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинскій*.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

По указу Его Величества,

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

По представлению Правительственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ и во исполненіе Высочайшаго повелѣнія отъ 25 Апрѣля 1868 г., объявленнаго въ отзывѣ Управляющаго Собственою Его Императорскаго Величества канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго отъ 30 тогоже Апрѣля за № 1157, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Всѣ институтскіе (принадлежащіе благотворительнымъ заведеніямъ) капиталы должны быть постепенно извлекаемы изъ частныхъ ипотекъ при каждой продажѣ имѣній съ торговъ, при выдачѣ займовъ изъ зем资料ного общества, или, наконецъ при выдачѣ ликвидационныхъ листовъ.

Ст. 2. Такіе институтскіе капиталы, которые пожертвованы были съ условіемъ безсрочного оставленія подъ залогъ указанныхъ въ самой записи земскихъ имѣній, подлежать возвращенію изъ частныхъ ипотекъ въ такомъ только случаѣ, если оставшіяся за надѣломъ крестьянъ фольварочныя земли не представляютъ для этихъ капиталовъ достаточнаго обеспеченія.

Ст. 3. При опредѣленіи действительной стоимости имѣній, означенныхъ въ п. 2-мъ сего постановленія, принимаются въ руководство начала, указаныя въ 21 ст. Высочайшаго указа о Ликвидационной Комиссіи 19 Февраля (2 Марта) 1864 г.

Ст. 4. Всѣ означенные въ предыдущихъ пунктахъ институтскіе капиталы, по мѣрѣ извлечения изъ частныхъ ипотекъ, передаются на постоянное обращеніе изъ процентовъ въ Польский Банкъ, на точномъ основаніи Высочайшаго указа 17 (29) Января 1828 г. объ образованіи банка. Въ тѣхъ же случаяхъ, когда институтскіе капиталы возвращаются владельцами имѣній въ видѣ ликвидационныхъ листовъ, институтамъ предоставляется право вносить таковые капиталы, на постоянное храненіе въ банкъ, въ томъ

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

Na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i w wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu z dnia 25 Kwietnia 1868 roku, oznajmionego w odezwie Zarządzającego Własną JEGO CESARSKIEJ Mości Kancellary do spraw Królestwa Polskiego z dnia 30 tegoż miesiąca Kwietnia № 1,157, Komitet Urzadzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Wszystkie kapitały instytutowe (należące do zakładów dobroczynnych) powinny być stopniowo ściągane z hypothek prywatnych przy każdej sprzedaży dóbr przez licytację, przy wypłacie pożyczek z Towarzystwa Kredytowego Ziemskego, lub wreszcie przy wypłacie listów likwidacyjnych.

Art. 2. Takie kapitały instytutowe, które były ofiarowane z warunkiem pozostawienia ich w wieczystej lokacji na dobrach w samym zapisie wskazanych, ulegają spłaceniu z hypothek prywatnych w takim tylko razie, gdy grunta folwarczne, po uposażeniu włościan pozostałe, nie przedstawiają dostatecznego dla tych kapitałów bezpieczeństwa.

Art. 3. Przy oznaczaniu rzeczywistej wartości dóbr, wspomnionych w p. 2 niniejszego postanowienia, stosować się należy do zasad wskazanych w art. 21 NAJWYŻSZEGO Ukazu o Komisji Likwidacyjnej z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku.

Art. 4. Wszystkie kapitały instytutowe, w poprzedzających punktach wspomnione, w miarę sciagnięcia ich z hypothek prywatnych, oddają się do Banku Polskiego na stałą lokację procentową, w scisłem zastosowaniu się do NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 17 (29) Stycznia 1828 roku, o organizacji Banku Polskiego. W razach zaś, gdy kapitały instytutowe zwrócone będą przez właścicieli dóbr w listach likwidacyjnych, instytutom służyć będzie prawo składania takowych kapitałów do Banku na stały depozyt w tychże listach, bez zamiany ich na gto-

же видѣ, безъ обмѣна на наличныя деньги, но съ тѣмъ, чтобы банкъ за храненіе оныхъ взималъ плату, на томъ же основаніи, какъ съ другихъ подобныхъ вкладовъ.

Ст. 5. При возвращеніи такихъ институтскихъ суммъ ликвидационными листами, институтамъ предоставляется право съ вѣдома подлежащаго начальства, не требуя уплаты суммъ и не уступая за ними ипотечнаго первенства, входить, на основаніи 17 ст. правилъ о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ, въ соглашеніе съ владѣльцами имѣній относительно опредѣленія цѣнности ликвидационныхъ листовъ, съ тѣмъ, чтобы доходъ съ сихъ послѣднихъ былъ, во всякомъ случаѣ не ниже того процента, который институтами былъ получаемъ до времени разчета.

Ст. 6. Проценты съ ликвидационныхъ листовъ, отправляемыхъ въ депозитъ банка въ обезспеченіе институтскихъ (благотворительныхъ заведеній) капиталовъ, до времени окончательного соглашенія владѣльцевъ сихъ листовъ съ подлежащимъ начальствомъ относительно цѣнности ихъ, преимущественно къ 20-й ст. Высочайше утвержденныхъ 4 (16) Августа 1865 года правилъ о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ, поступаютъ въ пользу институтовъ, въ счетъ слѣдующихъ имъ съ владѣльцевъ имѣній платежей, и

Ст. 7. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета, Завѣдывающаго Финансовымъ Управленіемъ и на Предсѣдателя Польскаго Банка.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 246-мъ засѣданіи, 7 (19) Мая 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршаль,
(подпись) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

we pieniadze, tak jednak, aby Bank za ich przechowywanie pobierał opłatę według tej samej zasady, jaka służy dla innych podobnych depozytów.

Art. 5. Przy zwrocie takich summ instytutowych listami likwidacyjnymi, instytutom służy prawo, za wiedzą właściwej zwierzchności, nie żądając spłaty summ i nie ustępując z niemi pierwzeństwa hypotecznego, wchodzić z właścicielami dóbr, stosownie do art. 17 przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, w porozumieniu względem oznaczenia ceny listów likwidacyjnych, z zastrzeżeniem, że procent od tych listów nie może być w żadnym razie niższym od tego procentu, jaki pobierany był przez instytut do czasu rozrachunku.

Art. 6. Procenta od listów likwidacyjnych odsyłanych do depozytu Banku na pewność kapitałów instytutowych (zakładów dobroczynnych), do czasu ostatecznego porozumienia się właścicieli tych listów z właściwą zwierzchnością co do ich ceny, stosownie do art. 20 Najwyższej zatwierdzonych dnia 4 (16) Sierpnia 1865 roku przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, idą na korzyść instytutów, na rachunek rat przynależnych im od właścicieli dóbr; i

Art. 7. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczoné być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na Członka-Zawiaduającego czynnościami Komitetu Urzadzającego, Zawiadującego Zarządem Finansowym i na Prezesa Banku Polskiego.

Działo się w Warszawie, na 246-m posiedzeniu, dnia 7 (19) Maja 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 1 (13) Sierpnia 1868 roku.
Tom LXVIII.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Въ разрѣшеніе возбужденнаго вопроса объ удовлетвореніи столовыми деньгами вице-губернаторовъ въ губерніяхъ Царства за время исправленія ими должности губернатора, Учредительный Комитетъ, по представлению Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ Дѣлъ и во исполненіе Высочайшаго повелѣнія отъ 19 Апрѣля 1868 года, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Вице-губернаторамъ губерній Царства, во время исправленія ими должности губернатора, въ случаяхъ, указанныхъ въ ст. 1048 устава о службѣ гражданской т. III. Св. Зак. изд. 1857 года, производить, сверхъ содержанія по должности вице-губернатора, столовые деньги въ размѣрѣ 600 руб. въ годъ, т. е. по 50 руб. въ мѣсяцъ; и

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, къ которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главнаго Директора Внутреннихъ Дѣлъ и Завѣдывающаго Финансовымъ въ Царствѣ Управлѣніемъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 246-мъ засѣданіи, 7 (19) Мая 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршалъ,
(подпись) Г. Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 года.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.;

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

W rozstrzygnięciu zaszłej kwestyi co do udzielenia pieniędzy stołowych Wice-Gubernatorom w guberniach Królestwa, za czas pełnienia przez nich obowiązków Gubernatora, Komitet Urzadzajacy na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i w wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu z dnia 19 Kwietnia 1868 roku, postanowił i stanowił:

Art. 1. Wice-Gubernatorom gubernij Królestwa, w czasie pełnienia przez nich obowiązków Gubernatora, w przypadkach wskazanych w art. 1048 Ustawy o służbie cywilnej T. III Zb. Praw, wyd. 1857 roku, udzielać obok płacy do urzędu Wice-Gubernatora przywiązanego, pieniądze stołowe w stosunku 600 rub. na rok, t. j. po 50 rub. na miesiąc; i

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych i na Zawiadującego Zarządem Finansowym w Królestwie.

Działo się w Warszawie, na 246-m posiedzeniu, dnia 7 (19) Maja 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 1 (13) Sierpnia 1868 roku.

По указу Его Величества

А Л Е К С А Н Д Р А II-го,

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великого Князя Финляндского,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Въ разрѣшеніе возникшихъ вопросовъ объ участіи арендаторовъ казенныхъ имѣній и чиновъ лѣсного управлениія въ отбываніи въкоторыхъ гминныхъ повинностей и въ развитіе подлежащихъ постановленій сего Комитета, объ устройствѣ сельскихъ гминъ, Учредительный Комитетъ, по представленію Завѣдывающаго Финансовымъ въ Царствѣ Управлениемъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Во всѣхъ казенныхъ имѣніяхъ, арендуемыхъ частными лицами, натуральныя повинности: подводная и разсыльныхъ съ пакетами, отбываются арендаторами сихъ имѣній на основаніяхъ одинаковыхъ съ прочими землевладѣльцами, входящими въ составъ той гмины, къ которой принадлежитъ арендуемое казенное имѣніе.

Ст. 2. Чины лѣсного управлениія, владѣющіе казенными землями въ видѣ дополнительнаго содержанія за исправленіе службы, отъ отправленія означенныхъ повинностей освобождаются.

Ст. 3. Въ расходахъ по постройкѣ помѣщеній для гминныхъ управлений, въ тѣхъ случаяхъ, когда расходы сіи признаются необходимыми гминнымъ сходомъ и распредѣляются между всѣми владельцами поземельной собственности, входящими въ составъ гминной общины, участвуютъ и арендаторы казенныхъ имѣній, входящихъ въ составъ гмины, паравѣ съ прочими землевладѣльцами.

Ст. 4. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Члена-Завѣдывающаго дѣлами Комитета и Завѣдывающаго Финансовымъ въ Царствѣ Управлениемъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 249-мъ засѣданіи, 24 Мая (5 Июня) 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршалъ,
(подпись) Гр. Беріз.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета, Сенаторъ,
(подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDEZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W rozstrzygnięciu zaszłej co do udziału dzierżawców dóbr rządowych, tudzież urzędników Zarządu Leśnego w odbywaniu niektórych powinności gminnych, i w rozwinięciu właściwych postanowień Komitetu o urządzeniu gmin wiejskich, Komitet Urzadzający na przedstawienie Zawiadującemu Zarządem Finansowym w Królestwie, postanowił i stanoi:

Art. 1. We wszystkich dobrach rządowych, osobom prywatnym wydzierżawionych, powinności w naturze: dawania podwód i posłańców, odbywane być mają przez dzierżawców tych dóbr, według tych samych zasad, jakie służą dla innych posiadaczy ziemskich wchodzących do składu tej gminy, do której należą wydzierżawione dobra rządowe.

Art. 2. Urzędnicy Zarządu Leśnego, posiadający grunta rządowe tytułem dodatkowego uposażenia za pełnienie służby, zwalniają się od odbywania rzeczywistych powinności.

Art. 3. W wydatkach na budowę pomieszczenia dla zarządów gminnych, w razach gdy wydatki te uznane są przez zebrania gminne za niezbędne i rozkładają się pomiędzy wszystkich posiadaczy własności ziemiowej, należących do składu gminy, uczestniczą również i dzierżawcy dóbr rządowych do składu gminy należących, na równi z innymi posiadaczami ziemskimi.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczonem być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urzadzającego i na Zawiadującego Zarządem Finansowym w Królestwie.

Działo się w Warszawie, na 249 posiedzeniu, dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 1 (13) Sierpnia 1868 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского Царя Польского

Великого Князя Финляндского

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Въ разрѣшеніе возникшихъ вопросовъ о томъ: какие именно изъ поврежденныхъ купоновъ ликвидационныхъ листовъ могутъ подлежать уплатѣ наличными деньгами и, напротивъ, въ какихъ именно случаяхъ поврежденные купоны не должны быть признаваемы подлежащими уплатѣ, Учредительный Комитетъ по представлению Ликвидационной Комиссии, въ развитіе изданной 12 (24) Февраля 1866 года инструкціи Польскому Банку о тиражѣ, уплатѣ и погашеніи ликвидационныхъ листовъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Представляемые для обмѣна на наличные деньги поврежденные купоны отъ ликвидационныхъ листовъ признаются подлежащими уплатѣ въ такомъ случаѣ, если на купонахъ сихъ будутъ находиться признаки помѣщаемые на правой или лицевой сторонѣ ихъ, именно: а) номеръ купона; б) часть извѣстной надписи на русскомъ языке, и в) стоимость купона на томъ же языке съ подписью Члена Ликвидационной Комиссіи А. Гурко.

Ст. 2. Купоны не имѣющіе сихъ признаковъ не подлежатъ уплатѣ и подвергаются уничтоженію; и

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Завѣдывающаго Финансовымъ въ Царствѣ Управлениемъ и Предсѣдателя Польского Банка.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 250-мъ засѣданіи 31 Мая (12 Июня) 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршалъ
(подпись) Г. Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W rozstrzygnięciu zaszłych kwestij co do tego: jakie mianowicie z uszkodzonych kuponów od listów likwidacyjnych mogą ulegać spłacie gotowemi pieniędzmi, i przeciwnie, w jakich mianowicie razach uszkodzone kupyony nie powinny być uznawane za ulegające spłacie, Komitet Urzadzający na przedstawienie Komisji Likwidacyjnej, w rozwinięciu wydanej w dniu 12 (24) Lutego 1866 r., Instrukcji dla Banku Polskiego o losowaniu, spłacie i umarzaniu listów likwidacyjnych, postanowił i stanowi:

Art. 1. Przedstawiane do wymiany na gotowe pieniędze uszkodzone kupyony od listów likwidacyjnych, uznają się za podlegające spłacie w takim razie, jeżeli na tych kuponach znajdująca się będą oznaki zamieszczane na prawej czyli przodowej ich stronie, a mianowicie: a) numer kuponu, b) część wiadomego napisu w języku russkim, i c) wartość kuponu w tymże języku z podpisem Członka Komisji Likwidacyjnej A. Hurko.

Art. 2. Kupyony nie mające tych oznak nie podlegają spłacie i ulegną zniszczeniu; i

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na Zawiadującego Zarządem Finansowym w Królestwie i na Prezesa Banku Polskiego.

Działo się w Warszawie, na 250 posiedzeniu, dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій dѣlami Учредительного Комитета,

Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnoścę:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellary, Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 1 (13) Sierpnia 1868 roku.

У К А З Ъ

Его Императорского Величества Самодержца Всероссийского,
изъ Правительствующаго Сената.

По указу Его Императорского Величества, Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 13 Декабря 1867 года за № 12430, при коемъ представляетъ Правительствующему Сенату копію съ Высочайше утвержденного 18 Декабря 1867 года мнѣнія Государственного Совѣта, слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ представленіе Управлявшаго Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ о разѣздахъ нижнихъ чиновъ наблюдательного состава корпуса жандармовъ на обывательскихъ лошадяхъ, безъ платежа прогоновъ, и соглашаясь съ заключениемъ его, Управлявшаго Министерствомъ, мнѣніемъ положилъ: 215 и 217 ст. Т. IV уст. земс. пов. (по прод. 1863 г.) дополнить слѣдующимъ образомъ: въ ст. 215 послѣ словъ: «и принадлежащимъ къ уѣздной полиціи чиновникамъ, прибавить: «равно какъ и нижнимъ чинамъ наблюдательного состава корпуса жандармовъ» а первую часть 217 ст. изложить такъ: «разсыльные уѣздной полиціи и нижние чины наблюдательного состава корпуса жандармовъ отправляются не иначе, какъ на одноконной подводѣ.» На копіи сей написано: Его Императорское Величество, воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совѣта о разѣздахъ нижнихъ чиновъ наблюдательного состава корпуса жандармовъ, на обывательскихъ лошадяхъ, безъ платежа прогоновъ, Высочайше утвердить созволить и повелѣть исполнить. Подписанъ: Предсѣдатель Государственного Совѣта, КОНСТАНТИНЪ. 18 Декабря 1867 г. *Приказами:* О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственного Совѣта, для свѣдѣнія и должностнаго, въ чемъ до кого касаться будетъ, исполненія, уведомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, одніхъ указами, а другихъ, чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленіемъ Сената, каковую сообщить и въ Департаментѣ Министерства

У К А З

JEGO CESARSKIEJ MOŚCI SAMOWŁADCY WSZCZI ROSSYI,
z Rządzącego Senatu.

Stosownie w Uchazie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat słuchał raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 Grudnia 1867 roku № 12,430, przy którym przedstawia Rządzącemu Senatowi kopię NAJWYŻEJ zatwierdzoną w dniu 18 Grudnia 1867 r., Uchwały Rady Państwa, następującej osnowy: Rada Państwa, w Departamencie Praw i w Ogólnym Zebraniu rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Ministerium Spraw Wewnętrznych, o objazdach niższych stopni nadzorczego składu korpusu żandarmów, na koniach obywatelskich, bez opłaty, zgodnie z wnioskiem tegoż Zarządzającego Ministerium uchwalili: Art. 215 i 217 T. IV Ust. pow. ziem. (dal. ciąg 1863 r.) uzupełnić w sposób następujący: W art. 215 po wyrazach: „i urzędnikom do policyi powiatowej należącym” dodać: „jak również niższym stopniom nadzorczego składu korpusu żandarmów”, a część pierwszą art. 217 wyrazić w ten sposób: „posłanci policyi powiatowej i niższe stopnie nadzorczego składu korpusu żandarmów, wysyłają się nie inaczéj jak na podwodzie jednokonnéj”. Na téj kopii napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłą na Ogólnym Zebraniu Uchwałę Rady Państwa o objazdach niższych stopni nadzorczego składu korpusu żandarmów, na koniach obywatelskich, bez opłaty, NAJWYŻEJ zatwierdzić raczyli wykonać rozkał. Podpisał: Prezes Rady Państwa KONSTANTY. Dnia 18-go Grudnia 1867 roku. *Polecił:* O takowej NAJWYŻEJ zatwierdzoną Uchwałą Rady Państwa, dla wiadomości i należytego w czém kogo dotyczy wykonania, zawiadomić JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazkiego, Namiestnika w Królestwie Polskim, Ministrów i Głównie Zarządzających oddzielnemi Wydziałami, jednych przez Ukazy, a drugich przez złożenie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu, takową zakommunikować Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości; również oznać przez Ukazy: Komitetowi Urządzającemu w Królestwie Polskim, Jeneral-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernjalnym, Wojskowym i Okręgowym i Izbom Skarbowym; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi,

Юстициі, равно дать знать указами: Учредительному въ Царствѣ Польскомъ Комитету, Генераль Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковыми и Областными Правлениямъ и Казенными Палатамъ; въ Святейшій же Правительствующій С晕одѣ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оніхъ Собрания сообщить вѣдѣнія, а для припечатанія въ установленномъ порядке, Конторѣ Сенатской Типографії дать извѣстіе. Января 25 дня 1868 года.

wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebra- niu zakommunikować kopie, a Kantor Drukarni Senatu zawiadomić dla wydrukowania według ustanowionego porządku. Dnia 25 Stycznia 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnoścь:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,
и проч., проч., и проч.,

Учредительный въ Царстве Польскомъ Комитетъ.

Въ разрешение возникшаго вопроса о примѣненіи въ губерніяхъ Царства Польскаго Высочайше утвержденаго маѣнія Государственнаго Совѣта о разѣздахъ нижнихъ чиновъ наблюдательнаго состава корпуса жандармовъ, на обывательскихъ лошадяхъ, безъ платежа прогоновъ, Учредительный Комитетъ, по представлению Начальника Варшавскаго Жандармскаго Округа, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Дѣйствие Высочайше утвержденаго 18 Декабря 1867 года маѣнія Государственнаго Совѣта, объявленаго въ указѣ Правительствующаго Сената отъ 25 Января 1868 года, о разѣздахъ нижнихъ чиновъ наблюдательнаго состава корпуса жандармовъ, на обывательскихъ лошадяхъ, безъ платежа прогоновъ, нынѣ же распространить на губерніи Царства Польскаго; и

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое вмѣстѣ съ указомъ Правительствующаго Сената отъ 25 Января, должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, вълагается на всѣ Правительственные мѣста и лица въ Царствѣ по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 247-мъ засѣданіи, 10 (22) Мая 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) Графъ Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 1 (13) Августа 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSIJI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIRGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzqdzajacy w Królestwie Polskim.

W rozstrzygnięciu zaszłej kwestii co do zastosowania w guberniach Królestwa Polskiego NAJWYŻEJ zatwierdzonej Uchwały Rady Państwa o objazdach niższych stopni nadzorczeego składu korpusu żandarmów, na koniach obywatelskich, bez opłaty, Komitet Urzqdzający, na przedstawienie Naczelnika Warszawskiego Okręgu Żandarmów postanowił i stanowi:

Art. 1. Moc NAJWYŻEJ zatwierdzonę w dniu 18 Grudnia 1867 r., Uchwały Rady Państwa, w Uzakie Rządzącego Senatu z dnia 25 Stycznia 1868 r. oznajmionej, co do objazdów niższych stopni nadzorczeego składu korpusu żandarmów, na koniach obywatelskich, bez opłaty, rozciągnąć niezwłocznie do gubernij Królestwa Polskiego; i

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które wraz z Uzakiem Rządzącego Senatu z dnia 25 Stycznia winno być zamieszczone w Dzienniku Praw, wkłada się na wszystkie władze rządowe i osoby urzędujące w Królestwie, w czem do kogo należy.

Działo się w Warszawie, na 247 posiedzeniu, dnia 10 (22) Maja 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnośc:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 1 (13) Sierpnia 1868 roku.

У К А З Ъ

ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Признаю за благо распространить действие общих узаконений Империи о пошлинах за право производства торговли и промысловъ, на губерніи: Варшавскую, Калишскую, Кълецкую, Ломжинскую, Люблинскую, Петровскую, Плоцкую, Радомскую, Сувалкскую и Седлецкую, Мы, одобрили представленныя Учредительнымъ Комитетомъ и въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнныя предположенія по сему предмету и вслѣдствіе того по-велѣваемъ:

I. Дѣйствіе утвержденнаго Нами 9 Февраля 1865 года положенія о пошлинахъ за право торговли и промысловъ, и дополнительныхъ къ сему положенію постановленій, распространить, съ 1 Июля сего 1868 года, на вышепоменованныя десять губерній, съ нижеслѣдующими дополненіями и измѣненіями:

1. Книжныя лавки, магазины и библиотеки для чтенія, могутъ быть содержими безъ платежа пошлины повсемѣстно.

2. Крестьянамъ, въ собственныхъ усадьбахъ, дозволяется содержать по одной лавкѣ для торговли всѣми предметами мелочного торга, безъ взятія свидѣтельствъ, но съ уплатою пошлины за билетъ по мѣстному окладу. Въ лавкахъ, въ семъ основаніи содержимыхъ, дозволяется торговать только самому хозяину или члену его нераздѣленнаго семейства; производство же въ сихъ лавкахъ торговли чрезъ прикащиковъ и вообще постороннихъ лицъ воспрещается, подъ опасеніемъ въ противномъ случаѣ взысканій, установленного статьею 115-ю положенія о пошлинахъ за право торговли.

3. Лица, занимающіяся, на основаніи законнаго разрѣшенія, продажею гербовой бумаги (дистрибуторы) и билетовъ казенной лотереи (коллекторы), освобождаются отъ взятія установленныхъ свидѣтельствъ и билетовъ, если не производить при томъ торговли другими предметами.

4. Взявшіе гильдейскія на право торговли свидѣтельства, могутъ, по своему желанію, вступать въ составъ мѣстныхъ купеческихъ обществъ или оставаться въ прежнемъ званіи, пользуясь, во всякомъ случаѣ, одинаковыми по производству торговли и промысловъ правами.

5. При поступлѣніи въ купеческія общества и во время пре-

У К А З

DO RZÄDZACEGO SENATU.

Uznawszy za stosowne rozciagnac obowiązujące w Cesarstwie ogólne przepisy o opłatach za prawo prowadzenia handlu i procederów, do gubernij: Warszawskiej, Kaliskiej, Kieleckiej, Łemżyńskiej, Lubelskiej, Petrokowskiej, Płockiej, Radomskiej, Suwałkskiej i Siedleckiej, Przyjęliśmy przedstawione przez Komitet Urządzający a w Komitecie do Spraw Królestwa Polskiego rozpoznane propozycye w tym przedmiocie, i wskutku tego Rozkazujemy:

I. Moc zatwierdzonej przez NAS w dniu 9 Lutego 1865 roku Ustawy o opłatach za prawo handlu i procederów, oraz dodatkowych do tejże Ustawy przepisów, rozciagnac od 1 Lipca r. b. 1868 do wymienionych wyżej dziesięciu gubernij, z następującemi uzupełnieniami i zmianami:

1. Księgarnie, magazyny i czytelnie, mogą byc utrzymywane wszedzie bez opłaty.

2. Włościanom, na własnych osadach dozwala sie utrzymywać po jednym sklepie dla handlowania wszelkimi przedmiotami drobnego handlu, bez posiadania świadectw, lecz za opłatą za bilet podług miejscowości stopy. W sklepach utrzymywanych na tej zasadzie, dozwala się handlować tylko samemu gospodarzowi lub członkowi niepodzielonej jego rodziny, a prowadzenie w tych sklepach handlu przez subiekty i w ogólnosci przez osoby obce, zabrania się pod rygorem w razie przeciwnym, kary przepisanej w artykule 115 Ustawy o opłatach za prawo zajmowania się handlem.

3. Osoby zajmujace się na zasadzie prawnego upoważnienia sprzedażą papieru stem plowego (dystrybutorowie), i biletów loteryi rządowej (kollektorowie), wolni sa od brania ustanowionych świadectw i biletów, jeżeli przytem nie handlują innymi artykułami.

4. Uzyskujący świadectwa gildyjne na prawo prowadzenia handlu, mogą podług życzenia swego należeć do składu miejscowych zgromadzeń kupieckich, lub pozostawać w poprzednim zawodzie, korzystając w każdym razie z jednakowych praw pod względem prowadzenia handlu i procederów.

5. Przy wejściu do zgromadzeń kupieckich i w ciągu należenia

быванія въ составѣ оныхъ соблюдаются существующія нынѣ по се му предмету правила, но съ непремѣннымъ условіемъ ежегодного взятія свидѣтельства 1-й или 2-й гильдіи, согласно 30-й и 31-й статтамъ положенія о пошлинахъ за право торговли и промышленвъ. Личныя права, купцамъ и ихъ семействамъ въ упомянутыхъ 10-ти губерніяхъ присвоенные, остаются на существующемъ основаніи, равно какъ и тѣ мѣстныя обязанности и повинности, которыхъ сопричленены тамъ съ купеческимъ званіемъ.

6. Лица, взявшия гильдейскія свидѣтельства безъ записки въ купеческое общество, не пользуются личными правами купцовъ и не несутъ личныхъ обязанностей, съ симъ званіемъ сопричлененныхъ; изъ мѣстныхъ же денежнѣхъ повинностей, за торговлю и промышленвъ положенныхъ, обязаны уплачивать только тѣ, которымъ подлежать принадлежащія имъ торговля или промышленность заведенія въ пользу общей городской казны.

7. Лица русского происхожденія, поселившіяся въ означенныхъ губерніяхъ и торгующія по гильдейскимъ свидѣтельствамъ, не подлежать рекрутской тамъ повинности.

8. Порядокъ гражданской подсудности по торговымъ дѣламъ, установленный действующими въ упомянутыхъ губерніяхъ законами, остается въ своей силѣ, распространяясь и на лица, взявшия торговля свидѣтельства безъ записи въ купеческое общество.

9. Пошлины за свидѣтельства и билеты взимаются на точномъ основаніи положенія 9-го Февраля 1865 года (ст. 27—31). Распределеніе мѣстностей по классамъ для взиманія пошлины при семъ прилагается.

10. Но свидѣтельству 2-й гильдіи не можетъ быть содержимо болѣе 10-ти торговыхъ въ промышленныхъ заведеніяхъ; посему, при одномъ свидѣтельствѣ 2-й гильдіи, не должно быть выдаваемо болѣе 10-ти билетовъ.

11. Въ лавкахъ, содержащихъ по свидѣтельствамъ на мелочной торговль, дозволяется торговлять: а) предметами, поименованными въ росписяхъ А и Б, приложенныхъ къ статьѣ 4-й положенія о пошлинахъ 9-го Февраля 1865 года, и б) всѣми прочими товарами, за исключеніемъ поименованныхъ въ прилагаемой при семъ росписи, замѣняющей роспись Е и Ж., приложенія къ статьѣ 40-й того же положенія.

12. Хозяева фабрикъ и мастерскихъ, содержащихъ по установленнымъ свидѣтельствамъ, могутъ продавать, изъ своихъ фабрикъ и мастерскихъ, издѣлія собственнаго производства, безъ ограниченія росписью, къ предыдущей 11-й статьѣ приложенію.

13. Лица, занимающіяся ремеслами въ качествѣ хозяинъ,

do takowychъ, maj¹ by¹c przestrzegane istniejące w tej mierze przepisy, z koniecznym warunkiem brania co rok świadectwa 1-ej lub 2-ej gildyi, stosownie do artyku³ów 30 i 31 Ustawy o opłatach za prawo prowadzenia handlu i procederów. Prawa osobiste, kupcom i ich rodzinom w pomienionych 10 gubernijach służace, pozostają na dotychczasowej zasadzie, równie¿ jak i miejscowe obowiązki i powinnoœci, jakie tam ze stanem kupieckim sa połączone.

6. Osoby, które wzięły świadectwa gildyjne bez zapisania się do zgromadzenia kupieckiego, nie używają osobistych praw kupców i nie ponoszą osobistych obowiązków, z zawodem tym połączonych a z miejscowych opłat od handlu i procederów, obowiązani są uiszczać tylko te, jakim ulegają należące do nich zakłady handlowe lub przemysłowe na rzecz kasy miejskiej.

7. Osoby ruskiego pochodzenia, osiadłe w pomienionych guberniach i handlujące na mocy świadectw gildyjnych, nie ulegają tam powinności zaciągowej.

8. Właściwoœci sędziów cywilnych w sprawach handlowych, ustanowiona obowiązującymi w pomienionych guberniach prawami, pozostaje w swej mocy, rozciągając się także i do osób uzyskujących świadectwa handlowe bez zapisania się do zgromadzenia kupieckiego.

9. Opłaty za świadectwa i bilety pobierane będą na zasadzie Ustawy z dnia 9 Lutego 1865 r. (art. 27—31). Podział miejscowości na klasy dla poboru opłat załączca się przy niniejszym.

10. Za świadectwem 2-ej gildyi nie można utrzymywać więcej jak 10 zakładów handlowych i przemysłowych; dla tego przy jednym świadectwie 2-ej gildyi nie należy udzielać więcej jak 10 biletów.

11. W sklepach, utrzymywanych za świadectwami na drobny handel, dozwala się prowadzić handel: a) artykułami wymienionymi w wykazach A i B., dołączonych do art. 4 Ustawy o opłatach z dnia 9 Lutego 1865 r., i b) wszelkimi innymi towarami, z wyjątkiem wysegregowanych w dołączonym tu wykazie, zastępującym wykazy E i Ж., dołączone do art. 40 tejże Ustawy.

12. Posiadacze fabryk i warsztatów, prowadzonych na mocy ustanowionych świadectw, mogą sprzedawać ze swoich fabryk i warsztatów własne wyroby, nie scieśniając się wykazem do poprzedniego artyku³u dołączonym.

13. Osoby trudni¹ce siê rzemiosłami w charakterze gospoda-

безъ наемныхъ рабочихъ, если не имѣютъ свидѣтельствъ на мелочнай торгъ, обязаны брать промысловое свидѣтельство съ платою за оное по 2 р. 50 к., съ тѣми изыятіями, которыя установлены въ примѣчаніяхъ 1-мъ и 2-мъ къ статьѣ 46-й положенія 9-го Февраля 1865 года.

14. Состолщи при гостинницахъ, трактирахъ, театрахъ и вообще публичныхъ заведеніяхъ, для исполненія порученій и разсылокъ, коммисіонеры (факторы), обязаны имѣть также промысловыя свидѣтельства въ 2 р. 50 к. За неимѣніе же таковыхъ свидѣтельствъ коммисіонеры (факторы) подвергаются взысканію, установленному 113-ю статьею положенія о пошлинахъ, а хозяева заведеній, при коихъ таковые коммисіонеры состоять, подлежать денежному штрафу отъ 5-ти до 30-ти руб.

15. Дѣйствіе изложенныхъ правилъ не распространяется, до 1-го Января 1869 года, на торговлю и промыслы, открытые, до обнародованія настоящаго указа, на основаніи гильдейскихъ и прикащичихъ свидѣтельствъ и дозволительныхъ свидѣтельствъ, взятыхъ не паче 1-го Іюля 1867 года. Лица же, взявши гильдейскія, прикащичи и дозволительныя свидѣтельства, между днемъ обнародованія настоящаго указа и днемъ 1-го Іюля сего 1868 года, подчиняются, по наступленіи сего послѣднаго срока, новымъ правиламъ, но при взятіи ими свидѣтельствъ и билетовъ на второе полугодіе 1868 года имъ зачитается въ платежъ внесенная гильдейская или консессовая пошлина.

16. Порядокъ выдачи свидѣтельствъ и билетовъ, счетоводство и отчетность, а равно мѣры надзора за правильностію производства торговли и промысловъ, существующія въ Имперіи, распространяются и на вышеисчисленныя 10 губерній, съ тѣмъ, что обязанности, возложены въ семь отношеніи на городскія думы и волостныя правленія, исполняются городскими магистратами и гминными управлѣніями.

17. Во всѣхъ губернскихъ городахъ упомянутыхъ выше губерній и въ городѣ Лодзѣ, для мѣстнаго надзора за торговлею, магистраты, съ утвержденія Губернатора, ежегодно назначаютъ нѣсколько лицъ изъ мѣстныхъ купцовъ или торгующихъ по гильдейскимъ свидѣтельствамъ. Лица сіи образуютъ торговую депутатію. Такія же депутатіи могутъ быть образуемы, по усмотрѣнію Губернаторовъ, и въ другихъ мѣстностяхъ, по мѣрѣ надобности.

II. Съ 1 Іюля 1868 года отмѣнить: а) постановленія дѣйствовавшаго до сего времени въ поименованныхъ выше десяти губерніяхъ устава о гильдіяхъ, оставить въ силѣ лишь тѣ правила онаго, кои относятся до личныхъ правъ и прервущестъ торговцевъ,

rzy, bez najemnych robotników, jezeli nie posiadajÄ ſwiadectw na prowadzenie drobnego handlu, obowiązane są brać ſwiadectwa przemysłowe za opłatą za takowe po rsr. 2 kop. 50, z wyjątkami ustanowionemi w uwagach 1 i 2 do art. 46 Ustawy z d. 9 L utego 1865 r.

14. Zostający przy hotelach, traktyerniach, teatrach i w ogólności przy zakładach publicznych dla polecen i posyłek, komisanci (faktorowie), obowiązani są posiadać także ſwiadectwa, przemysłowe za rsr. 2 kop. 50. Za nieposiadanie zaś takich ſwiadectw komisanci (faktorowie) ulegną karze ustanowionej art. 113 Ustawy o opłatach, a właściciele zakładów, przy których ci komisanci znajdują się, ulegną karze pieniężnej od rsr. 5 do rsr. 30.

15. Moc powyższych przepisów nie rozciąga się przed 1 Stycznia 1869 r., do handlu i procederów, założonych przed ogłoszeniem niniejszego Ukarzu, na zasadzie ſwiadectw gildyjnych i ſwiadectw wydawanych subiektem, oraz konsensów, uzyskanych przed 1 Lipca 1867 r. Osoby zaś, które uzyskały ſwiadectwa gildyjne i ſwiadectwa wydawane subiektem, oraz konsensa, pomiędzy dniem ogłoszenia niniejszego Ukarzu a dniem 1 Lipca 1868 r., ulegają, po tym ostatnim terminie, nowym przepisom; lecz przy wzięciu przez nich ſwiadectw i biletów na drugie półrocze 1868 r., zalicza im się na poczet opłaty, wniesiona przez nich należność gildyjna lub konsensowa.

16. Porządek wydawania ſwiadectw i biletów, rachunkowość i kontrola, oraz środki dozoru nad prawidłowym prowadzeniem handlu i procederu, w Cesarstwie istniejące, rozciągają się i do pomienionych 10 gubernij, z zastrzeżeniem, że obowiązki włożone w tej mierze na rady miejskie i urzęda włościańskie, wykonywane będą przez Magistraty miejskie i Urzęda gminne.

17. We wszystkich miastach gubernjalnych pomienionych gubernij i w m. Łodzi, dla miejscowego dozoru nad handlem, Magistraty, za potwierdzeniem przez Gubernatora, wyznaczają co rok kilka osób z miejscowych kupców lub handlujących za ſwiadectwami gildyjnemi. Osoby te tworzyć będą deputacyj handlową. Takież deputacye mogą być organizowane, podług uznania Gubernatorów i w innych miejscowościach, w miarę potrzeby.

II. Od 1 Lipca 1868 r., uchylają się: a) przepisy obowiązujące dotyczceas w pomienionych dziesięciu gubernijach Ustawy gildyjnej, z pozostawieniem w swej mocy tych jedynie przepisów, które dotyczą osobistych praw i prerogatyw osób handlujących, zapisanych do

вступившихъ въ купеческія общества, и б) штемпелеваніе купеческихъ книгъ и выдачу консессій, установленныя статьями 18 (п. а.), 89—96 устава о гербовыхъ сборахъ и статьями 103—107 табели сего сбора.

III. Принятіе необходимыхъ для приведенія въ дѣйствіе настоящаго указа мѣръ, возложить на Министра Финансовъ.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ учинить надлежащее по сemu распоряженіе.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

»АЛЕКСАНДРЪ«

Въ Царскомъ Селѣ,
23-го Мая 1868 года.

Примѣчаніе. Настоящий указъ, согласно 1-й статьѣ онаго, имѣть обязательную силу съ 1 (13) Іюля сего 1868 г.

zgromadzeń kupieckich, i b) stemplowanie ksiąg kupieckich i udzielanie konsensów, ustanowione artykułami 18 (ust. a.), 89—96 Ustawy stempelowej, art. 103—107 taryfy opłat stemplowych.

III. Przedsięwzięcie środków, potrzebnych dla wprowadzenia w wykonanie niniejszego Ukazu, wkłada się na Ministra Skarbu.

Rządzący Senat nie zauidba wydać w tej mierze stosownego rozporządzenia.

Na oryginale Własna JEGO CESARSKIEJ Mości ręką napisano:

„ALEKSIANDRЪ“.

W Carskiem Siole,
d. 23 Maja 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnoścь:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Uwaga. Ukaz powyższy, stosownie do art. I-go, ma moc obowiązującą od dnia 1 (13) Lipca r. b. 1868.

Приложение къ ст. 9.

Распределение местностей по классамъ для сбора за свидѣтельства на право торговли и за билеты на тор-говья и промышленныя заведенія.

II классъ: городъ Варшава.

III классъ: города: Балинъ, Люблинъ и Лодзь съ ихъ уѣздами и уѣздъ Варшавской.

IV классъ: города: Петроковъ, Плоцкъ, Ломжа, Сѣдлецъ, Радомъ, Кѣльцы, Сувалки, и Ченстоховъ съ ихъ уѣздами; уѣзда Варшавской губерніи, кроме Варшавы и Варшавскаго уѣзда.

V классъ: Всѣ остальная мѣстности.

Приложение къ ст. 11.

Роспись товарамъ, которыми не дозволяется торговать по свидѣтельствамъ на мелочной торгъ.

Машини металлическія, дѣйствующія конною, водяною или пневматичною силою.

Металлы не въ дѣлѣ.

Драгоценные камни.

Золотыя и серебряныя издѣлія.

Оружіе всякое.

Мебель новая: рѣзная и наклейная.

Рессорные экипажи.

Ноты.

Зеркала величиною болѣе 54 квадратныхъ вершковъ.

Слоновая кость.

Сафьянъ и шагренъ не въ дѣлѣ.

Полотно и сукно-фабричныя, шерстяныя и шелковыя матеріи, въ кускахъ и отрѣзкахъ, имѣющихъ болѣе одного квадратного аршина.

Кружева заграничныя, тюль, блонди.

Шали кашемировыя и на подобіе кашемировыхъ.

Мѣха, кроме заячьихъ, бѣльничныхъ и домашнихъ животныхъ.

Подпись: Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго, Князь *Павелъ Гагаринъ*.

Annex do Art. 9-go

Podział miejscowości na klasy do poboru opłaty od świadectw za prawo prowadzenia handlu i za bilety na zakłady handlowe i przemysłowe.

Klasse II. miasto Warszawa.

Klasse III. miasta: Kalisz, Lublin i Kódz, ze swemi powiatami i powiat Warszawski.

Klasse IV. miasta: Petrokow, Plock, Łomża, Siedlec, Radom, Kielce, Suwałki i Czestochow, ze swemi powiatami; powiaty gubernii Warszawskiej, oprócz Warszawy i powiatu Warszawskiego.

Klasse V. Wszystkie pozostałe miejscowości.

Annex do Art. 11-go.

Wykaz towarów, którymi niewolno handlować za świadectwami na drobny handel.

Maszyny metalowe, poruszane siłą koni, wody lub pary.

Metale nie w wyrobach.

Drogie kamienie.

Wyroby złote i srebrne.

Broń wszelka.

Meble nowe: rzeźbione i naklejane.

Powozy na resorach.

Naty.

Lustra wielkości większej jak 54 werszki kwadratowe.

Kość słoniowa.

Safian i szagryń nie w wyrobie.

Płotna i sukna fabryczne, wełniane i jedwabne materje w sztukach i kawałkach, większych nad arsyn kwadratowy.

Koronki zagraniczne, tiule, blondyny.

Szale kaszmirowe i na podobieństwo kaszmirowych.

Futra, prócz zajęczych, wiewiórczych i zwierząt domowych.

Подпись: Prezydujący w Komitecie do Spraw Królestwa Polskiego, *Książę Paweł Gagarin*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,

Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

Dyrektor Kancellaryi, *Wt. Holewiński*.

Ло-зар-Пло-При-име-

о-П-А-Р-А-Н-И-Я

Ло-зар-Пло-При-име-
о-П-А-Р-А-Н-И-Я

о-П-А-Р-А-Н-И-Я

о-П-А-Р-А-Н-И-Я

Ло-зар-Пло-При-име-
о-П-А-Р-А-Н-И-Я

Ло-зар-Пло-При-име-
о-П-А-Р-А-Н-И-Я

DZIENNIK PRAW.

№ 232.

Tom Szesdziesiąty Ósmy.

Ло-зар-Пло-При-име-
о-П-А-Р-А-Н-И-Я

Ло-зар-Пло-При-име-
о-П-А-Р-А-Н-И-Я

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРИ ПОЛЬСКАГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и прот., и проп.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Во исполнение Высочайшаго повелѣнія, объявленного въ отзываѣ б. Главнаго Начальника Собственной Его Императорскаго Величества Канцелярии по дѣламъ Царства Польскаго отъ 25 Июня (7 Июля) 1866 года за № 10,122, Учредительный Комитетъ, по представлению Члена-Завѣдывающаго дѣлами сего Комитета, утвердивъ составленную Коммиссіею Юстиціи, при семъ прилагаемую инструкцію по утвержденію опекѣ и охраненію наслѣдствъ сельскихъ жителей, постановилъ и постановляетъ:

Инструкцію сю унести установленнымъ порядкомъ въ Дневникъ Законовъ, предоставивъ Члену-Завѣдывающему дѣлами Учредительного Комитета предложить ону къ руководству всѣмъ гминнымъ управлениямъ, комиссарамъ и комиссіямъ по крестьянскимъ дѣламъ, а также уѣзднымъ начальникамъ и губернаторамъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 251-мъ засѣданіи, 7 (19) Июня 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) Графъ Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 3 (15) Сентября 1868 г.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, objawionego w odezwie b. Głównego Naczelnika Własnej JEGO CESARSKIEJ Mości Kancellaryi do Spraw Królestwa Polskiego z dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1866 r. № 10,122, Komitet Urzadzajacy na przedstawienie Członka-Zawiadujacego czynnościami tegoż Komitetu, zatwierdziwszy ułożoną przez Komisję Sprawiedliwości, a przy ninięjszym załączajacą się Instrukcję o ustanowieniu opiek i zabezpieczeniu spadków wiejskich mieszkańców, postanowił i stanowi:

Pomienioną Instrukcję zamieścić według ustanowionego porządku w Dzienniku Praw, pozostawiajacy Członkowi-Zawiadującemu czynnościami Komitetu Urzadzajacego przesłać takową do stosowania się wszystkim Zarządom Gminnym, Komisarzom i Komisjom Spraw Włościańskich, jak również Naczelnikom Powiatów i Gubernatorom.

Działo się w Warszawie, na 251-m posiedzeniu, dnia 7 (19) Czerwca 1868 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 3 (15) Września 1868 roku.

одежда и имущество в

одежда и имущество в

одежда и имущество в

ИНСТРУКЦІЯ

для сельскихъ гминныхъ войтовъ объ опекахъ и охраненіи
наслѣдства для малолѣтнихъ и отсутствующихъ.

I. Общія правила.

Ст. 1. Гминный войтъ, получивъ извѣстіе о смерти кого либо изъ жителей гмины, обязанъ безотлагательно удостовѣриться о томъ, не осталось ли послѣ умершаго или умершой несовершеннолѣтнихъ дѣтей, т. е. такихъ, которымъ не исполнилось двадцати одного года отъ рода, и которымъ не вышли изъ подъ опеки.

Примѣчаніе 1. Въ случаѣ сомнѣнія относительно дѣйствительного возраста оставшагося наследника, войтъ удостовѣрится о таковомъ по акту о рождении у подлежащаго чиновника гражданскаго состоянія.

Примѣчаніе 2. Если умершее лицо не было постояннымъ жителемъ гмины, а скончалось во время проѣзда или временнаго пребыванія въ ей, то войтъ уведомляетъ о томъ гминное (городское или сельское) управление мѣста жительства умершаго лица, а въ случаѣ надобности составляетъ опись оставшемуся послѣ него на мѣстѣ имуществу и охраняетъ цѣлость онаго, впредь до выдачи по принадлежности.

Ст. 2. Удостовѣрившись, что скончавшееся лицо оставило послѣ себя одно или болѣе несовершеннолѣтнихъ, не вышедшихъ изъ подъ опеки дѣтей, гминный войтъ безотлагательно освѣдомляется о томъ, не осталось-ли послѣ умершаго лица какое либо недвижимое и движимое имущество.

Ст. 3. Если умершее лицо принадлежало къ крестьянскому сословію и оставило своимъ малолѣтнимъ дѣтямъ въ наслѣдство земли, приобрѣтеныя на основаніи Высочайшихъ указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., то войтъ, не смотря на пространство этихъ земель и на цѣнность движимаго имущества, обязанъ охранять наслѣдство и учредить опеку порядкомъ, указаннымъ въ настоящей инструкціи.

Равномѣрно на обязанность войта возлагается охраненіе наслѣдства и учрежденіе опеки надъ малолѣтними:

а) когда послѣ умершаго отца или матери крестьянскаго сословія, кроме земель приобрѣтенныхъ на основаніи Высочайшихъ

INSTRUKCYA

dla wójtów gmin wiejskich o opiekach i zabezpieczeniu spadku
dla małoletnich i nieobecnych.

I. Przepisy ogólne.

Art. 1. Na wiadomość o śmierci kogokolwiek z mieszkańców gminy, wójt obowiązany jest niezwłocznie przekonać się, czyli po zmarłym lub zmarłej nie pozostało jedno lub więcej dzieci małoletnich, to jest dwudziestu jeden lat skończonych nie mających i nie usamowolnionych.

Uwaga 1. W razie wątpliwości co do istotnego wieku dziecka, wójt przekona się o takowym z aktu urodzenia u właściwego urzędnika stanu cywilnego.

Uwaga 2. Jeżeli osoba zmarła nie miała w gminie zamieszkania, lecz w przejezdzie, lub za czasowego przebywania zmarła, wójt zawiadomi o tem zarząd gminny (miejski lub wiejski) miejscowości jej zamieszkania i w razie potrzeby spisze i zabezpieczy całość rzeczy, jakie by po niej na miejscu pozostały, celem wydania komu należeć będzie.

Art. 2. Przekonawszy się, że osoba zmarła pozostawiła jedno lub więcej dzieci małoletnich, nieusamowolnionych, wójt gminy niezwłocznie powieźmie wiadomość, czyli, i jaki majątek nieruchomości i ruchomosci po osobie zmarłej pozostał.

Art. 3. Jeżeli zmarła osoba była stanu właścicielskiego i pozostała w spadku dzieciom swym małoletnim grunta, nabycie z mocy Ukazów NAJWYŻSZYCH z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku, wtedy wójt bez względu na przestrzeń tych gruntów i na wartość ruchomości, obowiązany jest spadek zabezpieczyć, i opiekę ustanowić w sposób tą Instrukcją wskazany.

Podobnież do wójta należy zabezpieczenie spadku i ustanowienie opieki nad małoletnimi:

a) gdy po zmarłym ojcu lub matce stanu właścicielskiego, oprócz gruntów z mocy Ukazów NAJWYŻSZYCH z dnia 19 Lutego (2 Marca)

указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., останутся еще участки земли, приобретенные независимо отъ сихъ указовъ, но пространствомъ не свыше одной уволовки, и на которыхъ нѣть другихъ построекъ, кромеъ необходимыхъ въ обыкновенномъ хозяйствѣ; а также движимое имущество, стоимостю не превышающее 1,500 р. сер.;

и б) когда послѣ умершаго отца или матери всякаго другаго сословія, безъ различія, останется земля не свыше одной уволовки пространствомъ, и на которой нѣтъ другихъ построекъ, кроме необходимыхъ въ обыкновенномъ хозяйствѣ или движимое имущество цѣнностью до 1,500 р. сер.; или же и земля и движимое имущество не большаго размѣра и стоимости.

Ст. 4. Во всѣхъ другихъ случаяхъ, а именно:

а) когда послѣ умершаго лица крестьянскаго сословія, сверхъ земли, приобрѣтеної на основаніи Высочайшихъ указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. и движимаго имущества какой бы то ни было стоимости, останутся, или другіе участки земли, приобрѣтенные независимо отъ этихъ указовъ, и пространствомъ превышающіе одну уволовку, или же не превышающіе одной уволовки, по занятые подъ строенія болѣе цѣнныя, имѣющія иное предназначеніе, нежели удовлетвореніе потребностей обыкновеннаго хозяйства, или же капиталы, обеспеченные ипотекою или состоящіе въ наличныхъ деньгахъ или публичныхъ процентныхъ бумагахъ и превышающіе сумму 1,500 р. сер.;

б) когда послѣ умершаго лица какого-бы то ни было званія останется болѣе уволоки земли, или же и меньшее размѣромъ пространство земли, но занятой подъ постройки болѣе цѣнныя, имѣющія иное предназначеніе, нежели удовлетвореніе потребностей обыкновеннаго хозяйства, или когда стоимость наслѣдства превышаетъ сумму 1,500 р. сер., то въ такихъ случаяхъ, мѣры охраненія наслѣдства и учрежденіе опеки надъ малолѣтними наслѣдниками не лежатъ на обязанности войта, но предоставляются подлежащему мировому суду.

П. Описи наследственного имущества малолетних.

Ст. 5. Въ случаяхъ, указанныхъ въ З ст., гминный войтъ безотлагательно и не може, какъ въ слѣдующій послѣ погребенія день, не ожиданъ чьего-бы то нибыло приглашенія, приступаетъ къ составленію описи движимому и недвижимому имуществу, оставшемуся послѣ умершаго.

При составлении описи онъ долженъ стараться о томъ, чтобы все предметы внесены были въ опись и чтобы противъ каждого предмета прописывалась приблизительная стоимость онаго рублейми и копейками.

1864 r. nabytych, pozostałą jeszcze gruną nabyte niezależnie od tychże Ukaźów, lecz nie przenoszące jednej włóki przestrzeni, i na których nie ma innych zabudowań prócz tych, jakie są niezbędne w zwykłym gospodarstwie; tutdzież majątek ruchomy, którego wartość nie przenosi rsi. 1.500;

b) gdy po zmarłym ojcu lub matce wszelkiego innego stanu bez różnicę, pozostanie grunt nie obejmujący więcej nad jedną włókę przestrzeni, i na którym niema innych zabudowań prócz tych, jakie są niezbędne w zwykłym gospodarstwie, albo majątek r uchomy wartości do 1,500 rsr., albo też i grunt i ruchomości nie większą przestrzeń i wartość mające.

Art. 4. We wszelkich innych przypadkach, mianowicie:

a) gdy po osobie zmarłej stanu włościańskiego, oprócz gruntów, z mocy Ukazów NAJWYŻSZYCH z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. nabytych i ruchomości jakiejkolwiek wartości, pozostałą, bądź inne grunta niezależnie od tychże Ukazów nabyte, a obejmujące więcej niż jedną włókę przestrzeni, albo też nie przenoszące jednej włóki, lecz zajęte pod budynki kosztowniejsze, inne przeznaczenie niż zadość uczynienie potrzebom zwykłego gospodarstwa mające, bądź też kapitały hipotekowane albo niehipotekowane, w gotowiznie, lub papierach publicznych procentowych, sumę rsr. 1,500 przenoszące;

b) gdy po osobie zmarłej wszelkiego innego stanu, bez różnicy, pozostało więcej niż włóka ziemi, albo mniejsza sprawdzie od włóki przestrzeń, lecz zajęta pod budynki kosztowniejsze, inne przeznaczenie niż zadość uczynienie potrzebom zwykłego gospodarstwa mające, albo gdy wartość puścizny ruchomej przenosi sumę rsr. 1,500, w tych przypadkach zabezpieczenie spadku i ustanowienie opieki nad małoletnimi spadkobiercami do wójta nie należy, lecz pozostawionem być ma właściwemu Sadowi Pokoju.

II. O spisie majątku spadkowego małoletnich.

Art. 5. W przypadkach, artykułem 3-m przewidzianych, wójt gminy przystąpi bez żadnej zwłoki, a najpóźniej następnego dnia po pogrzebie i nie czekając na czyjkolwiek wezwanie, do spisania ruchomości i opisu stanu nieruchomości po zmarłym pozostałych.

Przy spisywaniu ruchomości, baczyć ma, aby wszystkie przedmioty do spisu weszły i aby przy każdym po szczególe przedmiocie, przybliżona wartość takowego w rublach i kopiejkach zamieszczona była.

Въ описи недвижимому имуществу онь прежде всего долженъ упомянуть, пріобрѣтено ли оставившимъ наследство недвижимое имѣніе на основаніи Высочайшихъ указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., или же независимо отъ этихъ указовъ, и въ семъ послѣднемъ случаѣ обозначить его пространство и иѣть ли на немъ другихъ построекъ, кромъ необходимыхъ въ обыкновенномъ хозяйствѣ.

При этомъ долженъ присутствовать оставшийся въ живыхъ супругъ оставившаго наследство; если же его иѣть въ живыхъ, то присутствуютъ совершиеннолѣтнія дѣти умершаго, за неимѣніемъ же таковыхъ, кто либо изъ домашнихъ, сожителей или ближайшихъ сосѣдей. Войтъ приглашаетъ присутствующихъ заявить въ опись не только все, находящееся па мѣстѣ имущество умершаго, но и предметы или капиталы, состоящіе въ чужихъ рукахъ и имъ извѣстные, а также спрашиваетъ, не известно ли имъ что либо о составленіи покойнымъ духовнаго завѣщанія.

По окончаніи описи оставшемуся имуществу, таковая завершается прописаніемъ числа мѣсяца и года и подписями или скрѣпою войта и лица или лицъ, присутствующихъ при этомъ, а также приложеніемъ печати войта и подписью писаря.

Ст. 6. Если бы по составленіи описи движимому и недвижимому имуществу оказалось, что это имущество принадлежитъ къ разряду, исчисленныхъ въ 4 статьѣ наследствѣ, то гминный войтъ обязанъ составленную имъ опись препроводить въ подлежащей мѣровой судѣ для поступленія по закону.

Ст. 7. Въ противномъ же случаѣ, т. е., когда описью движимому и недвижимому имуществу подтверждится первоначальное убѣжденіе войта, что наследство принадлежитъ къ разряду опредѣленныхъ въ 3 ст., то войтъ немедленно созываетъ семейный совѣтъ для учрежденія опеки надъ малолѣтними наследниками.

III. О составѣ семѣнаго совѣта.

Ст. 8. Въ составѣ семѣнаго совѣта должны быть приглашаемы жительствующіе въ мѣстѣ учрежденія опеки или въ сосѣднихъ деревняхъ ближайшиe родственники мужскаго пола скончавшагося отца или матери малолѣтнихъ; если же обоихъ родителей иѣть въ живыхъ, то въ половинѣ родственники отца и родственники матери.

За неимѣніемъ вблизи жительствующихъ родственниковъ, приглашаются живущіе тамъ же друзья покойнаго или покойныхъ родителей.

Семѣнныи совѣтъ долженъ состоять, кромъ предсѣдательства кѣщаго въ сенѣ войта, изъ четырехъ членовъ; если бы однако

W opisie nieruchomości, przedewszystkiem zamieścić ma, czyli nieruchomość z mocy NAJWYŻSZYCH Ukarów z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., czyli też niezależnie od tych Ukarów nabytą przez spadkodawcę została, a w tym ostatnim razie, jaką przestrzeń obejmuje i czy nie ma na niej budynków innych, prócz niezbędnych w zwykłym gospodarstwie.

Przy czynności tej obecny byc winien pozostały przy życiu wspólny małżonek spadkodawcy, a gdyby ten już nie żył, dziecko lub dzieci pełnoletnie zmarłego, w braku zaś tych, ktokolwiek z domowników, wspólny mieszkańców lub najbliższych sąsiadów. Wójt wezwie obecnych, aby do spisu podali nie tylko wszystko to co na miejscu znajdować się będzie, ale i przedmioty lub fundusze w rękach obcych będące, a im wiadome, oraz zapyta, czyli niewiadomo im aby zmarły testament sporządził.

Po ukończeniu spisu pozostałości, takowy zostanie zamknięty przez położenie daty i podpisów, lub podnaczeń wójta i osoby lub osób obecnych przy czynności, tudzież przez wyciśnięcie pieczęci wójta i podpisu pisarza.

Art. 6. Jeżeli z dokonanego spisu majątku ruchomego i nieruchomości spadkodawcy małoletnich okazało się, że majątek ten należy do spuścizn w art. 4 wymienionych, wójt gminy obowiązany będzie spis przez siebie sporządzony przesłać właściwemu Sądowi Pokoju dla postąpienia podług prawa.

Art. 7. W razie przeciwnym, to jest gdy spis majątku ruchomego i nieruchomości stwierdzi początkowe przekonanie wójta, że spadek należy do rzędu takich, jakie art. 3 określa, wójt natychmiast zwoła radę familialną, celem ustanowienia opieki nad małoletnimi spadkobiercami.

III. O składzie rady familialnej.

Art. 8. Do składu rady familialnej mają być wezwani, z pomiedzy zamieszkałych w miejscu ustanowienia opieki lub we wsiach sąsiednich, najbliżsi krewni płci męskiej zmarłego ojca lub matki małoletnich, a gdyby oboje rodzice nie żyli, w połowie krewni ojca, a w połowie krewni matki.

W braku krewnych blisko zamieszkałych, wezwani mają osiedli w tymże miejscu przyjaciele zmarłego lub zmarłych rodziców.

Rada familialna składać się winna oprócz wójta, prezydującego w radzie, z czterech członków; wszelako, gdyby najbliższych pełnoletnich

ближайшихъ совершеннолѣтнихъ родственниковъ оказалось на мѣстѣ больше четырехъ, то всѣ они должны участвовать въ составѣ семейнаго совѣта. Къ такимъ ближайшимъ родственникамъ принадлежать: родные братья, мужья, родныхъ сестеръ, дѣды со стороны отца или матери малолѣтнихъ.

Родственники и другія лица, присутствовавшія въ первомъ засѣданіи семейнаго совѣта при учрежденіи опеки, должны быть приглашены и къ каждому изъ послѣдующихъ засѣданій, колѣ скоро предстоитъ разсматривать дѣло малолѣтняго, надъ которымъ учреждена ими опека. Если бы кто-либо изъ нихъ выбылъ или умеръ или же по другому законному препятствію не могъ участвовать въ засѣданіи, то на его мѣсто приглашается другое лицо изъ родственниковъ или друзей.

Семейный совѣтъ собирается или въ домѣ умершаго, или въ управлении гминнаго вѣтка.

IV. O назначениі опекуна.

Ст. 9. Если умерла мать малолѣтнихъ, и имѣніе принадлежало ей, то опекуномъ и хозяиномъ признается ихъ вдовствующій отецъ.

Ст. 10. Если по смерти отца останется въ живыхъ мать малолѣтнихъ, то опека надъ ними ввѣряется ей.

Ст. 11. Если бы вдова вышла замужъ, то вѣтъ созываетъ семейный совѣтъ, который, сообразивъ поведеніе и состоятельность втораго мужа матери малолѣтнихъ, решаетъ, слѣдуетъ ли оставить управление имѣніемъ за матерью, съ назначеніемъ ея мужа соопекуномъ, или же, отнявъ у матери это управление, ввѣрить оное другому лицу.

Ст. 12. Если скончавшійся отецъ или мать, въ духовномъ завѣщаніи назначили опекуна къ своимъ малолѣтнимъ дѣтямъ, то семейный совѣтъ предоставляетъ ему опеку; если бы однакожъ избранный опекунъ былъ пѣвѣстенъ по неблагонадежному поведенію, то семейный совѣтъ не ввѣряетъ ему опеки, а опредѣляетъ другаго опекуна. Рѣшеніе о назначеніи другаго опекуна должно быть утверждено гминнымъ судомъ.

Назначеніе опекуна въ завѣщаніи однимъ изъ родителей при жизни другаго остается безъ послѣдствій; а опека ввѣряется оставшемуся въ живыхъ отцу или матери.

Ст. 13. Если оба родителя умерли, не назначивъ въ завѣщаніи опекуна, то семейный совѣтъ въ первое же засѣданіе избираетъ опекуна надъ малолѣтними.

krewniaków было w miejscu wiêcji ni¿ czterech, wszyscy do sk³adu rady familijnej wpływać powinni. Do takich najbli¿szych krewniaków należą: bracia rodzeni, m³żowie sióstr rodzonych, dziadkowie z ojca lub z matki ma³oletnich.

Krewni i inne osoby obecni na pierwszym zebraniu rady familijnej przy urz±dzeniu opieki, wzywani bêd¹ na każde nastêpne zebranie, ile razy ma sie roztrzasa  interes ma³oletniego, nad ktôrym opiekê urz±dzili. Gdyby ktôry z nich wydali  się lub umarł, albo dla innej prawnej przeskody zasiada  w radzie nie mógł, bêdzie na jego miêscie wezwana inna osoba z pomiêdry krewnych lub przyjaci l.

Rada familijna zbiera  si  bêdzie, albo w domu zmarłego albo w urz±dzie wójta gminy.

IV. O ustanowieniu opiekuna.

Art. 9. Jeżeli umar la matka ma³oletnich, a majatek do ni  należał, wtedy opiekunem i gospodarzem bêdzie owdowiał ich ojciec.

Art. 10. Gdy po smierci ojca pozostanie przy zyciu matka ma³oletnich, opieka do ni  ma należeć.

Art. 11. Jeżeli wdowa poszła za m  , wójt zwoła radę familijną, która oceni prowadzenie się i odpowiedzialnoś drugiego m  za matki, i albo pozostawi zarz ad majatk u dzieci przy matce, mianując j jego m  a wspo opiekunem, albo matce zarz ad ten odbierze i komu innemu powierzy..

Art. 12. Jeżeli ostatnio zmarł ojciec lub matka wyznaczy  w testamencie opiekuna dla ma³oletnich swych dzieci, rada familijna temu  opiek  pozostawi; gdyby jednak wyznaczony opiekun znany był ze zle go prowadzenia, rada familijna niedopusci go do opieki i kogo innego opiekunem zamianuje. Uchwała mianująca innego opiekuna, powinna być potwierdzona przez Sad Gminny.

Wyznaczenie opiekuna w testamencie przez jednego z rodziców przy zyciu drugiego, skutku nie otrzyma; opieka należeć bêdzie do zycia j jego ojca lub matki.

Art. 13. Gdyby oboje rodzice nie zyli, ani w testamencie opiekuna nie wyznaczili, rada familijna na pierwszym zaraz zebraniu wybierze opiekuna dla ma³oletnich.

Избирая опекуна, семейный советъ даётъ преимущество ближайшему родственнику передъ дальнѣйшимъ, и родственнику вообще передъ постороннимъ лицемъ, если не имѣется въ виду никакихъ препятствій по неблагонадежности поведенія этого родственника.

Кромѣ того, если оставшееся наслѣдство заключается въ земледѣльческомъ хозяйствѣ, или какомъ либо промышленномъ или торговомъ заведеніи, то советъ при выборѣ опекуна долженъ имѣть въ виду выгодное веденіе хозяйства или торговли, а по сому назначаетъ опекуномъ того изъ совершеннолѣтнихъ родныхъ братьевъ, или другихъ близкихъ родственниковъ дѣтей, нуждающихся въ опекѣ, который при жизни оставилъ наслѣдство вмѣстѣ съ нимъ занимался такимъ хозяйствомъ, промысломъ или же торговлею къ веденію оныхъ окажется наиболѣе способнымъ.

Ст. 14. По установлениі опеки, и въ томъ же засѣданіи семейнаго совѣта, войтъ читаетъ или предлагаетъ писарю прочитать составленную опись оставшемуся послѣ умершаго движимому и недвижимому имуществу, и приглашаетъ опекуна взять немедленно это имущество, подъ отвѣтственностью, на свое попеченіе. Потомъ для свѣдѣнія и руководства опекуна и членовъ семѣнаго совѣта, должны быть прочитаны въ слухъ войтомъ или писаремъ правила этой инструкціи объ обязанностяхъ опекуна, о его отвѣтственности, о продажѣ имущества малолѣтнихъ и объ обязанностяхъ и отвѣтственности семѣнаго совѣта.

V. Объ обязанностяхъ опекуна.

Ст. 15. Опекунъ обязанъ воспитывать малолѣтнихъ соотвѣтственно ихъ состоянію, пріучая ихъ къ труду и вкореняя въ нихъ страхъ Божій, какъ добрый отецъ, а также управлять ихъ имѣніемъ честно и рачительно, какъ хороший хозяинъ дѣлаетъ это въ собственномъ своемъ хозяйствѣ.

Ст. 16. Опекунъ долженъ имѣть попеченіе о здоровьѣ малолѣтняго и заботливо смотрѣть за его поведеніемъ; исправлять маловажныя погрѣшности юнаго возраста увѣщаніями и мѣрами домашнихъ наказаній, о важнѣйшихъ же поставлять въ извѣстность семейный совѣтъ и совмѣстно съ нимъ изыскивать средства къ исправленію малолѣтняго.

Онъ долженъ наблюдать за исполненіемъ малолѣтнемъ религіозныхъ обязанностей, и если не встрѣтится особыхъ препятствій, посыпать его въ училище.

Ст. 17. Опекунъ обязанъ вести земледѣльческое хозяйство или другой промыселъ доставшійся по наслѣдству малолѣтнимъ,

Przy wyborze opiekuna, rada familijna da pierwszeństwo bliższemu krewnemu przed dalszym, a krewnemu przed obcym, jeżeli zarzuty jakie co do prowadzenia się, tego krewnego nie ciążą.

Nadto, jeżeli w spadku pozostało gospodarstwo rolne, albo jakiś zakłady przemysłowy lub handlowy, rada w wyborze opiekuna powinna mieć na względzie utrzymanie gospodarstwa lub handlu w dobrym stanie, dla tego opiekunem mianować ma tego z pełnoletnich braci rodzonych, lub innych bliskich krewnych dzieci opieki potrzebujących, któryby za życia spadkodawcy łącznie z nim trudnił się takim gospodarstwem, przemysłem lub handlem, albo do prowadzenia takowego był najzdarniejszym.

Art. 14. Po ustanowieniu opieki i na témże samém zebraniu rady familijnej, wójt odczyta lub pisarzowi odczytać poleci sporządzony spis majątku ruchomego i opis nieruchomego, po zmarłym pozostalego i wezwie opiekuna, aby majątek ten na rzecz małoletnich od téj chwili miał na swej pieczy i odpowiedzialnośc. Poczém dla wiadomości i stosowania się opiekuna i członków rady familijnej głośno odczyta, lub odczytać poleci pisarzowi przepisy téj Instrukcji o obowiązkach opiekuna, o jego odpowiedzialności, o przedaży majątku małoletnich i o obowiązkach i odpowiedzialności rady familijnej.

V. O obowiązkach opiekuna.

Art. 15. Opiekun obowiązany jest odchowywać małoletnich odpowiednio do ich stanu, zaprawiając do pracy i bogobojnośc jak dobry ojciec i zarządzać majątkiem ich z pilnością i uczciwością, jak dobry gospodarz dla samego siebie zwykły czynić.

Art. 16. Opiekun powinien mieć staranie o zdrowiu i troskliwie wglądać w postępkie małoletniego; mniejsze uchybienia młodego wieku napomnieniami i środkami domowej karności prostować, o ważniejszych zaś zawiadamiać radę familijną i wspólnie z nią środki do poprawy małoletnich obmyślać.

Powinien pilnować wykonywania przez małoletniego obowiązków religijnych i jeżeli szczególne przeszkody nie zachodzą, posyłać małoletniego do szkoły.

Art. 17. Opiekun obowiązany prowadzić gospodarstwo rolne lub inny jaki przemysł, po spadkodawcy na małoletnich przypadający

такъ, чтобы не допустить разстройства въ ономъ, а напротивъ съхранить его въ лучшемъ видѣ; онъ также обязанъ подготавливать малолѣтнихъ, или одного изъ нихъ, къ веденію въ послѣдствіи, по достиженіи зрѣлаго возраста, родительскаго хозяйства.

Ст. 18. Опекунъ обязанъ разыскивать и отыскивать въ судахъ всѣ капиталы, могущіе перейти къ малолѣтнему. Мелкія суммы онъ можетъ самъ привинимать и давать расписки въ полученіи оныхъ; болѣе же крупныя суммы, необеспеченные ипотекою, особенно же отданныя въ залогъ оставившимъ наслѣдство, или же во другомъ праву слѣдующія оставившему наслѣдство, онъ также вправѣ получать, но долженъ немедленно уведомить о томъ семѣній совѣтъ и совмѣстно съ нимъ придумать способъ выгоднаго ихъ употребленія.

Ст. 19. Если бы малолѣтнему по наслѣдству или по даренію досталось какое либо имущество, то опекунъ обязанъ позаботиться объ охраненіи оного, обстоятельно освѣдомиться о его цѣнности и требовать отъ семѣнійного совѣта разрешенія на получение оного или отречение отъ него, смотря по тому, что будетъ выгоднѣе для малолѣтнихъ. Если бы оказалось, что имущество, открывшееся малолѣтнимъ во время состоянія ихъ подъ опекою, принадлежитъ къ разряду поименованныхъ въ 4 статьѣ этой инструкціи, то дальнѣйшее производство опеки должно быть предоставлено подлежащему мировому суду, о чмъ гмінныій войтъ безотлагательно доводить до свѣдѣнія сего суда для поступленія по законамъ.

Ст. 20. Если бы кто началъ искъ противъ малолѣтняго или же причинилъ ему какой либо вредъ, то опекунъ обязанъ отвѣтить за него передъ судомъ и защищать его.

Ст. 21. Если бы опекунъ не могъ лично управлять имѣніемъ, то онъ долженъ позаботиться объ отдаче оного въ наемъ или арендное содержаніе съ выгодою для малолѣтнихъ; самъ же онъ не вправѣ брать ни въ наемъ, ни въ аренду что либо изъ этого имѣнія.

Отдача въ наемъ или въ аренду не можетъ быть произведена на срокъ продолжительнѣе трехлѣтняго, а сверхъ того отдача въ аренду участковъ земли и усадьбъ, приобрѣтенныхъ на основаніи Высочайшихъ указовъ 19-го Февраля (2 Марта) 1864 года, должна состояться порядкомъ и на условіяхъ, опредѣленныхъ постановленіемъ Учредительнаго Комитета отъ 30 Декабря (11 Января) 1865/6 годовъ.

Ст. 22. Отецъ, исполняющій обязанности опекуна можетъ получать всѣ денежныя суммы, не обеспеченныя ипотекою, принципі-

tak, aby upadku niedopuscić, owszem utrzymać w dobrym stanie; powinien oraz sposobić małoletnim lub jednego z nich do prowadzenia nadal po dojściu do lat, rodzicielskiego gospodarstwa.

Art. 18. Opiekun obowiązany jest śledzić i poszukiwać przed sądami wszelkich funduszy, jakie małoletniemu przypadać mogą. Drobne należności może sam odbierać i z odbioru kwitować, większe sumki, niehipotekowane, wypożyczone, mianowicie przez spadkodawcę lub z innego tytułu spadkodawcy przypadające, odbierać także może, lecz powinien zaraz o tem radę familialną zawiadomić i wspólnie z nią obmyślić sposób korzystnego użycia.

Art. 19. Jeżeliby małoletni otrzymał przez spadek lub darowiznę jaki majątek, opiekun powinien postarać się o zabezpieczenie takowego, powiąając dokładną wiadomość o jego wartości i żądać od rady familialnej upoważnienia do przyjęcia lub zrzeczenia się, stosownie do tego, co będzie dla małoletnich korzystniejszym. Gdyby okazało się, że majątek ten w ciągu opieki na małoletnich przypadły, należy do rzędu tych, jakie artykuł 4-ty Instrukcji wymienia, dalsze prowadzenie opieki pozostawionem być ma właściwemu Sądowi Pokoju, o czym wójt gminy tenże Sąd niezwłocznie zawiadomi dla postępienia podług prawa.

Art. 20. Gdyby kto pozwalał małoletniego o jaką rzecz, albo go krzywdził, opiekun ma obowiązek odpowiadać za niego przed Sądem i bronić go.

Art. 21. Gdyby opiekun osobiście majątkiem zarządzać nie mógł, powinien postarać się o oddanie w najem lub wydzierżawienie takowego z korzyścią dla małoletnich, sam jednak ani w najem ani w dzierżawę nic z majątku tego brać nie może.

Najem lub dzierżawa nie może na dłuższy czas byc zawartą, jak na lat trzy, a nadto wydzierżawienie gruntów i osad z mocy NAJWYŻSZYCH UKAZÓW z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. nabytych, nastąpić musi w sposób i pod warunkami postanowieniem Komitetu Urządzającego z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1865/6 r. przepisanem.

Art. 22. Ojciec opiekę sprawujący, może podnosić wszelkie summy pieniężne niehipotekowane, przyjmować lub zrzekać się spad-

матъ наследство или дареніе, сдѣланное въ пользу малолѣтнихъ, или отрекаться отъ оныхъ безъ спроса и разрѣшенія семейнаго совѣта.

Ст. 23. Никакой опекунъ не вправѣ ни получать ипотечно обезпеченные капиталы, ни обременять оные долгами безъ разрѣшенія семейнаго совѣта, который, давая на то разрѣшеніе, указываетъ вмѣстѣ съ тѣмъ, какъ должно употребить полученный капиталъ.

VI. О продажѣ движимаго и недвижимаго имущества, принадлежащаго малолѣтнему, а также объ отдаче въ залогъ и ипотечномъ обремененіи недвижимой собственности малолѣтняго.

Ст. 24. Если послѣ оставившаго малолѣтнимъ наследство останутся такія движимости, которыя не нужны ни для употребленія малолѣтнихъ, ни для веденія хозяйства въ ихъ имѣніи, или же предметы подлежащіе скорому тлѣнію, то опекунъ долженъ озабочиться продажею оныхъ и вырученныя отъ продажи деньги употребить съ выгодою для малолѣтнихъ. Отѣпъ, исправляющій опеку, можетъ продавать движимости вольною цѣнью по своему усмотрѣнію; всякий же другой опекунъ можетъ продавать по вольной цѣнѣ только подверженныя скорому тлѣнію предметы, другое же онъ можетъ продать лишь съ публичныхъ торговъ и съ согласія семейнаго совѣта. Продажа съ публичныхъ торговъ производится вйтіемъ или назначеннымъ имъ же солтысомъ, по гласномъ оповѣщеніи объ этой продажѣ по всѣмъ посѣщаемымъ жителемъ мѣстамъ, такъ чтобы окрестные жители обстоятельно были поставлены въ извѣстность о мѣстѣ и времени производства торговъ.

Ст. 25. Недвижимое имѣніе малолѣтнихъ можетъ быть продано, заложено или обременено ипотечными долгами, только въ случаѣ необходимости, а именно: когда совершеннолѣтніе сонаследники будутъ домогаться раздѣла, а раздѣль этотъ окажется невозможнымъ въ натурѣ, или же когда продажа, залогъ, или обремененіе долгами будутъ необходимы для удовлетворенія наследственныхъ долговъ, на покрытие каковыхъ не представится никакихъ другихъ фундушей.

Ст. 26. Продажа, залогъ или ипотечное обремененіе имѣнія могутъ быть предпринимаемы не иначе, какъ вслѣдствіе разрѣшенія семейнаго совѣта, утвержденнаго гминнымъ судомъ.

Ст. 27. Каждая продажа какого-бы то ни было недвижимаго имѣнія малолѣтнихъ производится въ гминномъ судѣ посредствомъ публичныхъ торговъ. Отдача же оного подъ залогъ, или обремененіе ипотеки долгами можетъ постѣдоватъ не иначе, какъ по-

ку lub darowizny dla małoletnich uczynionej, bez opowiadania się i upoważnienia rady familialnej.

Art. 23. Niedzieln opiekun nie moze podnosiæ ani obciążać kapitałów hipotekowych bez upoważnienia rady familialnej, która udzielaając upoważnienie, wskaże jak kapitał podniesiony ma być użyty.

VI. O sprzedaży ruchomości i nieruchomości do małoletniego należących, tudziez o zastawie lub obciążeniu hipotecznem własności nieruchomości małoletniego.

Art. 24. Jeżeli po spadkodawcy małoletnich pozostaną takie ruchomości, które ani do użytku małoletnich, ani do prowadzenia gospodarstwa w ich majątku nie są potrzebne, albo też przedmioty ulegające przedkiemu zepsuci, opiekun powinien postarać się o ich przekazanie i użyć pieniędze ztąd otrzymane z korzyścią dla małoletnich. Ojciec, opiekę sprawujący, może przedawać ruchomości z wolnej ręki wedle swego uznania. Każdy inny opiekun może przedawać z wolnej ręki tylko przedmioty przedkiemu zepsuci ulegające, inne zaś przedać może tylko przez publiczną licytację i za przyzwoleniem rady familialnej. Sprzedaż przez publiczną licytację, odbywać będzie wójt, lub wyznaczony przez wójta sejmik, po głośnym obwołaniu tej sprzedaży w miejscowościach uczęszczanych, tak, aby mieszkańcy okoliczni dokładną wiadomość o miejscu i czasie odbycia licytacji powzięli.

Art. 25. Majątek nieruchomości małoletnich może być przedany, zastawiony, lub hipotecznie obciążony, tylko w razach koniecznej potrzeby, mianowicie: gdy pełnoletni współspadkobiercy domagać się będą działań, a działy w naturze uszkodzic się nie dadzą, albo gdy sprzedaż, zastaw lub obciążenie będzie konieczne dla zaspokojenia długów spadkowych, na których pokrycie żadnych innych funduszy nie będzie.

Art. 26. Przedaż, zastaw lub hipoteczne obciążenie nie może być przedsięwzięte inaczej, jak na skutek uchwały rady familialnej, potwierdzonéj przez Sąd Gminny.

Art. 27. Každa sprzedaż jakiegokolwiek majątku nieruchomości małoletnich, odbywać się musi przez publiczną licytację przed Sędziem Gminnym. Zastaw zaś lub obciążenie hipoteczne, nieinaczej może nastąpić, jak przez akt urzędowy, przed właściwym Rejentem zeznany.

средствомъ формального акта, совершенного передъ подлежащимъ нотариусомъ. Сверхъ того, при продажѣ, залогѣ или раздѣлѣ усадѣбъ, приобрѣтенныхъ на основаніи Высочайшихъ указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, должны быть соблюдены правила, указанныя въ постановлѣніи Учредительного Комитета отъ 30 Декабря (11 Января) 1865/6 годовъ.

VII. Объ ответственности опекуна.

Ст. 28. Опекунъ отвѣчаетъ всѣмъ своимъ движимымъ и недвижимымъ имѣніемъ за всѣ убытки, понесенные малолѣтними въ имуществѣ по его винѣ или нерадѣнію. Жалоба съ требованіемъ вознагражденія за эти убытки должна быть принесена до истечения четырехъ лѣтъ со времени достиженія малолѣтнимъ совершеннолѣтія.

VIII. Объ обязанностяхъ и ответственности семейного совета.

Ст. 29. Семейный совѣтъ долженъ собираться каждый разъ по приглашенію войта, если онъ признаетъ, что созваніе совѣта необходимо для пользы малолѣтнихъ, а равно по просьбѣ опекуна или двухъ, по крайней мѣрѣ, членовъ совѣта. Во всякомъ случаѣ войтъ обязанъ по крайней мѣрѣ однажды въ годъ созвать семейный совѣтъ и потребовать отъ опекуна изустнаго отчета въ управлении имуществомъ малолѣтнихъ и воспитаніемъ ихъ.

Ст. 30. Если бы по отчету, или даже въ промежутокѣ времени между отчетами, оказалось, что опекунъ разоряетъ хозяйство или не хорошо обращается съ дѣтьми, то семейный совѣтъ долженъ немедленно устраниить его и назначить на его мѣсто другаго опекуна.

Если опека вѣрена отцу или матери, то устраненіе отъ оной можетъ послѣдовать лишь вслѣдствіе особенно важныхъ причинъ, и не иначе, какъ по утвержденію решения семействаго совѣта гминнымъ судомъ. Впрочемъ, устраненіе отца или матери отъ опеки какъ въ этомъ случаѣ, такъ и въ случаѣ, указанномъ въ статьѣ 11-й, можетъ имѣть послѣдствіемъ только лишеніе управления имуществомъ дѣтей, но воспитаніе ихъ всегда должно быть вѣрено отцу или матери.

Новый опекунъ можетъ домогаться, чтобы войтъ составилъ вторичную опись движимому и недвижимому имуществу малолѣтнихъ, согласно положенію оваго во время принятія имъ на себя обязанности по опекѣ; въ противномъ же случаѣ онъ отвѣчаетъ за все то, что было внесено въ первоначальную опись при учрежденіи опеки.

Nadto, przy przedaży, zastawie lub działach osad z mocy Ukazów NAJWYŻSZYCH z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. nabytych, zachowane by  mają przepisy postanowieniem Komitetu Urz dza cego z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1865/6 r. objete.

VII. O odpowiedzialno i opiekuna.

Art. 28. Opiekun za straty wszelkie, jakie małoletni z jego wi ny lub niedbalstwa, na majątku mogliby ponie , odpowiedzialnym jest z całego swego ruchomego i nieruchomego mi nia. Skarga o wynagrodzenie tych strat powinna być wniesiona przed uplywem lat czterech od czasu dojścia małoletniego do pełnoletnio i.

VIII. O obowiązkach i odpowiedzialno i rady familialnej.

Art. 29. Rada familialna zbiera  si  b edzie na każde wezwanie wójta, wieleko  wójt, b adz sam uzna, że zwolanie rady dla dobra małoletnich jest potrzebne, b adz t z b edzie o to proszony przez opiekuna lub dwóch przynajmniej czonkow rady. W ka dym razie wójt obowiązany jest przynajmniej raz na rok zwola  radę familialną i zawe zwa  opiekuna, ażeby zda  spraw  ustnie ze swego zar du i wychowania dzieci.

Art. 30. Gdyby ze zdania sprawy, albo nawet w przeciagu czasu pomiedzy jedném a drugiem zdaniem sprawy okazało się, że opiekun gospodarstwo marnuje, albo że z dziećmi obchodzi się, rada familialna zaraz go od opieki usunie, a na jego miejsce innego opiekuna wybierze.

Jeżeli opiekunem jest ojciec lub matka, usunięcie od opieki nast pi  może tylko w skutek szczególnie ważnych przyczyn i nieinaczej, jak po zatwierdzeniu uchwały rady familialnej przez Sąd Gminny. Wreszcie, usunięcie ojca lub matki od opieki tak w tym razie, jako t z w przypadku w art. 11 przewidzianym, skutkowa  może tylko odjęcie zar du majątkiem dzieci, ale wychowanie ich zawsze do ojca lub matki należeć b edzie.

Nowo mianowany opiekun domaga  si  może, aby wójt spor dzi  powtórny spis majątku ruchomego i opis nieruchomo i małoletnich, podl ug stanu ich w chwili objecia przezeń opiekii; w przeciwiem razie, odpowiada on za to wszystko, co pierwotnymi spisami przy urządzeniu opieki objete było.

Ст. 31. Если бы семейный совѣтъ, не смотря на очевидныя злоупотреблениа опекуна, не предпринималъ надлежащихъ мѣръ къ охраненію имущества малолѣтнихъ отъ разоренія, а опекунъ не былъ въ состояніи самъ вознаградить за причиненные имъ убытки, то члены семейнаго совѣта и гминный войтъ будуть отвѣтчать предъ малолѣтними собственнымъ имѣніемъ, если требование о вознагражденіи убытковъ будетъ предъявлено до истеченія четырехъ лѣтъ со времени достиженія малолѣтнимъ совершеннолѣтія.

Ст. 32. Всѣ рѣшенія семейнаго совѣта записываются гминнымъ писаремъ и подписываются или скрѣпляются войтомъ и членами, а также снабжаются печатью войта. Эти рѣшенія тщательно хранятся вмѣстѣ съ описью имуществу малолѣтнихъ и другими бумагами, относящимися до опеки въ управлениі гminnаго войта и изъ нихъ образуется особое для каждой норозы опеки дѣло.

IX. Объ ответственности гminnаго войта.

Ст. 33. Жалобы на несогласія съ закономъ и выгодами малолѣтнихъ дѣйствія гminnаго войта, какъ при составленіи описи наслѣдству малолѣтнихъ и учрежденіи опеки, такъ и въ продолженіи ея существованія, а также жалобы на неправильныя рѣшенія семейнаго совѣта, утвержденныя гminнымъ судомъ, могутъ быть принесены опекуномъ, каждымъ членомъ семейнаго совѣта, каждымъ родственникомъ малолѣтнихъ и самимъ малолѣтнимъ.

Эти жалобы, сообразно постановленію Учредительного Комитета отъ 30 Июня (12 Іюля) 1866 г., приносятся участковымъ комиссарамъ по крестьянскимъ дѣламъ въ первой, и комиссиямъ во второй и послѣдней инстанціи.

X. О прекращеніи опеки.

Ст. 34. Когда малолѣтній достигнетъ совершеннолѣтія, то есть когда ему исполнится двадцать одинъ годъ, опека надъ нимъ прекращается. Опекунъ передаетъ доставшееся ему имѣніе и отдаетъ ему отчетъ въ управлениі этими имѣніемъ.

Ст. 35. Если малолѣтній до истеченія двадцати однолѣтнаго возраста вступитъ въ брачный союзъ, то онъ тѣмъ самимъ освобождается изъ подъ опеки и принимаетъ на себя управление своимъ имѣніемъ.

Ст. 36. Если бы малолѣтній прежде достиженія двадцати одного года, пріобрѣлъ достаточную опытность къ управлению своимъ имуществомъ, то онъ можетъ быть освобожденъ изъ подъ опеки, то есть признанъ самостоятельнымъ. Освобожденіе это допускается не раньше, какъ по достиженіи малолѣтнимъ полнаго восемнадцатилѣтнаго возрасла.

Art. 31. Gdyby rada familialna, pomimo widocznych nadużyć opiekuna; nie przedsiębrała środków właściwych dla ocalenia majątku małoletnich, a opiekun sam nie był w stanie strać zrządzonych wynagrodzić, członkowie rady familialnej i wójt gminy odpowiedzialni będą małoletnim z własnego majątku, o ile żądanie wynagrodzenia strat wniesione będzie przed upływem lat czterech od dojścia małoletniego do pełnoletniości.

Art. 32. Wszelkie uchwały rady familialnej będą przez pisarza gminnego spisywane, a przez wójta i członków podpisywane lub podznaczane, tudzież opatrzone pieczęcią wójta. Uchwały te zachowywane będą troskliwie łącznie ze spisem majątku małoletnich i innymi papierami do opieki odnoszącemi się w urzędzie wójta gminy i formować mają oddzielne akta dla každej po szczególe opieki.

IX. O odpowiedzialności wójta gminy.

Art. 33. Skargi na niezgodne z prawem i interesami małoletnich działania wójta gminy, tak przy spisywaniu puścizny małoletnich i ustanowieniu opieki, jako też w ciągu jej trwania, tudzież skargi na uchwały rady familialnej, potwierdzone lub niepotwierdzone przez Sąd Gminny, zanosić może opiekun, każdy członek rady familialnej, każdy krewny małoletnich i sam małoletni.

Skargi te, stosownie do postanowienia Komitetu Urzadzajacego z dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 r., zanoszone być mają w pierwszej instancji, do Komissarza Rewiowego do spraw włościańskich, a w drugiej i ostatniej, do Komissji do Spraw Włościańskich.

X. O ustaniu opieki.

Art. 34. Gdy małoletni dojdzie wieku zupełnego, to jest skończy lat dwadzieścia jeden, opieka nad nim ustaje. Opiekun odda mu majątek na przypadający i zda mu sprawę z zarządu tym majątkiem.

Art. 35. Jeżeli małoletni przed ukończeniem dwudziestu jeden lat wieku wstąpił w związki małżeńskie, przez to samo uwalnia się od opieki i obejmuje zarząd swego majątku.

Art. 36. Gdyby małoletni przed skończeniem dwudziestu jeden lat, nabył już potrzebnej wprawy do zarządu swym majątkiem, może być wypuszczony z pod opieki, czyli usamowolnionym. Usamowolnienie nastąpić może nie wcześniejsi, jak po dojściu przez małoletniego osmnastu lat wieku skończonych.

Ст. 37. Если опекою завѣдываеть отецъ или мать, то освобожденіе производится простымъ заявлениемъ отца или матери въ засѣданіи гминнаго суда о томъ, что она освобождаютъ малолѣтняго изъ подъ своей опеки и передаютъ ему управление его имѣніемъ. Если же опекою завѣдуетъ кто либо другой, то освобожденіе отъ оной можетъ совершиться пеинчате, кѣль съ разрѣшеніемъ семѣйнаго совѣта, когда этотъ совѣтъ, совмѣстно съ опекуномъ, признаетъ малолѣтняго способнымъ къ управлению своимъ имѣніемъ. Таковое рѣшеніе должно быть утверждено гминнымъ судомъ.

Ст. 38. Малолѣтній, освобожденный изъ подъ опеки, можетъ только управлять своимъ имѣніемъ, но ему не предоставляетъся право ни продавать, ни закладывать, ни обременять опое долгами, ни вчинать тяжбу о правѣ собственности на имѣніе, безъ дозволенія семѣйнаго совѣта, утвержденнаго гминнымъ судомъ.

XI. *Объ опекѣ надъ слабоумными и сумасшедшими.*

Ст. 39. Если малолѣтній находится въ состояніи слабоумія или сумасшествія, то въ такомъ случаѣ по достижениіи имъ двадцатилѣтняго возраста, войтъ объявляетъ опекуну, чтобы онъ обратился въ гражданскій трибуналъ съ просьбою о признаніи малолѣтняго лишеннымъ самостоятельности и объ оставленіи его подъ опекою даже по достижениіи имъ совершеннолѣтія.

Опека надъ лишеннымъ самостоятельности лицемъ прекращается неиначе, какъ вслѣдствіе такого же рѣшенія гражданскаго трибунала, постановляющаго о возвращеніи ему права самостоятельного пользованія своею волею и управлениія своими дѣлами.

Если слабоумный или сумасшедший, лишенный самостоятельности находится въ брачномъ союзѣ, то опека надъ нимъ предоставляется его супругѣ.

Всѣ другія правила объ опекѣ надъ малолѣтними примѣняются и къ лишеннымъ самостоятельности, слабоумнымъ и сумасшедшімъ.

XII. *Объ опекѣ надъ сиротами-неимѣющими никакого имущества.*

Ст. 40. Когда по смерти обоихъ родителей останутся малолѣтнія дѣти безъ всякаго имущества, гминный войтъ составляеть протоколь удостовѣряющій въ томъ, что на пхъ-долю не осталось никакаго имущества ни движимаго ни недвижимаго.

Ст. 41. Если находятся въ живыхъ дѣдъ или бабка, какъ съ материнской такъ и съ отцовской стороны сиротъ, оставшихъ безъ имущества, то они обязаны, по мѣрѣ возможности, прокормить

Art. 37. Jeżeli ojciec lub matka sprawuje opiekę, usamowolnienie nastąpi przez proste oświadczenie ojca lub matki na posiedzeniu Sądu Gminnego, że małoletniego z pod opieki wypuszcza i oddaje mu zarząd majątku. Gdy opiekunem jest ktoś inny, usamowolnienie nie może nastąpić inaczej, jak przez uchwałę rady familialnej, gdy taż rada zgodnie z opiekusem uzna, że małoletni zdolnym jest do zarządu majątkiem. Uchwała taka winna być potwierdzona przez Sąd Gminny.

Art. 38. Małoletni usamowolniony może tylko zarządzać swym majątkiem, ale ani przedawać, ani zastawiać, ani długiem obciążać, ani sprawy o własność majątku przed Sądami wytaczać nie może bez zezwolenia rady familialnej, potwierzonego przez Sąd Gminny.

XI. *O opiece nad niedołѣznymi i obłąkanami.*

Art. 39. Jeżeli małoletni zostaje w stanie niedołѣznosci lub obłąkania, w takim razie po dojściu jego do lat dwudziestu, wójt oświadczyc opiekunowi, aby wystąpił do Trybunału Cywilnego, z żądaniem pozbawienia małoletniego własnej woli i pozostawienia go pod opiekę nawet po dojściu do pełnoletniości.

Opieka nad pozbawionym własnej woli ustaje nie inaczej, jak na skutek takiego wyroku Trybunału Cywilnego, przywracającego do używania własnej woli.

Jeżeli niedołѣzny lub obłąkany pozbawiony własnej woli, pozostaje w zwiaskach małżeńskich, opieka nad nim do współmałżonki nalezy.

Wszystkie inne przepisy o opiece nad małoletnimi, stosują się i do pozbawionych własnej woli, niedołѣznych i obłąkanych.

XII. *O opiece nad sierotami, majątku niemającemi.*

Art. 40. Gdy po śmierci obojga rodziców pozostaną dzieci małoletnie bez żadnego majątku, wójt gminy spisze protokół zaświadczenie, że żaden majątek ruchomy lub nieruchomości nie pozostał.

Art. 41. Jeżeli żyje dziad lub baba sierot majątku nie mających, czy to z matki czy z ojca, obowiązkiem ich będzie sieroty te wyżywić i wychować według swojej możliwości, a wójt gminy nie zwolniając ra-

и воспитать этихъ сиротъ; гминный войтъ не созывая семейнаго совѣта ввѣряеть имъ опеку надъ сиротами и имѣеть наблюденіе за честнымъ исполненіемъ ими этихъ обязанностей.

Ст. 42. Если пѣть въ живыхъ ни дѣдовъ, ни бабокъ, или они сами въ крайней бѣдности, то гминный войтъ самъ или чрезъ солтыса созываетъ сельскій сходъ той деревни, въ которой сироты имѣютъ мѣсто жительства и по совѣщаніи съ нимъ, помѣщаетъ сиротъ вмѣстѣ или порознь у зажиточнѣйшихъ и честныхъ жителей гмины, которые изъявлять желаніе принять ихъ.

Если бы сельскій сходъ не могъ на продолжительное время доставить сиротамъ содержаніе и воспитаніе, то гминный войтъ входитъ въ совѣщаніе съ гминнымъ сходомъ въ ближайшемъ его собраніи и за тѣмъ помѣщаетъ сиротъ на содержаніе и воспитаніе у жителей другихъ деревень, къ той же гмины принадлежащихъ. Если бы и въ гминномъ собраніи не нашлось никого, желающаго принять сиротъ, то гминный войтъ доноситъ о томъ комиссару по крестьянскимъ дѣламъ и заботится о помѣщеніи сиротъ въ ближайшемъ благотворительномъ заведеніи на изживеніи гмины или безвозмездно.

Ст. 43. Принявшій сироту житель гмины почитается опекуномъ; онъ обязанъ по своимъ средствамъ дать воспитаніе сиротъ и имѣеть право пользоваться услугами своего питомца по хозяйству, по мѣрѣ силъ его и возрасту.

Ст. 44. По достиженіи шестнадцатилѣтнаго возраста, сирота освобождается отъ опеки. Онъ можетъ остаться и впредь у своего опекуна, если оба на то согласны, но онъ имѣеть право на вознагражденіе за трудъ, смотря по роду этого труда, на равнѣ съ сверстниками. Онъ можетъ также по своей волѣ заняться у другаго хозяина.

Ст. 45. Гминный войтъ имѣеть бдительный надзоръ надъ помѣщеннымъ имъ на воспитаніе сиротами. Если опекунъ нерадѣеть о сиротѣ или обижаетъ его, то войтъ можетъ отобрать воспитанника и ввѣрить его другому лицу. Если же сирота оказываетъ упорное неповиновеніе, предосудительные поступки или предается лѣнности, то гминный судъ по жалобѣ опекуна, властенъ подвергнуть воспитанника соотвѣтственному наказанію, или принять другія мѣры, согласныя съ закономъ и чувствомъ человѣколюбія.

Ст. 46. Сироты, помѣщенные въ благотворительныхъ заведеніяхъ, остаются подъ спекою вачальства тѣхъ заведеній.

XIII. Объ охраненіи наследства для отсутствующихъ лицъ.

Ст. 47. Если право на наследство по закону или по завѣ-

dy familialnej, tymże wstępnym opiekę nad sierotą mi powierzy i czuwać będzie, aby oni obowiązki swe uczciwie względem sierot spełnili.

Art. 42. Jeżeli ani dziadkowie ani baby sierot nie żyją, lub też znajdują się w stanie ubóstwa zupełnego; wójt gminy sam lub przez sołtysa zwoła gromadę wioskową téj wsi, w której sieroty mają zamieszkanie i po naradzeniu się z gromadą, umieści sieroty razem lub pojedynczo u zamożniejszych i uczciwych mieszkańców gminy, którzy by je przyjąć zechcieli. Gdyby gromada wioskowa nie mogła na dłuższy czas zapewnić sierotom wyżywienia i wychowania, wójt gminy na najbliższym zebraniu gminy, takimże sposobem, sieroty u mieszkańców innych wsi téże gminy na wyżywienie i wychowanie umieści. Gdyby zaś i na zebraniu gminnym nikt się nie znalazł, aby sieroty chciał przyjąć, wójt gminy doniesie o tem Komisarzowi do spraw właściwskich, i starać się będzie, aby sieroty w najbliższym zakładzie dobroczynnym na koszt gminy lub bezpłatnie umieszczone być mogły.

Art. 43. Mieszkaniec gminy, który przyjął sierotę, uważa się za opiekuna; obowiązany dać sierocię według swojej możliwości wychowanie i może posługiwać się wychowaniem w zatrudnieniach gospodarskich w miarę sił i wieku jego.

Art. 44. Po dojściu wieku lat szesnastu, sierota wolny jest od opieki. Może pozostać nadal u swego opiekuna, jeżeli oba na to się zgadzą, ale ma prawo do wynagrodzenia za pracę wedle jedy rodzaju i wedle tego, jak są wynagradzani jego rówieennicy. Może również według swej woli u kogo innego objąć obowiązki służebne.

Art. 45. Wójt gminy czuwać będzie troskliwie nad sierotami oddanemi na wychowanie. Gdy opiekun zaniedbuje sierotę, albo ją krzywdzi, wójt może wychowanka odebrać i powierzyć innej osobie. W razie zaś uporczywego nieposłuszeństwa sieroty, narowów, albo próżniactwa, Sąd Gminny na zażalenie opiekuna mocen jest albo wymierzyć na wychowanka odpowiednią karę, albo użyć innych środków zgodnych z prawem i uczuciem ludzkości.

Art. 46. Sieroty umieszczone w dobroczynnych zakładach, zostają pod opieką zwierzchności tychże zakładów.

XIII. O zabezpieczeniu spadku dla osób nieobecnych.

Art. 47. Jeżeli do spadku powołaną jest przez prawo lub przez Tom LXVIII

щанію предоставлено лицу хотя и совершенолѣтнему, по время открывшагося наследства отсутствующему, то гминный войтъ обязанъ тотчасъ же по смерти оставившаго наследство составить описание оставшемуся въ наследство движимому и недвижимому имуществу, порядкомъ и по формѣ, которые указаны въ ст. 5 сей инструкціи; тщательно хранить эту описание въ своемъ управлениі и уведомить отсутствующее лицо объ открывшемся для него наследствѣ.

Ст. 48. Если кромѣ отсутствующаго лица окажутся другие наследники, находящіеся на лицо и совершенолѣтніе, то они могутъ принять все наследство; гминный войтъ долженъ только предварять ихъ, чтобы они приходящуюся отсутствующему долю наследства сберегли въ цѣлости, подъ ответственностью собственнаго ихъ имущества.

Ст. 49. Если все наследство должно поступить въ собственность отсутствующаго лица, то гминный войтъ отдаетъ наследственное имущество по составленной имъ описи подъ надзоръ и въ управление одному изъ зажиточнѣйшихъ и честныхъ соудей, и заботится о скорѣйшемъ уведомленіи отсутствующаго объ этомъ наследствѣ.

Дополнительная статья.

Всѣ описи оставшемуся послѣ умершихъ имуществу, всѣ решения семействъ и опредѣленія гминныхъ судовъ и вообще всѣ дѣйствія по опекамъ и охраненію наследствъ, освобождаются отъ гербовыхъ пошлинъ и всякихъ другихъ платежей въ пользу казны.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣщающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 3 (15) Сентября 1868 г.

wolę spadkodawcy osoba chociaź pełnoletnia, ale w chwili otwarcia spadku nieobecna, wójt gminy obowiązany będzie zaraz po śmierci spadkodawcy sporządzić spis pozostałych ruchomości i opis stanu nieruchomości do spadku należących, w sposób i w formie artykułem 5 tej Instrukcji opisany; spis takowy troskliwie w urzędzie swym zachować a osobę nieobecną o otwartym dla niej spadku zawiadomić.

Art. 48. Jeżeli oprócz osoby nieobecnej są inni spadkobiercy obecni i pełnoletni, ci spadek cały objąć mogą; wójt gminy ostrzeże ich tylko, aby część na nieobecnego przypadającą w całości zachowali, pod odpowiedzialnością z własnego majątku.

Art. 49. Jeżeli cały spadek na osobę nieobecną przechodzi wójt odda majątek spadkowy podług spisu przez siebie ułożonego, pod dozór i zarząd jednego z zamożniejszych i uczciwych sąsiadów, i starać się będzie, aby jak najprędzej nieobecny o tym spadku był zawiadomiony.

Artykuł dodatkowy.

Wszelkie spisy pozostałości i wszelkie uchwały rad familialnych i decyzjy Sądów Gminnych i w ogóle wszelkie czynnoścі w opiekach i zabezpieczeniu spadków przedsiębrane, wolne są od użycia stempla i wszelkich innych opłat na rzecz Skarbu.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 3 (15) Września 1868 r.

Божію Милостію,
М І, А Л Е К С А Н Д Р Ъ П-ї,
Імператоръ и Самодержецъ Всероссийскій, Царь Польскій,
Великий Князь Финляндскій,
и проч., и проч., и проч.,

Объявляемъ всѣмъ вѣрнымъ подданнымъ Нашимъ въ Царствѣ Польскомъ:

Для обыкновенного пополненія арміи и флота, надлежить въ сѣмъ году произвести рекрутскій наборъ въ губерніяхъ Царства, въ одинаковой соразмѣрности съ произведеннымъ въ началѣ сего года въ Имперіи наборомъ, а именно: по *четыре* человѣка съ каждой тысячи душъ мужескаго пола, и сверхъ того, для пополненія состоящей за Царствомъ недолимки въ рекрутской повинности, назначить, по примѣру наборовъ 1865, 1866 и 1867 годовъ, еще по *половина* рекрута съ тысячи душъ мужескаго пола; при чѣмъ для облегченія населенія губерній Царства, поставка рекрутъ въ счетъ означенной недолимки, можетъ быть замѣниемъ денежнымъ взносомъ.

Кромѣ того, желая даровать жителямъ означенныхъ губерній вицшую льготу въ отбываніи рекрутской повинности, Мы признали за благо, дозволить во всякоѣ время выкупъ рекрутской повинности посредствомъ взноса опредѣленной денежной суммы.

Разсмотрѣвъ составленныя на сихъ основаніяхъ предположенія Учредительного Комитета о порядкѣ производства въ сѣмъ году рекрутскаго набора, Мы, согласно заключенію Комитета по дѣламъ Царства, постановили постановляемъ:

Ст. 1. Въ наишнѣмъ 1868 году имѣеть быть произведенъ рекрутскій наборъ въ губерніяхъ Царства, полагая по *четыре* человѣка съ каждой тысячи душъ мужескаго пола, и кромѣ того, еще по *половина* человѣка съ каждой тысячи въ счетъ числящейся за означенными губерніями недолимки въ рекрутахъ.

Ст. 2. Наборъ долженъ быть начать 30 Сентября (12 Октября) и окончевъ 2 (14) Ноября 1868 года. Метаніе жеребьевъ конскриптами производить не во всѣхъ уѣздахъ въ одно время, но постепенно, по установленной губернаторами для уѣзовъ, оче-

Z Bożej Łaski,
M Y, A L E X A N D E R P-gi,
CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,
WIELKI KSIĘŻE FINLANDZKI,
etc., etc., etc.,

Objawiamy wszystkim wiernym poddanym Naszym w Królestwie Polskiem:

Dla zwykłego skompletowania armii i floty, wypada w roku biejącym uskutecznić pobór do wojska w guberniach Królestwa Polskiego, w jednakowym stosunku z poborem dopełnionym w Cesarstwie w pocz±tku roku bie¿±cego, to jest po *czterech* ludzi z ka¿dego tysiąca dusz męskich, i oprócz tej liczby, na pokrycie liczącej się na Królestwie zaległości zaciągowej, naznaczyć podobnie jak w poborze lat zeszłych 1865, 1866 i 1867, jeszcze po *półtora* człowieka z tysiąca dusz płci męskiej; przyczem dla ulżenia ludności gubernij Królestwa, dostawa rekrutów na rachunek rzeczonej zaległości, może być zastąpiona przez opłatę pieniężną.

Nadto, pragnąc udzielić mieszkańcom Królestwa większą ulgę w powinności zaciągowej, Uznaliśmy za dobre zezwolić na wykup w każdym czasie od rzeczonej powinności, za pomocą wniesienia ustalonej opłaty pieniężnej.

Rozpatrzywszy ułożone na tych zasadach wnioski Komitetu Urz±dzaj±cego, co do porządku w jakim dopełniony być ma w roku biejącym pobór do wojska, zgodnie z opinią Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. W roku biejącym 1868, ma być dopełniony pobór do wojska w guberniach Królestwa, licząc po *czterech* ludzi z ka¿dego tysiąca ludności męskiej i oprócz tego jeszcze po *jednym* i *pół* człowieku z ka¿dego tysiąca na rachunek liczącej się na Królestwie zaległości w rekrutach.

Art. 2. Pobór ten powinien być rozpoczęty 30 Września (12 Października) i ukończony 2 (14) Listopada 1868 roku. Losowanie należy dopełniać nie we wszystkich powiatach w jednym czasie, ale stopniowo, według ustalonej przez Gubernatorów dla powiatów

реди, съ такимъ расчетомъ времени, чтобы конскрипты каждого уѣзда, не позже какъ на третій день послѣ окончанія метанія жеребьевъ въ уѣздѣ, были отправлены въ свое губернское рекрутское присутствіе.

Ст. 3. Раскладка рекрутского контингента, опредѣляемаго на всѣ губерніи Царства, въ размѣрѣ общаго мужескаго ихъ населенія, за исключеніемъ лицъ, изъятыхъ навсегда отъ рекрутства, производится по конскрипціоннымъ округамъ, соразмѣрно числу конскрипціонаго населенія, подлежащаго рекрутству.

Ст. 4. Для облегченія жителей губерній Царства въ отбываніи рекрутской повинности, число рекрутъ, слѣдующее собственно въ пополненіе числящейся за населеніемъ означенніхъ губерній недоимки въ рекрутахъ, можетъ быть замѣнено особымъ денежнымъ взносомъ, опредѣляемымъ въ 400 руб. за каждого рекрута; Сверхъ того открывается постоянный выкупъ рекрутской повинности, опредѣляемый въ 1,000 руб., коимъ могутъ во всякое время воспользоваться подлежащіе рекрутству жители упомянутыхъ губерній.

Способъ пополненія числящейся за губерніями Царства недоимки въ рекрутахъ, и порядокъ выкупа рекрутской повинности, опредѣляются приложенными къ настоящему манифесту правилами.

Ст. 5. Сословія и лица, рекрутской повинности не подлежащія, указаны въ приложении къ настоящему манифесту.

Ст. 6. Для приема людей въ рекруты, устанавливается меньшая мѣра роста въ два аршина три вершка.

Ст. 7. Для отбыванія рекрутской повинности, сельское и городское населеніе (за исключениемъ нѣкоторыхъ многолюдныхъ городовъ, которые могутъ составлять особые округи) раздѣляется на конскрипціонные округи, которые составляются соотвѣтственно дѣлению губерній на уѣзды, съ тѣмъ, чтобы отступленіе отъ сего было допускаемо лишь въ особыхъ случаяхъ, въ видахъ большаго удобства для дѣла и въ облегченіе конскриптовъ.

Примѣчаніе. Въ городѣ Варшавѣ учреждаются, какъ для личнаго освидѣтельствованія конскриптовъ, такъ и для метанія жеребьевъ, двѣ конскрипціонныя комиссіи.

Ст. 8. Отдельныхъ еврейскихъ округовъ не составлять. Еврейское населеніе причисляется къ округамъ земскимъ и городскимъ, по отбывающей рекрутскую повинность особо отъ христіянъ.

Ст. 9. Въ составъ конскрипціонныхъ комиссій назначаются: предѣдателемъ, уѣздный начальникъ; членами: помощникъ его по

kolei, z takim obliczeniem czasu, aby spisowi každego powiatu nie później jak na trzeci dzień po ukończeniu losowania w powiecie, byli dostawieni do swojego gubernjalnego Urzędu Rekruckiego.

Art. 3. Rozkład kontyngensu zaciągowych, oznaczonego na wszystkie gubernie Królestwa, w stosunku ich ogólnej ludności męskię, z wyjątkiem osób na zawsze od zaciągu uwolionych, dokonywany być ma okręgami spisowymi, odpowiednio do ilości ludności spisowej, zaciągowi podlegającym.

Art. 4. Celem ulżenia mieszkańcom gubernij Królestwa powinności zaciągowej, liczba rekrutów jaka przypada jedynie na pokrycie ciążącej na ludności tych gubernij zaległości rekruckiej, może być zastąpiona przez opłatę pieniężną, ustanowioną na rsr. 400 za każdego rekruta. Oprócz tego otwiera się ciągły wykup od powinności zaciągowej za opłatą rs. 1,000, z którego mogą w każdym czasie korzystać mieszkańcy gubernij rzeczonych, podlegający powinności rekruckiej.

Sposób pokrycia liczącej się na gubernijach Królestwa zaległości rekruckiej i porządek wykupu od powinności zaciągowej, określone są w dołączonych do niniejszego Manifestu przepisach.

Art. 5. Stany i osoby powinności zaciągowej nie podlegające wykazane są po szczególe w annexie do niniejszego Manifestu.

Art. 6. Dla przyjęcia spisowych w rekruty, najmniejsza miara wzrostu ustanawia się na dwa arsyne i trzy werszki.

Art. 7. Pod względem powinności zaciągowej, ludność wiejska i miejska (z wyłączeniem niektórych tylko bardziej zaludnionych miast, które stanowić mogą oddzielne okręgi), dzieli się na okręgi spisowe, które się ustanawiają odpowiednio do podziałów gubernij na powiaty z zastrzeżeniem, że odstępstwo od tego może być dopuszczone jedynie w wypadkach szczególnych, dla większego ułatwienia czynności i przyniesienia ulgi spisowej.

Uwaga. W m. Warszawie, dla odbycia tak osobistej rewizji spisowych, jako też losowania, utworzone być mają dwie Komisje Konskrypcyjne.

Art. 8. Nie mają być tworzone oddzielne okręgi dla staroakonnych. Ludność staroakonna zalicza się do okręgów ziemskich i miejskich, lecz powinność zaciągową odbywa oddzielnie od chrześcian.

Art. 9. Do składu Komisji Konskrypcyjnych, przeznaczają się: na Prezesa—Naczelnik Powiatu; na Członków—Pomocnik jego do

полицейскимъ дѣламъ (онъ же начальникъ земской стражи въ уѣздѣ), и уѣзжий врачъ, или иной медикъ, по назначению губернатора.

Кромѣ того, во время дѣйствій конскрипціонныхъ комиссій въ округахъ, назначаются временными членами: въ сельскихъ, одинъ изъ войтовъ гминъ въ одинъ изъ осѣдлыхъ въ округѣ обывателей, оба по выбору уѣзданого начальника; въ городскихъ, двое изъ обывателей города, одинъ изъ христіанъ и одинъ изъ евреевъ, также по выбору уѣзданого начальника; въ смѣшанныхъ (въ составѣ коихъ входятъ города и селенія), одинъ изъ войтовъ гминъ, одинъ изъ осѣдлыхъ въ округѣ обывателей, и два обывателя города, одинъ изъ христіанъ и одинъ изъ евреевъ; при чемъ городские обыватели принимаютъ участіе лишь въ дѣйствіяхъ, до городскихъ конскриптовъ относящихъ.

Независимо отъ сего состава въ каждую конскрипціонную комиссию входитъ, также съ правомъ члена, одинъ изъ мѣстныхъ комиссаровъ по крестьянскимъ дѣламъ, назначаемый по распоряженію Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительного Комитета.

Примѣчаніе. Въ городѣ Варшавѣ конскрипціонную комиссию составляютъ: предсѣдатель, въ одной комиссіи совѣтникъ военнаго отдѣленія магистрата, въ другой ратманъ тогожъ отдѣленія; члены въ каждой изъ нихъ: жандармскій офицеръ, по назначенію начальника варшавскаго жандармскаго округа, полицейскій офицеръ или помощникъ пристава той части города, которая представляетъ конскриптовъ, чиновникъ военнаго отдѣленія магистрата въ званіи члена-дѣлопроизводителя, одинъ изъ городскихъ врачей, по назначенію врачебной управы гор. Варшавы, и по два обывателя города по выбору президента: одинъ изъ христіанъ и одинъ изъ евреевъ.

Ст. 10. Списки освидѣтельствованніемъ конскриптомъ утверждаются окончательно конскрипціонною комиссіею, которая одиаъ экземпляръ списка, всѣмъ членамъ подписанный, представляетъ губернскому правленію, а по городу Варшавѣ магистрату.

Ст. 11. Заготовленіе обмундированія для рекрутъ возлагается на окружное интенданское управление варшавскаго военнаго округа, на основаніи особой о семъ инструкціи.

Ст. 12. Исполненію рекрутской повинности подлежать конскрипты 1 разряда, и тѣ 2-го разряда, которые имѣютъ 23 и 24 года.

Ст. 13. Для выбора одного рекрута должно призывать къ жеребью до трехъ конскриптовъ, но ни въ какомъ случаѣ число ихъ не можетъ быть менѣе двухъ съ половиною на одного рекрута.

czynności policyjnych (zarazem Naczelnik Straży Ziemskiej w Powiecie); Lekarz powiatowy lub iany przez Gubernatora wyznaczony.

Nadto, w czasie czynności Komisji w okręgach, przeznaczają się na Członków czasowych: w wiejskich — jeden z wójtów gmin i jeden z osiadłych w okręgu obywatele, obydwa z wyboru Naczelnika Powiatu; w miejskich, dwóch obywateli miasta, jeden z pomiędzy chrześcian i jeden ze starozakonnych, wybrani także przez Naczelnika Powiatu; w mieszańczych (do składu których wchodzą miasta i wsie), jeden z wójtów gmin, jeden z osiadłych obywatele w okręgu i dwóch z obywateli miasta, jeden z pomiędzy chrześcijan i jeden z pomiędzy starozakonnych; obywatele miejscy biorą przytem udział jedynie w czynnościach odnoszących się do spisowych miejscowości.

Niezależnie od powyżej oznaczonego składu, do każdej Komisji Konskrypcyjnej wchodzi także, na prawach Członka, jeden z miejscowościowych Komisarzy do spraw włościańskich, z zarządzenia Członka-Zawiadującego interesami Komitetu Urzadzającego wyznaczony.

Uwaga. W mieście Warszawie, Komisję Konskrypcyjną składają: Prezydujący, w jednej Komisji, Radny Wydziału Wojskowego Magistratu, a w drugiej, Ławnik tegoż Wydziału; Członkowie w ka dzej z nich: Oficer Żandarmeryi, wyznaczony przez Naczelnika Warszawskiego Okręgu Żandarmów, Oficer Policyjny lub Adjunkt Komisarza tego Cyrkułu miasta, z którego przedstawiani są spisowi; Urz dnik Wydziału Wojskowego Magistratu, w charakterze Cz『onka-Referenta; jeden z Lekarzy miejskich, przez Urz dnik Lekarski miasta Warszawy wyznaczony, i po dwóch obywateli miasta, wybranych przez Prezydenta, jeden z pomiędzy chrześcijan i jeden z pomiędzy starozakonnych.

Art. 10. Wykazy spisowych obrewidowanych, zatwierdza ostatecznie Komisja Konskrypcyjna i jeden egzemplarz takowego wykazu, opatrzony podpisami wszystkich Członków, przedstawa Rządowi Gubernialnemu, a w mieście Warszawie Magistratowi.

Art. 11. Spor dzenie umundurowania dla rekrutów, wkłada się na Zarząd Okręgowej Intendentury Warszawskiego Okręgu Wojennego, na zasadzie oddzielnej co do tego Instrukcji.

Art. 12. Powinno zaciągowej podlegaj są spisowi 1-ej kategorii i ci z kategorii 2-ej, którzy mają 23 i 24 lat wieku.

Art. 13. Dla wybrania jednego rekruta należy powo a  do losowania około trzech spisowych; w żadnym jednak razie liczba ich nie może być mniejsza od dwóch i p o  na jednego rekruta.

Ст. 14. Конскрипты 1-го разряда призываются къ жеребю по возрасту, т. е. сперва 20-и лѣтніе; если конскриптовъ сего возраста будетъ причтаться менѣе двухъ съ половиною на одного рекрута, то къ нимъ присоединяются конскрипты 21 года, и за тѣмъ 22 лѣтніе; при чмъ конскрипты одинакового возраста не разбиваются по частямъ, хотя бы чрезъ то число конскриптовъ и превышало требуемое для выбора одного рекрута число конскриптовъ.

Это распространяется и на конскриптовъ 2 разряда, имѣющихъ 23 и 24 года отъ роду.

Ст. 15. Конскрипты, неявившіеся къ освидѣтельствованію или къ жеребю, равно бѣжавши и уличенные въ членовредительствѣ, или въ представлении подложныхъ документовъ, принимаются, если окажутся годными къ военной службѣ, въ зачетъ наборовъ, однимъ годомъ старѣе общаго конскрипціоннаго возраста, а именно 31 года; неспособные же къ военной службѣ, равно достигшіе возраста свыше 31 года, ни въ какомъ случаѣ въ военную службу не принимаются, по подвергаются другамъ взысканіямъ по закону.

Ст. 16. Конскрипты съ явными недостатками или увѣчьями, обращаются съ просьбами о засвидѣтельствованіи неспособности ихъ къ военной службѣ въ гминныя и другія управлѣнія.

Управлѣнія сіѣ выдаютъ свидѣтельства не иначе, какъ на основаніи особаго руководства, утвержденного Учредительнымъ Комитетомъ.

Свидѣтельства эти окончательно утверждаются конскрипціонными комиссіями по надлежащемъ медицинскому осмотрѣ.

Всѣ получившіе таковыя свидѣтельства конскрипты, освобождаются навсегда отъ военной службы, равно отъ обязанности явиться для переосвидѣтельствованія въ постояннія губернскія рекрутскія присутствія.

Ст. 17. Если конскрипты, имѣющіе явные увѣчья и недостатки, отсутствуютъ изъ мѣстъ постояннаго ихъ жительства по законнымъ паспортамъ, то имъ дозволяется обращаться съ просьбами, о выдачѣ указанныхъ въ предѣдущей 16-й статьѣ свидѣтельствъ, въ гминныя и городскія управлѣнія, а о медицинскомъ осмотрѣ въ конскрипціонныхъ комиссіяхъ округовъ, въ предѣлахъ коихъ находится мѣсто временнаго ихъ жительства.

Получившій такое свидѣтельство, вместо личной явки въ свою гмину, представляетъ въ ону сіе свидѣтельство, для отмѣтки въ именномъ спискѣ конскриптовъ.

Ст. 18. Городскія и гминныя управлѣнія, равно конскрипціонные комиссіи, обязаны выдавать и утверждать вышеозначен-

Art. 11. Spisowi 1-ej kategoriei przyzywani byc mają do losowania podlug wieku, to jest najprzod 20-letni; jeżeli ich nie wystarczy, licząc po dwóch i pół u jednego rekruta, wówczas przyłączają się do nich spisowi 21 lat wieku mający, a nastepnie 22 letni; przyczem, spisowi jednego wieku nie rozdzielają się na części, chociaż przez to liczba ich przewyższała wymaganą dla wybrania jednego rekruta liczbę spisowych.

Tenże sam przepis stosuje się i do spisowych 2-ej kategoriei mających 23 i 24 lat wieku.

Art. 15. Spisowi niestawajacy do rewizji lub do losowania, również zbiegли, albo przekonani o umyślnie okaleczenie się lub o przedstawieniu fałszywych dowodów, będą przyjmowani, jeżeli się okażą zdolnymi, do służby wojskowej, na rachunek poboru, o rok jeden starsi nad wiek popisowy, a mianowicie 31 lat wieku mający; niezdolni zaś do służby wojskowej, jako też liczący więcej nad 31 lat wieku, w żadnym razie do służby tej przyjmowani być nie mogą, lecz podlegają innym karom, podlug prawa.

Art. 16. Spisowi z widocznymi wadami lub kalectwem, udawać się mają z prośbami do Zarządów gminnych i miejskich o poświadczenie niezdolności ich do służby wojskowej.

Zarządy te wydawać im mają tego rodzaju świadectwa tylko na zasadzie oddzielnej Instrukcji, przez Komitet Urzadzający w Królestwie zatwierdzonéj.

Świadectwa takowe ostatecznie zatwierdzają Komissje Konskrypcyjne, po odbyciu należytéj rewizji lekarskiej.

Wszyscy spisowi, którzy otrzymali podobne świadectwa, uwalniają się na zawsze od służby wojskowej, jak również od obowiązków stawania przed stałemi Urzędami Rekruckimi Gubernijalnemi dla odbycia superrewizyj.

Art. 17. Jeżeli spisowi z widocznymi wadami lub kalectwem, na mocy udzielonych im paszportów będą nieobecni w miejscu stałego zamieszkania swego, dozwala się im udawać z prośbami o wydanie wyrażonych w poprzedzającym artykule świadectw, do gminnych i miejskich Zarządów, zaś o dopełnienie rewizji lekarskiej do Komisji Konskrypcyjnej tego okręgu, w obrębie którego czasowo przebywają.

Otrzymujacy podobne świadectwo, zamiast osobistego stawienia, się w gminie swojej, przedstawia jej to świadectwo dla odnotowania w liście imiennej spisowych.

Art. 18. Zarząd, miejskie i gminne, tudzież Komissje Konskrypcyjne, obowiązane do wydawania i zatwierdzania powyższych

ны свидѣтельства, за каждое неправильное ими выданное или утвержденное свидѣтельство, независимо отъ преданія виновныхъ уголовному суду, подлежать штрафу въ 400 руб., съ распределенiemъ этой суммы на всѣхъ подписавшихъ свидѣтельство, соразмѣрно получаемому ими отъ казны денежному содержанію; при чемъ члены изъ мѣстныхъ обывателей, не получающіе содержанія отъ казны, вносятъ въ счетъ 400 руб. сумму, равную той, которая будетъ слѣдоватъ съ членомъ комиссіи, получающаго найменьшій окладъ казенного содержанія.

Ст. 19. Въ составъ временныхъ рекрутскихъ присутствій назначаются: предсѣдателемъ вице-губернаторъ, членами: совѣтникъ военно-полицейскаго отдѣленія губернскаго правленія, который и предсѣдательствуетъ въ небытность вице-губернатора, одинъ изъ уѣздныхъ комиссаровъ, по назначенію Члена Завѣдывающаго дѣлами Учредительного Комитета, штабсъ-офицеръ въ званіи военнаго приемщика, по назначенію штаба варшавскаго военнаго округа, военный врачъ, назначенный по соглашенію губернатора съ подлежащимъ военнымъ начальствомъ, и гражданскій врачъ по назначенію губернатора.

Примѣчаніе I. Въ составъ временнаго рекрутскаго присутствія города Варшавы назначается: предсѣдателемъ президентъ города, или другое лицо по назначенію Намѣстника; членами: штабсъ-офицеръ въ званіи военнаго приемщика, а также военный врачъ, оба по назначенію штаба варшавскаго военнаго округа, и гражданскій врачъ по назначенію мѣстной врачебной управы.

Примѣчаніе II. Указанный составъ временныхъ рекрутскихъ присутствій примѣняется къ постояннымъ рекрутскимъ присутствіямъ, въ которыхъ состоить членомъ губернскій воинскій начальникъ, если не назначенъ особый военный приемщикъ; на эту же послѣднюю должность, вмѣсто штабсъ-офицера можетъ быть назначенъ и оберъ офицеръ, а вмѣсто уѣздааго комиссара гражданскій чиновникъ по назначенію губернатора.

Ст. 20. Предоставленное ст. 43 положенія 3 (15) Марта 1859 года, отсутствующимъ конскриптамъ право давать уполномочие другимъ лицамъ на вынутіе вмѣсто нихъ жеребья, отмѣняется. За нихъ жеребій вынимаютъ мѣстные солтысы или лавчики.

Тѣ изъ неявившихся къ жеребью конскриптовъ, которые законными причинами оправдаются въ неявкѣ, отправляютъ рекрутскую повинность по вынутому за нихъ нумеру жеребья; подставные же или запасные, которые за отсутствіемъ ихъ будуть отданы въ

świadectw, za każde nieprawne wydane lub zatwierdzone przez nich świadectwo, niezależnie od pocia enia winnych do odpowiedzialno i karnej, ulegaj  oni karze pieciog『nnej w ilości rs. 400, z rozlo eniem takowej na wszystkich, którzy podpisali świadectwo, stosunkowo do pobieranej przez nich od Rz du płacy; przyczem Członkowie z pomiędzy miejscowych obywateli, nie pobierający od Rz du płacy, wnosi  mają na poczet rsr. 400 summ  równa tej, jaka przypada  b dzie od Członka Komissi  otrzymującego od Rz du najniższą plac .

Art. 20. Do sk『du czasowych Urzędów Rekruckich przeznaczają się: na Prezyduj cych, Vice-Gubernator, na Członków: Radca Wydziału Wojskowe-Policyjnego Rz du Gubernjalnego, który zarazem prezyduje w razie nieobecno i Vice-Gubernatora, jeden z Komisarzy Powiatowych z wyboru Członka-Zawiadującego interesami Komitetu Urz dza cego, Sztabs Oficer w charakterze odbiorcy wojskowego, przez Sztab Warszawskiego Wojennego Okręgu wyznaczony, Lekarz wojskowy przez Gubernatora za porozumieniem się z w la ciw  W ladz  wojskową i Lekarz cywilny przez Gubernatora wyznaczeni.

Uwaga 1. Do sk『du czasowego Urzędu Rekruckiego miasta Warszawy, przeznaczają się: na Prezydującego, Prezydent miasta lub inna osoba przez Namiestnika wyznaczona; na Członków, Sztabs-Oficer w charakterze odbiorcy wojskowego, tudzież Lekarz wojskowy przez Sztab Warszawskiego Wojennego Okręgu, i Lekarz cywilny przez miejscowy Urząd Lekarski wyznaczeni.

Uwaga 2. Wskazany sk『d czasowych Urzędów Rekruckich, stosuje się także i do stałych Urzędów Rekruckich, których Członkiem jest Gubernjalny Naczelnik Wojskowy, gdy osobny odbiorca wojskowy nie jest wyznaczony; na ten zaś ostatni urząd, w miejsce Sztabs-Oficera może by c przeznaczony i Ober-Oficer, a w miejsce Komisarza Powiatowego, Urz dnik Cywilny przez Gubernatora wyznaczony.

Art. 20. Dozwolone Artykulem 43-m Ustawy z dnia 3 (15) Marca 1859 r. spisowym nieobecnym prawo upoważniania innych osób do ciagnienia za nich losu, uchyla się. Losy ciagnione by c mają za nich przez sołtysów lub l awnik w.

Ci z pomiędzy spisowych nie stawających do losowania, którzy przyczyn  swego niestawienictwa nale cicie usprawiedliwia , obowia zani są spe ni  powinno i zaciągowej podl ug numeru losu, jaki za nich wyciagni ty zosta . Zastępcy za  lub zapasowi, którzy by , skutkiem nie-

военную службу, возвращаются, во всякое время, въ первобытное состояніе, коль скоро лица, въ замѣнѣ коихъ они были приняты въ военную службу, поступятъ въ ону, если подлежащіе возвращенію въ первобытное состояніе не пожелають остатъся въ военной службѣ; тѣ же изъ нихъ, которые добровольно останутся въ военной службѣ, принимаются къ зачету по конскриціонному округу въ будущіе наборы.

Тоже самое исполняется въ отношеніи рекрутъ, принятыхъ въ замѣнѣ конскриптовъ съ рекрутскими номерами жеребьевъ, которые, по испытанію въ теченіи узаконенного времени, въ госпиталяхъ, окажутся способными къ военной службѣ и будутъ въ ону опредѣлены.

Ст. 21. Конскрипты, забракованные въ рекрутскомъ присутствіи военнымъ и гражданскимъ врачамъ, по явнымъ наружнымъ недостаткамъ, въ такомъ только случаѣ считаются окончательно неподлежащими приему въ военную службу, если относительна неспособности ихъ послѣдуетъ рѣшеніе всего рекрутского присутствія по большинству голосовъ.

Конскрипты же, забракованные врачами по внутреннимъ болѣзнямъ, въ отношеніи коихъ члены рекрутского присутствія, не врачи, не могутъ заявлять своего мнѣнія, а равно конскрипты, о годности коихъ къ военной службѣ произошло разногласіе въ рекрутскомъ присутствіи между военнымъ и гражданскимъ врачами, отправляются въ мѣстный военный госпиталь, либо въ военный лазаретъ, для переосвидѣтельствованія въ присутствіи губернатора или по назначенію его въ присутствіи одного изъ совѣтниковъ губернского правленія состоящими при госпиталяхъ врачами, рѣшеніе коихъ въ сихъ случаяхъ считается окончательнымъ.

Ст. 22. Рекруты, отправляемые рекрутскими присутствіями въ госпиталь либо лазаретъ на излеченіе, считаются окончательно принятыми, отсылаемые же на испытаніе, не считаются окончательно принятыми, и до истечения срока испытанію, замѣняются, временно, подставными.

Ст. 23. Если губернскій воинскій начальникъ до выступленія, рекрутъ изъ предѣловъ губерніи, или до зачисленія ихъ на службу, если часть, куда они назначены, находится въ предѣлахъ той же губерніи, усмотритъ, что рекруты приняты вопреки правилъ о годности къ службѣ, то такие рекруты, вмѣстѣ съ составленными о нихъ на точномъ основаніи положенія о неспособныхъ нижнихъ чинахъ статейными списками, представляются состоящему при Намѣстнику для порученій по медицинской части медицинскому инспекто-

обности тамъ, oddani byli do słužby wojskowej, wracajÄ' ka dego czasu do poprzedniego swego stanu, skoro osoby, za które byli przyjaci do służby wojskowej, wst pi  do takowej i jeżeli kwalifikujący się do powrócenia do poprzedniego stanu spisowi, sami nie objawi  zyczenia pozostania nadal w służbie wojskowej; ci zaś z pomiędzy nich, którzy dob wolnie pozostali w wojsku, zaliczają się na rachunek przysz lych poborów z okregow konskrypcyjnych.

Tenże sam sposób postępowania zachowuje się i względem zaciągowych, przyjetych w miejsce spisowych, mających numera zaciągowe, którzy po odbiciu w szpitalach próby przez czas przepisami ozna ony, oka  si  zdolnymi do służby wojskowej i do takowej zostaną przyjaci.

Art. 21. Spisowi wybrakowani w Urzędzie Rekruckim przez wojskowego i cywilnego lekarzy, z powodu wyraźnych wad zewnętrznych, w takim tylko razie uznani by  mają ostatecznie za niepo dlegaj cych przyjciu do służby wojskowej, jeżeli niezdatno  ich przyznaną zostanie przez decyzj  Urzędu Rekruckiego, większości głosów postanowiona.

Spisowi za  wybrakowani przez lekarzy z powodu słabości wewnętrznych, co do których C lonkowie Urzędu Rekruckiego, jako nie będący lekarzami nie mogą objawia  swojego zdania, jako też spisowi, pod względem zdatno i kt rczych do służby wojskowej zasz la w Urzędzie Rekruckim r o no  zdania pomiędzy lekarzami wojskowym i cywilnym, odsyłani by  mają do miejscowego szpitala wojskowego lub do wojskowego lazaretu dla nowego obrewidowania w obecno i Gubernatora, lub podl ug jego rozpor dzenia, w obecno i jednego z Radców Rz du Gubernjalnego, przez lekarzy przy szpitalach zosta jacych, wyrzeczenie kt rczych w tych razach uważane być ma za ostateczne.

Art. 22. Rekruci odsyłani przez Urzędy Rekruckie do szpitala lub lazaretu na wyleczenie, uważają się za ostatecznie przyjetych, odsyłani za  na prob , nie uważają się za ostateczne przyjetych i do czasu upływu terminu próby, zastępowane by  mają czasowo przez zapa sowych.

Art. 23. Jeżeli Gubernjalny Naczelnik Wojskowy przed wyj ciem rekrutów z granic gubernii, lub przed zaliczeniem ich do służby, gdy oddział do którego s a przeznaczeni znajduje się w granicach tej samej gubernji, dostrzeże, że rekruci przyjci zostali wbrew przepisom o zdatości do wojska, w takim razie rekruci takwi, wraz ze spor dzeniami co do nich w scis lem zastosowaniu się do ustawy o niezdanych wojskowych niższych stopni, wykazami szczeg lowemi, przedstawiani by  mają zostającemu przy Namiestniku dla porucze i po czesci

ру, для переосвидѣтельствованія имъ совмѣстно съ одиимъ гражданскоимъ и одиимъ военнымъ медикомъ по назначению Намѣстника, при депутатѣ съ военной стороны.

Постановленія послѣ такового переосвидѣтельствованія рѣшенія считаются окончательными.

Рекруты, которые будуть признаны неправильно принятыми, не замѣняются другими. Но за каждого такового рекрута, виновные въ неправильномъ его приемѣ, предсѣдатель и члены рекрутскаго присутствія, подвергаются, каждый взысканію по 150 р. При этомъ, если рекрутъ былъ принятъ съ явными для всякаго недостатками, то означенному взысканію подвергаются предсѣдатель и всѣ члены рекрутскаго присутствія, въ приемѣ рекрута участвовавшие. Если же рекрутъ былъ принятъ съ внутреннюю болѣзнию или болѣзнию застарѣлой, то упомянутому взысканію подвергаются одни члены присутствія, медики. Таковыя взысканія опредѣляются по особымъ, каждый разъ, рѣшеніямъ Намѣстника.

Ст. 24. Замѣнѣ рекрутъ наемниками допускается только тогда, когда всѣ увольнительныи свидѣтельства, предназначенные для замѣна, на основаніи ст. 4 сего манифеста, денежнымъ взносомъ рекрутъ, числящихся въ недоимкѣ за населеніемъ губерній Царства, будутъ разобраны. Послѣ сего, для замѣна рекрута наемникомъ, никакихъ сроковъ не назначается, и каждому предоставляется приступить къ таковому замѣну, когда будетъ имѣть къ тому возможность и желаніе.

О замѣнѣ рекрута наемникомъ предоставляется обращаться съ просьбою въ подлежащее губернское правление и въ варшавскій магістратъ, и если наемникъ, по правиламъ рекрутскимъ, окажется годнымъ и препятствій къ приему его не будетъ, то принимается окончательно и передается мѣстному военному начальству съ означеніемъ: на замѣнѣ какого именно рекрута онъ принять.

Предоставленное ст. 63 положеніе о рекрутской повинности, 3 (15) Марта 1859 г., родителямъ и опекуналъ право представлять въ постоянное рекрутское присутствіе за недостигшихъ еще конскрипціонаго возраста сыновей ихъ или лицъ, состоящихъ подъ ихъ опекою, наемниковъ въ военную службу, отмѣняется, и приемъ ихъ по частному пайму въ счетъ будущихъ наборовъ, съ обнародованіемъ настоящаго манифеста, прекращается.

По передачѣ военному начальству наемника за рекрута поступившаго на службу, о возвращеніи замѣняемаго въ первобытное

lekarskié Inspektorowi lekarskiemu, dla obrewidowania przez niego łącznie z jednym cywilnym i jednym wojskowym lekarzami, wyznaczonymi przez Namiestnika, w obec delegata ze strony wojskowej. Wydane po takié rewizy decyzje sa ostateczne.

Rekruci, którzy b  d   uznani za niewla  ciele przyjetych, przez innych zastępowani nie b  d  . Wszak   za ka  dego takiego rekruta Prezes i Członkowie Rekruckich Urzędów, winni jego niewla  ciwego przyjecia, podlegają karze pieniężnej, po rs. 150 ka  dy. Przytem, jeżeli rekrut zosta   przyjety z wyraźnem dla ka  dego wadami, karze pomienionej ulegną Prezes i wszyscy Członkowie Urzędu Rekruckiego, którzy mieli udział w przyjeciu rekruta. Jeżeli zaś rekrut przyjety zosta   ze slaboscia wewnętrzna lub ze slaboscia zadawnioną, w takim razie karze powyższej ulegną jedynie lekarze będący Członkami Urzędu. Kary te wyrzekane b  d   przez oddzielne na każdy raz decyzje Namiestnika.

Art. 24. Zamiana rekrutów przez zastępców dozwala się w ten czas tylko, skoro wszystkie świadectwa uwalniające, przeznaczone, według Art. 4 niniejszego Manifestu, dla zamiany przez opłate pieniężną rekrutów, stanowiących zaległość, na mieszkańcach gubernij Królestwa ci  ząc  , b  d   rozebrane. Poczem dla zamiany rekruta przez zast  pc   żadnych nie określa się terminów i pozostawia się każdemu przysta  pi   do takowej zamiany, skoro tego zapragnie i znajdzie mo  liwo  c  .

O zamianie rekruta przez zast  pc   udawa   si   należy z prosi  b   do Rządu Gubernjalnego lub Magistratu m. Warszawy i jeżeli zast  pc  , stosownie do przepisów o powinności zaciągowej, okaże się zdatnym i w przyjeciu jego nie nast  cz   się przeszkody, wówczas ma być przyjetym ostatecznie i zdanym miejscowej владzy wojskowej przy wskazaniu, na zastąpienie którego mianowicie rekruta zosta   przyjetym.

Dozwolone Art. 63 Ustawy o powinności zaciągowej 3 (15) Marca 1859 r. rodzicom i opiekunom prawo przedstawienia stalemu Urzędowi Rekruckiemu zast  pc   do wojska za niedoszlych jeszcze wieku spisowego synów ich, lub za osoby pod ich opiek   zostające, uchyla się, i przyjmowanie zast  pc   prywatnych na rachunek przyszlych poborów, z obwieszczeniem niniejszego Manifestu miejsca mie  c nie b  dzie.

Po zdaniu Władzy wojskowej zastępcy za rekruta już w służbie będącego, R  ad Gubernjalny lub Magistrat m. Warszawy, o powrócenie

состояніе губернскія правленія и варшавскій магістратъ дѣляють сношенія прямо отъ себя съ военнымъ начальствомъ, въ вѣдѣніи коего замѣняемый состоитъ на службѣ, а если мѣсто служенія его неизвѣстно, то сносятся непосредственно съ главныи штабомъ военнаго министерства.

Ст. 25. Замѣнѣніе рекрута роднымъ, единокровнымъ или единогутробнымъ братомъ, по собственному желанію, допускается не иначе, какъ по достижениіи желающимъ поступить вмѣсто брата въ военную службу, общаго конскрипціоннаго возраста, т. е. 20 дѣтъ, и если притомъ онъ во всѣхъ прочихъ отношеніяхъ признается роднымъ для военной службы.

Ст. 26. Воспрещеніе конскрипціамъ изъ христіанъ замѣняться себѣ при исполненіи рекрутской повинности евреями, а евреямъ христіанами, отмѣняется, и за симъ дозволяется евреямъ замѣняться христіанъ или паниматъ охотниковъ изъ христіанъ, и наоборотъ христіанамъ евреевъ.

Ст. 27. На каждыхъ трехъ рекрутъ назначается одинъ подставной.

Ст. 28. Разрѣщенная ст. 62 положенія 3 (15) Марта 1859 г., перепродажа зачетныхъ квитанцій на казенныи наемниковъ дозволяется не иначе, какъ по заявлениіи о перепродажѣ въ подлежащемъ губернскомъ правленіи или мѣстномъ уѣздномъ управлениі, которыя, означивъ на оборотѣ квитанціи, кому именно она перепrodана, обязаны сообщать о томъ куда слѣдуетъ для отмѣтки въ именныхъ спискахъ конскриптоў.

Ст. 29. Для подачи жалобъ, подтвержденныхъ документами, на неправильную отдачу въ рекруты, опредѣляется годовой срокъ, со дня окончанія набора, въ какомъ бы мѣстѣ жалоба ни была подана.

Таковыя жалобы подлежатъ разсмотрѣнію наравнѣ съ заявленіями, сдѣланными конскрипціами при метаніи жеребьевъ.

Жалобы, поступившія безъ надлежащихъ документовъ, или по истечении годового съ ока, остаются безъ послѣдствій.

Примѣчаніе. Конскрипты, не представивши до метанія же. жеребьевъ законныхъ доказательствъ, удостовѣряющихъ о времени ихъ рожденія, исполняютъ рекрутскую повинность по возрасту, опредѣленному въ конскрипціонной комиссіи, по наружному ихъ виду; посему, приносимый въ этомъ отношеніи жалобы, оставляются безъ послѣдствій.

Ст. 30. Рекруты вводятся въ рекрутскія присутствія не обнаженными, а въ сорочкѣ.

застапionego rekruta do poprzedniego stanu, odnięcie siê winien bezpośrednio do Zwierzchności wojskowej, pod której zawiadywaniem zastąpiony rekrut zostaje w służbie; jeżeli zaś miejsce służby jego nie jest wiadomem, znieść się należy bezpośrednio z Głównym Sztabem Ministerstwa Wojny.

Art. 25. Dобровolne zastąpienie rekruta przez brata rodzonego lub przyrodnego, dozwala się nie inaczej jak po dojściu życzącego wejść do wojska w miejscu brata, do ogólnego wieku popisowego, to jest lat 20-tu i jeśli tenże zostanie przytem uznany pod wszelkimi innymi względami za zdatnego do służby wojskowej.

Art. 26. Zakaz zastępowania spisowych z chrześcijan w spełnieniu powinności zaciągowej przez starozakonnych i nawzajem, starozakonnych przez chrześcijan, znosi się i odtąd dozwala się starozakonnym wechodzić do służby wojskowej w zastępstwie chrześcijan, lub najmować za siebie ochotników z pomiędzy chrześcijan, i nawzajem chrześcijanom z pomiędzy starozakonnych.

Art. 27. Na každych trzech rekrutów, przeznacza się jeden zapasowy.

Art. 28. Dozwolona Art. 62 Ustawy z r. 1859 odpredaż kwitów zaciągowych na najemnych zastępców Rządowych, może mieć miejsce nie inaczej, jak po oświadczeniu o tem we właściwym Rządzie Gubernialnym, lub w miejscowym Zarządzie Powiatowym, które po odnotowaniu na odwrotnej stronie każdego kwitu, komu takowy odprzedy został, obowiązane są zawiadomić o tem kogo wypada, dla uczyienia stosownej adnotacji w imiennych listach spisowych.

Art. 29. Termin do wnoszenia zażaleń, stwierdzonych dowodami, na nieprawne oddanie do zaciągu, naznacza się roczny, od dnia ukończenia poboru, bez wzgledu na miejsce, w którym zażalenie takowe zostało podane.

Zażalenia te ulegają rozpoznaniu na równi z oświadczeniami, uczynionymi przez spisowych podczas losowania.

Zażalenia niepoparte dostatecznymi dowodami, albo zaniesione po upływie rocznego terminu, pozostaną bez skutku.

Uwaga. Spisowi, którzyby przed losowaniem nie przedstawili przepisanych dowodów, przekonywających o czasie ich urodzenia, wypełniają powinność zaciągową, stosownie do wieku, z ich powierzchownosci w Komisji Konkrypcyjnej oznaczonego; dla tego skargi z tego powodu wnoszone, pozostawiane być mają bez skutku.

Art. 30. Spisowi wprowadzani być mają do Urzędów Rekruczych nie nago, lecz w koszulach.

Ст. 31. Правило о стрижкѣ головъ и бритьѣ бороды рекрутамъ въ рекрутскомъ присутствіи, примѣняется только къ рекрутамъ, которые отдаются въ военную службу за побѣгъ, членовредительство, или иные проступки; лицъ же представляемыхъ въ рекрутскія присутствія для исполненія набора, коль скоро, по освидѣтельствованіи они окажутся годными къ военной службѣ, предсѣдатель присутствія объявляетъ принятими, и затѣмъ, ихъ въ рекрутскомъ присутствіи не брѣютъ и не стригутъ, но передаютъ военному приемщику въ томъ вѣдѣ, какъ они приняты, по предварительному лишь описаніи примѣтъ.

Ст. 32. Неотмѣнныя настоящимъ манифестомъ и правилами къ оному приложенными, статьи утвержденного Намъ 3 (15) Марта 1859 г. положенія о рекрутской повинности въ Царствѣ Польскомъ и другія правительственные по сему предмету постановленія и распоряженія, остаются въ своей силѣ.

Ст. 33. Исполненіе настоящаго манифеста и приложенийъ къ оному правилъ поручается Учредительному Комитету.

Дань въ Красномъ Селѣ, 26 Июня (8 Июля) 1868 г.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго
Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Съ подлиннымъ вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Число опубликованія, 3 (15) Сентября 1868 г.

Art. 31. Przepis co do strzyżenia głów i golenia bród rekruitom w Urzędzie Rekruckim, stosuje się tylko do oddawanych do służby wojskowej za zbiegostwo, umyślne okaleczenie się lub inne występkie; tych zaś, którzy dostawiani są do Urzędu Rekruckiego do poboru, skoro po odbyciu rewizji okażą się zdatnymi do służby wojskowej, Prezydujący w Urzędzie, ogłasza za przyjętych i następnie nie golą ich, ani też nie strzyżą w Urzędzie Rekruckim, lecz oddają odbiorcy wojskowemu w takim stanie, w jakim przyjęci zostali, po pierwotnym tylko sporządzeniu ich rysopisu.

Art. 32. Nie uchylone niniejszym Manifestem i załączonemi do niego przepisami, Artykuły zatwierdzoné przez NAS w dniu 3 (15) Marca 1859 r. Ustawy o powinności zaciągowej w Królestwie Polskiem i inne Rządowe w tym przedmiocie wydane postanowienia i rozporządzenia, pozostają w swej mocy.

Art. 33. Wykonanie niniejszego Manifestu i dołączonych do niego przepisów porucza się Komitetowi Urzadzającemu.

Dan w Krasnym Siole, dnia 26 Czerwca (8 Lipca) 1868 roku.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ Mości ręką podpisano

„ALEKSANDRЪ“.

Kontrassygnował: Zarządzający Własną JEGO CESARSKIEJ Mości Kanceliarją do Spraw Królestwa Polskiego,
Sekretarz Stanu, *D. Nabokow*.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

Dyrektor Kancellaryi, *Wl. Holewiński*.

Dzień ogłoszenia, dnia 3 (15) Września 1868 r.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою написано:

„Утвѣрждено.”

Въ Красномъ Селѣ,

26 Юна (8 Іюля) 1868 г.

ПРАВИЛА

о порядке пополнения числящейся за губерніями Царства Польского недоимки въ рекрутахъ съ замѣномъ ея денежнымъ взносомъ, и о порядке выкупа рекрутской повинности въ сихъ губерніяхъ.

§ 1. Для облегченія жителей губерній Царства въ отбываніи рекрутской повинности, число рекрутъ, слѣдующее на основаніи ст. 1 Высочайшаго манифеста, въ пополненіе числящейся за населеніемъ означенныхъ губерній недоимки въ рекрутахъ, можетъ быть замѣнено особыми денежными взносами. Сверхъ того открывается постоянный выкупъ рекрутской повинности, коимъ могутъ во всякое время воспользоваться всѣ подлежащіе рекрутской повинности жители упомянутыхъ губерній.

I. Порядокъ пополненія числящейся недоимки въ рекрутахъ.

§ 2. Для пополненія состоящей за населеніемъ губерній Царства рекрутской недоимки, назначается, согласно Высочайше утвержденнымъ 1 (13) Іюля 1865 г. правиламъ, сверхъ числа рекрутъ причитающагося по еравненію съ населеніемъ Имперіи, еще по одному съ половиною рекруту съ каждой тысячи душъ.

§ 3. Число рекрутъ, слѣдующее на пополненіе недоимки, можетъ быть замѣнено особыми денежными взносами, во время производства набора; если же съ окончаніемъ набора останутся свободныя увольнительныя за денежнымъ замѣномъ свидѣтельства, то таковыя могутъ быть выдаваемы и для рекрутъ, принятыхъ уже по набору и состоящихъ на службѣ.

§ 4. Денежный взносъ, вмѣсто каждого причитающагося въ счетъ недоимки рекрута, опредѣляется, на основаніи Высочайше утвержденныхъ 1 (13) Іюня 1865 г. правиль, въ четыреста рублей.

Na oryginale WŁASNA JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„Zatwierdzam“.

W Krasnym Siele,

26 Czerwca (8 Lipca) 1868 r.

P R Z E P I S Y

o sposobie pokrycia liczącej się na gubernijach Królestwa Polskiego zaległości rekruckiej z zamianą jej przez opłatę pieniężną i o sposobie wykupu od powinności zaciągowej w tych gubernijach.

§ 1. Dla ulżenia mieszkańcom gubernij Królestwa Polskiego w spełnieniu powinności zaciągowej, liczba rekrutów przypadająca na zasadzie Art. 1 Najwyższego Manifestu, na pokrycie liczącej się na ludności pomienionych gubernij zaległości w zaciągowych, może być zastąpiona przez opłatę pieniężną. Nadto otwiera się ciągły wykup od powinności zaciągowej, z którego mogą w każdym czasie korzystać wszyscy podlegający powinności zaciągowej mieszkańcy rzeczonych gubernij.

1. Sposób pokrycia liczącej się zaległości w zaciągowych.

§ 2. W celu pokrycia liczącej się na ludności w gubernijach Królestwa zaległości w zaciągowych, nazywają się, stosownie do NAJWYŻEJ zatwierdzonych w dniu 1 (13) Czerwca 1865 r. przepisów, oprócz liczby rekrutów przypadających w porównaniu z ludnością Cesarsztwa, po półtora jeszcze rekruta z każdego tysiąca dusz.

§ 3. Liczba rekrutów przypadająca na pokrycie zaległości, może być, podczas odbywania się poboru do wojska, zastąpiona przez opłatę pieniężną; jeżeli zaś po ukończeniu poboru pozostały jeszcze niewykupione świadectwa uwalniające, takowe mogą być udzielane i rekrutom, przyjętym już w poborze i zostającym w służbie.

§ 4. Opłata pieniężna za każdego rekruta przypadającego na pokrycie zaległości, ustawa się na zasadzie przepisów w dniu 1 (13) Czerwca 1865 roku NAJWYŻEJ zatwierdzonych, na czterysta rubli.

Уплативши́ эту сумму и получивши́ вслѣдствіе того увольнительное свидѣтельство, особождается навсегда отъ личного поступленія въ военную службу.

§ 5. По полученіи повелѣнія о наборѣ, Учредительный Комитетъ составляетъ общее расписание, особо для христіанъ и особо для евреевъ: сколько каждая губернія и городъ Варшава должны поставить рекрутъ, какъ въ счетъ набора, такъ и въ счетъ недоимки. Въ тоже время Комитетъ опредѣляетъ: какое число конскриптовъ по каждой губерніи и по городу Варшавѣ (особо для христіанъ и особо для евреевъ) причитается на пополненіе недоимки.

Затѣмъ губернскія правленія и варшавскій городовой магистратъ составляютъ таковыя же расписания по конскрипціоннымъ округамъ.

§ 6. По выпущтіи конскриптамъ жеребьевъ, конскрипціонная комиссія объявляетъ всѣмъ выпущшимъ рекрутскіе нумера, а также и подставными, что такое-то число, особо христіанъ и особо евреевъ, согласно составленному для округа расписанию, имѣть право на замѣнѣ денежнымъ взносомъ. За симъ выпущшимъ жеребій представляется внести въ окружное или губернское казначейство, по четыреста рублей, или же представить квитанцію на внесенные впередь съ этой цѣлью въ казначейство деньги. Если число конскриптовъ (особо христіанъ и особо евреевъ) внесшихъ деньги окажется болѣе определенного числа на округъ, то бросается между ними жеребій; при чёмъ пріобрѣвшему право денежного замѣна немедленно выдается увольнительное свидѣтельство; другіе же, вмѣстѣ съ прочими конскриптами, отправляются въ рекрутское присутствіе.

Буде же число внесшихъ деньги, менѣе числа определенного для округа, то всѣхъ ихъ конскрипціонал комиссія немедленно снабжаетъ увольнительными свидѣтельствами, и въ этомъ случаѣ всѣ оставшияся свободными свидѣтельства отправляютъ безотлагательно въ рекрутское присутствіе, съ чиновникомъ сопровождающимъ партію конскриптовъ округа; о выданныхъ же свидѣтельствахъ представляетъ отчетъ, съ подробнымъ обозначеніемъ имени, прозванія и мѣста жительства лицъ, коимъ они выданы.

Въ округѣ, свободныя увольнительные свидѣтельства не могутъ быть выдаваемы— христіанская евреямъ и, наоборотъ, еврейская христіанамъ.

§ 7. Полученныя изъ округовъ въ рекрутскомъ присутствіи увольнительные свидѣтельства выдаются, послѣ окончанія приема рекрутъ каждого конскрипціонного округа, всѣмъ желающимъ, предъявившимъ казначейскую квитанцію во внесѣніе денегъ, безъ

Кто uiścił tą sumę i otrzymał wskutku tego świadectwo wykupne, uwolnionym zostaje na zawsze od osobistego wstąpienia do służby wojskowej.

§ 8. Po otrzymaniu rozkazu o poborze do wojska, Komitet Urzadzający sporządzi ogólny rozkład, oddzielnie dla chrześcian i oddzielnie dla starozakonnych, ile każda gubernija i miasto Warszawa dostawić ma rekrutów, tak na rachunek poboru, jako też na pokrycie zaległości. Jednocześnie Komitet oznaczy, jaka liczba popisowych w każdej gubernji i w mieście Warszawie (oddzielnie chrześcijan i oddzielnie starozakonnych) przypada na pokrycie zaległości.

Następnie Rządy Gubernjalne i Magistrat miasta Warszawy ułożą takie rozkłady dla Okręgów Konskrycyjnych.

§ 9. Po wyciągnięciu losów przez spisowych, Komisja Konskrycyjna objawi tym, wszystkim, którzy wyciągnęli numera zaciągowe, jako też i zapasowym, że taka to liczba oddzielnie chrześcijan i oddzielnie starozakonnych, stosownie do rozkładu sporzązonego dla okręgu, ma prawo wyręczyć się opłatą pieniężną. Wylosowanym więc, dozwala się wnieść do kasy okręgowej lub gubernjalnej po 400 rubli, albo też przedstawić kwit na wniesioną już z góry w tym celu do kasy opłatę. Jeżeli liczba spisowych (oddzielnie chrześcijan i oddzielnie starozakonnych), którzy wnieśli opłatę, okaże się większą od ustanowionej dla okręgu, w takim razie oni ciągną między sobą losy, poczem temu, kto pozyska prawo zastąpienia się opłatą pieniężną, wydaje się niezwłocznie świadectwo uwalniające, inni zaś wraz z dalszymi spisowymi przesyłają się do Urzędu Rekruckiego.

Jeżeli zaś liczba spisowych, którzy wnieśli opłatę, będzie mniejsza od ustanowionej dla okręgu, wtedy Komisja Konskrycyjna wydaje niezwłocznie im wszystkim świadectwa uwalniające, pozostałe zaś świadectwa niewykupione odsyła niezwłocznie do Urzędu Rekruckiego, przez Urzędnika prowadzącego partię spisowych okręgu, a z wydanych świadectw składa rachunek z wyszczególnieniem imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania osób, którym one wydane zostały.

Niewykupione w okręgu świadectwa uwalniające, nie mogą być wydawane, przeznaczone dla chrześcijan, starozakonnym i nawzajem, przeznaczone dla starozakonnych, chrześcijanom.

§ 10. Otrzymane z okręgów przez Urząd Rekrucki świadectwa uwalniające, wydają się po przyjęciu rekrutów każdego okręgu konskrycyjnego wszystkim życzącym pozyskać takowe, za okazaniem przez nich kwitów kassowych na wniesioną opłatę, bez różnicy, czy to

различия: христиане-ли они или евреи, съ тѣмъ, что въ случаѣ если бы внесшихъ деньги оказалось болѣе числа свободныхъ свидѣтельствъ, то бросается между ними жеребій.

Вуде останутся свидѣтельства свободныхъ, то всѣ таковыя свидѣтельства немедленно, прямо отъ рекрутскаго присутствія, представляются въ Учредительный Комитетъ, для предоставления ихъ желающимъ по другимъ рекрутскимъ присутствіямъ.

Примѣчаніе 1. Конскрипты, которые внесли деньги, но не воспользовались ни въ округѣ, ни въ рекрутскомъ присутствіи, увольненіемъ отъ рекрутства по недостатку свободныхъ свидѣтельствъ, отправляются съ послѣднею партіею рекрутъ въ Варшаву, гдѣ и задерживаются, доколѣ по полученнымъ изъ всѣхъ рекрутскихъ присутствій донесеніямъ, положительно не будетъ извѣстно, что свободныхъ свидѣте льствъ во всемъ Царствѣ не имѣется.

Примѣчаніе 2. Для рекрутъ, отправляемыхъ въ Имперію прямо съ мѣста приема не чрезъ Варшаву, имѣеть быть сдѣлано особое распоряженіе.

§ 8. Не приобрѣвшіе, по жеребью, права на замѣнѣ въ 400 руб., но внесши заблаговременно эти деньги въ казначейство, получаютъ деньги обратно, или могутъ, доплативъ шестьсотъ рублей къ означенной суммѣ, воспользоваться выкупомъ на основаніи §§ 10—16.

§ 9. Увольнительныя за денежнымъ замѣномъ свидѣтельства выдаются по формѣ, приложенной къ § 10 Высочайше утвержденныхъ 1 (13) Іюня 1865 года правилъ. Свидѣтельства эти должны быть подписаны губернаторомъ (кромѣ выдаваемыхъ для жителей города Варшавы, которые подписываются президентомъ города) и потому губернаторы, предъ каждымъ наборомъ снабжаютъ ѿездныхъ начальниковъ извѣстнымъ числомъ подписаныхъ ими бланковъ таковыхъ свидѣтельствъ.

II. Выкупъ рекрутской повинности.

§ 10. Право выкупа предоставляется во всякое время года, всѣмъ жителямъ Царства, подлежащимъ рекрутской повинности, какъ тѣмъ, которые поступить въ военную службу по набору, такъ и молодымъ людямъ, достигшимъ конскриціоннаго возраста и не желающимъ подвергать себя случайностямъ жеребья, а равно и несовершеннолѣтнимъ.

§ 11. Размѣръ выкупной суммы опредѣляется въ тысячу рублей сереб. Лицу, внесшему таковую сумму, выдается выкупное свидѣтельство объ увольненіи навсегда отъ рекрутства.

сѫ chrzeſcijanie czyli tež starozakonni. W razie, gdyby liczba uiszczajacych opłate byla większą aniżeli jest świadectw niewykupionych, wtedy ciągną się losy między ubiegającymi się.

A jeſliby zostały świadectwa nie wykupione, to wszystkie takie świadectwa, wprost z Urzędu Rekruckiego odsyłane być winny bezzwłocznie do Komitetu Urzadzającego, dla przekazania ich do nabycia dla zyczących w innych Urzędach Rekruckich.

Uwaga 1. Spisowi, który wnieśli opłatę, lecz nieotrzymali ani w okręgu ani w Urzędzie Rekruckim świadectw uwalniających, z powodu braku tam zbywających świadectw, odsyłają się z ostatnią partią rekrutów do Warszawy, gdzie i zatrzymują się dopóki według otrzymanych od wszystkich Urzędów Rekruckich doniesień, stanowcza nie poweźmie się wiadomość, że nigdzie świadectw zbywających nie pozostało.

Uwaga 2. Co do rekrutów wysłanych do Cesarstwa wprost z miejsca odbioru nie przez Warszawę, ma być wydane oddzielne rozporządzenie.

§ 8. Spisowi, którzy z losowania nie nabyli prawa wyręczenia się opłatą rsr. 400, lecz takową wnieśli wcześnie do kasy, odbiorą ją napowrót, lub tež mogą, dopłaciwszy sześćset rubli do summy powyższej, korzystać z wykupu na zasadzie §§ 10—16.

§ 9. Świadectwa uwalniające za wykup pienięzny, wydają się według wzoru dołączonego do § 10 NAJWYŻEJ zatwierdzonych d. 1 (13) Czerwca 1865 roku przepisów. Świadectwa te winny być podpisane przez Gubernatora (oprócz wydawanych mieszkańcom miasta Warszawy, które podpisuje Prezydent miasta), dla czego też Gubernatorowie przed každym poborem zaopatrzyc mają Naczelników Powiatowych w pewną liczbę podpisanych przez siebie blankietów tych świadectw.

II. Wykup od powinności zaciągowej.

§ 10. Prawo wykupu pozostawia się w každym czasie wszystkim mieszkańcom Królestwa podlegającym powinności zaciągowej, tak tym, którzy wejdą do służby wojskowej z poboru, jakotęż i młodym ludziom, którzy doszli wieku spisowego, lecz nie życzą wystawiać się na skutki losowania, również i nieletnim.

§ 11. Wysokość wykupnej opłaty ustanawia się na rubli srebrem tysiąc. Osobie, która wnieśe tę summe, wydaje się świadectwo wykupne, na uwolnienie jej raz na zawsze od zaciągu.

§ 12. Желающий приобрести выкупное свидѣтельство, по-
даетъ о томъ прошеніе въ подлежащее губернское правлѣніе или въ
варшавской городовой магистратъ, съ приложеніемъ квитанціи во
взносѣ выкупной суммы.

§ 13. Въ прошеніи должно быть означенено: имя, отчество и
прозваніе того лица, для котораго приобрѣтается свидѣтельство,
уѣздъ и конскрипціонный округъ, къ которому онъ, по мѣсту жи-
тельства, принадлежитъ; — о тѣхъ же, которые поступятъ въ воен-
ную службу, присовокупляется въ прошеніи: годъ поступленія въ
службу, и мѣсто, где онъ исполнилъ рекрутскую повинность.

§ 14. Губернскія правлѣнія и варшавскій магистратъ, по
наведеніи подробныхъ справокъ о правѣ просителя на выкупъ, вы-
даютъ именное выкупное отъ рекрутства свидѣтельство, по прила-
гаемому при семъ образцу, и съ тѣмъ вмѣстѣ дѣлаютъ распоря-
женіе о надлежащей отмѣткѣ въ конскрипціонномъ спискѣ. Буде-
же лицо, приобрѣвшее выкупное свидѣтельство, состоять въ военной
службѣ, то губернскія правлѣнія и варшавскій магистратъ дѣла-
ютъ кромѣ того сношеніе прямо съ начальникомъ части войскъ,
въ которой выкупившійся состоитъ на службѣ, о возвращеніи его въ
первобытное состояніе.

§ 15. Лица, воспользовавшіяся выкупомъ, зачисляются въ
текущій или ближайшій наборъ, по тому конскрипціонному округу,
къ которому по мѣсту жительства принадлежатъ, и не принимаются
затѣмъ въ расчетъ при опредѣленіи числа рекрутъ по количеству
народонаселенія.

III. Общія правила.

§ 16. Не могутъ воспользоваться правомъ денежной замѣ-
ны конскрипты, которые отданы, или впредь будутъ отданы, въ воен-
ную службу: за побѣгъ или укрывательство отъ рекрутства, за
умышленное членовредительство, или же за подлогъ въ представ-
леніи документовъ на изыкатѣ или освобожденіе отъ рекрутства.

§ 17. Лица, приобрѣвшія свидѣтельство увольнительное (§ 6)
или выкупное (§ 12), освобождаются отъ рекрутства на всю жизнь.
Свидѣтельства, какъ увольнительные, такъ и выкупные, выдаются
всегда именными; они не могутъ быть переуступаемы другимъ ли-
цамъ, и ни въ какомъ случаѣ не принимаются обратно въ казну съ
возвращеніемъ денегъ.

§ 18. Уволеннымъ на основаніи §§ 4—7 и выкупившимся
конскриптомъ не разбраняется поступать въ рекруты охотою или
по найму, если они будутъ признаны годными къ военной службѣ.

§ 12. Chcący uzyskać świadectwo wykupne, zanieść ma o to
prośbę do właściwego Rządu Gubernialnego lub do Magistratu mia-
sta Warszawy, z założeniem kwitu kassowego na wniesioną opłatę
wykupną.

§ 13. W prośbie mają być wyrażone: imię, imię ojca i na-
zwisko osoby dla której nabywa się świadectwo, powiat i okrąg kon-
skrypcyjny, do którego ona ze względu na miejsce stałego swego za-
mieszkania należy; o tych zaś osobach, które już są wcielone do słu-
by wojskowej, winien być wymieniony w prośbie rok wejścia do słu-
by i miejsce spełnienia powinności zaciągowej.

§ 14. Rządy Gubernialne i Magistrat miasta Warszawy po do-
kładnym przekonaniu się o służącym prosiącemu prawie do wykupu,
wydają mu imienne świadectwo wykupne od powinności zaciągowej,
według załączonego wzoru i jednocześnie czynią rozporządzenie wzglę-
dem zrobienia stosownej adnotacji w liście spisowym. Jeśli zaś oso-
ba która nabyła świadectwo wykupne, zostaje już w służbie wojsko-
wej, naówczas Rządy Gubernialne i Magistrat m. Warszawy odnoszą
się oprócz tego bezpośrednio do Naczelnika tej części wojsk, w którym
wykupujący się zostaje na służbę, o powrót osoby tej do pier-
wotnego stanu.

§ 15. Osoby, które skorzystały z wykupu, zaliczają się na ra-
chunek bieżącego lub najbliższego poboru w tym okręgu konskrycyj-
nym, do którego według miejsca zamieszkania należą i nie wchodzą
do rachunku przy oznaczeniu kontyngensu zaciągowego w stosunku
ludności.

III. Przepisy ogólne.

§ 16. Nie mogą korzystać z prawa wykupu spisowi oddani już,
lub którzy w przyszłości oddani zostaną do służby wojskowej za zbie-
gostwo lub ukrywanie się przed zaciągiem, za rozmyślne okaleczenie
się, jako też za podstęp przy złożeniu dowodów w celu wyłączenia się
lub uwolnienia od zaciągu.

§ 17. Osoby, które nabyły świadectwa uwalniające (§ 6) albo
wykupne (§ 12), uwalniają się od zaciągu na całe życie. Świadectwa
tak uwalniające, jako też i wykupne, wydają się zawsze imienne; nie
mogą one być odstępowane innym osobom i w żadnym razie zwra-
cane do Skarbu z żądaniem zwrotu uiszczonéj opłaty.

§ 18. Spisowym uwolnionym na zasadzie §§ 4—7 i tym, którzy
się wykupili, nie wzbrania się wstępować do zaciągu z własnej woli
lub z najmu, jeśli uznani będą za zdolnych do służby wojskowej.

§ 19. Наблюдение за отчетностью по увольнительным и выкупным свидетельствам возлагается на Учредительный Комитет; за каждое неправильно выданное свидетельство взимается съ каждого изъ виновныхъ сумма, равная стоимости такового свидетельства.

§ 20. Суммы, поступающія отъ замѣна и выкупа натуральной повинности, передаются въ казну. Изъ сихъ суммъ деньги, поступающія отъ выкупа, обращаются на расходы по найму казенныхъ охотниковъ.

§ 21. Исполненіе настоящихъ правилъ возлагается на Учредительный Комитетъ.

Предсѣдательствующій въ Комитѣтѣ по дѣламъ Царства Польскаго, (подп.) Князь Павелъ Гагаринъ.

Съ подлинными вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета, Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Приложение къ § 14.

О Б Р А З Е ЦЪ

свидѣтельства обѣ уволненіи навсегда отъ рекрутства.

N. N. (здесь означается имя, отчество и прозваніе) житель гмины или города N. N. уѣзда N. губерніи, па имя коего внесены въ казначейство выкупные отъ рекрутства деньги въ количествѣ тысячи рублей, воспользовался выкупомъ и затѣмъ освобождается навсегда отъ рекрутской въ губерніяхъ Царства повинности.

Въ удостовѣреніе чего и выдано настоящее свидѣтельство съ приложеніемъ казенной печати.

Городъ N. N. мѣсяца N. дня N. года.

(Печать и подпись губернатора или президента горо да Варшавы).

Число опубликованія, 3 (15) Сентября 1868 г.

§ 19. Nadzór nad wyrachowaniem się z wydanych świadectw uwalniających i wykupnych wkłada się na Komitet Urządzający. Za każde nieprawnie wydane świadectwo, ma być sciągnięta z każdego z winnych summa wyrównywająca cenę świadectwa.

§ 20. Summy, osiągnięte z wykupu i z zastąpienia powinności zaciągowej w naturze przez opłatę pieniężną, przelewają się do kasy. Z sum wyżej oznaczonych, wpływy osiągnięte z wykupu, użyte być mają na wydatki dotyczące najmu ochronników Rządowych.

§ 21. Wykonanie niniejszych przepisów wkłada się na Komitet Urządzający.

Prezydujący w Komitecie do Spraw Królestwa Polskiego,
(podpisał) Książę Paweł Gagarin.

Anneks do § 14.

W Z O R

do świadectwa o uwolnieniu na zawsze od zaciągu wojskowego.

NN. (tu wypisać imię, imię ojca i nazwisko), mieszkaniec gminy lub miasta NN. powiatu N. gubernji N., na imię którego wniesioną została do kasy wykupna od zaciągu do wojska opłata w ilości rubli srebrem tysiąc, skorzystał z takowego wykupu i dla tego uwalnia się na zawsze od powinności zaciągowej w guberniach Królestwa.

Na dowód czego udziela się niniejsze świadectwo przy wyciśnięciu pieczęci urzędowej.

Miasto N. dnia N. miesiąca N. roku N.

(Pieczęć i podpis gubernatora lub prezydenta miasta Warszawy).

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 3 (15) Września 1868 r.

На подлинномъ Собственномъ Его ИМПЕРАТОРСКАГО Величества
руково написано:
„Утвѣрждаю“.

Въ Красномъ-Селѣ,

26 Іюня (8 Іюля) 1868 г.

П Р А В И Л А

о сословіяхъ и лицахъ, рекрутской повинности не подлежащихъ, или временно отъ оной освобождаемыхъ.

I. РЕКРУТСКОЙ ПОВИННОСТИ НЕ ПОДЛЕЖАТЬ:

1. Русские дворяне, переселившиеся въ губерніи Царства по слѣ обнародованія Высочайшаго утверждennаго 27-го Мая 1836 г., положенія о порядке перечисленія жителей Имперіи въ Царство Польское.

2. Дворяне Царства Польского, пріобрѣвшіе потомственное дворянство по обнародованіи Высочайшаго утверждennаго, 25 Іюня (7 Іюля) 1836 года, положенія о дворянствѣ въ Царствѣ, и ихъ потомки.

3. Личные дворяне, пріобрѣвшіе таковое достоинство въ Царствѣ.

4. Лица духовнаго званія всѣхъ христіанскихъ исповѣданій, какъ свѣтскаго, такъ и монашествующаго духовенства, діаконы и вообще всѣ церковные причетники православныхъ церквей.

5. Члены семействъ лицъ умерщвленныхъ мятежниками за вѣрность престолу и закону, кои подлежатъ освобожденію отъ рекрутства на основаніяхъ Высочайшаго указа 16 (28) Февраля 1865 года.

6. Иностранцы и ихъ сыновья, равно иностраницы, поступивши въ подданство по Царству, и сыновья ихъ, рожденные до поступленія отцевъ въ это подданство.

7. Менониты и моравские браты, коихъ родители принадлежали къ симъ исповѣданіямъ.

8. Евреи, принявши христіанскую вѣру до обнародованія распоряженія о предстоящемъ наборѣ.

Na oryginale Własna JEGO CESARSKIEJ Mości ręką napisano:

„Zatwierdzam“

W Krasnem Siole,

26 Czerwca (8 Lipca) 1868 r.

P R Z E P I S Y

o stanach i osobach zaciągowi wojskowemu nie podlegających
lub czasowo od niego uwalnianych.

I. ZACIĄGOWI WOJSKOWEMU NIE PODLEGAJĄ:

1. Szlachta ruska przesiedlona do gubernij Królestwa po ogłoszeniu NAJWYŻEJ zatwierzonego w dniu 27 Maja 1836 roku, prawa o porządku przesiedlania mieszkańców Cesarstwa do Królestwa Polskiego.

2. Szlachta Królestwa Polskiego, która nabyła szlachectwa dziedzicznego, po ogłoszeniu NAJWYŻEJ zatwierzonego w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1836 r., prawa o szlachectwie w Królestwie i jej potomstwo.

3. Szlachta osobista, która nabyła tej godności w Królestwie.

4. Duchowni wszystkich wyznań chrześcijańskich, tak świeccy jak i zakonni, dјakoni i w og³oñosci cała służba kościołna przy kościołach prawosławnych.

5. Członkowie rodzin pozostałych po osobach pozbawionych życia przez powstańców za wierność Tronowi i prawu, którzy podlegają uwolnieniu od zaciągu do wojska na zasadach NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 16 (28) Lutego 1865 r.

6. Cudzoziemcy i ich synowie, tudzież cudzoziemcy, którzy przyjęli poddañstwo w Królestwie i synowie ich, zrodzeni przed przyjęciem przez ojców ich tego poddañstwa.

7. Menonici i bracia Morawczycy, których rodzice należeli do tych wyznań.

8. Żydzi, którzy przyjęli religię chrześcijańską, przed ogłoszeniem rozporządzenia o odbyc się mającym poborze.

9. Переселенцы изъ Империи, водворенные на казенныхъ усадьбахъ при Новогеоргіевской крѣпости, и ихъ дѣти.

II. ВРЕМЕННО ОТЪ РЕКРУТСКОЙ ПОВИННОСТИ ОСВОБОЖДАЮТСЯ.

a) Во время продолжения службы:

10. Лица, занимающія въ гражданской службѣ штатныя классные должности, и штатные канцеляристы, равно состоящіе при судахъ: потаріусы, защитники, судебные приставы, опредѣленные для передачи судебныхъ актовъ возные, и судебные апликанты.

Примѣчаніе. Судебными апликантами признаются только тѣ лица, которыхъ опредѣлены Правительственномъ Комиссію Юстиціи въ судебнаго мѣста апликантами; судебными же возными, тѣ штатные судебные возные, кои состоять при гражданскихъ судахъ, для передачи судебныхъ актовъ, и приведены къ присягѣ, но льгота эта не распространяется на штатныхъ возныхъ, состоящихъ при уголовныхъ и исправительныхъ судахъ.

11. Лица, получившія въ одномъ изъ высшихъ или среднихъ учебныхъ заведеній ученую степень, званіе, или атестатъ, дающіе имъ право на классный чинъ при поступлении въ гражданскую службу, и опредѣлившіяся въ опную.

12. Гминные войты, лавники и солтыси.

Примѣчаніе. Когда гминный войтъ исправно отправлялъ свою должностъ два трехлѣтія, въ такомъ случаѣ освобождается отъ рекрутской повинности, по его выбору, одинъ изъ его сыновей, родственниковъ или воспитанниковъ.

13. Штатные почтари, поступившиye на службу прежде до-
стиженія конскрипціоннаго возраста.

14. Поступившиye на казенные горные заводы и другія казен-
ныя горнозаводскія заведенія, по учлененіи ими присяги и внесеніи
ихъ въ заводскія родословныя книги, до тѣхъ поръ, пока состоять
будутъ въ горнозаводскомъ сословіи; равномѣрно тѣ изъ сыновей
ихъ, которые посвятятъ себя горному на казенныхъ заводахъ про-
мыслу, и, по признаніи ихъ способными, внесены будуть въ заво-
дскія родословныя книги. Правило это распространяется также на
рабочихъ, поступившихъ на частные горные заводы.

15. Изъ лицъ служащихъ при желѣзныхъ дорогахъ:

Варшавско-вицкій и варшавско-бромберскій,—всѣ полу-
чающія отъ управлѣнія этихъ дорогъ штатный окладъ жалованья.

9. Przesiedleni z Cesarstwa, osiadli na osadach rządowych pod twierdzą Nowogeorgiewską, tudzież ich dzieci.

II. CZASOWO OD ZACIĄGU WOJSKOWEGO UWALNIAJĄ SIE.

a) W czasie zostawania w służbie.

10. Osoby zajmujące w służbie cywilnej posady etatowe klasowe i kanceliści etatowi, tudzież zostający przy sądach, rejenci, obrońcy, komornicy sądowi, woźni upoważnieni do wręczania aktów sądowych i aplikanci sądowi.

Uwaga. Za aplikantów sądowych uważyć należy te tylko osoby, które przyjęte są przez Komisję Rządową Sprawiedliwości na aplikantów do władz sądowych, a za woźnych sądowych, tylko tych etatowych woźnych sądowych, którzy pozostają przy sądach cywilnych dla wręczania aktów sądowych i którzy wykonali przysięgę, lecz ulga ta, nie rozciąga się do woźnych etatowych przy sądach kryminalnych i poprawczych.

11. Osoby, które w jednym z wyższych lub średnich zakładów naukowych, otrzymały stopień naukowy, tytuł lub attestat, nadający im prawo do rangi klasowej za wejściem do służby cywilnej i które weszły do takowej.

12. Wóci gmin, ławnicy i sołtysi.

Uwaga. Jeżeli wójt gminy pełnił należycie obowiązki swoje przez dwa trzechlęcia, w takim razie uwalnia się od powinności zaciągowej, podług jego wyboru, jeden z jego synów, krewnych lub wychowawców.

13. Pocztyljoni etatowi, którzy weszli do służby przed dojściem wieku spisowego.

14. Osoby przyjęte do fabryk górniczych i innych górniczych zakładów rządowych, po wykonaniu przez nich przysięgi i zapisaniu ich do rodowodów górniczych, dopóki do stanu górniczego należeć będą, również ci z ich synów, którzy poświęcą się zawodowi górnictwu w zakładach rządowych i po uznaniu ich za zdolnych, zapisani zostaną do fabrycznych ksiąg rodowodowych. Przepis ten rozciąga się także i do robotników zakładów górniczych prywatnych.

15. Z osób służących przy drogach żelaznych:

Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej: — wszystkie pobierające od zarządu tych dróg płace etatowe. Pod przepis ten nie

Подъ это правило не подходитъ: діетарисы, апликанты, курьеры, служители управлениі, швейцары, ламповщики, сторожа и посыльщики, равно ремесленники и рабочие, состоящие на фабрикахъ этихъ дорогъ.

Вицлавско-тереспольской: состоящие въ должностяхъ инженеровъ, надсмотриковъ дороги, служащихъ при поворотныхъ кругахъ, надсмотриковъ мастерскихъ, механиковъ, машинистовъ, начальниковъ станций, ихъ помощниковъ и телеграфистовъ.

Лодзинской-фабричной: инженеры, надсмотрищики, сторожа при перевозныхъ стрѣлкахъ, начальники мастерскихъ, механики, машинисты, начальники станций, помощники ихъ, и телеграфисты.

б) Доколъ будуть исполнять обязанности своего званія.

16. Профессоры, адъюнкты, доценты и учителя казенныхъ учебныхъ заведеній, равно частные, высшіе и низшие, домашніе наставники, въ сихъ званіяхъ подлежащимъ начальствомъ утвержденные.

17. Органсты при римско-католическихъ приходскихъ церквахъ и канторы при евангелическихъ церквахъ, первые въ такомъ только слушаѣ, если не менѣе двухъ лѣтъ состоять въ своемъ званіи.

18. Медики, фармацевты, ветеринары всѣхъ степеней и штатные фельдшеры.

19. Инженеры, архитекторы и землемѣры, получившие сіи званія и степени при выпускѣ изъ учебныхъ заведеній, или по испытаніи, на основаніи правилъ на сей предметъ въ Царствѣ установленныхъ, какъ состоящие въ государственной службѣ, такъ и тѣ, которые, не состоя въ службѣ, действительно занимаются техническими работами для частныхъ лицъ или для правительства.

20. Ваятели, живописцы и механики, если по испытаніи ихъ въ установленномъ порядке будетъ признано, что они оказали превосходные успѣхи, и если по засвидѣтельствованію административныхъ властей, они занимаются съ пользою своимъ искусствомъ.

Примѣчаніе: Сюда относятся также уроженцы Царства, кончившіе курсъ наукъ въ Императорской академіи художествъ и получившие одно изъ предоставленныхъ академію званій, т. е. некласснаго или класснаго художника или академика.

21. Записанные въ купеческія гильдіи жители Имперіи, переселившіеся въ губерніи Царства.

22. Аристы варшавскія театровъ, утвержденные управлениемъ оныхъ.

23. Раввины, утвержденные правительствомъ.

подходzą: djetarjusze, aplikanci, woźni, służący zarządu, szwajcarzy, lampucery, stróże, tragarze, i również rzemieślnicy i robotnicy zostający przy fabrykachъ тychъ drógъ.

Warszawsko-Terespolskię: —зostający w obowiązkach: inżynierów, nadzorców drogi, służących przy tarczach do obracania wagonów, nadzorców warsztatów, mechaników, maszynistów, zawiadowców stacji i ich pomocników oraz telegrafistów.

Fabryczno Łódzkię: —inżynierowie, nadzorcy, stróże przy tarczach do obracania wagonów, nadzorce warsztatów, mechanicy, maszyniści, zawiadowcy stacji i ich pomocnicy oraz telegraſiści.

б) Dopóki pełnić będą obowiązki swego powołania.

16. Professorowie, adjunkci, docenci i nauczyciele zakładów naukowych rządowych, również prywatni wyżsi i niżsi guwernerowie domowi, w stopniach tych przez właściwą władzę zatwierdzeni.

17. Organiści przy kościołach parafialnych rzymsko-katolickich i kantorowie przy kościołach ewangelickich, pierwi w takim tylko razie, jeżeli niemniej, jak dwa lata przy tych obowiązkach zostają.

18. Lekarze, aptekarze, weterynarze wszelkich stopni i felczerzy etatowi.

19. Inżynierowie, budowniczowie i jeometrzy, którzy otrzymali te stopnie i nazwy przy wyjściu z zakładów naukowych, lub też w skutek egzaminów, złożonych według przepisów pod tym względem ustalonych, tak ci, którzy zostają w służbie rządowej, jako też i ci, którzy chociaż w takowej nie zostają, lecz rzeczywiście zajmują się pracami technicznemi dla osób prywatnych lub rządu.

20. Rzeźbiarze, malarze i mechanicy, jeśli w skutek egzaminu złożonego w przepisanym porządku, przyznanem zostanie, że uczynili postęp celujący i jeśli według poświadczzenia władz administracyjnych zajmują się oni swą sztuką z pożytkiem.

Uwaga. Tu należą także poddani Królestwa Polskiego, którzy ukończyli kurs nauk w Cesarskiej Akademii sztuk pięknych, i otrzymali jeden z nadawanych przez tą Akademię stopni, to jest artystry nieklassowego, lub klassowego, albo też akademika.

21. Zapisani do ksiąg gildyjnych kupieckich mieszkańców Cesarswa, przesiedleni do gubernij Królestwa.

22. Artyści teatrów warszawskich przez dyrekcję tychże zatwierdzeni.

23. Rabini przez rząd zatwierdzeni.

Кромъ того, отъ рекрутской повинности освобождаются шестьдесят изъ состоящихъ при равинахъ кандидатовъ для приобрѣтения практическихъ свѣдѣній. Они избираются равинами и утверждаются губернскими правленіями, въ тѣхъ городахъ, которые назначены соразмѣрно еврейскому населенію.

24. Евреи земледѣльцы, кои до 1865 года приобрѣли уже право на временное освобожденіе отъ рекрутской повинности на основаніяхъ, указанныхъ въ Высочайше утвержденныхъ 14 (26) Сентября 1843 г. правилахъ о рекрутской повинности евреевъ въ Царствѣ.

в) Во время состояния въ учебныхъ заведеніяхъ.

25. Студенты Императорскихъ университетовъ и варшавской главной школы.

26. Воспитывающіеся въ военно-учебныхъ заведеніяхъ.

27. Ученики двухъ высшихъ классовъ: а) гимназій и прогимназій, и б) главного пѣмѣцкаго евангелическаго училища въ Варшавѣ, если всѣ они пробыли въ этихъ заведеніяхъ не менѣе 3-хъ лѣтъ.

28. Ученики педагогическихъ курсовъ для польского, греко-уніятскаго и литовскаго населеній, а равно таковыхъ же курсовъ при главномъ пѣмѣцкомъ евангелическомъ училищѣ, всѣ они во время нахожденія въ этихъ заведеніяхъ. Этимъ же правомъ, въ теченіе одного года по выѣтіи изъ вышеозначенныхъ педагогическихъ курсовъ пользуются воспитанники, кончившиѣ курсъ съ атестатомъ, хотябы они еще не состояли въ учебной службѣ.

29. Ученики фельдшерской школы.

30. Ученики ветеринарного училища.

31. Воспитанники холмской семинарии.

32. Ученики школы дьяковъ при холмской каѳедрѣ; также церковные дьяки греко-уніятскаго исповѣданія, кончившиѣ курсъ наукъ въ этой школѣ: первые, во время состояния ихъ въ школѣ, а послѣдніе и по окончаніи въ оной наукъ, на время исполненія обязанностей дьяковъ, также дѣятели, которые хотя и не воспитывались въ означенной школѣ, но не менѣе двухъ лѣтъ состояли въ званіи дьяковъ.

33. Ученики варшавскаго музикального института, отличающіеся по засвидѣтельствованію начальства, способностями, трудолюбиемъ и благонравнымъ поведеніемъ.

г) По семейному положенію освобождаются:

34. Единственный сынъ, котораго родители, или одинъ изъ нихъ, находятся въ живыхъ, и желають имѣть его изъятымъ отъ рекрутства.

Опрѣдѣленіе тѣхъ, отъ которыхъ освобождаются отъ рекрутской повинности, опредѣлено въ § 24. Опредѣленіе тѣхъ, отъ которыхъ освобождаются отъ рекрутской повинности, опредѣлено въ § 24.

24. Жиды роные, которые передъ р. 1865, нѣиже имѣли уже права на временное освобожденіе отъ рекрутской повинности на основаніяхъ, указанныхъ въ Высочайше утвержденныхъ 14 (26) Сентября 1843 г. правилахъ о рекрутской повинности жидовъ въ Кролестwie.

c) W czasie zostawania w zakladach naukowych:

25. Studenci Cesarskich Uniwersytetów i Warszawskiej Szkoły Głównej.

26. Kształcący się w zakladach wojskowo-naukowych.

27. Uczniowie dwóch wyższych klass gimnazjów i progimnazjów, jako też Szkoły Głównej niemiecko-ewangelickiej w Warszawie, jeżeli wszyscy oni przebyli w tych zakladach nie mniej jak lat trzy.

28. Uczniowie kursów pedagogicznych dla ludności polskiej, grecko-unickiej i litewskiej, oraz takich kursów przy Szkole Głównej niemiecko-ewangelickiej, wszyscy przez czas zostawania w tych zakladach. Z prawa tego korzystajÄ' przez caÄ' jednego roku, po wyjściu z pomienionych kursów pedagogicznych, uczniowie którzy ukończyli kurs nauk i otrzymali patent, chociażby jeszcze nie zostali pomieszczeni w służbie nauczycielskiej.

29. Uczniowie szkoły felczerskiej.

30. Uczniowie szkoły weterynaryjnej.

31. Uczniowie seminarium chołmskiego.

32. Uczniowie szkoły djaków przy Katedrze Chołmskiej, również djaki cerkiewni wyznania grecko-unickiego, którzy ukończyli kurs nauk w tej samej szkole, pierwiacy przez czas zostawania ich w szkole, a ostatni i po ukończeniu w niej nauk, dopóki pełnić będą obowiązki djaków; nienajmniej djaki, którzy chociaż nie pobierali nauk w pomienionej szkole lecz niemniej jak przez lat dwa pełnili obowiązki djaków.

33. Uczniowie Warszawskiego Instytutu Muzycznego, według poświadczanego zwierchności, odznaczający się talentem, pracowitością i moralnym sprawowaniem się.

d) Z tytułu stosunków rodzinnych uwalniają się:

34. Syn jedynak, którego rodzice lub jedno z nich zostaje przy życiu i wyłączonym mieć go pragnąć od zaciągu wojskowego.

35. Если у родителей имѣется двое или больше сыновей, но все они, за исключениемъ одного, подлежащаго рекрутству, призаны будуть конскрипционною комиссіею и рекрутскимъ присутствіемъ учѣченными калеками и притомъ къ труду совершенно неспособными, то этотъ послѣдній, на правахъ единственного сына у родителей или одного изъ нихъ, находящагося въ живыхъ, освобождается отъ рекрутства, но не иначе какъ по представлениі достовѣрныхъ свидѣтельствъ въ томъ:

а) что какъ отецъ такъ и мать его, лишены средствъ къ содержанию себя, и

б) что упомянутый сынъ ихъ содержитъ семейство свое собственными трудами.

Не представившій такихъ свидѣтельствъ, конскриптъ не можетъ пользоваться правомъ на освобожденіе отъ рекрутства.

36. Сынъ, оставшійся за отдачею всѣхъ прочихъ въ военную службу, освобождается на правахъ единственного сына.

37. Внуки, избранный дѣдомъ или бабкою, у коихъ собственныя дѣти умерли, и которые не имѣютъ другихъ родственниковъ, могущихъ дать имъ пріютъ, освобождается по ироѣбѣ дѣда или бабки, не имѣющихъ возможности содержать себя собственными трудами, но въ такомъ только случаѣ, если содержать такового дѣда или бабку.

38. Конскриптъ, усыновленный законнымъ порядкомъ, если онъ съ малолѣтства и не позже пятнадцатаго возраста проживалъ при усыновившемъ его опекунѣ.

39. Вдовцы, имѣющіе на своемъ попеченіи собственныхъ своихъ малолѣтнихъ дѣтей, изѣмляются отъ рекрутства, хотябы они и вступили во второй бракъ.

40. Главные опекуны, опредѣленные законнымъ порядкомъ для управлениія имѣніями малолѣтнихъ братьевъ и сестеръ, родители коихъ умерли и оставили недвижимое имѣніе, или право потомственнаго владѣнія поземельнымъ участкомъ,—освобождаются на время опеки, отъ рекрутской повинности, если дѣйствительно содержать при себѣ малолѣтнихъ братьевъ и сестеръ, и если въ семействѣ не имѣется другихъ братьевъ или родственниковъ, увѣленныхъ отъ рекрутства по какому либо поводу, не препятствующему имъ быть опекунами.

д). По особымъ уваженіямъ освобождаются.

41. Окончившіе курсъ наукъ въ институтахъ политехническомъ и сельского хозяйства и лѣсоводства, и получившіе патентъ

35. Jeżeli rodzice mają dwóch lub więcej synów lecz wszyscy oni prócz jednego, podlegającego zaciągowi do wojska, uznani zostaną przez Komisję Konskrypcyjną i Urząd Rekrucki za dotkniętych kalectwem i przytorem za niezdolnych całkiem do pracy, w takim razie, ten ostatni syn na prawach jedynaka u rodziców lub jednego z nich zostającego przy życiu, uwalnia się od zaciągu, ale nie inaczej, jak po przedstawieniu co do tego wiarogodnych świadectw:

a) iż tak ojciec, jako też i matka jego są pozbawieni środków utrzymania się,— i

b) że pomieniony syn ich utrzymuje rodzeństwo swoje własną pracą.

Spisowy nie przedstawiający podobnych świadectw, nie może korzystać z prawa uwolnienia go od zaciągu do wojska.

36. Syn pozostały po oddaniu wszystkich innych do wojska, uwalnia się na prawach jedynaka.

37. Wnuk wybrany przez dziadka lub babkę, którym własne dzieci pomerły, i którzy nie mają innych krewnych, mogących im dać przytułek, uwalnia się w skutek prośby dziadka lub babki, nie posiadających możliwości utrzymania się własną pracą, lecz w takim tylko razie, jeśli on utrzymuje tegoż swego dziadka lub babkę.

38. Spisowy przysposobiony za syna (adoptowany) porządkiem prawem przepisany, jeżeli on od dzieciństwa, a nie później jak od lat pięciu wieku mieszkał przy opiekunie, który go za syna przysposobił.

39. Wdowcy, mający na opiece własne swe dzieci małoletnie, uwalniają się od powinności zaciągowej, chociażby weszli w powtórne związki małżeńskie.

40. Opiekunowie główni, prawnie obrani do zarządu majątkiem małoletnich braci i sióstr, których rodzice umarli i zostawili majątek nieruchomości, lub też prawo dziedzicznego posiadania części rolnych, wolni są przez czas opieki od zaciągu wojskowego, jeżeli rzeczywiście utrzymują przy sobie małoletnich braci i siostry i jeżeli w rodzinie nie ma innych braci albo krewnych wolnych od zaciągu wojskowego, z jakiegokolwiek bądź powodu, nie przeszkadzającego im być opiekunami.

e) Ze szczególnych względów uwalniają się:

41. Ci, którzy ukończyli kurs nauk w Instytutach: politechnicznym i gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa, i otrzymali patent na ston-

на звание гражданского инженера или агронома, если впоследствии предсудительнымъ поведеніемъ не лишается этого права.

42. Въ случаѣхъ, когда при одномъ и томъ же наборѣ, двумя братьями будутъ вынуты нумера жеребья, опредѣлающіе отдачу ихъ въ военную сл. ужбу, одинъ изъ нихъ, на тотъ разъ, по соглашенію между ними, а въ случаѣ несогласія, по жеребью, освобождается отъ поступленія въ рекруты.

Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго (подпись) Князь Павелъ Гагаринъ.

Съ подлиннымъ вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

pień inżyniera cywilnego lub agronoma, jeśli następnie przez naganne prowadzenie się nie pozbawią się tegoż prawa.

42. Wrazie, jeżeli przy jednym i tym samym poborze, dwaj bracia wyciągną numera losowe, przeznaczające ich do wojska, jeden z nich na ten raz za wspólną zgodą między sobą, lub w razie niezgodzenia się, losem uwalnia się od zacięgu wojskowego.

Prezydujący w Komitecie do spraw Królestwa Polskiego
(podpisał) Książę Paweł Gagarin.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ

Za zgodnoścь:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancelaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 3 (15) Września 1868 roku.

Число опубликованія, 3 (15) Сентября 1868 г.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества
руково подписано:

„Быть по сему“.

Въ Царскомъ Селѣ,
31 Мая 1868 г.

Управляющій Собственномъ Его
Императорскаго Величества Кан-
целярію по дѣламъ Царства Поль-
скаго, Статсь-Секретарь,
(подпись) *Д. Набоковъ.*

Впредъ:

Na oryginale Własna JEGO CESARSKIEJ Mości ręką napisano:

„Ma być według tego.“

W Carskiem Siole,
d. 31 Maja 1868 r.

Za zgodnośc:

Zarządzający Własna JEGO CE-
SARSKIEJ Mości Kancellarią do
spraw Królestwa Polskiego, Sekre-
tarz Stanu (podp.) *D. Nabokow.*

ПОЛОЖЕНИЕ

О новой раскладкѣ квартирнаго сбора въ губерніяхъ
Царства Польскаго.

Ст. 1. Въ видахъ болѣе уравнительной раскладки квартирнаго сбора, сборъ сей распространяется на сельскихъ обывателей, съ тѣмъ, чтобы они получали, подобно обывателямъ городскимъ, соотвѣтственное вознагражденіе за отводимыя подъ постой помѣщенія.

I. О взиманіи квартирнаго сбора съ городскихъ обывателей.

Ст. 2. Квартирный сборъ съ домовладѣльцевъ въ городахъ взимается соразмѣрно уплачиваемой ими подымной подати съ шарварковымъ сборомъ.

Примѣчаніе. Квартирный сборъ въ г. Варшавѣ взимается на основаніи особаго существующаго на сей предметъ положенія.

Ст. 3. Въ городахъ, причисленныхъ въ отношеніи подымной подати къ II и III разрядамъ, размѣръ общей суммы, подлежащаго взносу домовладѣльцами квартирнаго сбора, опредѣляется, на первый разъ, въ 75 процентовъ уплачиваемой съ города подымной съ шарварковою подати; въ городахъ же, причисленныхъ въ отношеніи уплаты подымной подати къ IV и V разрядамъ, размѣръ годичнаго съ домовладѣльцевъ квартирнаго сбора опредѣляется $37\frac{1}{2}$ процентами вносимой съ города подымной съ шарварковою подати, принимая, въ томъ и другомъ случаѣ, каждый городъ за особую единицу.

УСТАВА

0 nowym rozkładzie składki kwaterunkowej w guberniach
Królestwa Polskiego.

Art. 1. W celu większego uproporcjonowania rozkładu składki kwaterunkowej, opłata takowej rozciąga się do obywateli wiejskich, którzy podobnie jak obywatele miejscy otrzymywać mają odpowiednie wynagrodzenie za udzielane kwatery.

I. O poborze składki kwaterunkowej od obywateli miejskich.

Art. 2. Składka kwaterunkowa od właścicieli domów po miastach, pobiera się w stosunku opłacanego przez nich podatku podymnego z opłatą szarwarkową.

Uwaga. Składka kwaterunkowa w m. Warszawie pobiera się według oddziejnej istniejącej w tym celu Ustawy.

Art. 3. W miastach, zaliczonych pod względem podatku podymnego do rzędu II i III, wysokość ogólnej summy składki kwaterunkowej, przez właścicieli domów uiszczoną być mającej, oznacza się na pierwszy raz na 75 procentów opłacanego z miasta podatku podymnego z szarwarkiem; w miastach zaś zaliczonych pod względem opłaty podatku podymnego do rzędu IV i V, wysokość rocznej składki kwaterunkowej od właścicieli domów, oznacza się na $37\frac{1}{2}$ procentów od opłacanego z miasta podatku podymnego z szarwarkiem, przyjmując w tym i drugim razie każde miasto za osobną jednostkę.

Ст. 4. Мѣстнымъ городскимъ управлениемъ и квартирнымъ депутатиаимъ предоставляется, сообразясь съ средствами домохозяевъ, налагать на тѣхъ изъ нихъ, которые выручаютъ отъ найма домовъ своихъ болѣе дохода, высшую, на остальныхъ же низшую квартирную складку, соблюдая относительную уравнительность въ раскладкѣ, съ тѣмъ, чтобы причитающаяся со всего города, за весь годъ, квартирная складка равнялась пепремѣнно: въ городахъ причисленныхъ въ отношеніи уплаты подымной подати къ II и III разрядамъ, 75 процентамъ, въ городахъ же причисленныхъ къ IV и V разрядамъ, 37½ процентамъ вносимой съ города полной подымной подати съ шарварковою.

Ст. 5. До исхода Іюня мѣсяца каждого года, а на первый разъ не позже Сентября мѣсяца 1868 г., мѣстные городовые магистраты, обще съ квартирными депутатиаими, должны составить подробную роспись, съ показанiemъ: сколько каждый домовладѣлецъ уплачиваетъ полной подымной подати съ шарварковою, и сколько предполагается взимать съ него квартирной складки, объясняя въ особомъ актѣ, въ видѣ протокола, обстоятельно причины наложения на однихъ домовладѣльцевъ вышеаго, на другихъ же низшаго квартирного сбора и представить таковую роспись въ мѣстное уѣздное управление, которое, по коллегиальному разсмотрѣніи ея, пополненіи, или измѣненіи въ чёмъ слѣдуетъ, утверждаетъ таковую, на основаніи предоставленной ему ст. 106 Высочайше утвержденного 19 (31) Декабря 1866 г., положенія о губернскомъ и уѣздномъ управлениі въ губерніяхъ Царства, власти.

Примѣчаніе: Въ губернскихъ городахъ и въ городахъ Лодзи, коихъ магистраты, на основаніи примѣчанія къ ст. 87-й означенаго положенія, непосредственно подчинены губернскому правлению, упомянутыя росписи представляются магистратами непосредственно на разсмотрѣніе и утвержденіе губернского правления.

Ст. 6. По утвержденіи уѣзднымъ управлениемъ (или губернскимъ правлениемъ) сказанной росписи, и возвращеніи ея въ подлежащей магистратѣ, магистратъ распоряжается взысканіемъ съ каждого домовладѣльца причитающейся съ него, по утвержденной росписи, квартирной складки въ Сентябрѣ мѣсяцѣ каждого года, т. е. въ срокъ назначенный для взноса второй половины подымной съ шарварковою подати (на первый разъ въ Ноябрѣ 1868 г.) и вносить таковую со всего города, въ подлежащее окружное казначейство, подъ квитанцію, какъ за одного плательщика, т. е. такимъ же образомъ, какъ это установлено для уплаты подымной подати съ шарварковою.

Art. 4. Miejscowym zarzadom miejskim i deputacjom kwaterniczym pozostawia sie, aby odpowiednio do zamožności właściwicieli domów, nakładały na tych z pomiędzy nich, którzy osiągają większy dochód z najmu swych domów, wyższą, a na pozostałych niższą składkę kwaterunkową, zachowując względna równość rozkładu, tak, aby przypadająca z całego miasta za cały rok składka kwaterunkowa, wyrównywała koniecznie: w miastach zaliczonych pod względem opłaty podatku podymnego do rzędu II i III, 75 procentem, a w miastach zaliczonych do IV i V rzędu 37½ procentem od uiszczanego przez miasto całkowitego podatku podymnego z szarwarkiem.

Art. 5. Przed upływem Czerwca każdego roku, a na pierwszy raz nie później jak w miesiącu Wrześniu 1868 r., miejscowe Magistraty miejskie wspólnie z deputacjami kwaterniczymi, powinny sporządzić szczegółowy rozkład z wykazaniem: wiele každy właściciel domu opłaca całkowitego podatku podymnego z szarwarkiem, i wiele proponuje się do pobrania od niego składki kwaterunkowej, wyjaśniając w osobnym akcie w formie protokołu, szczegółowe przyczyny nałożenia na jednych właścicieli domów wyższej, a na drugich niższej składki kwaterunkowej, i rozkład ten przedstawić miejscowemu Zarządowi powiatowemu, który po kolejnym rozpoznaniu onego i uzupełnieniu lub zmienieniu w czem wypada, takowy zatwierdza, mocą władz służących mu na zasadzie art. 106 Najwyższej d. 19 (31) Grudnia 1866 r. zatwierdzonéj Ustawy o zarządzie Gubernijalnym i Powiatowym w Gubernijach Królestwa Polskiego.

Uwaga. W miastach gubernijalnych i w m. Łodzi, których Magistraty na zasadzie uwagi do art. 87 pomienionej Ustawy, podlegają bezpośrednio Rządowi Gubernijalnemu, rzeczone rozkłady przedstawiają się bezpośrednio przez Magistraty do rozpoznania i zatwierdzenia Rządu Gubernijalnego.

Art. 6. Po zatwierdzeniu przez Zarząd Powiatowy (lub Rząd Gubernijalny) pomienionego rozkładu i zwróceniu go właściwemu Magistratowi, Magistrat zarządza pobranie od každego właściciela domu przypadającego od niego, według zatwierzonego rozkładu składki kwaterunkowej, w miesiącu Wrześniu každego roku, to jest w terminie oznaczonym do opłaty drugiej połowy podatku podymnego z szarwarkiem, (na pierwszy raz w Listopadzie 1868 r.) i składkę tą wnosi z całego miasta do właściwej Kasy Okręgowej za kwitem, tak jak od jednego kontrybuenta, to jest, w sposób ustaloniony do poboru podatku podymnego z szarwarkiem.

Ст. 7. Квартирный сборъ съ торговцевъ и промышленниковъ въ городахъ, взимается соразмѣрно вносимымъ сими лицами въ казну пошлиномъ за право производства торговли и промысловъ.

Учредительный Комитетъ составить и представить на утверждение проектъ подобныхъ правилъ о порядкѣ взиманія, на указаніемъ основаниі, квартирнаго сбора съ торговцевъ и промышленниковъ. Впредь же до издастія сихъ правилъ, квартирный сборъ съ означенныхъ лицъ опредѣляется по каждому городу особо, въ томъ количествѣ, въ коемъ онъ взимался въ 1867 году и раскладывается между подлежащими плательщиками по дѣйствующимъ нынѣ правиламъ.

II. О взиманіи квартирнаго сбора съ сельскихъ обывателей.

Ст. 8. Квартирный сборъ съ сельскихъ обывателей опредѣляется:

а) съ владѣльцевъ имѣній, на первый разъ, въ размѣрѣ 6 процентовъ взимаемаго съ нихъ, по положенію 8 (20) Декабря 1866 г., дворскаго основнаго поземельнаго налога; при чмъ таковому сбору не подлежать тѣ имѣнія, которыя на основаніи того положенія, изъяты отъ обложенія добавочнымъ поземельнымъ налогомъ;

б) съ крестьянъ первого разряда, т. е. владѣющіхъ участкомъ болѣе $7\frac{1}{2}$ десятинъ по 35 коп. въ годъ съ ихъ усадьбы;

в) съ крестьянъ 2 разряда, т. е. владѣющіхъ участкомъ отъ $1\frac{1}{2}$ до $7\frac{1}{2}$ десятинъ, по 20 коп. въ годъ съ ихъ усадьбы;

г) крестьяне 3 разряда, т. е. владѣющіе участкомъ менѣе $1\frac{1}{2}$ десятины, равно промышленники и торговцы въ селеніяхъ, не подлежать уплатѣ квартирнаго сбора, первые съ ихъ усадьбы, а послѣдніе съ ихъ промысла или торговли.

Примѣчаніе. Крестьянскія усадьбы распредѣляются по разрядамъ, для исчисленія квартирнаго сбора, на основаніи составленной въ 1865 году вѣдомости для подымной пошати.

Ст. 9. Розписаніе квартирнаго сбора съ сельскихъ обывателей, а также взиманіе и взносы этого сбора въ окружное казначейство, въ Сентябрѣ мѣсяцѣ каждого года (на первый разъ въ Ноаврѣ 1868 г.) производится порядкомъ, опредѣленнымъ для взиманія казенныхъ налоговъ.

III. О вознагражденіи за отводъ квартиръ.

Ст. 10. Размѣръ вознагражденія за отводимый въ горо-

Art. 7. Składka kwaterunkowa od handlujących i procederzystów w miastach, pobiera się w stosunku wnoszonych przez nich do Skarbu opłat za prawo prowadzenia handlu i procederów.

Komitet Urządzający ułoży i przedstawi do zatwierdzenia projekt szczegółowych przepisów o porządku pobierania wedle wskazanej zasady składki kwaterunkowej od handlujących i procederzystów. Do czasu zaś wydania tych przepisów, składka kwaterunkowa przypadająca od powieńionych osób, ustanawia się z każdego miasta oddzielnie, w takię ilości, w jakiej była pobierana w r. 1867 i rozkłada się na właściwych kontrybuentów wedle istniejących obecnie przepisów.

II. O poborze składki kwaterunkowej od obywateli wiejskich.

Art. 8. Składka kwaterunkowa od obywateli wiejskich ustanawia się:

a) od właścicieli dóbr, na pierwszy raz w stesunku 6 procen-tów od uiszczanego przez nich z mocy Ustawy z d. 8 (20) Grudnia 1866 r. głównego podatku gruntowego dworskiego; z wyłączeniem dóbr, które na zasadzie powołanej ustawy, wolne są od ponoszenia dodatkowego podatku gruntowego dworskiego;

b) od włościan posiadających osady klasy I, to jest, zajmujące więcej jak $7\frac{1}{2}$ dlesaiatin, po 35 kopiejek z osady rocznie;

c) od włościan posiadających osady klasy II, to jest, zajmujące od $1\frac{1}{2}$ do $7\frac{1}{2}$ dlesaiatin, po 20 kopiejek rocznie z osady;

d) włościanie posiadający osady klasy III, to jest, zajmujące mnię jak $1\frac{1}{2}$ dlesaiaty, tudzież procederzyści i handlujący we wsiach, wolni są od opłaty składki kwaterunkowej, pierwi z należących do nich osad, a ostatni, z prowadzonego przez nich procederu lub handlu.

Uwaga. Osady włościańskie dzielą się na klasy do ustanowienia składki kwaterunkowej, na podstawie sporządzonych w roku 1865 spisów do podatku podymnego.

Art. 9. Rozkład składki kwaterunkowej od obywateli wiejskich, a także pobór i opłata téj składki do Kasy Okręgowej w mieście Wrześniu každego roku (na pierwszy raz w Listopadzie r. 1868) uskutecznia się według porządku wskazanego do pobierania podatków skarbowych.

III. O wynagrodzeniu za udzielane kwatry.

Art. 10. Wysokość wynagrodzenia za udzielane w miastach

дахъ и селеніяхъ квартиры и помѣщенія лицамъ и учрежденіямъ военнаго вѣдомства и другимъ, имѣющими право на отводъ имъ квартиръ (за исключениемъ учрежденій, для которыхъ существуютъ особые тарифы), опредѣляется прилагаемымъ у сего тарифомъ, по которому города, въ отношеніи квартирной повинности, раздѣляются на четыре разряда, и при этомъ причисляются:

къ I-му разряду, городъ Варшава;
къ II-му разряду, всѣ прочіе губернскіе города, а также города имѣющіе 10,000 и болѣе жителей;

къ III-му разряду, всѣ уѣздныя города, а также города имѣющіе 6,000 и болѣе (до 10,000) жителей;

къ IV-му разряду, всѣ прочіе города.

Ст. 11. Плата за помѣщенія отводимыя въ деревняхъ для мастерскихъ, канцелярий, школъ и другихъ воинскихъ заведеній, производится сельскимъ обывателямъ изъ назначеної по сметѣ расходовъ казни, суммы на племъ помѣщеній для воинскихъ заведеній и исчисляется въ половинномъ размѣрѣ цѣнъ, показанныхъ въ приложении къ утвержденному бывшимъ Совѣтомъ Управления 9 (21) Сентября 1866 г. положенію о снабженіи войскъ, тарифѣ № 1 для городовъ III разряда (по принятому въ томъ тарифѣ распределенію городовъ).

Ст. 12. Счеты причитающейся сельскимъ обывателямъ платы, особо за отводъ квартиръ, и особо за отводъ воинскихъ помѣщеній, составляются гминными войтами общѣ съ солтисами, которые въ этомъ случаѣ действуютъ на правахъ городскихъ квартирныхъ депутатій.

Счеты эти, съ требующимися по правиламъ документами, представляются съ исходомъ каждого полугодія, гминнымъ войтомъ въ уѣздное управление, которое по засвидѣтельствованіи, представляетъ опы въ губернское правленіе, для окончательного разсмотрѣнія и асигнованія причитающихся по опымъ денегъ, особо въ квартирныхъ суммъ, и особо изъ сметныхъ суммъ казны.

IV. Общія постановленія.

Ст. 13. Опредѣленіе статьямъ 3, 7 и 8 настоящаго положенія размѣры квартирнаго сбора, подлежащаго взносу городскими домовладѣльцами и промышленниками, а также сельскими жителями, могутъ быть уменьшаемы или увеличиваемы, смотря по потребности квартирныхъ суммъ, на уплату вознагражденія за постой. Во всякомъ случаѣ опредѣляется ежегодно, долж-

и въсіихъ кватеръ и lokale, dla osób i zakładev wladz wojskowych, oraz innych, mających prawo otrzymania kwarter (z wyjątkiem zakładev, dla których wydane są oddzielne taryfy) oznacza się dołączoną do ninijszego taryfy, podług której miasta pod względem powinności kwaterunkowej dzielą się na 4 rzędy, a mianowicie:

do 1-go rzędu należy miasto Warszawa;

do 2-go rzędu należą wszystkie inne miasta gubernijalne, tudzież miasta mające 10 tysięcy i więcej mieszkańców;

do 3-go rzędu wszystkie miasta powiatowe, oraz miasta mające 6 tysięcy i więcej (do 10-u tysięcy) mieszkańców;

do 4-go rzędu wszystkie inne miasta.

Art. 11. Zapłata za lokale we wsiach dla warsztatów, kancelarij, szkół i innych wojskowych zakładów, wyznacza się dla obywateli wiejskich, z summy objętej budżetem wydatków Skarbu, na wynajęcie lokalów dla wojskowych zakładów, i ustanawia się w stosunku połowy cen wskazanych dołączoną do Ustawy zatwierdzoną przez b. Radę Administracyjną z d. 9 (21) Września 1866 r. o zaopatrzeniu wojsk, taryfą N. 1 dla miast 3-go rzędu (według przyjętego w tej taryfie podziału miast).

Art. 12. Likwidacje przypadającej obywatelom wiejskim zapłaty, oddziennie za kwatery, a oddziennie za lokale wojskowe, sporządzają się przez Wójtów gmin wspólnie z sołtysami, którzy w tym wypadku działają wedle praw służących miejskim kwaterniczym deputacjom.

Likwidacje te, z wymaganiami wedle przepisów dowodami, Wójci gmin przedstawiają, po upływie ka dego półrocza, Zarządowi Powiatowemu, który po poświadczaniu przedstawia je Rządowi Gubernijalnemu do ostatecznego rozpoznania i wyassignowania przypadających według tych likwidacji należności, oddziennie z summi kwaterunkowych, a oddziennie z summi zamieszczonych na budżecie Skarbu.

IV. Przepisy ogólne.

Art. 13. Oznaczone w art. 3, 7 i 8 ninijszej ustawy, wysokość składek kwaterunkowej, przypadającej do opłaty od właścicieli domów w miastach i procerzystów, tudzież od obywateli wiejskich, mogą być zmniejszane lub powiększane, a to w miarę potrzeby sum kwaterunkowych, na zaspokojenie wynagrodzenia za kwaterunek. W każdym jednak wypadku ustanawia się corocznie, bez wzgлę-

на ли быть квартирная складка взимаема въ размѣрѣ предшествовавшаго года, или же въ высшемъ либо нисшемъ размѣрѣ.

Ст. 14. Квартирный сборъ составляетъ специальное средство вѣдомства внутреннихъ дѣлъ, и вносится въ смету специальныхъ средствъ онаго, какъ по приходу такъ и по расходу, особою статьею. Распоряженія суммами сего сбора подлежать общимъ о специальныхъ средствахъ правиламъ.

Ст. 15. Неотъемлемымъ симъ положеніемъ правила постановления б. Совѣта Управлениія отъ 22 Сентября (4 октября) 1833 г. и другія о квартирной повинности правительства распоряженія, остаются въ своей силѣ.

Ст. 16. Исполнение настоящаго положенія, которое вмѣстѣ съ тарифомъ платы за квартиры, подлежащимъ введенію въ дѣйствіе со втораго полугодія сего 1868 года, должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Учредительный Комитетъ.

Предсѣдательствующій въ Комитѣтѣ по дѣламъ Царства Польскаго .

(подпись) кнізь Павелъ Гагаринъ.

Вѣрою:

За Директора Канцелярии, Дѣйствительный Статский Совѣтникъ, (подпись) А. Волковъ.

за Радца Стану (подпись) А. Волковъ.

за Радца Государственной Канцелярии (подпись) А. Волковъ.

Число опубликованія, 3 (15) Сентября 1868 г.

du czy skladka kwaterunkowa ma byc pobierana w tym samym stosunku, jak w roku poprzedzajacym, czy tez w mniejjszej lub wiekszej ilosci.

Art. 14. Skladka kwaterunkowa stanowi specjalny fundusz Wydzialu Spraw Wewnętrznych, i wnosi sie na budżet specjalnych funduszy, tak co do przychodu, jakoteż rozchodu, w oddzielnych pozycjach. Dysponowanie summami tej skladki podlega ogólnym przepisom o specjalnych funduszach.

Art. 15. Nie zmienione niniejsza Ustawą przepisy postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 22 Września (4 Października) 1833 r. i inne rozporządzenia rządowe o powinności kwaterunkowej, utrzymuja sie w swej mocy.

Art. 16. Wykonanie niniejszej Ustawy, ktora laznie z taryfa zapłaty za kwatery, obowiązujaca od drugiego półrocza r. 1868, ma byc zamieszczona w Dzienniku Praw, porucza sie Komitetowi Urządzającemu.

Prezydujacy w Komitcie do spraw Królestwa Polskiego (podpis) Paweł Książę Gagarin:

Za zgodnośc: za Dyrektora Kancellaryi,

Rzeczywisty Radca Stanu (podpis) A. Wołkow.

Za zgodnośc: Dyrektor Główny Prezydujący w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosinsk.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великого Князя Финляндского,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Въ разъясненіе встрѣченныхъ судебными мѣстами въ Царствѣ недоразумѣй при примѣненіи постановлений таможеннаго устава, Учредительный Комитетъ, вслѣдствіе отношенія Министра Финансовъ и по представленію Главнаго Директора Правительственной Комиссіи Юстиціи, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Выбрать всѣмъ, какъ судебнымъ такъ и административнымъ учрежденіямъ въ Царствѣ, въ разрѣшеніи дѣлъ, относящихся до таможенной части, руководствоваться узаконеніями, изложеннымъ въ таможенномъ уставѣ Имперіи, изданиемъ въ 1857 г. томъ VI Св. Зак. Имперіи (изд. 1857 г.) и послѣдовавшими въ дополненіе и измѣненіе сего устава постановлениями;

Ст. 2. За симъ, дѣйствія таможеннаго устава, изданного исключительно для Царства Польскаго въ 1850 году, отменить; и

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главнаго Директора Правительственной Комиссіи Юстиціи и на всѣ правительственные мѣста и лица въ Царствѣ, по принадлежности.

Состоилось въ Варшавѣ, въ 251-мъ засѣданіи, 7 (19) Июня 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подпись) Графъ Бернъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 1 (13) Сентября 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W wyjaśnieniu naprawkanych przez władze sądowe w Królestwie wątpliwości, przy stosowaniu postanowień Ustawy Celnej, Komitet Urzadzajacy w skutek odniesienia się Ministra Finansów i na przedstawienie Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Sprawiedliwości, postanowił i stanowi:

Art. 1. Poruczyć wszystkim tak Sądowym, jako też administracyjnym Władzom w Królestwie, aby w decydowaniu interesów odnoszących się do służby celnjej, stosowały się do przepisów, wskazanych w Ustawie Celnjej Cesarstwa, wydanej w r. 1857 tom VI Zb: Pr: Cesarstwa (wyd: 1857 r.) i do postanowień w uzupełnieniu i zmienieniu téże Ustawy wydanych.

Art. 2. W skutek tego, moc obowiązująca Ustawa Celnjej, wydanej wyłącznie dla Królestwa Polskiego w r. 1850, znieść, i

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Sprawiedliwości i na wszystkie władze rządowe i osoby w Królestwie, w czém do kogo należy.

Działo się w Warszawie, na 251 posiedzeniu, dnia 7 (19 Czerwca) 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnoścь:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 3 (15) Września 1868 roku.

УЧИТЕЛЬНОЙ ЧАСТИ СВЯТОГО

ЧИСЛА ПОСЛАНИЯ АПОСТОЛА ПАВЛА К РИМЛЯНОМ
ОБЪЯСНЕНИЕ СЛОВА ПОСЛАНИЯ АПОСТОЛА ПАВЛА К РИМЛЯНОМ
ОБЪЯСНЕНИЕ СЛОВА ПОСЛАНИЯ АПОСТОЛА ПАВЛА К РИМЛЯНОМ

DZIENNIK PRAW

№ 233.

Tom Szeszedziesiąty Ósmy.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Признавая справедливымъ въ память заслугъ бывшаго бригадного генерала польскихъ войскъ Семёントковскаго, пожаловать сыну его, въ видѣ особой милости и не въ примѣръ другимъ, лѣсной участокъ въ Царствѣ Польскомъ, Мы постановали и постановляемъ:

Ст. 1. Всемилостивѣйше жалуемъ Константину Семёントковскому въ полную и неограниченную собственность лѣсной участокъ, цѣнностию въ сорокъ восемь тысяч рублей изъ Гостицинскаго лѣсничества, Варшавской губерніи, дачи Сенденъ, за уравненіемъ стоимости онаго до размѣра пожалованія.

Ст. 2. Пожалованій владѣлецъ несетъ всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на жалуемомъ участкѣ лѣса лежащіи, такъ и тѣ, которые впредь могутъ быть установлены.

Ст. 3. Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление заключить актъ съ наследникомъ генерала Семёントковскаго и перепишать въ ипотекѣ право собственности сего лѣса на его имя.

Ст. 4. Издержки по составленію акта, по переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются пожалованіемъ владѣльцемъ.

Ст. 5. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ возложить на Финансовое въ губерніяхъ Царства Польскаго Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Царскомъ Селѣ,

5 Июля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Министерствомъ Финансовъ, Генераль-Адъютантъ, (подпись) Грейгъ.

Бѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Бѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиції, Босинскій.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинскій.

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Признавая справедливымъ въ память заслугъ бывшаго бригадного генерала польскихъ войскъ Семёントковскаго, пожаловать сыну его, въ видѣ особой милости и не въ примѣръ другимъ, лѣсной участокъ въ Царствѣ Польскомъ, Мы постановали и постановляемъ:

Во вниманіе къ заслугамъ Тайного Советника Кербедза, оказаннымъ по устройству Александровскаго чрезъ рѣку Вислу моста, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Взамѣнъ назначенной 30 Декабря 1864 года пожизненной пенсіи по 1,500 руб. въ годъ, Всемилостивѣйше жалуемъ Тайному Советнику Кербедзу въ вѣчное и потомственное владѣніе со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна, фольварки: Дембскъ, Варшавской губерніи, Сохачевскаго уѣзда и Попелявы Петроковской губерніи, Брезинскаго уѣзда, съ частю лѣса изъ Кемницкаго лѣсничества до уравненія годового дохода въ тысячу двѣсти рублей.

Ст. 2. Изъ цѣнности этихъ фольварковъ, составляющей 26,189 р. 60 к., должны быть вычтены:

а) долгъ Земскому Кредитному Обществу въ такой суммѣ, какая по соглашенію съ Управлениемъ Земскаго Кредитнаго Общества, останется на фольваркахъ Попелявы и Дембскъ;

б) цѣнность тѣхъ земель, которая отъ означенныхъ фольварковъ будутъ отведены въ надѣль находящемуся въ нихъ малоземельному населенію.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемыхъ имѣній обязывается удовлетворять всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на фольваркахъ Попелявы и Дембскъ лежащіи, такъ и тѣ, которые могутъ быть впредь установлены.

Ст. 4. Финансовое Управление заключить соответственный актъ съ владѣльцемъ жалуемыхъ фольварковъ и укрѣпить въ ипотекѣ право собственности сихъ фольварковъ на его имя.

Ст. 5. Издержки по составленію сдаточнаго акта, переписанію права собственности и передачѣ фольварковъ, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 6. Исполнение настоящего указа, который должен быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Красномъ сель,
7 Июля 1868 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріе по дѣламъ Царства Польскаго, Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Впредъ:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета, Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Впредъ:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Восинский*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинский*.

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 14 (26) день Марта 1838 года, въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-маюру Нѣлову, Кѣлецкой губерніи, Олькушскаго уѣзда, имѣніе Вольбромъ съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 1200 рублей. Нынѣ припмалъ во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владѣльцю маюрана Вольбромъ, Мы, по представленію Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ владѣльцу означеннаго маюрана Дмитрію Нѣлову, въ вѣчное и цотомственное владѣніе, Кѣлецкой губерніи, Олькушскаго уѣзда, часть фольварка Шице, съ годовымъ доходомъ въ семьсотъ сорокъ рублей, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ-пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣльцъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершиеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемой части фольварка Шице.

Ст. 3. Владѣльцъ сего имѣнія обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на немъ лежатія, такъ и тѣ, кои впередъ будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяржами, паробками, или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка находящееся, какъ то: посѣви, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеупомянутаго положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ своей силѣ заключенный казною на жалуемую часть фольварка контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣмъ контрактомъ предоставленныя и, получая съ имѣнія арендный доходъ, приемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыя особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованная часть фольварка поступаетъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе жалуемыхъ имѣніемъ, назначается со времени прекращенія, на законномъ основаніи, заключенного съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое Управление согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованной части фольварка, а также опредѣлить лежащія на ней обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ, будетъ служить давною или актомъ пожалования.

Ст. 10. Пожалованная часть фольварка, переходя въ цѣломъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й указа 14 (26) Марта 1838 года, порядку наслѣдованія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обремененемъ новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ону при пожалованіи, ни закладываема, ни продаваема, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаема въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанию права собственности и передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, иныший владѣлецъ маоратнаго имѣнія Вольбромъ, а равно наследники его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ теченiemъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маоратнаго имѣнія, такъ

и съ жалуемой симъ часть фольварка съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственному Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Красномъ Селѣ

7 Июля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственнуго Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,
Статсъ-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Въро:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Въро:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Босинский*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Головинский*.

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Въ озпаменование особеннаго Нашего благоволенія къ заслуженнымъ, оказаннымъ нижепоименованными лицами, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи Высочайше утвержденнаго 4 (16) Октября 1835 года положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшъ жалуемъ въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна:

1. Члену Учредительного Комитета Дѣйствительному Статскому Совѣтику Готовцеву фольварки: Дауржно и Бискупице, Плоцкаго уѣзда, Плоцкой губерніи, и Корабевице, Скерневицкаго уѣзда, Варшавской губерніи, съ прирѣзкою лѣснаго участка изъ Новоутскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго съ сихъ фольварковъ и участка лѣса годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

2. Члену Варшавскаго Военно-Окружнаго Совѣта отъ Военнаго Министерства Дѣйствительному Статскому Совѣтику Пфелью фольварки: Сребрия, Ломжинскаго уѣзда Ломжинской губерніи, Трутово, Липновскаго и Вроцлавскаго уѣзда Плоцкой губерніи, съ прирѣзкою лѣсныхъ участковъ изъ Удражинскаго и Замбровскаго лѣсничествъ, за уравненіемъ чистаго съ сихъ фольварковъ и лѣса годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

3. Состоящему при Управлениі Варшавскаго Жандармскаго Округа генераль-маиору Моллеру фольварки: Бискупице, Цецержинъ, Туровъ, Мишковъ и Буковио, Ченстоховскаго уѣзда Петроковской губерніи, съ прирѣзкою лѣснаго участка изъ Ольштынскаго лѣсничества, съ чистымъ годовымъ съ сихъ фольварковъ и участка лѣса доходомъ до тысячи пятьсотъ рублей.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣльцы подчиняются тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ въ установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ ипотечныи книги для имѣній, нынѣ имъ жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудъ, выданныхъ Земскими Кредитными Обществомъ подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые нынѣ фольварки, вышеописанные владѣльцы оныхъ обязаны принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитнаго Общества будетъ отдѣлена на переходящія въ собственность ихъ имѣнія, а казна съ этой части долга, до окончательнаго опой погашенія, будетъ платить причитающіеся сему Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣльцы обязываются нести подати и повинности, какъ нынѣ на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь могутъ быть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество, какъ то: посѣны, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность новыхъ владѣльцевъ.

Ст. 6. Владѣльцы жалуемыхъ нынѣ фольварковъ вступаютъ во всѣ права и принимаютъ на себя всѣ обязательности казны, истекающія изъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содержателями этихъ фольварковъ.

Ст. 7. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ и лѣсамъ всяко го рода право пользованія въ другихъ казенныихъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отнынѣ навсегда прекращается.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльцевъ въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на нихъ казною платежей, повинностей и другихъ обязательностей, которая будутъ опредѣлены особо, имѣнія поступаютъ въ казенное управление на все время, пока не будутъ выполнены всѣ вышеозначенные обязательства.

Ст. 9. Владѣльцы отвѣдь не вправѣ требовать отъ казны доплаты дохода, недополученного ими противу того, который принять въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ; но они имѣютъ право, на общихъ правилахъ, просить льготъ наравнѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія имѣній вышеозначенными лицами считается съ 30 Августа (11 Сентября) 1867 года, а вводъ во владѣніе пожалованными имѣніями будетъ произведенъ въ теченіе 1868 года; прачитающейся владѣльцамъ до того времени доходъ, въ размѣрѣ установленномъ настоящимъ указомъ, будетъ производиться казною наличными деньгами.

Ст. 11. При сдачѣ маиоратовъ владѣльцамъ, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованныя имѣнія, переходя въ цѣломъ ихъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному ниже порядку наследованія, не могутъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременямы новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оныя при пожалованіи, ни закладываемы, ни продаваемы, не только ио соб-

ственной воле владельца, по и по взысканиямъ казенными и частными, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемыхъ имѣніяхъ опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наслѣдованія простирается на законныхъ дѣтей православнаго исповѣданія въ линіи исходящей; пожалованное имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ, раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наслѣдованія имѣютъ сыновья;

в) не устраются однако, па тѣхъ же основаніяхъ, и дочери, если сыновей или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ;

г) по пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію;

д) если бы родъ совершенно прекратился, въ такомъ случаѣ пожалованная имѣнія признаются выморочными; и

е) имѣнія обращаются въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ въ указанной линіи наследника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечныя кни-
ги, право собственности на имя жалуемыхъ лицъ, должно быть уста-
новлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею
11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершенню актовъ пожалованія, внесенію права собственности въ ипотечныя книги и по передачѣ имѣній, равно гербовыя пошлины и другіе всякаго рода расходы, удовлетворяются владѣльцами.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, новельзаемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

“АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Красномъ Селѣ,

7 Іюля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,

Статсъ-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Бѣро:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Бѣро:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правитель-
ственной Комиссии Юстиціи, *Васинский.*

Правитель Канцелярии, *В. Головинский.*

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 9 (21) день Декабря 1835 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ коллежскому совѣтнику Бруевичу, Петроковской губерніи, Брезинского уѣзда, имѣніе Лазновъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селепіями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, владѣльцу маюранта Лазновъ, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшіе жалуемъ владѣльцу означеннаго маюранта отставному тайному совѣтнику Бруевичу, въ вѣчное и потомственное владѣніе, часть лѣса изъ Лазновскаго лѣсничества съ чистымъ годовымъ доходомъ въ сто сорокъ рублей, со всеми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права цѣлой собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемаго лѣснаго участка.

Ст. 3. Владѣлецъ сего лѣснаго участка обязанъ нести все повинности, какъ нынѣ на немъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Все, въ жалуемомъ лѣсѣ находящееся и принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеприведеннаго положенія.

Ст. 5. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ исполненіи возлагаемыхъ на него казною повинностей и обязанностей, которая особо будутъ подробно опредѣлены, пожалованный лѣсъ поступаетъ во временное казенное управление.

Ст. 6. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года.

Ст. 7. При сдачѣ части лѣса владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно устанавливать границы пожалованнаго лѣса, а также опредѣлять лежащія на немъ обязанности.

Составленный, па семь основаніи, сдаточный актъ будеть служить данпою или актомъ пожалованія.

Ст. 8. Пожалованный лѣсъ, переходя въ цѣломъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 9(21) Декабря 1835 года, порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяясь новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оный при пожалованіи, ни закладываемъ, ни продаваемъ, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемъ въ другое владѣніе.

Ст. 9. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 7-ю сего указа.

Ст. 10. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ лѣса, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 11. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маоратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маората го имѣнія Лазновъ, а равно наследники его не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маората го имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ лѣса.

Ст. 12. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

“АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Красномъ Селѣ,
7-го Июля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,
Статье-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрю:

Членъ-Завѣщающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрю:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Юстиціи, *Босинский.*

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинский.*

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 года.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Указомъ, въ 16 (28) день Марта 1836 года, въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ Полковнику Бурмейстеру, Сѣдлецкой губерніи, Луковскаго уѣзда, имѣніе Тржебешовъ съ привадлежащими къ оному фольварками, селеніями и оброчными статьями за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ, принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу оного, и вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владѣльцу маората Тржебешовъ, Мы, по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ.

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 г., объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ владѣльцу означеннаго маората Карлу Бурмейстеру въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сѣдлецкой губерніи Луковскаго уѣзда, фольваркъ Обельники со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ новую ипотечную книгу для фольварка Обельники.

Ст. 3. Владѣлецъ обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ нынѣ па немъ лежащія, такъ и тѣ, кои впередъ будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ занятая копяржами, паробками или другими сельскими работниками, должна быть представлена имъ въ собственность на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ фольваркѣ находящееся, какъ то: посѣвы, строения и прочее, принадлежащее казинѣ, переходитъ въ собственность владѣльца па основаціи 30-й статьи вышеприведенаго положенія.

Ст. 6. Въ случаѣ исправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыми особо будутъ подробнѣ опредѣлены, пожалованный фольваркъ поступаетъ въ казенное управление на все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 7. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, вводъ же во владѣніе фольваркомъ Обельники назначается съ 20 Мая 1869 года.

Ст. 8. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Финансовое Управление согласно 1-ой статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованного имѣнія, а также опредѣлить лежащія на немъ обязанности.

Составленный, на семь основаній, сдаточный актъ будеть служить данного или актомъ пожалованія.

Ст. 9. Пожалованный фольваркъ переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23 й указа 16 (28) Марта 1836 г. порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обремѣняемъ новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оный при пожалованіи, ни закладываемъ, ни продаваемъ не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ и ни какимъ образомъ отчуждаемъ въ другое владѣніе.

Ст. 10. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ по исполненіи правила, предписанаго статьею 8-ю сего указа.

Ст. 11. Издержки, по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 12. Согласно съ коренными правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маѣратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшний владѣлецъ маѣратнаго имѣнія Тржебешовъ, а равно наследники его не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домогаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ течениемъ времени отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенаго маѣратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ фольварка Обельники съ привадлежностями.

Ст. 13. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Закоповъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Красномъ Селѣ
26 Июля 1868 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріе по дѣламъ Царства Польскаго,
Статъ-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Впрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Впрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Восинскій.*

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинскій.*

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 года.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великого Князя Финляндского,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царстве Польскомъ Комитетъ.

По поводу возникшаго вопроса о порядке определения подравиновъ и духовныхъ при еврейскихъ молитвенныхъ домахъ, а также школьниковъ, рѣзаковъ, пукачей и прочей назшей прислуги при еврейскихъ божницахъ, Учредительный Комитетъ, по представлению главного директора Правительственной Комиссии Внутреннихъ дѣлъ, въ разъясненіе статьи 2 отдѣл. II, Высочайше утвержденныхъ 29 Февраля 1868 г. дополнительныхъ правилъ къ положенію о губернскомъ и уѣздномъ управлениі въ губерніяхъ Царства Польского, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Назначеніе и увольненіе подравиновъ и духовныхъ при еврейскихъ молитвенныхъ домахъ, предоставить губернаторамъ, по губернскому правленію;

Ст. 2. Назначеніе и увольненіе школьніковъ, рѣзаковъ, пукачей и прочей назшей прислуги при еврейскихъ божницахъ, предоставить самимъ божничнымъ дозорамъ, съ обязанностью взимать гербовыи пошлины съ консесіонъ для этихъ лицъ и представлять губернскому правленію отрывки съ употребленій для сего гербовой бумаги, на основаніи инструкціи о порядке взиманія и контроля гербовыхъ пошлинъ, и

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главного Директора Правительственной Комиссии Внутреннихъ дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 252-мъ засѣданіи, 14 (26) Іюня 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршалъ,
(подпись) Гр. Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

Z powodu wyniklѣj kwestyi, o porządku mianowania podrabinów i duchownych przy żydowskich domach modlitwy, jak również szkółników, rzezaków, pukaczy i innej niższej służby przy bóżnicach żydowskich, Komitet Urzadzajacy na przedstawienie Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, w objaśnieniu art. 2 Oddz. II, NAJWYŻEJ zatwierdzonych dnia 29 Lutego 1868 r. dodatkowych przepisów do Ustawy o Zarządzie gubernijalnym i powiatowym w guberniach Królestwa Polskiego, postanowił i stanowi:

Art. 1. Mianowanie i uwalnianie podrabinów i duchownych przy żydowskich domach modlitwy, pozostawia się Gubernatorom w Rządach Gubernijalnych.

Art. 2. Mianowanie i uwalnianie szkołników, rzezaków, pukaczy i innej niższej służby przy bóżnicach żydowskich, pozostawia się samym dozorem bóżnicznym, z zastrzeżeniem pobierania opłat stempelowych cd konsensów dla tych osób, i przedstawiania Rządowi Gubernijalnemu odcinków z użytego w tym celu papieru stempelowego, na zasadzie instrukcji o porządku pobierania i kontrollowania opłat stempelowych.

Art. 3. Wykonanie ninięjszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych.

Działo się w Warszawie, na 252 posiedzeniu, dnia 14 (26) Czerwca 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 5 (17) Października 1868 roku.

По указу Его Величества,
АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

По представленію Главнаго Директора Правительственной Комиссіи Внутреннихъ дѣлъ, Учредительный Комитетъ во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, воспослѣдовавшаго 31 Мая сего 1868 г., постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Всѣмъ чиновникамъ, какъ перешедшимъ послѣ 1 Января 1864 г., такъ и вновь переходящимъ пзъ Имперіи на службу въ губерніи Привислянскаго края по вѣдомству Внутреннихъ дѣлъ, но не подходящимъ подъ дѣйствіе Высочайше утвержденныхъ 30 Іюля 1867 г., правиль о правахъ и преимуществахъ чиновниковъ русскаго происхожденія, служащихъ въ сихъ губерніяхъ, предполагается право, по ихъ желанію: подчиниться дѣйствующему въ Царствѣ уставу обѣ эмеритальному обществу и въ такомъ случаѣ вносить по 10% въ годъ со всего оклада содержания, не исключая и назначаемыхъ по службѣ прибавокъ къ жалованью; или же подчиниться пенсіонному уставу Имперіи (Т. III Св. Зак. изд. 1857 г.) и вносить въ пенсіонный капиталъ по 2% въ годъ также со всего содержания и прибавокъ къ оному.

Ст. 2. Изъявившій разъ желаніе платить пенсіонные вычеты по уставу эмеритальнаго общества, не вправѣ впослѣдствіи измѣнить своего намѣренія.

Ст. 3. Тѣмъ изъ означенныхъ чиновниковъ, кои изъявятъ желаніе подчиниться пенсіонному уставу Имперіи, произведеніе съ нихъ выплаты въ эмеритальный капиталъ не возвращаются; но время, проведенное на службѣ въ губерніяхъ Царства, засчитывается, на равнѣ съ службою во внутреннихъ губерніяхъ, въ общий срокъ выслуги на получение пенсіи по тому уставу.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
CESARZA i SAMOWѢADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘGIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzqdzajacy w Królestwie Polskiém.

Na przedstawienie Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Komitet Urzqdzajacy w wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu zapadłego dnia 31 Maja 1868 r. postanowił i stanowi:

Art. 1. Wszystkim Urzędnikom, tak tym którzy przeszli już po dniu 1 Stycznia 1864 r., jakotéz tym, którzy nowo przechodzą z Cesarstwa na służbę do gubernij Kraju Nadwiślańskiego w Zarządzie Spraw Wewnętrznych, lecz nie podchodzącym pod NAJWYŻSZE w dniu 30 Lipca 1867 r., zatwierdzone przepisy o prawach i prerogatywach urzędników ruskiego pochodzenia, służących w tych gubernijach, pozostawia się prawo, podług ich życzenia, albo poddać się obowiązującej w Królestwie Ustawie o Stowarzyszeniu Emerytalnem i w takim razie opłacać po 10% na rok od całkowitej płacy, nie wyłączając i przyznawanych w służbie dodatków do płacy, albo też poddać się Ustawie o pensyach w Cesarstwie (T. III Zb. Praw: wyd. z r. 1857) i opłacać na kapitał pensyjny po 2% rocznie od całkowitego uposażenia i dodatków do niego.

Art. 2. Kto raz objawi życzenie uiszczania potrąceń z pensją według Ustawy o Stowarzyszeniu Emerytalnem, nie ma prawa zmieścić następnie swojego zamiaru.

Art. 3. Tym z pomienionych urzędników, którzy objawią życzenie podlegania ustawie o pensyach w Cesarstwie, potrącona składek emerytalna nie zwraca się, lecz czas przebyty przez nich na służbie w gubernijach Królestwa, zalicza się na równi ze służbą w gubernijach wewnętrznych, do ogólnego terminu wysługi do otrzymania pensji według tej Ustawy.

Ст. 4. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Главнаго Директора Внутреннихъ дѣлъ и Завѣдывающаго Финансовыемъ въ Царствѣ Управлениемъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 252 засѣданіи, 14 (26) Июня 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 года.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych i na Zawiadującego Zarządem Finansowym w Królestwie.

Działo się w Warszawie, na 252 posiedzeniu, dnia 14 (26) Czerwca 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wl. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 5 (17) Października 1868 roku.

По указу Его Величества

А Л Е К С А Н Д Р А II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Въ разрѣшеніе возникшаго вопроса о примѣненіи къ чиновникамъ, служащимъ въ губерніяхъ Царства, 473 ст. III т. Св. Зак. Уст. о сл. гражд., относительно выдачи при перемѣщеніяхъ, по опредѣленію правителя листа, впередѣ третьаго жалованья, Учредительный Комитетъ, по представленію Главнаго Директора Правительственной Комиссіи Внутреннихъ дѣлъ и во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, воснослѣдовавшаго 31 Мая 1868 г., постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. На чиновниковъ, служащихъ въ губерніяхъ привилегированскаго края, распространяется дѣйствие ст. 473 Уст. о службѣ по опредѣленію отъ правительства (Св. Зак. т. III изд. 1857 г.) о выдаче впередѣ третьаго жалованья, при перемѣщеніи изъ одного мѣста на другое по опредѣленію отъ правительства.

Ст. 2. Настоящее постановление, внести въ Дневникъ Законовъ и предложить къ руководству всѣмъ, какъ главнымъ, такъ и другимъ отдѣльнымъ Управлѣніямъ въ Царствѣ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 252-мъ засѣданіи, 14 (26) Июня 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршаль,
(подпись) Графъ Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W rozstrzygnięciu zaszłyj kwestyi co do zastosowania do urzędników służących w gubernijach Królestwa Art. 473 Tom III Zb. Praw Ust. o służ. cyw. względem zaliczania z góry przy przenoszeniu się ich z rozporządzenia rządu, czteromiesięcznej płacy, Komitet Urzadzający na przedstawienie Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i w wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, zapadłego dnia 31 Maja 1868 r. postanowił i stanowi.

Art. 1. Do urzędników, służących w gubernijach Kraju Nadwiślańskiego stosuje się przepis art. 473 Ustawy o służbie z rozporządzenia Rządu, (Zb. Pr. t. III wyd. 1857 r.) o zaliczaniu z góry czteromiesięcznej płacy, przy przenoszeniu z jednego miejsca do drugiego z rozporządzenia rządu, i

Art. 2. Postanowienie niniejsze wnieść do Dziennika Praw i zaliczyć do stosowania się wszystkim, tak głównym jako i innym oddzielnym Zarządom w Królestwie.

Działo się w Warszawie na 252 posiedzeniu, dnia 14(26) Czerwca 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 5 (17) Października 1868 roku.

По УКАЗУ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛАНДСКОГО,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Въ разрѣшеніе вопросовъ, возникшихъ при примѣненіи Высочайше утвержденныхъ 30 Іюля 1867 года правилъ о правахъ и преимуществахъ русскихъ чиновниковъ, служащихъ въ губерніяхъ Царства, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Чиновниками русского происхождения, имѣющими право на дарованія правилами 30 Іюля 1867 г. преимущества, слѣдуетъ считать всѣхъ вообще послѣ 1 Января 1864 года прибывшихъ на гражданскую службу въ привислянскій край изъ всѣхъ частей Имперіи чиновниковъ, за исключеніемъ лицъ римско-католического исповѣданія; на уроженцевъ западныхъ губерній, кроме лицъ православнаго исповѣданія, и уроженцевъ привислянского края, означенные преимущества не распространяются.

Ст. 2. Чиновники русского происхождения, поступившіе на службу въ привислянскія губерніи въ промежутокъ времени между 1 Января 1864 года и днемъ изданія правилъ 30 Іюля 1867 года, и не получившіе вовсе подъемныхъ и прогонныхъ денегъ, или получившіе ихъ въ размѣрѣ меньшемъ противъ опредѣленнаго ст. 1-ю означеніиыхъ правилъ, могутъ, если они и по импѣ состоять на службѣ въ привислянскомъ краѣ, просить: первые о выдачѣ имъ поминальныхъ денегъ въ полной суммѣ, а вторые о доплатѣ къ полученому уже ими путевому пособію недостающей до полнаго размѣра части, съ тѣмъ, что они подчиняются и установленному въ примѣчаніи 2-мъ къ ст. 1-й правилъ 30 Іюля 1867 г. возврату подъемныхъ и прогонныхъ, въ случаѣ непрослуженія двухъ лѣтъ въ привислянскомъ краѣ.

Ст. 3. Изъ чиновниковъ, командированыхъ въ привислянскія губерніи послѣ 1 Января 1864 года, но до изданія правилъ 30 Іюля 1867 года, могутъ воспользоваться опредѣленными въ ст. 18-й и 19-й сихъ правилъ путевыми пособіями и содержаніемъ только тѣ,

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

W rozstrzygnięciu kwestij, wynikłych przy zastosowaniu NAJWYŻEJ w dniu 30 Lipca 1867 r. zatwierdzonych przepisów o prawach i prerogatywach russkich urzędników, służących w guberniach Królestwa, Komitet Urzadzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Za urzędników russkiego pochodzenia, mających prawo do prerogatyw udzielonych przepisami z d. 30 Lipca 1867 r. należy uważać wszystkich w ogóle urzędników przybyłych po 1-m Stycznia 1864 r. na służbę cywilną do Kraju Nadwiślańskiego ze wszystkich części Cesarsztwa, z wyłączeniem osób wyznania Rzymsko-Katolickiego; do urodzonych w guberniach zachodnich, oprócz osób wyznania prawosławnego, i do urodzonych w Kraju Nadwiślańskim, wspomnione prerogatywy nie stosują się.

Art. 2. Urzędnicy russkiego pochodzenia, którzy przybyli na służbę do guberni Nadwiślańskich w epoce między 1-m Stycznia 1864 roku, i dniem wydania przepisów z d. 30 Lipca 1867 r. a nieotrzymali funduszu na koszt przeprowadzenia się i podróży, lub otrzymali, ale: w mniejszej ilości od przepisanej art. 1-m powołanych przepisów, i zostają dotychczas na służbie w Kraju Nadwiślańskim, mogą prosić pierwsi o wypłacenie im w całości wspomnionego funduszu, a drudzy o dopłatę do otrzymanego już przez nich na podróż zasiłku, brakującej ilości do całej summy, a przytym, że obowiązują się do zwrotu pobranych pieniędzy, w myśl uwagi 2-ej do art. 1 przepisów z dnia 30 Lipca 1867 r. w razie, jeżeli nie przeszły dwóch lat w Kraju Nadwiślańskim.

Art. 3. Z pomiędzy urzędników delegowanych do guberni Nadwiślańskich po 1-m Stycznia 1864 r. a przed wydaniem przepisów z d. 30 Lipca 1867 r. mogą korzystać z oznaczonych art. 18 i 19 tychże przepisów, zasiłków na podróż i utrzymanie, ci tylko, którzy w dniu

которые въ день издания означенныхъ правилъ продолжали исполнять возложенные на нихъ по командировкамъ служебныя поручения; при этомъ причитающіяся по ст. 19 правиль суточный и квартирный деньги слѣдуетъ производить имъ лишь со дня издания означенныхъ правилъ, т. е. съ 30 Июля 1867 года. На чиновниковъ же, которые хотя и были командированы въ привислянскія губерніи послѣ 1-го Января 1864 г., но окончили свои командировки до издания правиль 30 Июля 1867 г., дѣйствие статей 18-й и 19-й сихъ правилъ не распространяется.

Ст. 4. Установленный статьею 22-ю тѣхъ правиль 3% вычетъ въ пенсионный капиталъ, слѣдуетъ производить, начиная съ 1-го Августа 1867 г., не исключая при этомъ изъ срока на выслугу пенсіи времени неплатежа сихъ процентовъ.

Ст. 5. Чиновники, получающіе подъемныя и прогонныя деньги въ размѣрахъ, опредѣленныхъ 1-ю статьею правиль 30 Июля 1867 г., не имѣютъ права на получение еще прогоновъ по общему положенію; вычету же 10% въ пользу инвалидовъ подлежитъ только та часть полученныхъ на основаніи ст. 1-й и 18-й означенныхъ правиль подъемныхъ и прогонныхъ денегъ, какая, за вычетомъ суммы, слѣдующей на прогоны по общему положенію, составляетъ собственно пособіе на подъемъ.

Ст. 6. Ходатайства недостаточныхъ чиновниковъ о помѣщении дѣтей ихъ въ учебныя заведенія на казенный счетъ, или о выдачѣ на ихъ воспитаніе пособій на основаніи 8-й ст. правиль 30 Июля 1867 г., должны быть представляемы, ближайшимъ начальствомъ сихъ чиновниковъ, министрамъ и главноуправляющимъ, коимъ начальства сіи подвѣдомы, а по вѣдомству Учредительного Комитета, въ сей Комитетъ. За симъ помѣщеніе дѣтей въ учебныя заведенія производится по сношенню министерства или главнаго управлениія, а по вѣдомству Учредительного Комитета, Члена-Завѣдывающаго дѣлами сего Комитета, съ подлежащимъ учебнымъ управлениемъ; денежнага же пособія на воспитаніе дѣтей разрѣшаются по предварительному каждыи разъ сношенню съ Министромъ Финансовъ. Выдача сихъ пособій опредѣляется со времени заявленія о томъ ходатайствъ, съ соблюденіемъ указанныхъ въ означенной статьѣ 8-й условій.

Ст. 7. Тѣмъ изъ служащихъ въ привислянскомъ краѣ чиновникамъ таможенного вѣдомства, кои имѣютъ право на преимущество, дарованныя правилами 30 Июля 1867 г., пенсіи назначаются также въ сокращенные на основаніи 11-й статьи сихъ правиль сроки, по классу должностей изъ окладовъ, установленныхъ ст. 936-ю Уст. о пенсіяхъ, назначаемыхъ Комитетомъ призваниемъ заслужен-

wydania powołanych przepisów, pełnili włożone na nich w skutek delegacji służbowe obowiązki; nadto przypadające z mocy art. 19 przepisów dyety i pieniadze na kwatery, należy assygnować im, licząc jedyne od dnia wydania rzeczywistych przepisów, to jest od 30 Lipca 1867 r. Do urzędników zaś, którzy chociaż byli delegowani do gubernij Nadwiślańskich po 1-m Stycznia 1864 r. lecz ukończyli swoje czynności przed wydaniem przepisów z d. 30 Lipca 1867 r. moc art. 18 i 19 tychże przepisów, nie rozciąga się.

Art. 4. Ustanowione art. 22 powołanych przepisów strącanie 3% na kapitał pensyjny, należy dopełnić poczynając od dnia 1-go Sierpnia 1867 r. niewyłączając jednakże z terminu określonego na wysługę pensji czasu niepłatenia tychże procentów.

Art. 5. Urzędnicy otrzymujący pieniadze na podróz i przeprowadzenie się, w stosunku oznaczonym art. 1 przepisów z d. 30 Lipca 1867 r. nie mają prawa do otrzymania kosztów podróży ogólnymi przepisami zapewnionymi; potrąceniu zaś 10% na inwalidów, podlega tylko ta część pieniędzy, z otrzymanych na zasadzie art. 1 i 18 rzeczywistych przepisów, na przeprowadzenie się i podróz, jaka, za stąceniem summy przypadającej na podróz według ogólnych przepisów, stanowi wyjątkowy zasiłek na przeprowadzenie się.

Art. 6. Prośby niezamożnych urzędników o pomieszczenie ich dzieci w zakładach naukowych na koszt Rządu, lub też wyznaczenie na ich wychowanie zasiłków, na zasadzie art. 8 przepisów z d. 30 Lipca 1867 r. winny być przedstawiane przez najbliższą władze ministrom i Głównie Zarządzającym, którym te władze są podległe, a w wydziale Komitetu Urządzającego, temuż Komitetowi. Przeto umieszczenie dzieci w zakładach naukowych dokonywa się po porozumieniu się Ministerstwa lub Głównego Zarządu, a w wydziale Komitetu Urządzającego, Członka Zawiadującego czynnościami tegoż Komitetu z właściwą Władzą naukową; zasiłki zaś pieniężne na wychowanie dzieci, udzielają się po poprzedniem za każdą razą porozumieniem się z Ministrem Finansów. Wypłata tych zasiłków wyznacza się od daty wniesienia prośby, z zachowaniem wskazanych w powołanym art. 8 warunków.

Art. 7. Urzędnikom Wydziału Celnego służącym w Kraju Nadwiślańskim, którzy mają prawo do prerogatyw nadanych przepisami z d. 30 Lipca 1867 r. pensye wyznaczają się także w skróconych na podstawie art. 11 tychże przepisów terminach, stosownie do klasy posad według płac ustanowionych art. 936 Ustawy o pensach wyznaczanych przez Komitet do rozpatrywania praw zasłużonych urzędników

ныхъ гражданскихъ чиновниковъ, по однимъ классомъ выше той должности, какую занималъ чиновникъ. Но имъ могутъ быть назначаемы пенсии и по общимъ, существующимъ для таможенного вѣдомства правиламъ, въ тѣхъ случаяхъ, когда сіе для увольняемыхъ въ отставку будетъ выгоднѣе; и

Ст. 8. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на всѣ правительственные мѣста и лица въ Царствѣ по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 253-мъ засѣданіи, 18 (30) Июня 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршаль,
(подпись) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

cywilnych, lecz o jedną klasę wyżej od téj posady jaką dawniej zajmowały. Mogą im być również naznaczane pensye według ogólnych istniejących dla Wydziału Celnego przepisów w tych razach, gdy to dla wychodzących ze służby będzie dogodniejszem, i

Art. 8. Wykonanie ninięjszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na wszystkie władze rządowe i osoby w Królestwie, w czym do kogo należy.

Działo się w Warszawie, na 253 posiedzeniu d. 18 (30) Czerwca 1868 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancelaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 5 (17) Października 1868 r.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛАНДСКОГО
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

По представлению Главного Директора Правительственной Комиссии Внутреннихъ дѣлъ и на основании Высочайшаго повелѣнія, объявленнаго въ отзывѣ Управляющаго Собственnoю Его Императорскаго Величества канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго отъ 18 Июня 1868 г. за № 1596, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляеть:

Ст. 1. Минский уѣздъ, Варшавской губерніи, именовать впредь Ново-Минскимъ; и

Ст. 2. Настоящее постановление внести въ Дневникъ Законовъ и сообщить, чрезъ официальныя газеты, во всеобщее свѣдѣніе.

Состоилось въ Варшавѣ, въ 255-мъ засѣданіи 28 Июля (10 Июля) 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршалъ
(подпись) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

Na przedstawienie Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i na zasadzie NAJWYŻSZEGO Rozkazu, objawionego w odezwie Zarządzającego Własną JEGO CESARSKĄ Mości Kancellaryj do Spraw Królestwa Polskiego z dnia 18 Czerwca 1868 r. № 1596, Komitet Urzadzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Powiat Miński gubernii Warszawskiej, nazywać odtąd „Nowo-Mińskim”, i

Art. 2. Postanowienie ninięjsze zamieścić w Dzienniku Praw, i zakomunikować do powszechnej wiadomości przez gazety rządowe.

Działo się w Warszawie, na 255-m posiedzeniu, dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета, Сенаторъ
(подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 5 (17) Października 1868 roku.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
Великаго Князя Финляндскаго
и проч., и проч., и проч.,

Учрежденный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 26 Июня сего 1868 г., Учрежденный Комитетъ, по представлению центральной по крестьянскимъ дѣламъ комиссіи, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Теченіе процентовъ по ликвидационнымъ листамъ, причитающимся по такимъ городскимъ имѣніямъ, владѣльцы коихъ сами не представили въ установленный срокъ ликвидационныхъ табелей, назначается на точномъ основаніи ст. 52-й Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., о ликвидационной комиссіи, т. е. съ первого платежного по купонамъ срока, который наступить послѣ составленія каждой ликвидационной табели мѣстнымъ уѣзднымъ комиссаромъ по крестьянскимъ дѣламъ.

Ст. 2. На возмѣщеніе издережекъ по составленію уѣздными комиссарами ликвидационныхъ табелей на города и мѣстечки, владѣльцы коихъ сами таковыхъ табелей не представили, удерживается въ пользу казны по 2% съ причитающихся владѣльцамъ та-ковыхъ имѣній ликвидационныхъ капиталовъ.

Ст. 3. Въ случаяхъ составленія комиссарами табелей на институтскія, городскія имѣнія, институтамъ предоставляется право возмѣщеніе означенныхъ издережекъ относить на счетъ лицъ, виновныхъ въ непредставлении табелей.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,
CESARZA i SAMOWŁADCY WSZCZES ROSSIY, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, zapadłego w dniu 26 Czerwca r. b. 1868, Komitet Urzadzajacy na przedstawienie Komisji Centralnej Spraw Włościańskich postanowił i stanowi:

Art. 1. Bieg procentów od listów likwidacyjnych z dóbr miejscowości, właścicieli których sami nieprzedstawili w oznaczonym terminie tabel likwidacyjnych w scislem zastosowaniu się do art. 52 NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o Komisji Likwidacyjnej, oznacza się od pierwszego terminu wypłaty kuponów, który nastąpi po sporządzeniu każdej tabeli likwidacyjnej przez miejscowościowego Komisarza powiatowego Spraw Włościańskich.

Art. 2. Na pokrycie kosztów sporządzenia przez Komisarzy powiatowych tabel likwidacyjnych z miast i miasteczek, których właściciele sami takowych nieprzedstawili, zatrzymuje się na rzecz Skarbu po 2% z przypadających właścicielom tych dóbr kapitałów likwidacyjnych.

Art. 3. W razie sporządzenia przez Komisarzy tabel z dóbr miejscowości instytutowych, instytutem pozostawia się prawe, pokrycie tych kosztów zaregulować do osób winnych nieprzedstawienia tabel.

Ст. 4. Исполнение настоящего постановления, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительного Комитета.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 257-мъ засѣданіи 12 (24) Июля 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подпись) *I. P. Берн*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *A. Соловьевъ*.

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, składa się na Członka-Zawiaduającego czynnościami Komitetu.

Działo się w Warszawie, na 257-m posiedzeniu, dnia 2 (14) Lipca 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *A. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

Dyrektor Kancelaryi, *Wl. Holewiński*.

Dzień ogłoszenia, dnia 5 (17) Października 1868 roku.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Для уравнения дохода съ пожалованного указомъ 5 Июля 1866 года, генералъ-фельдмаршалу графу Бергу маюратнаго имѣнія до оклада пожалованія въ 3,000 рублей, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи Высочайше утвержденнаго 4 (16) Октября 1835 года положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшъ жалуемъ, въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна, генералъ-фельдмаршалу графу Бергу фольварки: Ростковицна и Поровсе, Волковишскаго уѣзда, и Кадаринки съ мельницею, Буриншки и Ольшанка-Хууль Сувалскаго уѣзда, Сувалкской губерніи.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ въ установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ ипотечные книги для имѣній, выпѣ ему жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудъ, выданныхъ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые нынѣ фольварки, вышеизменованный владѣлецъ оныхъ обязанъ принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитнаго Общества будетъ отдана на переходящія въ собственность его, графа Берга имѣнія, а казна съ этой части долга, до окончательнаго опоя погашенія, будетъ платить причитающіяся Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣлецъ обязывается нести подати и повинности, какъ нынѣ на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь могутъ бывть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество, какъ то: посѣвы, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность генералъ-фельдмаршала графа Берга.

Ст. 6. Владѣлецъ жалуемыхъ фольварковъ вступаетъ во всѣ права и принимаетъ на себя всѣ обязанности казны, истекающія изъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содержателями этихъ фольварковъ.

Ст. 7. Присвоенія жалуемыхъ фольваркамъ и лѣсамъ всѣ

каго рода право пользованія въ другихъ казенныхъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія стихъ постѣднихъ въ жатуемыхъ фольваркахъ, отныне на всегда прекращается.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною и царской, поспѣшестей и другихъ обязанностей, которыя будуть опреѣлены особо, имѣнія поступаютъ въ казенное управление на все времена, пока не будутъ выполнены всѣ вышеизначенныя обязательства.

Ст. 9. Владѣлецъ отнють не вправѣ требовать отъ казны доплаты дохода, недополученнаго имъ противу того, который принялъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ; но онъ имѣеть право, на общихъ правилахъ, просить льготъ наравнѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія имѣній генералъ-фельдмаршалу графу Бергу, считается съ 27 Марта (8 Апрѣля) 1866 года, а вводъ во владѣніе пожалованными имѣніями будетъ сдѣланъ въ тепрѣ 1868 года.

Ст. 11. При сдачѣ фольварковъ владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семь основаніи сдаточный актъ будетъ служить даникою или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованія имѣнія, переходя, въ цѣломъ ихъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному ниже порядку наследованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оныя при пожалованіи, ни закладываются, ни предаваются не только по собственной волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаются въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наследованія по всѣмъ имѣніямъ, Всемилостивѣшъ пожалованнымъ Нами генералъ-фельдмаршалу графу Бергу, опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наследованія, согласно Нашему соизволенію, переходить къ усыновленному генералъ-фельдмаршаломъ графомъ Бергомъ старшему племяннику сыну брата его Густава Берга, графу Федору Бергу и къ его роду въ линіи происходящей, на основаніяхъ, по Нашей волѣ объявленныхъ бывшимъ министромъ статье-секретаремъ 28 Декабря (9 Января) 185%, года, не подлежаши въ какомъ случаѣ раздѣлу, по оставаясь всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наследованія имѣютъ сыновья;

- в) не устраются однако же тѣхъ же оснований и дочери, если сыновей или отъ вихъ потомства мужескаго пола не будетъ;
- г) по престеченіи потомства въ прямой линіи, право наследованія переходитъ въ томъ же порядкѣ, къ ближайшей боковой линіи;
- д) если бы родъ совершенно прекратился, въ такомъ случаѣ имѣніе признается выморочнымъ, и
- е) имѣніе обращается въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ въ указанной линіи наследника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ.

Ст. 14. По внесении таковой воли Нашей въ ипотечные книги, право собственности на имя жалуемаго лица должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанаго статью 11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершению актовъ пожалованія, внесение права собственности въ ипотечные книги и по передачѣ имѣній, равно гербовия пошлины и другое всякаго рода расходы, удовлетворяются владѣльцемъ.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

«АЛЕКСАНДРЪ.»

Въ Красномъ Селѣ,

7 Июля 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго,
Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрю:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрю:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Восинский.*

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинский.*

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

У К А ЗЪ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Для уравненія дохода съ маіоратного имѣнія, пожалованного указомъ 7-го Марта 1867 года Нашему генераль-адъютанту Барону Рамзау до оклада пожалованія въ 4,000 рублей, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи Высочайше утвержденного 4 (16) Октября 1835 года положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшь жалуемъ Нашему генераль-адъютанту Барону Рамзау, въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна, фольварки: Тартуле, Гута и Прена, Мариампольскаго уѣзда, Сувалкской губерніи, и участокъ лѣса изъ Мариампольского лѣсничества.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія во актамъ, совершенными въ установленной закономъ формѣ будуть внесены въ ипотечные книги для имѣній нынѣ ему жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудъ, выданныхъ Земскими Кредитными Обществами подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые нынѣ фольварки, владѣлецъ оныхъ обязанъ принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитнаго Общества будетъ отдана па переходящія въ собственность его имѣнія, а казна съ этой части долга, до окончательнаго онай погашенія, будетъ платить причитающіяся сему Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣлецъ обязывается нести подати и повинности, какъ нынѣ на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь могутъ быть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество, какъ то: посѣлы, строения, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ переходить въ собственность новаго владѣльца.

Ст. 6. Владѣлеца жалуемыхъ имѣній фольварковъ вступаетъ во всѣ права и привимаетъ на себя всѣ обязанности казны, истекающія изъ контрактовъ, заключенныхъ юю съ арендными содержателями этихъ фольварковъ.

Ст. 7. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ и участку лѣса всякаго рода право пользованія въ другихъ казенныхъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отныне на всегда прекращается.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казпою платежей, повинностей и другихъ обязанностей, которыми будутъ опредѣлены особо, имѣнія поступаютъ въ казенное управление на все время, пока не будутъ выполнены всѣ вышеозначенныя обязательства.

Ст. 9. Владѣлецъ отнюдь не вправѣ требовать отъ казны доплаты дохода, недополученного имъ противу того, который принялъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ; но онъ имѣеть право, на общихъ правилахъ, просить льготъ наравнѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія имѣній генераль-адъютанту Барону Рамою считается съ 27 Марта (8 Апрѣля) 1866 года, а вводъ во владѣніе оными будетъ сдѣланъ въ теченіе 1868 года.

Ст. 11. При сдачѣ маюранта владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семъ основаніи сдаточный актъ, будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованія имѣнія, переходя въ цѣломъ ихъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному ниже порядку наследованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оныя при пожалованіи, ни закладываются, ни продаются не только по собственной волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казенныемъ и частнымъ, никакимъ образомъ отчуждаются въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наследованія въ жалуемыхъ имѣніяхъ опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наследованія, простирается на законныхъ дѣтей православного исповѣданія въ лицѣ происходящей; пожалованное имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наследованія имѣютъ сыновья;

в) не устраются однако на тѣхъ же основаніяхъ и дочери, если сыновъ или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ;

г) по пресъченіи потомства въ прямой линіи, право наследованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, къ ближайшей боковой линіи;

д) если бы родъ совершенно прекратился, въ такомъ случаѣ пожалованное имѣніе признается вымороеннымъ, и

е) имѣніе обращается въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ, въ указанной линіи, наследника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ православного исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемыхъ лицъ должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершеннюю актовъ пожалованія, внесенію права собственности въ ипотечную книгу и по передачѣ имѣній, равно гербовыхъ пошлины и другіе всякаго рода расходы, удовлетворяются владѣльцемъ.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Красномъ Селѣ,

7 Іюля 1868 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго,
Стать-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Върно:

Членъ--Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Върно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Юстиціи, *Борисскій.*

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинскій.*

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 года.

Tom LXVIII

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛАНДСКОГО,
и проч., и проп., и проч.,

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Въ разрѣшеніе вопросовъ, возникшихъ при примѣненіи къ нижнимъ чинамъ Варшавской полиціи и Варшавской пожарной команда Высочайше утвержденного 13 апраля 1867 года положенія военнаго совѣта о порядкѣ поѣтры службы нижнихъ чиновъ командъ не военнаго вѣдомства, Намѣстникъ въ Царствѣ, вслѣдствіе представленія начальника Варшавскаго жандармскаго округа, по соглашеніи съ министромъ внутреннихъ дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Разрѣшеніе нижнимъ чинамъ Варшавской полиціи и пожарной команды преимуществъ, опредѣленныхъ Высочайше утвержденными 8 Ноября 1865 года правилами о правахъ и преимуществахъ нижнихъ чиновъ полицейскихъ и пожарныхъ командъ, за отказъ отъ производства въ чинъ, за поступление на вторичную службу и за отказъ отъ безсрочнаго отпуска (ст. 3, 4, 11, и 14), предоставляется, по примеру столицъ С. Петербурга и Москвы, Варшавскому оберъ-полиціймейстеру и, пока полиція состоить въ подчиненіи начальника Варшавскаго жандармскаго округа, съ утвержденіемъ сего послѣдняго.

Ст. 2. Назначеніе нижнимъ чинамъ полиціи и пожарной команды пенсіи, какъ за выслугу обязательнаго срока, такъ и за преимущества, приобрѣтенные на службѣ на основаніи правилъ 8 Ноября 1865 года (ст. 4-п. в. и 2, 11 п. д.), зависитъ, согласно 1021 и 1023 ст. св. воен. постан. кн. II части II, отъ министерства внутреннихъ дѣлъ, коему представленія о семъ направляются въ порядкѣ, указанномъ 1020-ю статьею приведеннаго закона.

Ст. 3. Расходъ, потребный на прибавочные оклады жалованья тѣмъ же нижнимъ чинамъ, согласно съ порядкомъ, существующимъ въ другихъ губерніяхъ, на основаніи Высочайше утвержденныхъ 8 Ноября 1865 года правилъ, производится изъ суммъ

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO

etc., etc., etc.,

Namiestnik w Królestwie Polskiem.

W rozstrzygnięciu kwestij, wynikłych przy zastosowaniu do niższych stopni Warszawskiej Policyi i Warszawskiej Pożarnej Komendy, NAJWYŻEJ zatwierdzonéj pod dniem 13 Kwietnia 1867 r. Ustawy Rady Wojennej o porządku sprawdzania służby niższych stopni Komend nie wojskowych, Namiestnik w Królestwie, w skutek przedstawienia Naczelnika Warszawskiego Okręgu Żandarmów, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, postanowił i stanowi:

Art. 1. Udzielenie niższym stopniom Warszawskiej policyi i Pożarnej Komendy prerogatyw oznaczonych NAJWYŻEJ zatwierdzonymi pod d. 8 Listopada 1865 r. przepisami o prawach i prerogatywach dla niższych stopni policyjnych i pożarnych Komend, za zrzeczenie się otrzymania awansu, za wstąpienie powtórne do służby, i za zrzeczenie się nieograniczonego urlopu, (art. 3, 4, 11, i 14.) pozostawia się podobnie jak w Stolicach S. Petersburga i Moskwy, Warszawskiemu Ober-Policmajstrowi, a dopóki policya zostaje pod władzą Naczelnika Warszawskiego Okręgu Żandarmów, za jego zatwierdzeniem.

Art. 2. Wyznaczenie niższym stopniom policyi i Pożarnej Komendy pensji tak za wysłużenie lat obowiązkowych, jakot z i za prerogatywy nabycie w czasie służby, na podstawie przepisów z dnia 8 Listopada 1865 r. (art. 4 punkt c, i d, 11 punkt e), zależy zgodnie z art. 1021 i 1023 Zb. Post. Woj. Ks. II część II, od Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, do którego przedstawienia w tym względzie czynią się podług porządku oznaczonego art. 1020 pomienionego prawa.

Art. 3. Wydatek, potrzebny na dodatkowe pensje tymże niższym stopniom, wedle porządku istniejącego w innych guberniach z mocy NAJWYŻEJ pod d. 8 Listopada 1865 r. zatwierdzonych przepisów, uskutecznia się z funduszów miasta Warszawy, za poprzedniem za-

въ Варшавы съ утверждения Учредительного Комитета; пенсіи же для чиновъ полиції, какъ не относящіяся на счетъ города, производятся, какъ въ другихъ губерніяхъ Имперіи, на счетъ общаго пенсионнаго фонда изъ государственнаго казначейства, согласно 1016—1019 ст. Св. Воен. постан. части II, кн. ІІ, и 171, 178—182 ст. III, тома устава о пенсіяхъ.

Ст. 4. Исполнение настоящаго постановления, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Начальника Варшавскаго жандармскаго округа.

Варшава, 17 (29) Іюля 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подпись) *Графъ Берій.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

twierdzeniem przez Komitet Urzadzajacy, wydatek zaś na emeryturę dla urzędników policyjnych, jako nie idący na rachunek miasta, uskutecznia się tak jak w innych guberniach Cesarstwa z ogólnego emerytalnego funduszu kasy Państwa, zgodnie z art. 1016—1019 Zb. Woj. Post. część II Ks. II i art. 171, 178—182 tom III Ustawy o emeryturach.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, składa się na Naczelnika Warszawskiego Okręgu Żandarmów.

Warszawa d. 17 (29) Lipca 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 5 (17) Października 1868 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, ЦАРИ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Во исполненіе Высочайшаго рескрипта, даннаго Намѣстнику въ Царствѣ 8 (20) Іюня 1867 г., объ оказаніи всломоществованія чиновникамъ, увольняемымъ отъ должностей и остающимся за штатомъ вслѣдствіе преобразованій въ гражданскомъ управлениі въ губерніяхъ Царства, и согласно Высочайше утвержденному положенію комитета по дѣламъ Царства Польскаго, состоявшемуся 9 Іюля сего 1868 г., Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Чиновники въ губерніяхъ Царства Польскаго, оставляемые за штатомъ по случаю преобразованія гражданскаго въ сихъ губерніяхъ управлениі, по окончаніи производства имъ, на основаніи закона, полугодичнаго по послѣдней должности оклада жалованья въ теченіи двухъ лѣтъ, пользуются если не поступить вновь на службу, всломоществованіемъ въ слѣдующемъ размѣрѣ:

a) прослужившіе отъ 1 до 10 лѣтъ, получаютъ единовременно полугодовой окладъ жалованья по послѣдней ихъ должности;

b) прослужившіе отъ 10 до 20 лѣтъ, получаютъ въ теченіи пяти лѣтъ, одну третью часть оклада жалованья по послѣдней ихъ должности;

c) прослужившіе отъ 20 до 25 и отъ 25 до 30 лѣтъ, сверхъ выслуженной ими эмеритальной пенсіи, первые въ размѣрѣ одной пятой, а вторые, одной четвертой части годового оклада, получаютъ изъ суммъ казны, добавочную пенсію, равную той, которая ими выслужена;

d) прослужившіе отъ 30 до 35 лѣтъ, сверхъ выслуженной ими эмеритальной пенсіи въ размѣрѣ одной половины годового оклада, получаютъ изъ суммъ казны, добавочную пенсію, равную одной пятой части годового оклада жалованья.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO Reskryptu do Namiestnika w Królestwie z dnia 8 (20) Czerwca 1867 r., o udzieleniu zasiłków urzędnikom uwalnianym od urzędów i spadającym z etatu wskutek reorganizacji Zarządu Cywilnego w gubernijach Królestwa i stosownie do NAJWYŻSZEJ zatwierdzonéj Uchwały Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego w dniu 9 Lipca 1868 r. zapadléj, Komitet Urzadzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Urzędnicy w gubernijach Królestwa Polskiego, spadający z etatu z powodu reorganizacji Zarządu Cywilnego w tych gubernijach, po skończeniu się wypłaty im podług prawa, przez dwa lata połowę płacy etatowej do ostatniego urzędu przywiązanego, jeżeli znów do służby nie wejdą, korzystać będą z zasiłków w stosunku następującym:

a) mający lat służby od 1 do 10-u, otrzymują jednorazowo połowę rocznej płacy etatowej do ostatniego ich urzędu przywiązanego;

b) mający lat służby od 10-u do 20-u otrzymywać będą przez lat pięć, jedną trzecią część płacy etatowej do ostatniego ich urzędu przyowanego;

c) mający lat służby od 20-u do 25-u, tudzież od 25-u do 30-u, oprócz wysłużonej przez nich pensji emerytalnej, pierwsi — w stosunku jednej piątej, a drudzy — jednej czwartej części płacy rocznej etatowej, otrzymywać będą z funduszy Skarbu pensję dodatkową, wyrównującą tą której wysłużyli;

d) mający lat służby od 30-u do 35-u, oprócz wysłużonej przez nich pensji emerytalnej w stosunku płacy rocznej etatowej, otrzymywać będą z funduszy Skarbu pensję dodatkową, wyrównującą jedną piątą części tejże płacy rocznej.

Ст. 3. Означенные единовременные и постоянные добавочные къ пенсіямъ пособія, въ случаѣ смерти чиновниковъ, производятся семействамъ ихъ, примѣняясь къ существующимъ правиламъ обѣ эмеритальныхъ пенсіяхъ.

Ст. 3. Разсмотрѣніе правъ на временные пособія и добавочные пенсіи какъ самихъ чиновниковъ, такъ и остающихся, въ случаѣ ихъ смерти, семействъ ихъ, а равно назначеніе таковыхъ пособій и пенсій производится въ томъ порядке, какой установленъ правилами обѣ эмеритальныхъ пенсіяхъ.

Ст. 4. Потребныя на производство пособій заптатнымъ чиновникамъ суммы, вносятся въ подлежащія подраздѣленія финансовой смѣты.

Ст. 5. Настоящія правила не распространяются на оставленныхъ за штатомъ чиновниковъ упраздненныхъ управлений генераль-поліціймейстера и военно-поліцейскаго, а также состоявшаго при начальнике Варшавскаго жандармскаго округа паспортнаго отдѣленія.

Ст. 6. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на всѣ Правительственные мѣста и лица въ Царствѣ, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 262 засѣданіи, 16 (28) Августа 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршалъ
(подпись) *Гр. Берг.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія 5 (17) Октября 1868 г.

Art. 2. Wspomnione jednorazowe i stałe dodatkowe do pensyi, zasiłki, w razie śmierci urzędników, wypłacane będą ich rodzinom, z zastosowaniem się do istniejących przepisów o pensach emerytalnych.

Art. 3. Rozpoznanie praw do zasiłków czasowych i pensji dodatkowych, służących tak samym urzędnikom jakot  w razie ich śmierci, rodzinom po nich pozostałym, jak również wyznaczenie takowych zasiłków i pensji, dokonywane być ma według porządku ustanowionego przepisami o pensach emerytalnych.

Art. 4. Potrzebne na udzielenie zasiłków spadlym z etatu urzędnikom summy, wnoszone być mają do właściwych pozycji etatu finansowego.

Art. 5. Przepisy niniejsze nie stosują się do spadlych z etatu urzędników zniesionych Zarządów: Jeneral-Policmajstra i Wojenno-Policyjnego, jakot  istniejącego dawniej przy Naczelniku Warszawskiego Okręgu Żandarmów Wydziału paszportowego, i

Art. 6. Wykonanie nini『jszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na wszystkie Władze Rządowe i Osoby urzędujące w Królestwie, w czem do kogo nalezy.

Działo się w Warszawie, na 262-m posiedzeniu, dnia 16 (28) Sierpnia 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodno :
Dyrektor G owny Prezydujący
w Komissji R adowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wl. Holewiński.*

Dzień ogloszenia, dnia 5 (17) Października 1868 roku.
Tom LVI.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

На основаніи Высочайше утвержденнаго положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, отъ 9-го Іюля 1868 года, Учредительный Комитетъ, по представлению Члена-Завѣдывающаго дѣлами Комитета, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Дѣйствие Высочайшаго новеллѣнія 22 Сентября 1866 года, изложеннаго въ постановлѣніи Учредительного Комитета, отъ 8 (20) Октября того же года, о порядке выдачи ликвидационнаго вознагражденія по ординаціи графа Замойскаго, распространить на ординаціи графа Красинскаго и князя Сулковскаго, и

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Центральную по крестьянскимъ дѣламъ и Ликвидационную Коммисіи и на Предсѣдателя Польского Банка.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 262-мъ засѣданіи, 16 (28) Августа 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) Г. Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

Na zasadzie NAJWYŻEJ zatwierdzonéj uchwały Komitetu do spraw Królestwa Polskiego z dnia 9 Lipca 1868 roku, Komitet Urzadzający na przedstawienie Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu, postanowił i stanowi:

Art. 1. Moc obowiązującą NAJWYŻEGO Rozkazu z dnia 22 Września 1866 roku, wyrażonego w postanowieniu Komitetu Urzadzającego z d. 8 (20) Października tegoż roku, o porządku wypłaty wynagrodzenia likwidacyjnego z Ordynacji Hrabiego Zamoyskiego, rozciągając i do Ordynacji Hrabiego Krasińskiego i Księcia Sułkowskiego.

Art. 2. Wykonanie ninięjszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na Komisję: Centralną Spraw Włościąskich i Likwidacyjną, tudzież na Prezesa Banku Polskiego.

Działo się w Warszawie, na 262-m posiedzeniu, dnia 16 (28) Sierpnia 1868 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia dnia 5 (17) Października 1868 roku.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
Великого Князя Финляндского,
и проч., и проч., и проч.

Учредительный въ Царстве Польскомъ Комитетъ.

Въ развитіе статьи 17-й Высочайше утвержденаго 19 (31) Декабря 1866 г. положенія о губернскомъ и уѣздномъ управлениі въ губерніяхъ Царства Польскаго, Учредительный Комитетъ, по представлению Члена Завѣдывающаго дѣлами Комитета, на основаніи ст. 2-й Высочайшаго указа отъ того же 19 (31) Декабря, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Разсмотрѣніе и рѣшеніе дѣлъ о возвратѣ страхователемъ непадлежаще уплаченныхъ ими страховыхъ сборовъ, суммою до 300 руб. по каждому отдельному случаю и по каждому роду страхованія, предоставляется губернскимъ правлѣніемъ, подъ предсѣдательствомъ губернатора, и Магистрату г. Варшавы, подъ предсѣдательствомъ Президента города, съ тѣмъ, чтобы дѣла о возвратѣ таковыхъ же сборовъ на сумму свыше 300 руб. были представлены на разрѣшеніе Учредительнаго Комитета.

Ст. 2. Прошенія о возвратѣ непадлежаще уплаченныхъ страховыхъ сборовъ, могутъ быть подаваемы не далѣе какъ въ теченіи годичнаго срока, считая со дня выдачи квитанціи въ принятіи денегъ казначействомъ. Причмъ, вмѣстѣ съ прошеніями, должны быть представлены и подлинныя квитанціи; въ случаѣ же утраты онъыхъ, къ прошеніямъ должны быть прилагаемы надлежащія свидѣтельства о количествѣ и времени вноса денегъ въ казначейство.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

W rozwinięciu Art. 17 NAJWYŻEJ dnia 19 (31) Grudnia 1866 r. zatwierdzonéj ustawy o zarządzie gubernijalnym i powiatowym w gubernijach Królestwa Polskiego, Komitet Urzadzajacy na przedstawienie Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu, na zasadzie Art. 2 NAJWYŻSZEGO Ukazu z tegoż dnia 19 (31) Grudnia, postanowił i stanowi:

Art. 1. Rozpoznawanie i decydowanie interesów, dotyczących zwrotu ubezpieczającym składek ogniwych przez nich nienależnie wniesionych, do summy rs. 300 z ka dego pojedynczego przypadku i z ka dego rodzaju ubezpieczenia, porucza się r azem gubernijalnym pod przewodnictwem gubernatorów, i Magistratowi miasta Warszawy pod przewodnictwem Prezydenta miasta, z tém, aby interessa dotyczące zwrotu takiejże składek w sumie przenoszącej rs. 300, przedstawiane byly do decyzyi Komitetu Urzadzajacego.

Art. 2. Podania o zwrot składek ogniwowych nienależnie opłaconych, mogą byłe wnoszone w przeciągu najdalej jednego roku, licząc od daty wydania kwitu na przyjęte przez kassę pieni dze. Przy tem wraz z podaniami powinny byłe także przedstawiane i kwity oryginalne; w razie zaś zagubienia kwitów, do poda  dołączane byłe winny nale y e swiadectwa o ilości pieniędzy i o czasie, w którym takowe do kassy wniesione zostały; i

Ст. 3. Исполнение настоящего постановления, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительного Комитета.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 259-мъ засѣданіи, 26 Іюля (7 Августа) 1868 г.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпісалъ) *Гр. Беріз.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпісалъ) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego.

Działo się w Warszawie, na 259-m posiedzeniu, dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпісалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 5 (17) Października 1868 roku.

По указу Его Величества

А Л Е К С А Н Д Р А II-го,

ИМПЕРАТОРА И Самодержца Всероссийского Царя Польского,

Великого Князя Финляндского,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

По поводу предположенного однимъ изъ гминныхъ сходовъ пріобрѣтенія крестьянскаго строенія съ усадебнымъ участкомъ земли для помѣщенія гминнаго управлениія, Учредительный Комитетъ, по представлению Члена-завѣдывающаго дѣлами Комитета, въ разрѣшеніе возникшихъ вопросовъ о томъ: могутъ ли быть отчуждаемы крестьянскія строенія и земли подъ гминнаго управлениія, школы и тому подобныя общественныя надобности и, должно ли, въ такомъ случаѣ, быть соблюдаю установленное постановленіемъ Комитета, отъ 30 Декабря 1865 г. (11 Января 1866 г.) ограниченіе, относятельно недробленія крестьянскихъ участковъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Въ развитіе постановленій Учредительнаго Комитета, отъ 17 (29) Июля 1865 г. (ст. 379) и отъ 23 Октября (4 Ноября) того же года (ст. 473), объ отчужденіи крестьянскихъ земель на общественныя надобности, допустить отчужденіе крестьянскихъ строеній и крестьянскихъ усадебныхъ участковъ, по добровольному соглашенію съ владѣльцами оныхъ, подъ устройство гминныхъ управлений, школъ и на другія подобныя сему общественныя надобности.

Ст. 2. При отчужденіи на таковыя общественные надобности, крестьянскіе усадебные участки могутъ быть уступаемы въ размѣрѣ соотвѣтствующемъ дѣйствительной необходимости, не стѣсняясь ограниченіемъ, опредѣленнымъ ст. 11-ю постановленія Учредительнаго Комитета 30 Декабря 1865 г. (11 Января 1866 года) о дробленіи крестьянскихъ усадьбъ при отчужденіи и отдаче въ залогъ.

w Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

Z powodu zamierzzonego przez jedno z Zebrań gminnych nabycia zabudowania włościańskiego z częścią gruntów osady, na pomieszczenie Zarządu Gminnego, Komitet Urzadzajacy na przedstawienie Członka-Zawiadujacego czynnościami Komitetu, w rozstrzygnięciu zaszych kwestij co do tego: czy mogą być odstępowane zabudowania i grunta włościańskie na zarządy gminne, szkoły i na tym podobny użytek publiczny, i czy w takim razie ma być zachowywane ustanowione przez postanowienie Komitetu z d. 30 Grudnia (11 Stycznia) 1865/6 r. ograniczenie pod względem dzielenia osad włościańskich, postanowił i stanowi:

Art. 1. W rozwinięciu postanowień Komitetu Urzadzającego z d. 17 (29) Lipca 1865 r. (poz. 379) i z d. 23 Października (4 Listopada) t. r. (poz. 473) o zbywaniu gruntów włościańskich na użytek publiczny, dozwolić zbywania zabudowań włościańskich i części osad włościańskich za dobrowolną z ich właścicielami ugodą, na urządzenie Zarządów gminnych, szkół, jako też na inny tym podobny użytek publiczny.

Art. 2. Przy zbywaniu na taki użytek publiczny, z osady włościańskiej, odstępioną być może część gruntów odpowiednio do rzeczywistej potrzeby, bez scieśniania się ograniczeniem, określonym w art. 11 postanowienia Komitetu Urzadzającego z d. 30 Grudnia (11 Stycznia) 1865/6 r. o dzieleniu osad włościańskich przy zbywaniu i oddaniu ich w zastaw.

Ст. 3. Исполнение настоящаго постановления, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Члена-завѣдывающаго дѣлами Учредительного Комитета.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 258-мъ засѣданіи 19 (31) Іюля 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль
(подпись) Г. Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія 5 (17) Октября 1868 г.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, składa się na Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urzędzającego.

Działo się w Warszawie, na 258-m posiedzeniu, dnia 19 (31) Lipca 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellarii, Wł. Holewiński.

Włodzimierz Holewiński, dyrektor Kancelarii, zgodnie z postanowieniem Komitetu, podpisał ten akt 17 października 1868 r. w Warszawie.

Włodzimierz Holewiński, dyrektor Kancelarii, podpisał ten akt 17 października 1868 r. w Warszawie.

Włodzimierz Holewiński, dyrektor Kancelarii, podpisał ten akt 17 października 1868 r. w Warszawie.

Włodzimierz Holewiński, dyrektor Kancelarii, podpisał ten akt 17 października 1868 r. w Warszawie.

Włodzimierz Holewiński, dyrektor Kancelarii, podpisał ten akt 17 października 1868 r. w Warszawie.

Włodzimierz Holewiński, dyrektor Kancelarii, podpisał ten akt 17 października 1868 r. w Warszawie.

Włodzimierz Holewiński, dyrektor Kancelarii, podpisał ten akt 17 października 1868 r. w Warszawie.

Włodzimierz Holewiński, dyrektor Kancelarii, podpisał ten akt 17 października 1868 r. w Warszawie.

Włodzimierz Holewiński, dyrektor Kancelarii, podpisał ten akt 17 października 1868 r. w Warszawie.

Dzień ogłoszenia, dnia 5 (17) Października 1868 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛАНДСКОГО,
и проч., и проч., и проч.

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

По представлению б. Главнаго Директора Правительственной Комиссии Внутреннихъ дѣлъ и во исполнение воспослѣдовавшаго въ 7-й день Іюля текущаго 1868 г., Высочайшаго повелѣнія, Учредительный Комитетъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Для пополненія городамъ въ губерніяхъ Царства Польского въ текущемъ году убыли въ доходахъ, происшедшей по случаю отмѣны указомъ 7 (19) Іюня 1866 г. пропинаціонныхъ и консумціонныхъ сборовъ съ туземныхъ напитковъ взимать съ жителей сихъ городовъ въ 1868 г. слѣдующіе добавочные казенные подати сборы;

а) добавочный сборъ къ подымной подати съ городскихъ домовладѣльцевъ: въ г. Варшавѣ и городахъ II и III разрядовъ въ размѣрѣ 33,33% или одна треть всего количества сей подати вносимой пшиѣ въ казну; въ городахъ IV разряда въ размѣрѣ 16,66% или одна шестая часть сей подати.

б) добавочный сборъ къ патентнымъ (по винокуреню и продажѣ питет) платежамъ въ городахъ въ одинаковомъ по всѣмъ городамъ размѣрѣ, именно 50% сихъ платежей.

Ст. 2. Означенные добавочные сборы взимать въ казну тѣмъ же порядкомъ, какимъ они взимались въ 1867 г., показывая ихъ особыми статьями подлежащихъ § § смѣть Финансового Управления въ Царствѣ и Департамента неокладныхъ сборовъ, съ соблюдениемъ правила, чтобы акцизными управлѣніями были выдаваемы новые патенты только тѣмъ лицамъ, за коими не значится недоимки въ дополнительномъ сборѣ.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSIY, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

Na przedstawienie b. Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i w wykonaniu zapadłego w dniu 7 Lipca r. b. 1868 NAJWYŻSZEGO Rozkazu, Komitet Urzadzający, postanowił i stanowi:

Art. 1. W celu pokrycia miastom w guberniach Królestwa Polskiego w roku bieżącym ubytku w dochodach, wynikłego z powodu zniesienia przez Ukaz z dnia 7 (19) Czerwca 1866 r. opłat propinacyjnych i konsumcyjnych od trunków krajowych, pobierane być mają od mieszkańców tych miast w r. 1868 następujące dodatkowe do podatków Skarbowych opłaty;

a) Opłata dodatkowa przy podatku podymnego od właścicieli domów po miastach; w m. Warszawie i w miastach II i III-go rzędu w stosunku 33,33% czyli jedna trzecia całkowitej należności tego podatku, obecnie do Skarbu wnoszonego; w miastach IV rzędu w stosunku 16,66% czyli jedna szósta tegoż podatku.

b) Opłata dodatkowa przy opłatach patentowych (od wyrobu wódki i przedaży trunków) w miastach, według jednakowego we wszystkich miastach stosunku, a mianowicie po 50% od tych opłat.

Art. 2. Pomienione opłaty dodatkowe pobierać do Skarbu według takiego samego porządku, według jakiego takowe pobierane były w r. 1867, wykazując one oddzielnymi pozycjami właściwych §§ etatów Zarządu Finansowego w Królestwie i Departamentu dochodów niestałych, z zachowaniem prawidła, ażeby Zarządy Akcyzne wydawały nowe patentę tym tylko osobom, które nie zalegają w opłacie dodatkowej.

Ст. 3. Исполнение настоящаго постановления, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета и Завѣдывающаго Финансовымъ въ Царствѣ Управлениемъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 258-мъ засѣданіи, 19 (31) Іюля 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршалъ,
(подпись) Гр. Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

- 383 -

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urzędzającego i Zawiadującego Zarządem Finansowym w Królestwie.

Działo się w Warszawie, na 258-m posiedzeniu, dnia 19 (31) Lipca 1868 roku.

ОГЛАСЛЕНО! КРАГИ ОЧИЩЕНЫ И СВЯЩЕНЫ!

II - 2 - 18 - V - 1970 - 1971 - 1972 - 1973 - 1974 - 1975

Санкт-Петербург, 22. II. 1900.

Za zgodność

Dyrektor Główny Prezydium

Był dyrektorem Główym Prezydium Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,
и проч., и проч., и проч.

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

По представлению состоящаго при Учредительномъ Комитете особаго Комитета по устройству городского управления и городского хозяйства въ городахъ привилегированного края и, во исполнение воспослѣдовавшаго въ 7 день Июля сего 1868 г. Высочайшаго повелѣнія о сокращеніи расходовъ казны на содержаніе Варшавской городской полиціи, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

I. Ввести, съ 1-го Октября сего 1868 г., слѣдующія измѣненія въ составѣ и штатахъ Варшавской городской полиціи:

Ст. 1. Упразднить всѣ три пынѣшнія полицейскія отдѣленія и состоящія при полиціймейстерахъ канцеляріи.

Ст. 2. Исключить изъ штата одну должность полиціймейстера и, раздѣливъ г. Варшаву на два полицейскія отдѣленія, возложить на остающихся двухъ полиціймейстеровъ, независимо отъ исполненія особыхъ порученій оберъ-полиціймейстера, имѣть, каждому въ одномъ отдѣленіи г. Варшавы постоянный ближайшій надзоръ за дѣятельностями чиновъ мѣстной полиціи по наблюденію за наружнымъ порядкомъ, благочиніемъ и безопасностію, съ тѣмъ, чтобы полиціймейстеры сіи, по примѣру С.-Петербургской полиціи, не составляли особой инстанціи въ полицейскомъ управлѣніи.

Ст. 3. Переименовать должностъ вице-директора управлѣнія Варшавскаго оберъ-полиціймейстера въ правителя дѣлъ сего управлѣнія, внести означенную должностъ, съ присвоеннымъ иныи вице-директору окладомъ въ штатъ.

Ст. 4. Упразднить двѣ полицейскія части и должносты двухъ частныхъ приставовъ, шести секретарей, двухъ журналистовъ и двухъ писцовъ.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitec Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

Na przedstawienie zostaj膮cego przy Komitecie Urzadzajacym oddzielnego Komitetu do urzadzenia Zarządu miejskiego i gospodarstwa miejskiego w miastach Kraju Nadwiślańskiego i w wykonaniu zapadlego w dniu 7 Lipca r. b. 1868 NAJWYŻSZEGO Rozkazu o zmniejszeniu wydatków Skarbu na utrzymanie Warszawskiej policyi miejskiej, Komitet Urzadzajacy postanowił i stanowi:

I. Wprowadzić z d. 1 Października r. b. 1868 nastepuj膮ce zmiany w sk艂adzie i etatach Warszawskiej policyi miejskiej:

Art. 1. Znieść wszystkie trzy teraźniejsze oddziały policyjne i kancelarye zostające przy Policmajstrach.

Art. 2. Wyłączyć z etatu jedną posadę Policmajstra i podzieliwszy m. Warszawę na dwa oddziały policyjne, włożyć obowiązek na pozostałycych dwóch Policmajstrów, niezależnie od wykonywania szczególnych poruczeń Ober-Policmajstra, aby każdy w jednym oddziale m. Warszawy miał ciągły bliższy nadzór nad działaniami miejscowej służby policyjnej pod względem czuwania nad porządkiem zewnętrznym, przyczyniając się do bezpieczeństwa publicznego, z tem, aby ci Policmajstrowie podobnie jak policya S.-Petersburgska nie stanowili osobnej instancji w Zarządzie policyjnym.

Art. 3. Przemianowawszy Urząd Vice-Dyrektora Zarządu Warszawskiego Ober-Policmajstra na Dyrektora Kancelaryi tegoż Zarządu, takowy urząd wraz z placą Vice-Dyrektorowiem obecnie zapewnioną wnieść do etatu.

Art. 4. Znieść dwa policyjne Cyrkuły i urzędy: dwóch Komisarzów Cyrkułowych, sześciu Sekretarzy, dwóch Dziennikarzy i dwóch pisarzy.

Ст. 5. Отпускъ суммъ на канцелярскіе расходы оставльныиъ 9-ти частнымъ приставамъ, увеличить на 50 р. каждому въ годъ.

Ст. 6. Прекратить отпускъ добавочныхъ денегъ приставу 8-ой части.

Ст. 7. Изъ числа 12 старшихъ и 12 младшихъ офицеровъ, состоящихъ при полиції, одного старшаго и трехъ младшихъ прикомандировать къ ратушной запасной командѣ, девять старшихъ офицеровъ переназначить въ помощниковъ частныхъ приставовъ, съ оставленiemъ всѣмъ симъ чинамъ получаемаго ими нынѣ содержания, а должности оставльныхъ 2 старшихъ и 9 младшихъ офицеровъ упразднить.

Ст. 8. Девять помощниковъ частныхъ приставовъ переименовать въ дѣлопроизводители, съ оставленiemъ имъ настоящаго ихъ содержания.

Ст. 9. Изъ числа 352-хъ ревирорыхъ начальниковъ, оставить 200 съ содержаниемъ по 350 р. въ годъ каждому, а оставльныхъ 152-хъ упразднить.

Ст. 10. Изъ числа 12-ти фельдфебелей и 338 вице-ревирорыхъ начальниковъ, оставить 10 фельдфебелей и 200 вице-ревирорыхъ, съ получаемымъ ими нынѣ содержаниемъ, а оставльныхъ 2-хъ фельдфебелей и 138 вице-ревирорыхъ упразднить.

Ст. 11. Къ числу 690 стражниковъ, прибавить 160 человѣкъ и сообразно съ симъ, увеличить расходы по содержанию и обмундированию полицейской стражи.

Ст. 12. Прикомандированныхъ отъ войскъ 140 нижнихъ чиновъ, возвратить въ полки и отпускъ для нихъ содержания прекратить.

Ст. 13. Должности 11-ти смотрителей и 11 писцовъ при заставахъ упразднить.

Ст. 14. Упразднить временную слѣдственную комиссию по политическимъ дѣламъ во всемъ єя составѣ и отпускъ на нее содержания прекратить. Слѣдственное же отдѣление усилить вторымъ столомъ, въ который передать всѣ оконченныи и неоконченныи временною слѣдственою комиссию лѣда.

Ст. 15. Внести въ штатъ расходы на полицейскій телеграфъ въ установленномъ размѣрѣ.

Ст. 16. Вместо 15 тысячъ р. отпускаемыхъ въ распоряжение оберъ-полиціймейстера на негласные по полиції расходы, назначить только 10 тысячъ р., полицейскую же штрафную сумму обратить въ казну.

II. Произвести, соотвѣтственно означеному уменьшению со-

Art. 5. Fundusz udzielany na wydatki kancelaryjne pozostały 9-ciu Komisarzom Cyrkułowym, powiększyć o 50 rsr. rocznie dla każdego.

Art. 6. Zaprzestać udzielania dodatkowego funduszu Kommissarowi Cyrkułu 8-go.

Art. 7. Z liczby 12-u starszych i 12-u młodszych Oficerów zostających przy policyi, jednego starszego i 3-ch młodszych odkomenderować do rezerwowej komendy przy Ratuszu; dziewięciu starszych Oficerów przemianować na Pomocników Komissarzy Cyrkułowych, z pozostawieniem wszystkim tym stopniem uposażenia obecnie pobieranego, a posady 2-ch starszych i 9-ciu młodszych Oficerów znieść.

Art. 8. Dziewięciu pomocników Komissarzy Cyrkułowych przemianować na Referentów, z pozostawieniem im doteczowego uposażenia.

Art. 9. Z liczby 352-ch Naczelników Rewiowych, pozostawić 200-u z uposażeniem po 350 rubli rocznie dla każdego, a pozostałych 152-ch znieść.

Art. 10. Z liczby 12-u Feldfeblów i 338-iu Vice-Rewiowych Naczelników, pozostawić 10-ciu Feldfeblów i 200-stu Vice-Rewiowych, z pobieraniem obecnie przez nich uposażeniem, a pozostałych 2-ch Feldfeblów i 138-miu Vice-Rewiowych znieść.

Art. 11. Do liczby 690-ciu strażników dodać 160-ciu ludzi i odpowiednio do tego powiększyć wydatki na utrzymanie i umundurowanie straży policyjnej.

Art. 12. Przykomenderowanych z wojska 140 niższych stopni, powrócić do pułków i udzielania dla nich uposażenia zaprzestać.

Art. 13 Posady 11-stu dozorców i 11-stu pisarzy przy rogatkach znieść.

Art. 14. Znieść czasową Komisję Śledczą do spraw politycznych w canym jedyń składzie, i udzielania uposażenia dla niej zaprzestać. Wydział zaś Śledczy powiększyć przez dodanie drugiego Stołu, któremu przekazać wszystkie ukończone i nieukończone przez czasową Komisję Śledczą sprawy.

Art. 15. Wnieść do etatu wydatki na telegraf policyjny w ustalonionej wysokości.

Art. 16. W miejsce 15-stu tysięcy rubli udzielanych do rozporządzenia Ober-Policmajstra na sekretne wydatki policyjne, wyznaczyć tylko 10 tysięcy rubli; fundusz zaś z kar policyjnych przeać do Skarbu.

II. Dokonać, odpowiednio do powyższego zmniejszenia składu

става полиції, сокращеніе и измѣненіе въ расходахъ Варшавской городской кассы по пайму, отопленію и освѣщенію квартиръ для полицейскихъ учрежденій, по обмундированию нижнихъ чиновъ полицейской стражи, согласно существующимъ цѣнамъ на матеріалахъ для ихъ обмундированія, а также по квартирному довольствію полицейскимъ чинамъ, согласно ново-установленному квартирному тарифу.

III. Чиновниковъ, должности которыхъ упраздняются, оставить, та общемъ основаніи, за штатомъ, съ причисленіемъ ихъ для занятій при разныхъ полицейскихъ учрежденіяхъ.

IV. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительного Комитета и Начальника Варшавскаго жандармскаго округа.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 258-мъ засѣданіи, 19 (31) Іюля 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршаль,
(подпись) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
(подпись) *Я. Соловьевъ.*

Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
(подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія 5 (17) Октября 1868 г.

policy, zmniejszenie i zmiany w wydatkach Warszawskiej kasy miejskiej na najem, opal i oświetlenie kwater dla władz policyjnych, na umundurowanie niższych stopni straży policyjnej, stosownie do istniejących cen materiałów na ich umundurowanie, tudzież na zapewnienie kwater dla służby policyjnej, podług nowo ustanowionej taryfy kwaterunkowej.

III. Urzędników, których posady znoszą się, uznać na ogólnym zasadzie za spadkach z etatu, zaliczeniem ich do zatrudnień przy różnych władzach policyjnych.

IV. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urzadzającego i Naczelnika Warszawskiego Okręgu Żandarmów.

Działo się w Warszawie na 258-m posiedzeniu, dnia 19 (31) Lipca 1868 roku.

Членъ Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета
Сенаторъ (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność

Dyrektor Główny Prezydujący
W Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellary, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia dnia 5 (17) Października 1868 roku.

У К А З
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Имѣя въ виду, что подъ постройку Варшавско-Тереспольской желѣзной дороги необходимо было въ 1866 году занять 3 десятины 2,195 кв. сажень земли, принадлежащей къ фольварку Дзѣвуле, въ Сѣдлецкомъ уѣздѣ, Сѣдлецкой губерніи, и что мѣстность эта не могла быть приобрѣтена по добровольному соглашенію, вслѣдствіе требованій владѣльцемъ означеннаго фольварка преувеличенной цѣны, Мы, по представлению Учредительного въ Царствѣ Польскомъ Комитета, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Отчужденіе на общественную надобность занятаго подъ постройку Варшавско-Тереспольской желѣзной дороги участка земли въ три десятины двѣ тысячи сто девяносто пять квадратныхъ сажень изъ фольварка Дзѣвуле, въ Сѣдлецкомъ уѣздѣ и губерніи, произвести на основаніи постановленія бывшаго Совѣта управлія Царства 6 (18) Іюня 1852 года, объ отчужденіи частной собственности на общественную надобность.

Ст. 2. Приведеніе въ исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Учредительный Комитетъ.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Киссингенѣ,
7 (19) Августа 1868 г.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственою Его Императорскаго Величества Капцелярію по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, Старынкевичъ.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 5 (17) Октября 1868 г.

У К А З

DO KOMITETU URZÄDZAJÄCEGO W KRÓLESTWIE POLSKIM.

Zważywszy, że pod budowę drogi żelaznej Warszawsko-Terespol- skiej było niezbędnym zająć w r. 1866-m 3 djesiatiny, 2,195 sażen kwadratowych gruntu należącego do folwarku Dziewule, w powiecie Siedleckim gubernii Siedleckiej, i że grunt ten nie mógł być nabyty drogą dobrowolnego układu, z powodu że właściciel rzeczonego folwarku wymagał ceny wygórowanej, na przedstawienie Komitetu Urządzającego postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Wywłaszczenie na użytk publiczny, zajętego pod budowę drogi żelaznej Warszawsko-Terespolskiej gruntu, zawierającego trzy djesiatiny dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt pięć sażen kwadratowych, z folwarku Dziewule, w powiecie i gubernii Siedleckiej, dokonać na zasadzie postanowienia byłej Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 6 (18) Czerwca 1852 r., o wywłaszczeniu własności prywatnej na użytk publiczny.

Art. 2. Wprowadzenie w wykonanie niniéjszego Uzakzu, który zamieszczony być winien w Dzienniku Praw, wkłada się na Komitet Urządzający.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ Mości ręką podpisano:

„ALEKANDRЪ“.

w Kissingen,
dnia 7 (19) Sierpnia 1868 r.

Kontrassygnował: Zawiadujący Własną JEGO CESARSKIEJ Mości Kancellarją do Spraw Królestwa Polskiego,
Senator Tajny Radca, Starynkiewicz.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnoścь:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wt. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 5 (17) Października 1868 r.

D E K A N

DO KOMITETU CHRZESTYANICKIEGO W RZECZPOSLISTWIE POLSKIM

Wysłana do komitetu chrzestyńckiego w Rzeczypospolitej Polskiej
w Warszawie, 20 kwietnia 1863 r. w sprawie wydania przepisów o
przychodzeniu i pochodzeniu duchownych Kościoła Chrystusowego
w Rzeczypospolitej Polskiej.

Wysłana do komitetu chrzestyńckiego w Rzeczypospolitej Polskiej
w Warszawie, 20 kwietnia 1863 r. w sprawie wydania przepisów o
przychodzeniu i pochodzeniu duchownych Kościoła Chrystusowego
w Rzeczypospolitej Polskiej.

Wysłana do komitetu chrzestyńckiego w Rzeczypospolitej Polskiej
w Warszawie, 20 kwietnia 1863 r. w sprawie wydania przepisów o
przychodzeniu i pochodzeniu duchownych Kościoła Chrystusowego
w Rzeczypospolitej Polskiej.

Wysłana do komitetu chrzestyńckiego w Rzeczypospolitej Polskiej
w Warszawie, 20 kwietnia 1863 r. w sprawie wydania przepisów o
przychodzeniu i pochodzeniu duchownych Kościoła Chrystusowego
w Rzeczypospolitej Polskiej.

Wysłana do komitetu chrzestyńckiego w Rzeczypospolitej Polskiej
w Warszawie, 20 kwietnia 1863 r. w sprawie wydania przepisów o

D E K A N

DZIENNIK PRAW

Tom Sześćdziesiąty ósmy.

Tom LXVIII.

У К А З Ъ
УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Въ ознаменование особенного Нашего благоволенія и вниманія къ заслугамъ, оказаннымъ Управляющимъ Собственою Нашею Капцелярію по дѣламъ Царства Польскаго, Нашимъ статсь-секретаремъ гофмейстеромъ Набоковимъ, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи Высочайше утвержденаго 4 (16) Октября 1835 года положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшъ жалуемъ статсь-секретарю Набокову, въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всеми правами и угольями, коими пользуется казна, фольварки: Ивановице, Звержинецъ и Еленецъ, Ченстоховскаго уѣзда, Петроковской губерніи; Куржелевъ и Дауковъ съ мельницами Цеменцкою и Подмейскою, Влоцловскаго уѣзда; Сноховице, Шевце, Кѣлецкаго уѣзда, Кѣлецкой губерніи; Бризеле, Сержавы и Ясенецъ-Илжецкій съ мельничною усадьбою въ сел. Мальшицѣ, Илжецкаго уѣзда и Марциновице Опатовскаго уѣзда, Радомской губерніи, а также участокъ лѣса наѣтъ Закроичимскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового съ вышепоименованныхъ фольварковъ и лѣснаго участка, дохода до трехъ тысячъ рублей.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подчиняется тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ ипотечныя книги для имѣній, нынѣ ему жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ сеудъ, выданныхъ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые выше фольварки, вышепоименованный владѣлецъ онъхъ обязанъ принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитнаго Общества будетъ отдана на переходящія въ собственность его имѣнія, а казна съ этой части долга, впередъ до окончательнаго оной погашенія, будетъ платить причитающіяся сему Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣлецъ обязывается нести подати и повинности, какъ иныя на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впередъ могутъ быть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество

какъ-то: посѣви, сгребія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность новаго владѣльца.

Ст. 6. Владѣлецъ жалуемыхъ иныи фольварковъ вступаетъ во всѣ права и принимаетъ на себя всѣ обязанности казнѣ, истекающія пъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содержателями этихъ фольварковъ.

Ст. 7. Присвоенные жалуемымъ фольваркамъ и лѣсамъ всякаго рода право пользованія въ другихъ казенныихъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣдніихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отныне навсегда прекращаются.

Ст. 8. Въ случаѣ исправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, повинностей и другихъ обязанностей, которымъ будутъ опредѣлены особо, имѣнія поступаютъ въ казенное управление на все времія, пока не будутъ выполнены всѣ вышеизложенные обязательства.

Ст. 9. Владѣлецъ отнюдь не вправѣ требовать отъ казны доплаты дохода, недополученного имъ противу того, который принялъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ, но онъ имѣеть право, на общихъ основаніяхъ, просить льготъ, параллель съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія имѣній сенатору Набокову, считаются съ 30 Августа (11 Сентября) 1867 г., а вводъ его во владѣніе пожалованыи имѣніями, будетъ совершено въ теченіи сего 1868 г.; причитающіяся ему до того времени доходъ, въ размѣрѣ установленномъ настоящимъ указомъ, будетъ производиться казною наличными деньгами.

Ст. 11. При сдачѣ маиората владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованыхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семъ основаніи сдаточный актъ, будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованія имѣнія, переходя въ цѣломъ ихъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже порядку наслѣдованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на ония при пожалованіи, ни закладываемы, ни продаваемы не только по собственной волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казенныемъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемыхъ имѣніяхъ, опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наследования распространяется на законных детьей православного исповедания въ лицѣ наследящей; пожалованное имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наследования имеютъ сыновья;

в) не устраиваютъ однако на тѣхъ же основаніяхъ и дочери, если сыновей или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ;

г) по пресечении потомства въ прямой линіи, право наследования переходитъ въ томъ же порядке на ближайшую боковую линію;

д) если бы родъ совершенно прекратился, въ такомъ случаѣ пожалованія имѣнія признаются выморочными; и

е) имѣнія обращаются въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ въ указанной линіи наследника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ православного исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечныя книги, право собственности на имя жалуемаго лица должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершению актовъ пожалованія, внесенію права собственности въ ипотечныя книги и по передачѣ имѣній, равно гербовыя пошлины и другое всякаго рода расходы, удовлетворяются владѣльцемъ.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Высочайше утверждено:
Въ Киссингенъ 28 Іюля (9 Августа) 1868 года.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Советникъ *Старынкевичъ*.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ*.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Босинский*.

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинский*.

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 года.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Въ ознаменование особеннаго Нашего благоволенія и вниманія къ заслугамъ, оказаннымъ сенаторомъ, тайнымъ советникомъ Старынкевичемъ, Мы, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи Высочайше утвержденного 4 (16) Октября 1835 года положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ тайному советнику Старынкевичу, въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна, фольварка: Голембіевъ, Раціборовъ, Кучковъ, и Бабы, Кутновскаго уѣзда, Варшавской губерніи; Свидникъ Малый и Бискупе, Люблинскаго уѣзда, Люблинской губерніи, а также участки лѣса изъ Колыского и Люблинскаго лѣсничествъ, за уравненіемъ чистаго годового съ вышепоименованныхъ фольварковъ и лѣсныхъ участковъ дохода до трехъ тысячъ рублей.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подчиняется тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ въ установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ ипотечныя книги для имѣній нынѣ ему жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудъ, выданныхъ Земскими Кредитными Обществами подъ залогъ имѣній, въ составѣ которыхъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые нынѣ фольварки, владѣлецъ оныхъ обязанъ принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитнаго Общества будетъ отдѣлена на переходящія въ собственность его имѣнія, а казна съ этой части долга, впередъ до окончательнаго оной погашенія, будетъ платить причитающіеся сему Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣлецъ обязывается нести подати и повинности, какъ нынѣ на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь могутъ быть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество, какъ то: поѣзва, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца.

Ст. 6. Владѣлецъ жалуемыхъ нынѣ фольварковъ вступаетъ во всѣ права и принимаетъ на себя всѣ обязанности казны, истекающей изъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содерятелиами этихъ фольварковъ.

Такъ какъ въ составѣ жалуемыхъ имѣній входятъ некоторые фольварки, состоящіе въ пожизненномъ владѣніи, или отданыя въ долгосрочную аренду, то пожалованный владѣлецъ по фольваркамъ

первої категорії, до истечения срока пожизненного владіння, буде получать изъ казны пожалованный доходъ наличными деньгами, а по фольваркамъ, состоящимъ въ долгосрочной арендѣ, согласно условіямъ контракта, обязанъ будетъ до истечения срока, оставить ихъ въ пользованіи арендаторовъ за прежніе платежи, при чемъ разница между этими послѣдними и доходомъ, исчисляемъ отъ такихъ фольварковъ, при передачѣ ихъ въ маюратное владінніе, должна быть выдаваема владѣльцу изъ казны наличными деньгами до конца контрактнаго срока.

Ст. 7. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ и лѣсамъ всякаго рода право пользованія въ другихъ казенныхъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отныне навсегда прекращается.

Ст. 8. Въ случаѣ несправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, повинностей, и другихъ обязанностей, которые будутъ опредѣлены особо, имѣнія поступаютъ въ казенное управление на все время, пока не будутъ выполнены всѣ вышеозначенныя обязательства.

Ст. 9. Владѣлецъ отнюдь не вправѣ требовать отъ казны доплаты дохода, недополученнаго имъ противу того, который принялъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ, но онъ имѣть право, на общихъ основаніяхъ, просить льготъ, наравнѣ съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Срокъ пожалованія считается съ 30 Августа 1867 года, а вводъ во владінніе пожалованными имѣніями, кроме состоящихъ въ пожизненномъ владінніи, будетъ совершенъ въ теченіи 1868 г.; причитающейся ему до того времени доходъ, въ размѣрѣ установленномъ настоящемъ указомъ, будетъ производиться казною наличными деньгами.

Ст. 11. При сдачѣ маюранта владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1-ой статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семь основаній сдаточный актъ, будетъ служить даниою или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованія имѣнія переходя въ цѣломъ ихъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже порядку наслѣдованія, не могутъ быть ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оныя при пожалованіи, ни закладываемы, ни продаваемы, не только по собственной волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казенныи и частныи и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владінніе.

Ст. 13. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемыхъ имѣніяхъ опредѣляется слѣдующими правилами:

- а) право наслѣдованія простирается па законныхъ дѣтей православнаго исповѣданія въ линіи исходящей; пожалованное имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;
- б) ближайшее право наслѣдованія имѣютъ сыновья;
- в) не устраниются о днако на тѣхъ же основаніяхъ и дочери, если сыновей или отъ нихъ потомства мужскаго пола не будетъ;
- г) по пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію;
- д) если бы родъ совершенно прекратился, въ такомъ случаѣ, пожалованія имѣнія признаются выморочными, и
- е) имѣнія обращаются въ казну въ такомъ случаѣ, если не будетъ въ указанной линіи наследника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имѣнія жалуемаго владѣльца должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного статьею 11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершению актовъ пожалованія, внесенію права собственности въ ипотечную книгу и по передачѣ имѣній, равно гербовыхъ пошлины и другіе всякаго рода расходы, удовлетворяются владѣльцемъ.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

«АЛЕКСАНДРЪ.»

Высочайше утверждено:
Въ Киссингенѣ 28 Июля (9 Августа) 1868 г.

Контрассигнировалъ: Завѣдывающій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго, Сенаторъ, Тайный Советникъ, Старынкевичъ.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Юстиціи, Восинский.

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинский.

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Въ означеніе особеннаго Нашего благоволенія и вниманія къ заслугамъ, оказаннымъ нижеуказанными лицами, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи Высочайше утвержденаго 4 Октября 1835 года положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣшъ жалуемъ въ иѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодьями, коими пользуется казна:

1. Состоящему по армейской пѣхотѣ и въ запасныхъ войскахъ, генераль-лейтенанту Бельгарду 2-му, фольварки: Рудне, Пожайце, Ярмолинки, Кеминишки, Чистабуда, Маріампольскаго уѣзда; Гипиравы, Пошешуве, Кленувекъ, Кальварійскаго уѣзда; Тригоне, Подборекъ и Шилосады, Сувалкской губерніи, а также участки лѣса изъ Чунскаго и Шлявовскаго лѣсничествъ, за уравненіемъ чистаго годового дохода съ вышеупомянутыхъ фольварковъ и лѣсовъ до трехъ тысячъ рублей.

2. Начальнику 3-й гренадерской дивизіи, генераль-лейтенанту Ганецкому 2-му, состоящіе въ Сувалкской губерніи и уѣздѣ: фольварки Гута, Старый, Новый или Червонный, Петрово-Домброво; принадлежащіе къ имѣнію Вигры водянную мельницу съ усадьбою въ селеніи Тартакъ, фольваркъ Пашерня, водянную мельницу съ участкомъ земли въ г. Сувалкахъ, фольварки Ясюново, Куковъ и Здройчишки, а также лѣсной участокъ изъ Сувалкскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового дохода до трехъ тысячъ рублей.

3. Отставному генераль-лейтенанту Дрейеру, фольварки: Ключно и Рыбицо, Ченстоховскаго уѣзда; Котковъ, Новорадомскаго уѣзда, и Подолицъ, Петроковскаго уѣзда, Петроковской губерніи; Коморово, Пултускаго уѣзда; Дылево, Омульсъ, Бревары и Мишинецъ, Остроленкскаго уѣзда, Ломжинской губерніи, а также участки лѣса изъ Вышковскаго лѣсничества, за уравненіемъ чистаго годового дохода до тысячи пятьсотъ рублей.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣльцы подчиняются тѣмъ ограничевіямъ, какія по альтамъ, совершенными

въ установленной законами формѣ, будуть внесены въ ипотечныи книги для имѣній, нынѣ имъ жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ ссудъ, выданныхъ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ подъ залогъ имѣній, къ составу коихъ принадлежать по ипотекѣ жалуемые ими фольварки, вышеупомянутые владѣльцы оныхъ обязаны принять на себя ту часть, какая Управлениемъ Кредитного Общества будетъ отдана на переходящія въ собственность ихъ имѣнія, а казна съ этой части долга, до окончательнаго оной погашенія, будетъ платить причитающіяся сему Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣльцы обязаны нести подати и повинности, какъ нынѣ на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ, концѣ которыхъ могутъ быть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество, какъ-то: посѣвы, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность новыхъ владѣльцевъ.

Ст. 6. Владѣльцы жалуемыхъ нынѣ фольварковъ вступаютъ во всѣ права и принимаютъ на себя всѣ обязанности казны истекающей изъ контрактовъ, заключенныхъ ею съ арендными содеражателями этихъ фольварковъ.

Такъ какъ въ составѣ пожалованныхъ имѣній генераль-адъютанту Бельгарду 2-му, входитъ фольваркъ Шилосады, состоящий въ долгосрочной арендѣ, то согласно условіямъ контракта, пожалованный владѣлецъ обязанъ будетъ, до истечения срока, оставить оный въ пользованіи арендатора за прежній платежъ, при чёмъ разница между этимъ послѣднимъ и доходомъ, исчисленнымъ отъ такового фольварка, при передачѣ его въ маюратное владѣніе, должна быть выдаваема владѣльцу изъ казны, наличными деньгами, до конца контрактнаго срока.

Ст. 7. Присвоеніе жалуемыхъ фольваркамъ и лѣсамъ всякоаго рода право пользованія въ другихъ казенныхъ имѣніяхъ, равно какъ и право пользованія сихъ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ, отнынѣ навсегда прекращается.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльцевъ въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на нихъ казною платежей, повинностей и другихъ обязанностей, которые будутъ опредѣлены особо, имѣнія поступаютъ въ казенное управление на все времена, пока не будутъ выполнены всѣ вышеизложенные обязательства.

Ст. 9. Владѣльцы отнюдь невправъ требовать отъ казны доплаты дохода, недополученного ими противу того, который принялъ въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохода послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ; но они

имѣютъ право, па общихъ правилахъ, просить льготъ паравль съ прочими владѣльцами.

Ст. 10. Вводъ поименованныхъ лицъ во владѣніе жалуемыми имѣніями назначается въ теченіи сего 1868 года, причитающійся же имъ до ввода во владѣніе доходъ въ размѣрѣ установленномъ настоящимъ указомъ, будеть производиться казною наличными деньгами.

Ст. 11. При сдачѣ маюратовъ владѣльцамъ, Финансовое Управление, согласно 1-й ст. настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленій на семъ основаніи сдаточный актъ, будеть служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованія имѣнія, переходя изъ цѣломъ ихъ со ставѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному ниже порядку наслѣдованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременены новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оныя при пожалованіи, ни закладываемы, ни продаваемы не только по собственіи волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемыхъ имѣніяхъ опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наслѣдованія простирается на законныхъ дѣтей православнаго исповѣданія въ линіи исходящей, пожалованное имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но остается всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наслѣдованія имѣютъ сыновья;

в) не устраниются одною на тѣхъ же основавіяхъ и дочери если сыновей или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ;

г) по пресъченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядке, на ближайшую боковую линію;

д) если бы родъ совершенно прекратился, въ такомъ случаѣ пожалованное имѣніе признается выморочнымъ, и

е) имѣніе обращается въ казну и въ такомъ случаѣ, если не будетъ, въ указанной линіи, наследника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечные кни-
ги, право собственности на имя жалуемыхъ лицъ должно быть уста-
новлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного ста-
тьею 11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершенію актовъ пожалованія, впе-

сенію права собственности въ ипотечные книги и по передачѣ имѣній, равно гербовая пошлины и другіе всякаго рода расходы удовлетворяются владѣльцемъ.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Царскомъ Селѣ,

23 Сентября 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польскаго, Статья-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрио:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *И. Соловьевъ*.

Вѣрио:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правитель-
ственной Комиссіи Юстиціи, *Восинский*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голевинскій*.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ въ 29 день Августа 1836 года въ Бозѣ почивающій Родитель Нашъ пожаловалъ генерального штаба полковнику Носкову, Калишской губерніи, Турекскаго уѣзда, имѣніе Бродня съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нашъ принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, па основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу оного, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости, нынѣшнему владѣльцу маюранта Бродня, Мы, по представленію Учредительного Комитета, въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣвшему, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній поступающихъ въ частную собственность по пожалованию, всемилостивѣйше жалуемъ владѣльцу маюранта Бродня Носачу-Носкову, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Калишской губерніи, Турекскаго уѣзда, фольваркъ Бржеги и часть лѣса изъ Кленовскаго лѣсничества, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ стодевинство рублей, со всѣми правами и угодьями, коими вынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступамъ въ права полной собственности владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для фольварка Бржеги съ лѣснымъ участкомъ.

Ст. 3. Владѣлецъ жалуемаго имѣнія обязанъ нести всѣ подати и повинности, какъ вынѣ на немъ лежащія, такъ и тѣ, кои впередъ будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, вынѣ занятая копяржами, па робками или другими, сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, па основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемомъ имѣніи находящееся, какъ то: посѣвы, сгребнія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ соб-

ственность владѣльца, па основаніи 30-й статьи вышеизведенаго положенія.

Ст. 6. Владѣлецъ, сохранивъ въ своей силѣ заключенный казпою на жалуемый фольваркъ контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнь тѣмъ контрактомъ предоставленныя и, получая съ имѣнія арендный доходъ, прѣимѣтельствуетъ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казпою платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которая особо будуть подробно определены, пожалованное имѣніе поступаетъ въ казенное управление па все время, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе жалуемымъ имѣніемъ, назначается со времени прекращенія, па законномъ основаніи, заключенного съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдать имѣнія владѣльцу, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованнаго фольварка и лѣснаго участка, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семъ основаніи сдаточный актъ, будеть служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 29 Августа 1836 года, порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременено новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а вслѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписавшіо права собственности и по передачѣ имѣнія,плачиваются владѣльцемъ.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюрантовъ въ Царствѣ Польскомъ, вынѣшний владѣлецъ маюрантаго имѣнія Бродня, а равно наследникъ его, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домагаться вознаграж-

денія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченіемъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означеннаго маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемаго симъ указомъ имѣнія съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ,托 велѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственному Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Царскомъ Селѣ,
23 Сентября 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственному Его Императорскаго Величества Канцелярию по дѣламъ Царства Польскаго, Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Юстиціи, *Восинский.*

Правитель Канцелярии, *В. Голевинский.*

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ въ 9-й день Декабря 1835 года, въ Бозѣ почивающей Родитель Нашъ пожаловалъ генераль-маюру Мартыцову, Сувалкской губерніи, Августовскаго уѣзда, имѣніе Чостковъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годаго дохода до 1,500 рублей. Нинѣ принимая во вниманіе, что съ упраздненіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованаго имѣнія не соответствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особыей Нашей милости владѣльцѣ маюрана Чостковъ, Мы по представлению Учредительнаго Комитета, въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше жалуемъ наследницѣ генераль-маюра Мартыцова, Александру Власовой, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Сувалкской губерніи, Сувалкскаго уѣзда, фольварки Дембцизна, Малывцизна и Заенчково, съ частью лѣса изъ Сувалкскаго лѣсничества, съ чистымъ ежегоднымъ доходомъ въ 380 р., со всеми правами и угодьями, коими иныѣ пользуются казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлица подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ совершенными по установленной закономъ формѣ, будуть внесены въ новую ипотечную книгу для жалуемыхъ имѣній.

Ст. 3. Владѣлица пожалованныхъ фольварковъ съ лѣснымъ участкомъ обязана нести всѣ подати и повинности, какъ иныѣ на нихъ лежащи, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, иныѣ запятая коняржами, паробками, или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановлений.

Ст. 5. Все въ жалуемыхъ фольваркахъ находящееся, какъ то: посѣвы, строенія и прочее, привадлежащее казнѣ, переходитъ

въ собственность владѣлицы, на основавіи 30-й статьи вышеприведенного постановленія.

Ст. 6. Владѣлица, сохрания въ своей силѣ заключенный казпою на жалуемый фольваркъ Заенчково контрактъ, вступаетъ во всѣ права, казнь тѣмъ контрактомъ предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ и обязанности по упомянутому контракту.

Ст. 7. На случай неправности владѣлицы въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на нее казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особо будутъ подробно опредѣлены пожалованные фольварки поступаютъ въ казенное управление на все времена, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 8. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе жалуемыми имѣніями Дембцизна и Малышевицъ съ лѣснымъ участкомъ, назначается съ 20 Мая 1869 года; фольваркомъ же Заенчково, по прекращеніи, на законномъ основаніи, заключеннаго съ аренднымъ содержателемъ контракта.

Ст. 9. При сдачѣ имѣнія владѣлицѣ, Финансовое Управление, согласно 1-й статьѣ настолицаго указа, положительно укажетъ ей границы пожалованныхъ фольварковъ и лѣсного участка, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семь основавіи сдаточный актъ, будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 10. Пожалованная имѣнія переходя въ цѣломъ ихъ составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 2 (14) Декабря 1837 года, порядку наслѣдованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяямы новыми обязательствами сверхъ возлагаемыхъ на оныя при пожалованіи, ни закладываемы, ни продаваемы, не только по собственной волѣ владѣлицы, но даже по взысканію казенными и частными, въ никакомъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 11. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемой владѣлицы, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 9-ю сего указа.

Ст. 12. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣлицею.

Ст. 13. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царство Польское, пынѣшня владѣлица маюратлаго имѣнія Чостковъ, а равно наследники

ей, не имѣютъ ни въ какомъ случаѣ, права домагаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать, съ теченiemъ времени, отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенного маюратлаго имѣнія, такъ и съ жалуемыхъ симъ указомъ фольварковъ съ принадлежностями.

Ст. 14. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Учредительному Комитету возложить на Финансовое Управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Царскомъ Селѣ,
23 Сентября 1868 года.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Императорскаго Величества Канцеляріею по філамъ Царства Польскаго,
Статсь-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующей въ Правительственной Комиссіи Юстиції, *Восинский.*

Правитель Канцеляріи, Вл. Голевинскій.

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

жеставомъ вѣтчимъ вѣти. Каждыя земли ли ни имѣніи еи, то
эдѣ ажношетъ я. Ажношемъ актомъ земото вѣтиду итъ всѣ піни
отчиюющимъ отчиненію я тѣди, земодѣлъ винешеніе, ято, кромъ
вса эдѣ ажношетъ землю сѧнъ ажношемъ таи-дѣ, дѣмъ
иматошемъ вѣсъ земли вѣти. Съзывши 3-го лѣта
уникаютъ я. Ажношетъ земодѣлъ вѣсъ земли, ято, съзывши эдѣ
земодѣлъ земодѣлъ вѣсъ земли вѣти. 3-го лѣта
уникаютъ я. Ажношетъ земодѣлъ вѣсъ земли вѣти.

УКАЗЪ

ГДАНИСТѢ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Указомъ Нашимъ 25 Января с. г. Всемъ илостивѣши пожало-
вали Ми, тайному совѣтнику Витте, въ маюратное владѣніе, казен-
ные фольварки: Смолево, Ломжинской губерніи, Острѣ вскаго уѣзда
Праснышъ и Липа, Плоцкой губерніи, Праснышскаго уѣзда, и Гор-
ка Кленовская и Кузничка-Загржебская, Калишской губерніи, Сѣ-
радзскаго уѣзда, съ прирѣзкою лѣсныхъ участковъ изъ Прасныш-
скаго, Брокскаго и Кленовскаго лѣсничествъ.

Нынѣ, для уравненія оклада пожалованія до трехъ тысячъ
рублей, Ми, по представлѣнію Учредительного Комитета, въ Коми-
тетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнному, постановили
и постановляемъ:

Ст. 1. На основаніи Высочайше утвержденного 4 (16) Ок-
тября 1835 года положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ
въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣши жа-
луемъ тайному совѣтнику Витте, въ вѣчное и потомственное вла-
дѣніе, состоящіе Петроковскаго уѣзда, въ казенной экономіи Воль-
боржъ, фольварки: Богуславице и Кржиковице съ мельницами: Ку-
ля, Кржиковице, Кафарь и Плюска и фольваркъ Вадерно той же
экономіи.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ
подчиняется тѣмъ ограничениямъ, какія по актамъ, совершеннымъ
въ установленной законами формѣ, будутъ внесены въ ипотечный
книги для имѣній, нынѣ ему жалуемыхъ.

Ст. 3. Изъ есудъ, выдаваемыхъ земскими кредитными об-

ществомъ подъ залогъ имѣній, къ составу которыхъ принадлежать
по ипотекѣ жалуемые нынѣ фольварки, вышеизмененный вла-
дѣлецъ обязанъ принять на себя ту часть, какая управлениемъ
кредитного общества будетъ отдѣлена на переходящія въ соб-
ственность его имѣнія, а казна съ этой части долга, до окончатель-
наго оной погашенія, будетъ платить причитающіяся сему обще-
ству проценты.

Ст. 4. Владѣлецъ обязывается нести подати и повинности,
какъ иная на поименованныхъ фольваркахъ лежащія, такъ и тѣ,
кои впредь могутъ быть установлены.

Ст. 5. Находящееся въ жалуемыхъ имѣніяхъ имущество,
какъ-то: поѣзы, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ,
переходитъ въ собственность владѣльца.

Ст. 6. Владѣлецъ жалуемыхъ нынѣ фольварковъ вступаетъ
во всѣ права и принимаетъ на себя обязанности казны, истека-
ющія изъ контрактовъ, заключенныхъ ю съ арендными содержате-
лями этихъ фольварковъ.

Ст. 7. Присвоенное жалуемымъ фольваркамъ всякаго ро-
да право пользованія въ другихъ казенныихъ имѣніяхъ, равно какъ
и право пользованія сихъ послѣднихъ въ жалуемыхъ фольваркахъ,
отнынѣ навсегда прекращается.

Ст. 8. Въ случаѣ неисправности владѣльца въ удовле-
твореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, повинностей и
другихъ обязанностей, которыя будутъ опредѣлены особо, имѣнія
поступаютъ въ казенное управление на все времена, пока не будутъ
выполнены всѣ вышеозначенные платежи, повинности и обязанности.

Ст. 9. Владѣлецъ отнюдь не вправѣ требовать отъ казны
доплаты дохода, недополученного имъ противъ того, который при-
нять въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе дохо-
да послѣдовало отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ; но онъ
имѣеть право, на общихъ правилахъ, просить льготъ наравѣ съ
прочими владѣльцами.

Ст. 10. Вводъ тайного совѣтника Витте во владѣніе жалу-
емыми имѣніями, назначается въ теченіи сего 1868 года, причитаю-
щейся же ему до того времени доходъ, въ размѣрѣ установлен-
номъ настоящимъ указомъ, будетъ производиться казною на-
личными деньгами.

Ст. 11. При сдачѣ маюраты владѣльцу, финансовое упра-

вленіе, согласно 1-й ст. настоящаго указа, положительно установить границы пожалованныхъ имѣній, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семь основаніи сдаточный актъ, будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 12. Пожалованныя имѣнія, переходя въ прѣдѣмъ ихъ со-
ставъ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному ниже поряд-
ку наслѣдованія, не могутъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обреме-
нены новыми обязательствами, сверхъ озлагаемыхъ на ония при
пожалованіи, ни закладываемы, ни продаваемы не только по соб-
ственной волѣ владѣльца, но и по взысканіямъ казеннымъ и част-
нымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемы въ другое владѣніе.

Ст. 13. Порядокъ наслѣдованія въ жалуемыхъ имѣніяхъ
опредѣляется слѣдующими правилами:

а) право наслѣдованія простирается на законныхъ дѣтей
православнаго исповѣданія въ линіи исходящей; пожалованное
имѣніе не подлежитъ ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но остается
всегда при старшемъ въ родѣ;

б) ближайшее право наслѣдованія имѣютъ сыновья;

в) не устраются однако на тѣхъ же основаніяхъ и дочери,
если сыновей или отъ нихъ потомства мужскаго пола не будетъ;

г) по пресѣченіи потомства въ прямой линіѣ, право наслѣдо-
ванія переходитъ, въ томъ же порядке, на ближайшую боковую
линію;

д) если бы родъ совершило прекратился, въ такомъ случаѣ
пожалованія имѣнія признаются выморочными, и

е) имѣнія обращаются въ казну и въ такомъ случаѣ, если не
будетъ въ указанной линіи наслѣдника изъ потомственныхъ рус-
скихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную кни-
ги, право собственности на имя жалуемаго владѣльца должно быть
установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписанного ста-
тьею 11-ю настоящаго указа.

Ст. 15. Издержки по совершенню акта пожалованія, внесенію права собственности въ ипотечную книгу и по передачѣ имѣній, равно гербовыя пошлины и другіе всякаго рода расходы удов-
летворяются владѣльцемъ.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго указа, который долженъ
быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ,托付するにあつては、
предъявляемъ Учредительному
Комитету возложить на финансовое управление.

На подлинномъ Собственою Его Императорскаго Величес-
тва рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Царскомъ Селѣ,
23 Сентября 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственою Его Импе-
раторскаго Величества Канцелярію по дѣламъ Царства Польска-
го, Статье-Секретарь, *Д. Набоковъ*.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

Сенаторъ, (подпись) *Я. Столбовъ*.

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правител-
ственной Комиссіи Юстиції, *Восинский*.

Правитель Канцеляріи, *В. Головинскій*.

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

дикой бычотой, всему отважному генералу Н. Ф. ТО
ЧМОНКОВСКИМУ Амбасадору, генералу Аниконову и джентльменам

По указу Его Величества этиковою граммой

АЛЕКСАНДРА II-go,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,

и проч., и проч., и проч.,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царстве Польскомъ Комитетъ.

Въ дополненіе правилъ, постановленныхъ б. Совѣтомъ Управліенія Царства, 28 Мая (9 Іюня) 1857 г. о страховании рогатаго скота отъ чумы, Учредительный Комитетъ, по представлению члена-засѣдывающаго дѣлами Комитета, постановилъ и постановляеть:

Ст. 1. Ст. 9 и 30 постановлений б. Совѣта Управліенія 28 Мая (9 Іюня) 1857 года о страховании рогатаго скота отъ чумы, дополнить слѣдующими правилами:

а) кто знал о заразѣ, появившейся на скотѣ его, не донесетъ о томъ немедля начальству, тотъ независимо отъ утраты, по силѣ ст. 9 постановления б. Совѣта Управліенія отъ 28 Мая (9 Іюня) 1857 года, права на вознагражденіе изъ страховыхъ суммъ за павшій скотъ, подвергается судебнай отвѣтственности по ст. 546 уложенія о наказаніяхъ;

б) кто съ павшаго отъ чумы, или убитаго для уничтоженія этой заразы скота, снимаетъ шкуру, съ употреблениемъ или безъ употребленія въ пищу мяса, тотъ лишается вознагражденія за павшій или убитый скотъ, и сверхъ того подвергается судебному взысканію, по силѣ ст. 547 уложенія о наказаніяхъ;

в) равно лишается вознагражденія за павшій скотъ, тотъ, кто окажетъ сопротивленіе распоряженіямъ начальства къ убою зачумленного или подозрѣваемаго въ этой болѣзни скота, независимо отъ судебнаго взысканія, опредѣленного ст. 547 уложенія о наказаніяхъ;

г) если бы одно изъ указанныхъ двумя предыдущими статьями злоупотребленій, было обнаружено и доказано уже по выдаче страховаго вознагражденія, то таковое должно быть взыскано съ получателя посредствомъ административной экзекуціи.

— въ въ катакомбъ базиликъ отъ античнаго времени до

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWѢДCY WSZCZEROSI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc., etc., etc.,

(помощникъ)

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W uzupełnieniu przepisów, postanowionych przez b. Radę Administracyjną Królestwa dnia 28 Maja (9 Czerwca) 1857 r. o ubezpieczeniu bydła rogatego od księgosuszu, Komitet Urzadzający na przedstawienie Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu, postanowił i stanowił:

Art. 1. Art. 9 i 30 postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Maja (9 Czerwca) 1857 r. o ubezpieczeniu bydła rogatego od księgosuszu, uzupełniają się przez następujące przepisy:

a) Kto wiedząc o zarazie, wybuchającej na jego bydło, nie doniesie o tem niezwłocznie zwierzchności, ten obok utraty z mocy art. 9-go postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Maja (9 Czerwca) 1857 r. prawa do wynagrodzenia z funduszów ubezpieczeń za upadłe bydło, ulegnie odpowiedzialności sądowej podług art. 546 kodeksu kar.

b) Kto z padłego na księgosusz, lub zabitego, dla uniknięcia tej zarazy bydła, zdejmie skórę z użyciem lub bez użycia mięsa na pokarm, ten pozbawia się wynagrodzenia za upadłe lub zabite bydło, i ulegnie nadto karze sądowej podług art. 547 kodeksu kar.

c) Pozbawia się również wynagrodzenia za upadłe bydło, kto okaze nieuległość rozporządzeniom zwierzchności nakazującym wybicie bydła zarażonego księgosuszem lub podejrzewanego o tę chorobę, a to niezależnie od kary sądowej, na zasadzie art. 547 kodeksu kar wymierzonej.

d) Gdyby jedno ze wskazanych w dwóch poprzedzających artykułach nadużyć, wykryte i udowodnione zostało już po wypłacie wynagrodzenia, wynagrodzenie to winno być odzyskane od tego, kto takowe cebrał, za pośrednictwem egzekucji administracyjnej.

Ст. 2. Дѣйствіе сего постановленія распространяется и на всѣ сего рода дѣла поступившія уже на разсмотрѣніе по еще окончательно не рѣшенныя; и

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на члена-завѣдывающаго дѣлами Учредительного Комитета.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 262 засѣданіи, 16 (28) Августа 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

Art. 2. Moc niniejszego postanowienia rozciaga się także do wszystkich tego rodzaju spraw, weszych już pod rozpoznanie, lecz jeszcze ostatecznie nie rozstrzygniętych.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, składa się na Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urzadzającego.

Działo się w Warszawie, na 262 posiedzeniu, dnia 16 (28) Sierpnia 1868 roku.

Извѣщеніе о публикаціи постановленія

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,

Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancelaryi, *Wl. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 16 (28) Grudnia 1868 roku.
Tom LXVIII

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

ВЕЛИКОГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКОГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Въ измѣненіе установленнаго въ Высочайше утвержденныхъ 20 Іюня (2 Іюля) 1850 года правилахъ размѣра суточныхъ денегъ, выдаваемыхъ чиновникамъ Царства Польскаго, командируемымъ по дѣламъ службы, учредительный комитетъ, во исполненіе Высочайше утвержденнаго положенія комитета по дѣламъ Царства Польскаго отъ 30 Іюля сего 1868 года, постановилъ и постановляеть:

Ст. 1. Всѣмъ безъ исключенія чинамъ, а равно канцелярскимъ и нижнимъ служителямъ въ Царствѣ Польскомъ, при командировкахъ по дѣламъ службы, суточныя деньги назначаются въ размѣрѣ, установленномъ 1097 ст. и другими подлежащими статьями Т. III Св. Зак. уст. о служ. по опред. отъ прав.; при чемъ по тѣмъ учрежденіямъ, по коимъ не существуетъ чинопроизводство, деньги эти выдаются пріимѣнительно къ классамъ должностей.

Ст. 2. Засимъ, дѣйствие ст. 4 Высочайше утвержденныхъ 20 Іюня (2 Іюля) 1850 года правиль о суточныхъ деньгахъ, отмѣняется.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на всѣ какъ главныя, такъ и прочія управлѣнія въ Царствѣ, а также и на мѣстныхъ губернаторовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 265-мъ засѣданіи, 6 (18) Сентября 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Фельдмаршаль,
(подпись) Графъ Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESAREA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

ZmieniajÄ'c ustanowionÄ' przepisami NAJWYŻEJ w dniu 20 Czerwca (2 Lipca) 1850 r. zatwierdzonemi, wysokość dyet, udzielanych urzędnikom Królestwa Polskiego w interesach służbowych wysyłanym, Komitet Urzadzający, w wykonaniu NAJWYŻEJ zatwierdzonéj Uchwały Komitetu do spraw Królestwa Polskiego z d. 30 Lipca r. b. 1868, postanowił i stanowi:

Art. 1. Wszystkim bez wyjątku urzędnikom, jakotę offycjalistom i służbie niższej w Królestwie Polskim, przy wysyłaniu w interesach służbowych, dyety przyznawane być mają w stosunku, ustanowionym art. 1097 i innemi właściwemi artykułami T. III Zb. Praw ustawy o służbie z nominacyi przez rząd; przyczem w tych władzach, w których posuwanie do rang nie istnieje, dyety takowe udzielane być mają podląg klassy urzędu.

Art. 2. W skutku tego, moc obowiązująca art. 4-go NAJWYŻEJ dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1850 r. zatwierdzonych przepisów o dyetach, uchyloną zostaje.

Art. 3. Wykonanie ninięjszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na wszystkie, tak główne jako i inne zarządy w Królestwie, oraz na gubernatorów miejscowych.

Działo się w Warszawie, na 265 posiedzeniu, dnia 6 (18) Września 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,

Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 16 (28) Grudnia 1868 r.

УКАЗЪ

Его ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО,
изъ Правительствующаго Сената,

Учредительному въ Царстве Польскомъ Комитету.

По именному Его Императорскаго Величества Высочайшему указу, данному правительствующему сенату минувшаго июня въ 26-й день, за собственоручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, въ которомъ изображенъ: „Призванъ необходиимъ согласовать съ действующимъ нынѣ законодательствомъ изданнымъ въ 1836 году правила о порядке перечисленія жителей Имперіи въ губерніи Царства Польскаго, равно какъ жителей сихъ губерній въ прочія части Имперіи, мы, по представлению учредительнаго комитета, въ государственномъ соѣтѣ разсмотрѣнному, повелѣваемъ: I. Обывателямъ всѣхъ частей Имперіи, всѣхъ состояній и вѣроисповѣданій, предоставить свободно перечисляться, для водворенія, въ губерніи: Варшавскую, Калишскую, Кѣлецкую, Ломжинскую, Люблинскую, Петроковскую, Плоцкую, Радомскую, Сувалкскую и Сѣдлецкую, а обывателямъ сихъ губерній перечисляться, для водворенія, въ прочія губерніи и области Имперіи, на основаніяхъ и въ порядке, указанныхъ въ нижеслѣдующихъ статтяхъ: 1) Для перечисленія обывателей всѣхъ частей Имперіи въ вышепоименованыи 10 губерній и изъ сихъ губерній въ другія части Имперіи, не требуется приобрѣтенія недвижимаго имущества въ избираемомъ мѣстѣ жительства. 2) Перечисленіе въ поименованныи 10 губерній изъ прочіхъ частей Имперіи совершаєтся по правиламъ, установленнымъ въ Имперіи для перечисленія лицъ различныхъ сословій изъ одной губерніи въ другую; но при семъ отъ перечисляющаго не требуется приемшаго свидѣтельства о принятіи его на новомъ мѣстѣ жительства. 3) Перечисляющійся въ одну изъ означенныхъ 10-ти губерній, по выданному ему, на основаніи существующихъ въ Имперіи правилъ, увольнительному изъ общества свидѣтельству, обязанъ, въ теченіи 9-ти мѣсяцевъ, прописаться въ число постоянныхъ жителей городской или сельской гмины той губерніи, въ которую онъ перечисляется. Для сего, онъ представляетъ означенное свидѣтельство мѣстному губернатору, а въ Варшавѣ оберъ-полтѣмейстеру, съ ходатайствомъ о причи-

U K A Z.

JEGO CESARSKIEJ MOСI SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI,
z Rządzącego Senatu,

do Komitetu Urządzajacego w Królestwie Polskiem.

W skutek NAJWYŻSZEGO Ukazu Imiennego JEGO CESARSKIEJ MOСI, wydanego do Rządzacego Senatu w dniu 26 Czerwca r. b., za własnoręcznym JEGO CESARSKIEJ MOСI podpisem, w którym wyrażono: „Uznawszy za niezbędne zastosować do obowiązującego obecnie prawodawstwa wydane w r. 1836 przepisy o porządku przesiedlania się mieszkańców Cesarstwa do gubernij Królestwa Polskiego, oraz mieszkańców tych gubernij do innych części Cesarstwa, na przedstawienie Komitetu Urządzającego, roztrząśnięte w Rządzie Państwa, Rozkazujemy: I. Mieszkańcom wszystkich części Cesarstwa, wszelkich stanów i wyznań, dozwolić przesiedlać się swobodnie, dla stałego zamieszkania, do gubernij: Warszawskiej, Kaliskiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej Lubelskiej, Petrowskiej, Płockiej, Radomskiej, Suwałkowej i Siedleckiej, a mieszkańcom tych gubernij przesiedlać się dla stałego zamieszkania, w inne gubernije i prowincje Cesarstwa, na zasadach i w porządku wskazanym w poniżej wyszczególnionych artykułach: 1) Dla przesiedlenia się mieszkańców wszystkich części Cesarstwa do wyżej wyszczególnionych 10-u gubernij, oraz z tych gubernij do innych części Cesarstwa, nie jest wymagane nabycie majątku nieruchomości w mieście obieranem na stałe zamieszkanie. 2) Przesiedlenie do pomienionych 10-ciu gubernij z innych części Cesarstwa, dokonywa się podług przepisów, ustanowionych w Cesarstwie dla przesiedlania osób rozmaitych stanów z jednej gubernii do drugiej, przyczem atoli nie ma być wymagane od przesiedlającego się świadectwo co do przyjęcia go w nowym mieście zamieszkania. 3) Przesiedlający się do jednej z pomienionych 10-ciu gubernij, na mocy wydanego mu, na zasadzie istniejących w Cesarstwie przepisów, świadectwa uwalniającego z gminy, obowiązany zapisać się w ciągu 9-ciu miesięcy do liczby ludności stałej miejskiej lub wiejskiej w gminie téj gubernii, do której przesiedla się. W tym celu składa pomienione świadectwo gubernatorowi miejscowemu, a w Warszawie ober-policmajstrowi, z prośbą o przesiedlenie go do nowo - wybranego przez niego miejsca zamieszkania. Gubernator lub ober-policmajster, zarządziszy zapisanie proszace-

сленіи его на новомъ избранномъ имъ мѣстѣ жительства. Губернаторъ или оберъ-полиціймейстеръ, сдѣлавъ распоряженіе о внесеніи просителя въ книги постояннаго народа населенія подлежащей гминѣ или полицейской части, сообщаетъ о томъ губернскому начальству по прежнему мѣсту жительства перечисляющагося, а о лицахъ податныхъ сословій — и мѣстной казенной палатѣ, для исключенія ихъ изъ оклада. Перечислившися изъ другихъ частей Имперіи въ одну изъ вышепоименованныхъ 10-ти губерній дворяне и купцы, кроме записи по книгамъ народа населенія, вносятся, установленнымъ порядкомъ, и въ другія подлежащія книги. 4) Перечисленіе изъ вышепоименованныхъ 10-ти губерній въ другія части Имперіи совершаются по увольнительному свидѣтельствамъ, выдаваемымъ мѣстными губернаторами, а въ Варшавѣ оберъ-полиціймейстеромъ, съ соблюденіемъ существующаго тамъ для выдачи такихъ свидѣтельствъ порядка. Получившій увольнительное свидѣтельство, обязанъ, въ теченіи 9-ти мѣсяцевъ, въ мѣстѣ новаго своего водворенія избрать родъ жизни и приписаться къ подлежащему сословію или къ одному изъ городскихъ, либо сельскихъ обществъ, на основаніи дѣйствующихъ въ Имперіи законовъ.

Примѣчаніе 1-ое. Впредь до особаго распоряженія, не дозволяется перечисленіе лицъ польского происхожденія изъ 10-ти означенныхъ губерній въ сѣверо и юго-западныи губерніи, а равно въ прилегающія къ нимъ губерніи и область Бессарабскую.

Примѣчаніе 2-ое. Евреи изъ вышепоименованныхъ 10-ти губерній могутъ перечисляться во всѣ мѣста Имперіи, лежащія въ общей чертѣ ихъ осѣдлости; въ другія же части Имперіи могутъ перечисляться только тѣ изъ нихъ, коимъ право повсемѣстного жительства въ Имперіи даровано особыми распоряженіями правительства. 5) Обыватели 10-ти поименованныхъ губерній, водворяющіеся въ прочихъ частяхъ Имперіи безъ пріобрѣтенія недвижимой собственности, могутъ приписываться ко всѣмъ обществамъ городскимъ, за исключениемъ столицъ и привилегированныхъ городовъ, съ соблюденіемъ порядка, опредѣленного для таковой приписки дѣйствующими въ Имперіи узаконеніями. 6) Приписка уроженцевъ означенныхъ 10-ти губерній къ сельскимъ обществамъ и волостямъ, совершается на основаніи правилъ, изложенныхъ въ положеніяхъ о крестьянахъ и въ дополнительныхъ къ онимъ постановленіяхъ. 7) Увольнительное на перечисленіе свидѣтельство (ст. 3—4), служить перечисляющемуся, въ теченіи 9-ти мѣсяцевъ и паспортомъ на свободное слѣдованіе и проживаніе въ той мѣстности, куда онъ переходитъ. Не водорвившися на избранномъ мѣстѣ въ теченіи сего срока, теряетъ право на перечисленіе, и мѣстное полицейское

go do ksiąg ludności stałej właściwej gminy lub cyrkułu policyjnego, zawiadamia o tem zwierzchność gubernijalną poprzedniego miejsca zamieszkania przesiedlającego się; o osobach zaś stanów opodatkowanych, nadto i miejscowością izbę skarbową, dla wykreślenia ich z rejestrów podatkowych. Przesiedleni z innych części Cesarstwa do jednej z wyżej wyszczególnionych 10-ciu gubernij, szlachta i kupcy, oprócz zapisania ich do ksiąg ludności, mają być zapisywani także, podług porządku ustanowionego, i do innych ksiąg właściwych. 4) Przesiedlenie się z wyżej wyszczególnionych 10-ciu gubernij do innych części Cesarstwa, dokonywa się na mocy świadectw uwalniających, wydawanych przez gubernatorów miejscowościowych, a w Warszawie przez ober-policmajstra, z zachowaniem istniejącego tam porządku wydawania takich świadectw. Kto uzyska świadectwo uwalniające, obowiązany jest w ciągu 9-ciu miesięcy, obrać sobie na miejscu swego nowego zamieszkania, sposób do życia i zapisać się do właściwego stanu lub do jednej z gmin miejskich albo wiejskich, na zasadzie praw obowiązujących w Cesarstwie. *Uwaga 1-sza.* Do czasu wydania nowego rozporządzenia, pozostaje wzbronionem przesiedlanie się osób pochodzenia polskiego z 10-ciu wyżej wyszczególnionych gubernij do gubernij północno-i południowo-zachodnich, oraz do gubernij tymże przyległych i prowincji Besarabskiej. *Uwaga 2-ga.* Żydzi z wyżej wyszczególnionych 10-ciu gubernij, mogą przesiedlać się do wszystkich miejscowości Cesarstwa, położonych w ogólnym obrębie ich zamieszkania; do innych zaś części Cesarstwa mogą przesiedlać się ci tylko z pomiędzy nich, którym prawo przemieszkiwania wszędzie w Cesarstwie, nadane zostało przez szczególne rozporządzenia rządu. 5) Mieszkańcy 10-ciu wyżej wyszczególnionych gubernij, którzy osiedlą się w innych częściach Cesarstwa bez nabycia majątku nieruchomości, mogą zapisywać się do wszystkich gmin miejskich, z wyjątkiem stolic i miast uprzewilejowanych, z zachowaniem porządku, ustanowionego dla takiego zapisywania się prawami obowiązującymi w Cesarstwie. 6) Zapisywanie się mieszkańców 10-ciu pomienionych gubernij do gmin wiejskich, dokonywa się na zasadzie przepisów, objętych ustawą o włościanach i dodatkowemi do niej postanowieniami. 7) Świadectwo uwalniające dla przesiedlenia się (art. 3—4), służy przesiedlającemu się, w ciągu 9-ciu miesięcy, jako paszport na wolny przejazd i pobyt w tej miejscowości, do której tenże przesiedla się. Kto nie osiedli się w miejscu obranem w ciągu tego terminu, ten utracą prawo na przesiedlenie się, i miejscowością władz policyjna postąpi z nim jako z przetrzymującym paszport. 8) Przesiedleni do wyżej wyszczególnionych 10-ciu gubernij, jak również z tych gubernij do innych części Cesarstwa, po dokonaniu formalności przesiedlenia się, wchodzą w użycie wszel-

начальством поступаетъ съ нимъ, какъ съ пресрочившимъ паспортъ. 8) Перечислившися въ вышеноменованнымъ 10-ть губерній, равно какъ изъ сихъ губерній въ прочія части Имперіи, по совершении перечисленія, вступаютъ во всѣ права и подчищаются всѣмъ обязанностямъ коренныхъ жителей избранного имп. мѣста, сохрания при томъ и всѣ личныя права и преимущества, коли они пользовались на прежнемъ мѣстѣ жительства. *Примѣчаніе.* Потомственные дворяне Имперіи, возвращающіеся въ 10-ти вышепоменованныхъ губерніяхъ и оставляющіе за собою недвижимое имѣніе въ прочихъ частяхъ Имперіи, освобождаются, если пожелаютъ, отъ службы по выборамъ и отъ обязанности участвовать въ дворянскихъ собранияхъ. Дворяне и почетные граждане Имперіи не подлежатъ ре-круцкой въ означенныхъ губерніяхъ повинности. 9) Перечислившися, имѣющіе право оставлять за собою и вновь приобрѣтать недвижимыя имущества на прежнемъ мѣстѣ жительства и въ прочихъ астахъ государства, — относительно приобрѣтенія, владѣнія, отчужденія и наслѣдства сего имущества, подлежатъ всѣмъ, какъ общимъ, такъ и особымъ законамъ, дѣйствующимъ въ той мѣстности, где находится таковое имущество. 10) Лица, оставляющія за собою владѣніе недвижимою собственностью на прежнемъ мѣстѣ жительства, или приобрѣвшія тамъ имущество по перечисленіи, пользуясь правами, съ владѣніемъ таковыми имуществомъ сопряженными, обязаны исполнять всѣ общія и частныя государственные и земскія повинности, лежащія на томъ имуществѣ; не оставляющія же за собою никакой недвижимой собственности на прежнемъ мѣстѣ жительства, освобождаются тамъ отъ всякихъ повинностей, и несутъ таковыя лишь по законамъ новаго мѣста жительства. II. Съ изданіемъ настоящихъ правилъ, дѣйствующіи въ Царствѣ Польскомъ, положение 27го Мая 1836 года и всѣ другія, несогласныя съ настоящими правилами постановленія, отменить, а равно замѣнить сими правилами приложения къ статьѣ 195-й Свода Законовъ о состояніяхъ, Тома IX, изданія 1857 года, правила о порядкѣ перечисленія обывателей Имперіи въ Царство Польское и обывателей Царства въ Имперію. Правительствующій сенатъ не оставить учinitъ къ исполненію сего надлежащее распоряженіе; — Правительствующій сенатъ *приказалъ:* О таковомъ Высочайшемъ Его Императорскаго Величества повелѣніи, для новемѣстнаго обнародованія и должностнаго, въ чемъ до кого касаться можетъ, исполненія, уведомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, министровъ и главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу въ дѣламъ оберъ-прокурора 1-го департамента

kich прав i ulegajÄ w wszelkim obowiązkom stałych mieszkańców obranej miejscowości; przyczem zachowują wszystkie osobiste prawa i prerogatywy, jakich używali w miejscu poprzedniego zamieszkania. *Uwaga.* Szlachta dziedziczna Cesarstwa, osiedlająca się w 10-ciu wyżej wyszczególnionych guberniach i pozostawiająca majątki nieruchomości w innych częściach Cesarstwa, uwalnia się, jeśli życzyć sobie tego będzie, od służby z wyborów i od obowiązku uczestniczenia w zgromadzeniach szlachty. Szlachta i poczesci obywatele Cesarstwa, nie ulegają powinności rekruckiej w pomienionych guberniach. 9) Przesiedlający się, mający prawo pozostawiania w swoim posiadaniu i nabywania na nowo majątków nieruchomości w poprzednim miejscu zamieszkania i w innych częściach państwa, ulegają pod względem nabywania, posiadania, zbywania i dziedziczenia takich majątków, wszystkim tak ogólnym, jakotek szczególnie prawom, obowiązującym w tej miejscowości, w której majątki takie są położone. 10) Osoby pozostawiające nadal w swoim posiadaniu majątki nieruchomości w miejscu poprzedniego zamieszkania, lub nabywające tam takieże majątki po przesiedleniu się, korzystając z praw z posiadaniem takich majątków połączonych, obowiązane są pełnić wszystkie ogólne i szczególne powinności państwowie i ziemskie, do tych majątków przywiązane; niepozostawiające zaś w swoim posiadaniu żadnego majątku nieruchomości w miejscu poprzedniego zamieszkania, uwalniają się tam od wszelkich powinności i ponoszą takowe jedynie podług praw nowego miejsca zamieszkania. II. Z wydaniem niniejszych przepisów, obowiązujące dotychczas w Królestwie Polskiem przepisy z d. 27 Maja 1836 roku, oraz wszelkie inne postanowienia, niezgodne z ninięszymi przepisami, przestają obowiązywać, jak również przepisy te zastąpić winny dołączone do art. 195 zbioru praw o stanach, tomu IX-go, wydania 1857 r., przepisy o porządku przesiedlania się mieszkańców Cesarsztwa do Królestwa Polskiego i mieszkańców Królestwa do Cesarsztwa. Rządzący senat nie omieszcza wydać, w celu wykonania ninięszego, właściwego rozporządzenia". Rządzący senat polecił: O takowym NAJWYŻSZYM JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Rozkazie, dla podania go do powszechnej wiadomości i należytego, w czem kogo dotycze wykonania, zawiadomić JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazkiego, Namiestnika w Królestwie Polskiem, ministrow i głównie zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych przez ukazy, a drugich przez złożenie do akt naczelnego prokuratora 1-ego departamentu rządzącego senatu kopij postanowienia senatu; również zawiadomić przez ukazy: komitet urządzający w Królestwie Polskiem, wszystkich jeneral-gubernatorów, gubernatorów wojennych, gubernatorów, wojskowego atamana nakaźnego wojska donskiego, naczelników miast, ober-po-

мента правительству ющаго сената кошій съ определенія сената; равнымъ образомъ уведомить указами: учредительныи въ Царствѣ Польскомъ комитетъ, всѣхъ генераль-губернаторовъ, военныхъ губернаторовъ, губернаторовъ, войскового наказнаго атамана войска донскаго, градоначальниковъ, с.-петербургскаго и московскаго оберъ-полиціймейстеровъ; дать знать указами: губернскимъ, областнымъ и войсковымъ правлениямъ, управлениямъ и палатамъ государственныхъ имуществъ, судебнымъ палатамъ: с.-петербургской, московской, харьковской и тифлисской, палатамъ уголовнаго и гражданскаго суда и всѣмъ прочимъ, подвѣдомственнымъ правительству ющему сенату, мѣстамъ и лицамъ; въ святѣйшій же правительству ющей суподѣ, во всѣ департаменты правительству ющаго сената и общія оныхъ собравія сообщить вѣдѣнія, а въ департаментѣ министерства юстиціи—кошій съ определенія, и припечатать въ установленномъ порядке.

Поля 8 дня 1868 года.

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

licmajstrów: St. Petersburgskiego i Moskiewskiego; oznać przez ukazy: zarządom gubernialnym, okręgowym i wojskowym, zarządom i izbom dóbr państwa, izbom sądowym: St. Petersburgskiej, Moskiewskiej, Charkowskię i Tyfliskię, izbom sądu kryminalnego i cywilnego i wszystkim innym podległym rządzącemu senatowi władzom i osobom; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim departamentom rządzącego senatu i ogólnemu ich zebraniu zakommunikować odpisy, a departamentowi ministerstwa sprawiedliwości—kopię postanowienia, i wydrukować według ustanowionego porządku.

Dnia 8 Lipca 1868 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 16 (28) Grudnia 1868 roku.

У К А З Ъ

Его ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО,
изъ Правительствующаго Сената.

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

По именному Его ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Высочайшему указу, данному правительствующему сенату въ 21-й Сентября (3-й Октября) день с. г., за собственноручнымъ Его ИМПЕРАТОРСКАГО, ВЕЛИЧЕСТВА подписаніемъ, въ которомъ изображенъ: „Въ послѣдствіе общихъ мѣръ по преобразованію гражданскаго въ губерніяхъ Царства Польскаго управлениія, съ полнымъ подчиненіемъ всѣхъ частей оного подлежащимъ министерствамъ, Мы, признали за благо, управление дѣлами греко-уніатскаго исповѣданія въ сихъ губерніяхъ подчинить папѣ же вѣдѣнію министра народнаго просвѣщенія, который имѣть войти, въ установленномъ порядке, съ представлениемъ о соотвѣтствующемъ сему главному положенію устройствѣ означеннаго управления. Правительствующій сенатъ не оставить учинить надлежащее къ исполненію настоящаго указа Нашего распоряженіе.“ — Правительствующій сенатъ приказалъ: Объ означенномъ Высочайшемъ Его ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА указѣ, для свѣдѣнія и должностнаго, въ чмъ до кого касаться будетъ, исполненія, уведомить Его ИМПЕРАТОРСКОЕ Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, министровъ и главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ оберъ-прокурора 1-го департамента правительствующаго сената коїи съ опредѣленіемъ сената, каковую сообщить и въ департаментъ министерства юстиціи, равно дать знать указами: учредительному въ Царствѣ Польскомъ комитету, всѣмъ генераль-губернаторамъ, военнымъ губернаторамъ, губернаторамъ, воинскому наказному атаману войска донскаго, градоначальникамъ, с.-петербургскому и московскому оберъ-полиціймейстерамъ, губернскимъ, войсковымъ и областнымъ правленіямъ, судебнымъ цалатамъ: с.-петербургской, московской, харьковской и тифлійской, палатамъ: гражданскаго и уголовнаго суда, казеннымъ, прибалтійской государственныхъ имуществъ, губерн-

U K A Z

JEGO CESARSKEJ MOŚCI, SAMOWŁADCY WSZECH ROSSIY,
z Rządzącego Senatu.

DO KOMITETU URZĄDZAJĄCEGO W KRÓLESTWIE POLSKIEM.

W skutek Imiennego JEGO CESARSKEJ MOŚCI ukazu NAJWYŻSZEGO do rządzącego senatu, w dniu 21 Września (3 Października) roku bieżącego wydanego, za własnoręcznym JEGO CESARSKEJ MOŚCI podpisem, w którym wyrażono: „W następstwie ogólnych środków do reorganizacji zarządu cywilnego w gubernijach Królestwa Polskiego, z zupełnym oddaniem wszystkich jego części pod władzę właściwych ministerstw, Uznaliśmy za stosowne oddać obecnie zarząd sprawami wyznania greko-unickiego w tych gubernijach pod zawiadyswanie ministra oświecenia publicznego, który wejść ma według ustalonego porządku, z przedstawieniem względem odpowiedniego temu zasadniczemu postanowieniu uorganizowania pomienionego zarządu. Rządzący senat nie omieszka wydać stosownego rozporządzenia w celu wykonania niniejszego Ukazu NASZEGO,” Rządzący Senat polecił: O pomienionym Imiennym NAJWYŻSZYM JEGO CESARSKEJ MOŚCI ukazie, dla wiadomości i należytego, w czem kogo dotyczyć to będzie, wykonania, zawiadomić JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukaskiego, Namiestnika w Królestwie Polskiem, ministrów i głównierządzających osobnimi wydziałami, jeduych przez ukazy, a drugich przez złożenie do akt naczelnego prokuratora 1-go departamentu rządzącego senatu kopii postanowienia senatu, którą zakomunikować także i departamentowi ministerstwa sprawiedliwości, jak również oznajmić przez ukazy: komitetowi urządzającemu w Królestwie Polskiem, wszystkim jeneral-gubernatorom, gubernatorom wojskowym, gubernatorom, wojskowemu nakaźnemu atamanowi wojska donskiego, naczelnikom miast, ober-policmajstrom St. Petersburgskiemu i Moskiewskiemu, rzadom gubernialnym, wojskowym i okręgowym, izbom sądowym: St. Petersburgskiej, Moskiewskiej, Charkowskiej i Tylfliskiej; izbom: sądu cywilnego i kryminalnego, skarbowym, nadbaltyckiej dóbr rządowych, zarządom gubernjalnym dóbr rządowych i wszystkim innym, podległym rządzącemu senatowi władzom rządowym i osobom urzędującym; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi,

скимъ управлениимъ государственныхъ имуществъ и всѣмъ про-
чимъ подвѣдомственнымъ правительствующему сенату присут-
ственнымъ мѣстамъ и должностнымъ лицамъ; въ святѣйшій же
правительствующей синодѣ, во всѣ департаменты правительству-
ющаго сената и общія оныхъ собранія, сообщать вѣдѣнія, а для при-
печатанія въ установленномъ порядке, конторѣ сепатской типо-
графіи даты извѣстіе.

Октября 4 дня 1868 года.

Впрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учрежденія Комуитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

wszystkim departamentom rządzacego senatu i ogólnym ich zebra-
niom zakommunikować edypy, a dla wydrukowania według ustanow-
ionego porządku, dać wiadomość kantorowi drukarni senatu.

Dnia 4 Października 1868 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учрежденія Комуитета, Сенаторъ,
(подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 16 (28) Grudnia 1868 roku.

По указу Его Величества

А Л Е К С А Н Д Р А II-go,

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царстве Польскомъ Комитетъ.

Въ развитіе утвержденныхъ б. совѣтомъ управлениі Царства: а) 15 (27) Февраля 1844 г. устава о страхованиі движимыхъ имуществъ отъ огня; б) 5 (17) Апрѣля того же года, устава о страхованиі строений отъ огня; в) 1 (13) Мая 1845 г., устава о страхованиі сухопутныхъ и водяныхъ транспортовъ, а также постановленія сего совѣта, отъ 18 (30) Іюля 1844 г. и изданныхъ въ развитіе сего послѣдняго б. правительственною комиссіею внутреннихъ дѣлъ подробныхъ правилъ о страхованиі пожизненныхъ капиталовъ и доходовъ, — учредительный комитетъ, по представлению члена-завѣдывающаго дѣлами комитета, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Дѣйствіе правилъ, изложенныхъ: а) въ ст. 70, 71 и 72 устава о страхованиі движимыхъ имуществъ отъ пожаровъ, утвержденного б. совѣтомъ управлениі Царства 15 (27) Февраля 1844 г., б) въ ст. 6 постановленія того же совѣта управлениі 18 (30) Іюля 1844 г. о страхованиі пожизненныхъ капиталовъ и доходовъ, и ст. 30 подробныхъ правилъ, изданныхъ въ развитіе сего постановленія б. правительственною комиссіею внутреннихъ дѣлъ 2 (14) Сентября 1844 г., и в) въ ст. 5 устава о страхованиі сухопутныхъ и водяныхъ транспортовъ, утвержденныхъ б. совѣтомъ управлениі 1 (13) Мая 1845 г., — о воспрещеніи жителямъ Царства Польскаго застраховывать вышеозначенныя имущества въ иностраннѣхъ страховыхъ обществахъ, безъ вѣдома и разрѣшения подлежащаго начальства, не касается россійскихъ страховыхъ обществъ, открывающихъ на законномъ основаніи свои агентства въ губерніяхъ Царства Польскаго; но имѣеть обязательную силу въ отношеніи къ страховымъ обществамъ собственно иностраннѣхъ державъ.

W Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

C E S A R Z A i S A M O W L A D C Y W S Z E C H R O S S Y I, K R Ô L A P O L S K I E G O,

W I E L K I E G O K S I E C I A F I N L A N D Z K I E G O,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

W rozwinięciu zatwierdzonych przez b. radę administracyjną Królestwa: a) dnia 15 (27) Lutego 1844 r., ustawy o zabezpieczeniu ruchomości od pożaru; b) dnia 5 (17) Kwietnia t. r., ustawy o zabezpieczeniu zabudowań od pożaru; c) dnia 1 (13) Maja 1845 r., ustawy o zabezpieczeniu transportów lądowych i wodnych, tudzież postanowienia tejże rady z dnia 18 (30) Lipca 1844 r. i wydanych w rozwinieciu onego przez b. komisję rządową spraw wewnętrznych, szczegółowych przepisów o zabezpieczeniach na życie, Komitet Urządzający, na przedstawienie członka-zawiaduającego czynnościami Komitetu, postanowił i stanowi:

Art. 1. Przepisy zawarte: a) w art. 70, 71 i 72 ustawy o zabezpieczeniu ruchomości od pożaru, przez b. radę administracyjną Królestwa w dniu 15 (27) Lutego 1844 r. zatwierdzonej; b) w art. 6 postanowienia tejże rady administracyjnej z dnia 18 (30) Lipca 1844 roku, o zabezpieczeniach na życie, jako też w art. 30 szczegółowych przepisów, w rozwinięciu tego postanowienia, przez b. komisję rządową spraw wewnętrznych, w dniu 2 (14) Września 1844 r. wydanych; i c) w art. 5 ustawy o zabezpieczeniu transportów lądowych i wodnych, przez b. radę administracyjną w dniu 1 (13) Maja 1845 roku zatwierdzonej, zabraniające mieszkańcom Królestwa Polskiego ubezpieczać wyżej wymienione przedmioty w zagranicznych towarzystwach ubezpieczeń, bez wiedzy i zezwolenia właściwej zwierzchności, nie dotyczą russkich towarzystw ubezpieczeń, prawnie otwierających swoje agencje w guberniach Królestwa Polskiego, lecz mają moc obowiązującą odnośnie do towarzystwa ubezpieczeń państw właściwie zagranicznych.

Согласно сему:

Ст. 2. Жителямъ здѣшняго края, дозволяется о принятіи къ застрахованію ихъ движимыхъ имуществъ отъ огня, пожизненныхъ капиталовъ и доходовъ, а также транспортируемыхъ сухимъ и водянымъ путемъ владей, обращаться, по ихъ желанію, къ подлежащему казенному страховому учрежденію или къ российскимъ страховымъ обществамъ, безъ всякаго ограничения.

Ст. 3. Но одно и тоже имущество или одинъ и тотъ же пожизненный капиталъ и доходъ, воспрещается страховать вдвойнѣ: въ казенномъ страховомъ учрежденіи и въ какомъ-либо изъ частныхъ страховыхъ обществъ; таковое дѣйствіе, какъ подлогъ, лишаетъ права на страховое возлагражденіе.

Ст. 4. Исполпѣ настоящеаго постановленія, которое должно быть влесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на члена-завѣдывающаго дѣлами учредительного комитета.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 265 засѣданіи, 6 (18) Сентября 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) Г. Бергъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 года.

Stosownie do tego:

Art. 2. Mieszkańcom tutejszego kraju, z żądaniem zabezpieczenia ich ruchomości od pożaru, kapitałów i dochodów na życiu ludzkiem opartych, tudzież transportowanych lądem lub wodą ładunków, wolno jest udawać się, podług ich życzenia, do właściwej rządowej instytucji ubezpieczeń, lub też do russkich towarzystw ubezpieczeń, bez wszelkiego ograniczenia.

Art. 3. Wszakże, jednego i tego samego przedmiotu, albo jednego i tego samego kapitału lub dochodu, na życiu ludzkiem opartego, zabrania się zabezpieczać podwójnie: w rządowej instytucji ubezpieczeń i w jakim bądź prywatnym towarzystwie ubezpieczeń; czyn taki, jako podstęp, pozbawia prawa do wynagrodzenia z funduszy ubezpieczeń.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na członka-zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego.

Działo się w Warszawie, na 265-m posiedzeniu, dnia 6 (18) Września 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

На основаніи Высочайше утвержденаго положенія комитета по дѣламъ Царства Польскаго отъ 10 Сентября 1868 года, учредительный комитетъ, по представленію члена-завѣдывающаго дѣлами комитета, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Дѣйствие Высочайшаго повелѣнія 22 Сентября 1866 года, изложеннаго въ постановлении учредительного комитета отъ 8 (20) Октября того же года, о порядкѣ выдачи ликвидационнаго вознагражденія по ординациіи графа Замойскаго, распространить на ординацию графа Велепольскаго.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возвлагается на центральную по крестьянскимъ дѣламъ и ликвидационную коммисію и на предсѣдателя польскаго банка.

Состоилось въ Варшавѣ, въ 268-мъ засѣданіи, 4 (16) Октября 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подпись) Гр. Берн.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskim.

Na^z zasadzie NAJWYŻEJ zatwierzonej uchwały Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego z dnia 10 Września 1868 roku, Komitet Urzadzajacy na przedstawienie członka-zawiadujacego czynnościami Komitetu, postanowił i stanowi:

Art. 1. Moc obowiązująca NAJWYŻSZEGO Rozkazu z dnia 22 Września 1866 roku, wyrażonego w postanowieniu Komitetu Urzadzajacego z dnia 8 (20) Października tegoż roku, o porządku wypłaty wynagrodzenia likwidacyjnego z ordynacji hrabiego Zamojskiego, rozciągającej się do ordynacji hrabiego Wielopolskiego.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na komisję: centralną spraw włościańskich i likwidacyjną tudzież na prezesa banku polskiego.

Działo się w Warszawie, na 268-m posiedzeniu, dnia 4 (16) Października 1868 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.
Dyrektor Kancellary, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 16 (28) Grudnia 1868 roku.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ КОМИТЕТУ.

Указомъ во 2-й (14-й) день Декабря 1867 года, въ Бозѣ почившій Родитель Нашъ пожаловалъ полковнику фонъ-дерѣ Ляуницу, Сувалкской губерніи, Кальварійскаго уѣзда, имѣніе Люлишки, съ принадлежащими къ ономъ фольварками, селеніями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годового дохода до 750 рублей. Нынѣ принимая во вниманіе, что съ учрѣденіемъ крестьянскихъ повинностей, на основаніи Нашего указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ, доходъ съ пожалованнаго имѣнія не соотвѣтствуетъ первоначальному окладу онаго, и, вслѣдствіе сего, желая оказать пособіе, въ видѣ особой Нашей милости владѣльцу маюратнаго владѣльца назначается въ теченіе сего 1868 года.

Ст. 1. Согласно положенію 4 (16) Октября 1835 года объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣши жалуемъ владѣльцу означеннаго маюратнаго подполковнику фонъ-дерѣ Ляуницу, въ вѣчное и потомственное владѣніе, Ломжинской губерніи, Островскаго уѣзда, часть фольварка Войтовство-Островъ со строеніями, съ ежегоднымъ доходомъ въ сорокъ семь рублей и лѣсной участокъ изъ Удржимскаго лѣсничества дачи Яражомбекъ, съ годовымъ доходомъ въ двѣсти двадцать рублей, со всѣми правами и угодьями, коими нынѣ пользуется казна.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ, совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, будутъ внесены въ новую ипотечную книгу для части фольварка Войтовство-Островъ съ лѣснымъ участкомъ.

Ст. 3. Владѣлецъ означеннаго имѣнія обязанъ нести всѣ по-даты и повинности, какъ нынѣ на немъ лежащія, такъ и тѣ, кои впредь будутъ установлены.

Ст. 4. Земля, нынѣ запитая копаржами, паробками, или другими сельскими работниками, должна быть предоставлена имъ въ собственность, на основаніи существующихъ постановленій.

Ст. 5. Все въ жалуемой части фольварка и лѣсной дачи находящееся, какъ то: посѣви, строенія и прочее, принадлежащее казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеприведеннаго положенія.

Ст. 6. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, равно повинностей и другихъ обязанностей, которыхъ особы бутуть подробнѣ опредѣлены, пожалованное имѣніе поступаетъ въ казенное управлѣніе на все времія, пока уплата оныхъ не будетъ вполнѣ произведена.

Ст. 7. Срокъ пожалованія считается съ 20 Мая (1 Июня) 1866 года, а вводъ во владѣніе маюратнаго владѣльца назначается въ теченіе сего 1868 года.

Ст. 8. При сдачѣ имѣнія владѣльцу, финансовое управлѣніе, согласно 1-й статьѣ настоящаго указа, положительно установить границы пожалованной части фольварка и лѣснаго участка, а также опредѣлить лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семъ основаніи сдаточный актъ, будеть служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 9. Пожалованное имѣніе перехода въ цѣломъ его составъ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному въ статьѣ 23-й, указа 2 (14) Декабря 1837 года, порядку наслѣдованія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяющи новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладывающи, а вслѣдствіе того продавасмо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

Ст. 10. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя жалуемаго владѣльца, должно быть установлено въ ипотекѣ, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 8-ю сего указа.

Ст. 11. Издержки по составленію акта, переписанію права собственности и по передачѣ имѣнія, уплачиваются владѣльцемъ.

Ст. 12. Согласно съ кореннымъ правиломъ, установленнымъ при пожалованіи маюратовъ въ Царствѣ Польскомъ, нынѣшній владѣлецъ маюратнаго имѣнія Люлишки, а равно наследники его не имѣютъ, ни въ какомъ случаѣ, права домагаться вознагражденія за тѣ убытки, которые могутъ послѣдовать съ теченіемъ времени отъ уменьшенія доходовъ, какъ съ означенного маюратнаго имѣнія, такъ и съ жалуемой симъ указанъ части фольварка Войтовство-Островъ съ лѣснымъ участкомъ.

Ст. 13. Исполнение настоящего указа, который долженъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ учредительному комитету возложить на финансовое управление.

На подлинномъ Собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

«АЛЕКСАНДРЪ.»

Въ С.-Петербургъ,

27 Октября 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго,

Статья-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Восинский.*

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинский.*

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

У К А З Ъ

УЧРЕДИТЕЛЬНОМУ КОМИТЕТУ.

Въ ознаменование особенного благоволенія Нашего къ заслугамъ покойнаго генераль-адъютанта барона Корфа 3-го, Ми, по представленію Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Всемилостивѣшь жалуемъ вдовѣ генераль-адъютанта барона Корфа 3-го, баронессѣ Аннѣ Корфѣ, въ вѣчное и потомственное владѣніе, съ правомъ распоряженія по своему усмотрѣнію, участки казенныхъ лѣсовъ: Каминского лѣсничества, Варшавской губерніи, дачу Дембскѣ, за исключеніемъ изъ оной 32 десятины лѣса и дачу Вейце; Лазовскаго лѣсничества, Петроковской губерніи, изъ дачи Крогулецъ Ш-й и часть IV округа; Турекскаго подлѣсничества, Калишской губерніи, изъ дачи Домбровице, оставшейся за казною части I и III округовъ, всего пространствомъ 978 десятинъ, кромѣ остающихся за казною усадьбы лѣсныхъ служителей, со всеми правами и обязанностями, казнѣ принадлежащими.

Ст. 2. Владѣлица обязана принять жалуемые лѣса въ такомъ состояніи, въ какомъ они будутъ находиться во время передачи ей оныхъ. Вводъ баронессы Корфѣ во владѣніе означенными лѣсами совершился по изданіи сего указа.

Ст. 3. При сдачѣ владѣлицѣ лѣсовъ, финансовое управление, согласно 1 статьѣ настоящаго указа, укажетъ границы пожалованныхъ лѣсныхъ участковъ и перепишетъ въ ипотекѣ право собственности на имя владѣлицы.

Ст. 4. Издержки по совершению акта пожалованія, переписанію права собственности и передачѣ лѣсовъ удовлетворяются владѣлице.

Ст. 5. Исполненіе настоящего указа, который долженъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ учредительному комитету возложить на финансовое управление.

На подлинномъ собственномъ Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Царскомъ Селѣ,

7 Ноября 1868 г.

Контрассигнировалъ: Управляющій Собственномъ Его Императорскаго Величества Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго, Статья-Секретарь, *Д. Набоковъ.*

Вѣрно:

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета, Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Вѣрно:

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комиссіи Юстиціи, *Восинский.*

Правитель Канцелярии, *Вл. Голевинский.*

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКОГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛАНДСКОГО,

и проч., и проч., и проч.,

Наместникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Въ исполненіе Монаршой Воли, изъяснившей въ данномъ на
мое имя въ 8 (20) день Июня 1867 г. Высочайшимъ рескриптомъ, объ
облегченіи дѣйствія мѣръ, которыя, независимо отъ личной отвѣт-
ственности, навлекли на себя лица, участвовавши въ мятежѣ 1863
— 1864 годовъ, постановляемъ:

Ст. 1. Прекратить всякия дальнѣйшия разысканія иму-
ществъ, какъ движимыхъ такъ и недвижимыхъ, принадлежащихъ
жителямъ Царства Польского, подвергшимся, за участіе въ послѣд-
немъ мятежѣ 1863 — 1864 годовъ дѣйствію постановленій о конфи-
скаціи ихъ собственности, и такія имущества, обнаруженія посль-
8 (20) Июня 1867 г., освободить отъ конфискаціи.

Ст. 2. Равномѣрно прекратить всякия дѣйствія относитель-
но конфискаціи тѣхъ изъ имуществъ подобного рода, которыя хо-
тя обнаружены до 8 (20) Июня 1867 г., но до этого срока въ казну
окончательно еще не поступили.

Ст. 3. Непоступившими окончательно въ казну, призна-
вать:

а) недвижимыя имущества, принадлежащія вышеозначен-
нымъ политическимъ преступникамъ въ цѣлости или части, по ко-
торымъ требуется предварительное производство иска судебнаго
порядкомъ, а иску сей до 8 (20) Июня 1867 г. не начатъ, или хотя
и начатъ, но до этого срока окончательно не рѣшено;

б) недвижимыя имущества, принадлежащія тѣмъ же престу-
пникамъ въ части, по коимъ требуется производство раздѣла судебнаго
порядкомъ, а дѣло о раздѣлѣ до 8 (20) Июня 1867 г. не нача-
то, или хотя и начато, но неокончено до этого срока;

в) всякия денежныя суммы и другія права, какъ обезпеченные
такъ и необезпеченные ипотекою, о коихъ до 8 (20) Июня 1867 г.
неокончены споры, классификаціи или раздѣлы, въ такой однако

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-го,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Namiestnik w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu WOLI MONARSZEJ, objawionej w wydanym na mo-
je imię w dniu 8 (20) Czerwca 1867 r. NAJWYŻSYM Reskrypcie
o zlagodzeniu mocy obowiązującej środków, jakie niezależnie od odpo-
wiedzialności osobistej, ściągnęły na siebie osoby, mające udział w ro-
koszu 1863 — 1864 r., postanawiam:

Art. 1. Zaniechać wszelkiego dalszego poszukiwania majątków
tak ruchomych jako tez nieruchomości, należących do mieszkańców
Królestwa Polskiego, którzy za udział w ostatnim rokoszu 1863 — 1864
roku ulegli skutkom postanowień co do konfiskaty ich własności, i takie
majątki, wysłedzone po 8 (20) Czerwca 1867 r., uwolnić z pod kon-
fiskaty.

Art. 2. Zaniechać również wszelkiego działania względem kon-
fiskaty majątków podobnego rodzaju, które lubo wysłedzone przed 8
(20) Czerwca 1867 r., jednak do tej daty ostatecznie jeszcze na skarb
nie przeszły.

Art. 3. Za nieprzeszłe ostatecznie na skarb uważać:

a) majątki nieruchomości, należące do wyżej wspomnionych poli-
tycznych przestępcoów w całości lub w części, które wymagały po-
przedniego poszukiwania na drodze sądowej, a proces do dnia 8 (20)
Czerwca 1867 r. nie został zaczęty, lub chociaż zaczęty, nie został do
tej daty ostatecznie rozsądzony;

b) majątki nieruchomości, do tychże przestępcołów w części należące,
względem których trzeba przedsiębrać działy sądowe, a działy przed
dniem 8 (20) Czerwca 1867 r. nierozpoczęte, lub chociaż rozpoczęte,
jednak do tej daty nieukończone;

c) wszelkie pieniężne summy i inne prawa, tak hypotecznie ubez-
pieczone jak i nieubezpieczone, o których do 8 (20) Czerwca 1867 r.

только мѣрѣ, въ какой суммы сіи не поступили въ казначейства до означенного срока, въ видѣ безусловной собственности казны;

2) движимости, которая хотя обнаружены, но до 8 (20) Июня 1867 года не проданы въ пользу казны.

Ст. 4. Движимыя и недвижимыя имущества, принадлежащія лицамъ упомянутой категории, на кои наложенъ секвестръ, освободить отъ запрещенія вмѣстѣ съ хранящимися въ польскомъ банкѣ доходами съ оныхъ.

Ст. 5. Финансовое управление, по просьбѣ имѣющихъ на то право лицъ, слагаетъ въ вышеприведенныхъ случаяхъ наложенный конфискаціи и секвестры, а равно разрѣшаетъ исключеніе изъ ипотечныхъ книгъ внесенныхъ въ оныя заявлений о конфискаціи или секвестрѣ.

Ст. 6. Имущества, по вышезложеннымъ правиламъ, освобожденныя отъ конфискаціи или секвестра, предоставить въ собственность законныхъ наследниковъ, или же отдать самимъ бывшимъ владельцамъ оныхъ, если они удостоялись Всемилостивѣйшаго прощенія, возвратились въ Царство Польское.

Ст. 7. Лица, которымъ возвращено подлежащее конфискаціи или секвестру имущество, или же имѣющіе ихъ права, принимаютъ таковое безъ всякихъ претензій къ казнѣ за время состоянія въ казенномъ управлении упомянутыхъ имуществъ, и должны исполнить все обязательства, принятая въ то время казною, по симъ имуществамъ.

Ст. 8. Исполненіе сего постановленія, которое имѣеть быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на финансовое управление въ правительственный коммісію юстиціи по принадлежности.

17 (29) Октября 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль,
(подпись) Графъ Бергъ.
Вѣро:

Завѣдывающій Финансовымъ Управлениемъ,
(подпись) Маркусъ.

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 года.

niepokoiczone sa spory, klassyfikacye i działy, o ile summy te do pomienionej daty nie wpłynęły, jako bezwarunkowa własność skarbową, do kass skarbowych;

d) ruchomości, które, chociaź wyśledzone, lecz do 8 (20) Czerwca 1867 r., na rzecz skarbu sprzedane nie zostały.

Art. 4. Ruchome i nieruchome majątki, należące do osób wzmiakowanej kategorii, na które nałożony sekwestr, uwolnić z pod sekwestrem łącznie z dochodami z nich znajdującymi się w depozycie banku polskiego.

Art. 5. Zarząd skarbowy, na prośbę osób mających do tego prawa, cofaję w powyższych wypadkach nałożone konfiskaty i sekwestra, oraz zarządzi wykreślenie z ksiąg hypotecznych wpisanych w nie ostrzeżeń o konfiskacie lub sekwestrze.

Art. 6. Majątki, na zasadzie powyższych prawideł, uwolnione z pod konfiskaty lub sekwestru, stają się własnością prawnych spadkobierców lub też wracają do poprzednich ich właścicieli, jeżeli ciż, po otrzymaniu NAJWYŻSZEGO przebaczenia, powrócili do Królestwa Polskiego.

Art. 7. Osoby, którym powrócono majątek ulegający konfiskacie lub sekwestrowi, albo mający ich prawa, obejmują takowy bez možności roszczenia do skarbu jakichkolwiek pretensji z czasu zostawienia tych majątków pod zarządem skarbowym, i obowiązane są wykonać wszelkie zobowiązania zaciągnięte przez skarb.

Art. 8. Wykonanie tego postanowienia, które w Dzialeku Praw ma być zamieszczone, wkłada się na zarząd skarbowy i na komisję rządową sprawiedliwości, w czem do nich należy.

Dnia 17 (29) Października 1868 r.

Za Zawѣdывающаго Финансовымъ въ Царствѣ Польскомъ
Управлениемъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подпись) Михаловскій.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosinski.

Dyrektor Kancellaryi, M. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 16 (28) Grudnia 1868 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКОГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Велѣствие представлія центральной по крестьянскимъ дѣламъ коммісіи, учредительный комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Для определенія правъ, приобрѣтенныхъ, въ силу Высочайшаго указа 28 Октября 1866 г., жителями тѣхъ городовъ, на которые распространялось вотчинное (доминіальное) право казны, а равно для определенія правъ, приобрѣтенныхъ на основаніи Высочайшихъ указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., мѣщанами-рольниками, поселенными въ сихъ же городахъ, составляются данилія мѣстными комиссарами или комиссіями по крестьянскимъ дѣламъ, въ присутствіи особо командированыхъ для сего чиновниковъ отъ финансового вѣдомства, бургомистра, наличныхъ домохозяевъ и трехъ постороннихъ свидѣтелей;

Ст. 2. При составлениі и утвержденіи данилій, какъ мѣстныхъ, такъ и центральная комиссія по крестьянскимъ дѣламъ руководствуются общими основаніями, указанными въ постановленіяхъ учредительнаго комитета, а именно: отъ 5 (17) Января 1867 г., о порядкѣ составлениі ликвидационныхъ проектовъ и табелей по городамъ и мѣстечкамъ; отъ 29 Декабря того же года, о составлениі и утвержденіи данилій для крестьянъ, поселенныхъ въ казенныхъ имѣніяхъ, и отъ 27 Сентября (9 Октября) 1868 г., о порядкѣ повѣрки и утвержденія ликвидационныхъ табелей на города.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWLADCY WSZECH ROSSIJI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

Na przedstawienie komisji centralnej spraw włościańskich, Komitet Urzadzajacy postanowił i stanowi:

Art. 1. Dla określenia praw, nabytych na mocy NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 28 Października 1866 roku, przez mieszkańców tych miast, do których rozciągało się dziedzicze (dominalne) prawo skarbu, jak również dla określenia praw, nabytych na zasadzie NAJWYŻSZYCH Ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku przez mieszkańców rolników, w tychże miastach osiadłych, ułożone być mają tabele nadawcze przez miejscowych komisarzy lub komisje spraw włościańskich, w obecności urzędników oddzielnie do tego przez władzę skarbową wydelegowanych, burmistrza, miejscowych gospodarzy domów i trzech świadków postronnych.

Art. 2. Przy układaniu i zatwierdzaniu tabel nadawczych, tak komisje miejscowe jako i centralna komisja spraw włościańskich stosować się mają do zasad ogólnych, wskazanych w postanowieniach Komitetu Urzadzajacego, a mianowicie: z dnia 5 (17) Stycznia 1867 roku, o porządku układania projektów i tabel likwidacyjnych z miast i miasteczek; z dnia 29 Grudnia tegoż roku, o układaniu i zatwierdzaniu tabel nadawczych dla włościan osiadłych w dobrach rzadowych; i z dnia 27 Września (9 Października) 1868 roku, o porządku sprawdzania i zatwierdzania tabel likwidacyjnych z miast.

Ст. 3. Исполнение настоящего постановления, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на центральную и мѣстныя комиссіи по крестьянскимъ дѣламъ и финансовое въ Царствѣ управление.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 273-мъ засѣданіи, 15 (27) Ноября 1868 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подпись) *Гр. Берій.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, wkłada się na centralną i miejskie komisje spraw włościńskich, tudzież na zarząd finansowy w Królestwie.

Działo się w Warszawie, na 273-em posiedzeniu, dnia 15 (27) Listopada 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancelaryi, *Wl. Holowiński.*

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го

ИМПЕРАТОРА и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великаго Князя Финляндскаго

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Принявъ во вниманіе, что существовавшій доселѣ порядокъ производства, по судебнѣмъ приговорамъ, вычетовъ изъ содержания служащихъ лицъ, не согласуется съ действующими въ Царствѣ Польскомъ, на основаніи Высочайшаго указа 19 (31) Декабря 1866 года, новыми кассовыми правилами, учредительный комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Всѣ судебныя запрещенія, относящіяся до содержания служащихъ лицъ, а равно опредѣленія о снятіи сихъ запрещеній должны быть передаваемы отнынѣ не въ кассы, а въ тѣ управлѣнія, въ вѣдомствѣ которыхъ помянутыя лица состоять на службѣ.

Ст. 2. Суммы, слѣдующія къ удержанию, по судебнѣмъ запрещеніямъ, изъ содержанія чиновниковъ, должны быть показываемы въ требовательныхъ вѣдомостяхъ управлѣній, прилагаемыхъ къ ассигновкамъ, ст обозначеніемъ въ текстѣ ассигновки или требовательной вѣдомости, въ распоряженіе какого мѣста выченныхъ суммы должны быть записаны (ст. 95 правилъ для распор. управлѣній).

Ст. 3. Выдача удержаныхъ суммъ производится казначействами по ассигновкамъ управлѣній, въ депозитъ которыхъ онѣ записаны; къ симъ ассигновкамъ прилагаются подлинныя судебнѣя опредѣленія.

Онастощемъ постановленіи, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поставить въ извѣстность завѣдывающаго финансовымъ управлѣніемъ и главнаго директора правительственной комиссіи юстиціи.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 269-мъ засѣданіи, 11 (23) Октября 1868 года.

Предсѣдатель Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Фельдмаршаль, (подпись) Г. Берівъ.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенаторъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Число опубликованія, 16 (28) Декабря 1868 г.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWLADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO;

etc., etc., etc.,

Komitet Urzadzajacy w Królestwie Polskiem.

Zważywszy, że istniejący dotychczas porządek dokonywania, z wyroków sądowych, potraęć z płacy osób w służbie zostających, nie zgadza się z nowemi przepisami kassowemi, obowiązującymi w Królestwie Polskiem na zasadzie Najwyższego Uzakzu z dnia 19 (31) Grudnia 1866 roku, Komitet Urzadzajacy postanowił i stanowi:

Art. 1. Wszelkie areszta sądowe, odnoszące się do płacy osób w służbie zostających, jak również odwołania takowych aresztów, mają być odtąd wnioszone nie do kass, lecz do tych zarządów, w wydziale których pomienione osoby na służbie zostają.

Art. 2. Summy, które w skutek aresztów sądowych przypadają do zatrzymania z płacy urzędników, powinny być wykazywane w listach płacy zarządów, dołączanych do assygnacji, z oznaczeniem w tekście assygnacji lub listy płacy, do rozporządzenia której władz, summy potrącone mają być zapisane (poz. 95 przepisów dla władz dyspon).

Art. 3. Wypłata sum zatrzymanych dokonywa się przez kassy, za assygnacjami tych zarządów, na depozyt których takowe są zapisane; do tych assygnacji winny być dołączone oryginalne dowody sądowe.

O postanowieniu niniejszym, które zamieszczone ma być w Dzienniku Praw, zawiadomić zawiadującego zarządem finansowym i dyrektora głównego komisji rządowej sprawiedliwości.

Działo się w Warszawie, na 269-m posiedzeniu, dnia 11 (23) Października 1868 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительного Комитета,
Сенatorъ, (подпись) Я. Соловьевъ.

Za zgodnośc:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 16 (28) Grudnia 1868 roku.

Списокъ Высочайшихъ Указамъ

и постановленіемъ,

заключающимся въ 68-мъ Томѣ Дневника Законовъ.

I. Высочайшие указы.

	<i>Страница.</i>
1. Высочайший указъ о продажѣ игральныхъ картъ	4
отъ 14 Февраля 1868 г.	
2. Высочайший указъ объ упраздненіи правительственной комиссіи внутреннихъ дѣлъ и о подчиненіи состоящихъ въ ея вѣдѣніи частей управлений, подлежащихъ учрежденіямъ Имперіи	18
отъ 29 Февраля 1868 г.	
3. Высочайше утвержденныя дополнительныя правила къ положенію о губернскомъ и уѣздномъ управлениі въ губерніяхъ Царства Польскаго	26
отъ 29 Февраля 1868 г.	
4. Высочайший указъ о выпускѣ облигаций на предъявителя, на сумму 1,500,000 руб. сер.	36
отъ 9 Марта 1868 г.	
5. Высочайший указъ о пожалованіи тайному советнику Мас-сону, части казеннаго лѣса.	72
отъ 20 Июля 1867 г.	
6. Высочайший указъ о пожалованіи поручику Симишину, части казеннаго лѣса	74
отъ 20 Июля 1867 г.	
7. Высочайший указъ о пожалованіи Михаилу Соболеву, казеннаго фольварка	76
отъ 20 Июля 1867 г.	
8. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру Шуль-гину, части казеннаго лѣса.	79
отъ 20 Июля 1867 г.	
9. Высочайший указъ о пожалованіи отставному полковнику Нейдгардту, части казенной лѣсной дачи.	81
отъ 20 Июля 1867 г.	

Spis Uzaków Najwyższych

i POSTANOWIEŃ,

zawartych w Dzienniku Praw w Tomie 68.

1. UKAZY NAJWYŻSZE.

	<i>Stronnicza.</i>
1. Uzak Najwyższy o przedaży kart do gry	5
z dnia 14 Lutego 1868 r.	
2. Uzak Najwyższy o zniesieniu komisji rządowej spraw wewnętrznych i o poddaniu zostających pod jej zawiadysieniem zarządów, pod zwierzchność właściwych władz Cesarsztwa	19
z dnia 29 Lutego 1868 r.	
3. Najwyżej zatwierdzone dodatkowe przepisy do ustawy o zarządzie gubernijalnym i powiatowym w guberniach Królestwa Polskiego	27
z dnia 29 Lutego 1868 r.	
4. Uzak Najwyższy o wypuszczeniu obligacyj na okaziciela, na summe 1,500,000 rs.	37
z dnia 9 Marca 1868 r.	
5. Высочайший указъ о пожалованіи тайному советнику Мас-сону, части казеннаго лѣса	72
отъ 20 Июля 1867 г.	
6. Высочайший указъ о пожалованіи поручику Симишину, части казеннаго лѣса.	74
отъ 20 Июля 1867 г.	
7. Высочайший указъ о пожалованіи Михаилу Соболеву, казеннаго фольварка	76
отъ 20 Июля 1867 г.	
8. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру Шуль-гину, части казеннаго лѣса	79
отъ 20 Июля 1867 г.	
9. Высочайший указъ о пожалованіи отставному полковнику Нейдгардту, части казенной лѣсной дачи	81
отъ 20 Июля 1867 г.	

	Страница.
10. Высочайший указъ о пожалованіи статскому советнику Окуневу, части казеннаго лѣса	83
отъ 20 Июля 1867 г.	
11. Высочайший указъ о пожалованіи наследницѣ полковника Сотникова, дѣвицѣ Вѣрѣ Герасимовой, части казеннаго лѣса	86
отъ 20 Июля 1867 г.	
12. Высочайший указъ о пожалованіи дѣйствительному статскому советнику Панютину, казеннаго фольварка	88
отъ 20 Июля 1867 г.	
13. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру Обручеву, казеннаго фольварка	91
отъ 20 Июля 1867 г.	
14. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-лейтенанту Сикстелю, казеннаго фольварка	94
отъ 20 Июля 1867 г.	
15. Высочайший указъ о пожалованіи отставному гвардію поручику Фези, части казеннаго фольварка	97
отъ 20 Июля 1867 г.	
16. Высочайший указъ о пожалованіи Михаилу Фролову, части казеннаго фольварка	100
отъ 20 Июля 1867 г.	
17. Высочайший указъ о пожалованіи барону Николаю Бистрому, казеннаго фольварка и части лѣсной дачи	103
отъ 31 Августа 1867 г.	
18. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру Дену, части казенныхъ лѣсныхъ участковъ	106
отъ 31 Августа 1867 г.	
19. Высочайший указъ о пожалованіи дочери генераль-маюра Болена, Александрѣ Лисецкой, казеннаго фольварка	108
отъ 31 Августа 1867 г.	
20. Высочайший указъ о пожалованіи дѣйствительному тайному советнику Прянишникову, казеннаго фольварка	111
отъ 22 Августа 1867 г.	
21. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту Лидерсу, казеннаго фольварка и части лѣсной дачи	114
отъ 22 Августа 1867 г.	
22. Высочайший указъ о пожалованіи графу Суворову Рымникскому, части казеннаго фольварка	117
отъ 12 Октября 1867 г.	

	Страница.
10. Высочайший указъ о пожалованіи статскому советнику Окуневу, части казеннаго лѣса	83
отъ 20 Июля 1867 г.	
11. Высочайший указъ о пожалованіи наследницѣ полковника Сотникова, дѣвицѣ Вѣрѣ Герасимовой, части казеннаго лѣса	86
отъ 20 Июля 1867 г.	
12. Высочайший указъ о пожалованіи дѣйствительному статскому советнику Панютину, казеннаго фольварка	88
отъ 20 Июля 1867 г.	
13. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру Обручеву, казеннаго фольварка	91
отъ 20 Июля 1867 г.	
14. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-лейтенанту Сикстелю казеннаго фольварка	94
отъ 20 Июля 1867 г.	
15. Высочайший указъ о пожалованіи отставному гвардію поручику Фези, части казеннаго фольварка	97
отъ 20 Июля 1867 г.	
16. Высочайший указъ о пожалованіи Михаилу Фролову, части казеннаго фольварка	100
отъ 20 Июля 1867 г.	
17. Высочайший указъ о пожалованіи барону Николаю Бистрому, казеннаго фольварка и части лѣсной дачи	103
отъ 31 Августа 1867 г.	
18. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру Дену, части казенныхъ лѣсныхъ участковъ	106
отъ 31 Августа 1867 г.	
19. Высочайший указъ о пожалованіи дочери генераль-маюра Болена, Александрѣ Лисецкой, казеннаго фольварка	108
отъ 31 Августа 1867 г.	
20. Высочайший указъ о пожалованіи дѣйствительному тайному советнику Прянишникову, казеннаго фольварка	111
отъ 22 Августа 1867 г.	
21. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту Лидерсу, казеннаго фольварка и части лѣсной дачи	114
отъ 22 Августа 1867 г.	
22. Высочайший указъ о пожалованіи графу Суворову Рымникскому, части казеннаго фольварка	117
отъ 12 Октября 1867 г.	

Страница.	
23. Высочайший указъ о пожалованіи князю Николаю Горчакову, части казеннаго фольварка	120
отъ 12 Октября 1867 г.	
24. Высочайший указъ о пожалованіи наследницѣ генераль-маюру Торнау, Елизаветѣ фонъ Торнау, части казеннаго фольварка	123
отъ 12 Октября 1867 г.	
25. Высочайший указъ о пожалованіи капитану Липранди, части казеннаго фольварка	126
отъ 12 Октября 1867 г.	
26. Высочайший указъ о пожалованіи отставному генераль-маюру Сахновскому, части казеннаго фольварка	129
отъ 16 Ноября 1867 г.	
27. Высочайший указъ о пожалованіи статскому советнику Набокову, фольварка и части казеннаго лѣса	132
отъ 16 Ноября 1867 г.	
28. Высочайший указъ о пожалованіи владѣлицѣ маюратнаго имѣнія Лосице, Языковой-Полешко, казенныхъ фольварковъ и участка лѣса	135
отъ 20 Декабря 1867 г.	
29. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-лейтнанту Паттону, казеннаго фольварка	138
отъ 31 Декабря 1867 г.	
30. Высочайший указъ о пожалованіи отставному генераль-маюру Иванову, казеннаго фольварка и части лѣсной дачи	141
отъ 31 Декабря 1867 г.	
31. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-лейтнанту Жуковскому, части казеннаго фольварка	144
отъ 31 Декабря 1867 г.	
32. Высочайший указъ о пожалованіи барону Петру Оffenбергу, фольварка и части казеннаго лѣса	147
отъ 31 Декабря 1867 г.	
33. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру Мандерштерну, казенныхъ фольварковъ	150
отъ 10 Февраля 1868 г.	
34. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру Свѣчину, фольварковъ и части казеннаго лѣса	153
отъ 22 Февраля 1868 г.	
35. Высочайший указъ о пожалованіи Александру Федоренкѣ, части казеннаго лѣса	156
отъ 22 Февраля 1868 г.	

Страница.	
23. Высочайший указъ, о пожалованіи князю Николаю Горчакову, части казеннаго фольварка	120
отъ 12 Октября 1867 г.	
24. Высочайший указъ о пожалованіи наследницѣ генераль-маюру Торнау, Елизаветѣ фонъ Торнау, части казеннаго фольварка	123
отъ 12 Октября 1867 г.	
25. Высочайший указъ о пожалованіи капитану Липранди, части казеннаго фольварка	126
отъ 12 Октября 1867 г.	
26. Высочайший указъ о пожалованіи отставному гераль-маюру Сахновскому, части казеннаго фольварка	129
отъ 16 Ноября 1867 г.	
27. Высочайший указъ о пожалованіи статскому советнику Набокову, фольварка и части казеннаго лѣса	132
отъ 16 Ноября 1867 г.	
28. Высочайший указъ о пожалованіи владѣлицѣ маюратнаго имѣнія Лосице, Языковой-Полешко, казенныхъ фольварковъ и участка лѣса	135
отъ 20 Декабря 1867 г.	
29. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-лейтнанту Паттону, казеннаго фольварка	138
отъ 31 Декабря 1867 г.	
30. Высочайший указъ о пожалованіи отставному генераль-маюру Иванову, казеннаго фольварка и части лѣсной дачи	141
отъ 31 Декабря 1867 г.	
31. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-лейтнанту Жуковскому, части казеннаго фольварка	144
отъ 31 Декабря 1867 г.	
32. Высочайший указъ о пожалованіи барону Петру Оffenбергу, фольварка и части казеннаго лѣса	147
отъ 31 Декабря 1867 г.	
33. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру Мандерштерну, казенныхъ фольварковъ	150
отъ 10 Февраля 1868 г.	
34. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру Свѣчину, фольварковъ и части казеннаго лѣса	153
отъ 22 Февраля 1868 г.	
35. Высочайший указъ о пожалованіи Александру Федоренкѣ, части казеннаго лѣса	156
отъ 22 Февраля 1868 г.	

Страница.	
36. Высочайший указъ о пожалованіи Елизавѣтѣ Спазиной-Тормасовой, части казеннаго лѣса	158
отъ 22 Февраля 1868 г.	
37. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту Милютину и другимъ одинадцати лицамъ, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками	160
отъ 3 Ноября 1867 г.	
38. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту Шварцу и другимъ шестнадцати лицамъ, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками	165
отъ 25 Января 1868 г.	
39. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту Сухозанету, казенныхъ фольварковъ съ прирѣзкою лѣсного участка	171
отъ 3 Ноября 1867 г.	
40. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту Бекаку, казенныхъ фольварковъ	174
отъ 9 Марта 1868 г.	
41. Высочайший указъ о пожалованіи барону Александру Фредериксу, казенного фольварка	177
отъ 14 Марта 1868 г.	
42. Высочайший указъ о пожалованіи тайному совѣтнику Милютину и другимъ четыремъ лицамъ, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками	180
отъ 9 Марта 1868 г.	
43. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-лейтенанту Хрущеву и генераль-маюру Крейцу, казенныхъ фольварковъ	184
отъ 9 Марта 1868 г.	
44. Высочайший указъ о пожалованіи графу Фридерику Ридигеру, казенныхъ фольварковъ съ лѣснымъ участкомъ .	187
отъ 19 Апрѣля 1868 г.	
45. Высочайший указъ о пожалованіи губернскому секретарю Станюкевичу, фольварковъ и части казенного лѣса .	190
отъ 19 Апрѣля 1868 г.	
46. Высочайший указъ о пожалованіи дѣйствительному статскому совѣтнику Честилину, казенныхъ фольварковъ съ прирѣзкою лѣсного участка	193
отъ 19 Апрѣля 1868 г.	
47. Высочайший указъ о пожалованіи тайному совѣтнику Арцимовичу и другимъ восьми лицамъ, казенныхъ фольвар-	

Страница.	
36. Высочайший указъ о пожалованіи Елизавѣтѣ Спазиной-Тормасовой, части казеннаго лѣса	158
отъ 22 Февраля 1868 г.	
37. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту Милютину и другимъ одинадцати лицамъ, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками	160
отъ 3 Ноября 1867 г.	
38. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту Шварцу и другимъ шестнадцати лицамъ, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками	165
отъ 25 Января 1868 г.	
39. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту Сухозанету, казенныхъ фольварковъ съ прирѣзкою лѣсного участка	171
отъ 3 Ноября 1867 г.	
40. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту Бекаку, казенныхъ фольварковъ	174
отъ 9 Марта 1868 г.	
41. Высочайший указъ о пожалованіи барону Александру Фредериксу, казенного фольварка	177
отъ 14 Марта 1868 г.	
42. Высочайший указъ о пожалованіи тайному совѣтнику Милютину и другимъ четыремъ лицамъ, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками	180
отъ 9 Марта 1868 г.	
43. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-лейтенанту Хрущеву и генераль-маюру Крейцу, казенныхъ фольварковъ	184
отъ 9 Марта 1868 г.	
44. Высочайший указъ о пожалованіи графу Фридерику Ридигеру, казенныхъ фольварковъ съ лѣснымъ участкомъ .	187
отъ 19 Апрѣля 1868 г.	
45. Высочайший указъ о пожалованіи губернскому секретарю Станюкевичу, фольварковъ и части казенного лѣса .	190
отъ 19 Апрѣля 1868 г.	
46. Высочайший указъ о пожалованіи дѣйствительному статскому совѣтнику Честилину, казенныхъ фольварковъ съ прирѣзкою лѣсного участка	193
отъ 19 Апрѣля 1868 г.	
47. Высочайший указъ о пожалованіи тайному совѣтнику Арцимовичу и другимъ восьми лицамъ, казенныхъ фольвар-	

	Страница.
варковъ съ лѣсными участками	196
отъ 25 Апрѣля 1868 г.	
48. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-лейтнанту Заболоцкому, части казеннаго фольварка	201
отъ 25 Апрѣля 1868 г.	
49. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру князю Зейнъ-Витгенштейну-Берлебургу и генераль-маюру Зенгеру, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками .	204
отъ 9 Мая 1868 г.	
50. Высочайший указъ о пожалованіи Николаю Гогелю, части казеннаго фольварка	207
отъ 9 Мая 1868 г.	
51. Высочайший указъ о подводахъ для иныхъ чиновъ наблюдательного состава корпуса жандармовъ	220
отъ 25 Января 1868 г.	
52. Высочайший указъ о пошлинахъ за право торговли и промысловъ	226
отъ 23 Мая 1868 г.	
53. Высочайший указъ о рекрутскомъ наборѣ	264
отъ 26 Июня (8 Іюля) 1868 г.	
54. Высочайше утвержденное положеніе о новой раскладкѣ квартирнаго сбора	304
отъ 31 Мая 1868 г.	
55. Высочайший указъ о пожалованіи Константину Семонтковскому, казеннаго лѣснаго участка	322
отъ 5 Іюля 1868 г.	
56. Высочайший указъ о пожалованіи тайному совѣтнику Кербедзу, казенныхъ фольварковъ съ участкомъ лѣса .	323
отъ 7 Іюля 1868 г.	
57. Высочайший указъ о пожалованіи Дмитрію Неѣлову, части казеннаго фольварка	325
отъ 7 Іюля 1868 г.	
58. Высочайший указъ о пожалованіи дѣйствительнымъ статскимъ совѣтникамъ: Готовцеву и Шфелю, а также генераль-маюру Моллеру, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками	328
отъ 7 Іюля 1868 г.	
59. Высочайший указъ о пожалованіи отставному тайному совѣтнику Бруевичу, части казеннаго лѣса	331
отъ 7 Іюля 1868 г.	
60. Высочайший указъ о пожалованіи Карлу Бурмейстеру, ка-	

	Stronnicza.
ковъ съ лѣсными участками	196
отъ 25 Апрѣля 1868 г.	
48. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-лейтнанту Заболоцкому, части казеннаго фольварка	201
отъ 25 Апрѣля 1868 г.	
49. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-маюру князю Зейнъ-Витгенштейну-Берлебургу и генераль-маюру Зенгеру, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками .	204
отъ 9 Мая 1868 г.	
50. Высочайший указъ о пожалованіи Николаю Гогелю, части казеннаго фольварка	207
отъ 9 Мая 1868 г.	
51. Ukaz Najwyższy o podwodach dla niższych stopni nadzorczeego składu korpusu żandarmów	221
z dnia 25 Stycznia 1868 r.	
52. Ukaz Najwyższy o opłatach za prawo handlu i procederów .	227
z dnia 23 Maja 1868 r.	
53. Ukaz Najwyższy o poborze do wojska	265
z dnia 26 Czerwca (8 Lipca) 1868 r.	
54. Najwyżzej zatwierdzona ustawa o nowym rozkładzie składki kwaterunkowej	305
z dnia 31 Maja 1868 r.	
55. Высочайший указъ о пожалованіи Константину Семонтковскому, казеннаго лѣснаго участка	322
отъ 5 Іюля 1868 г.	
56. Высочайший указъ о пожалованіи тайному совѣтнику Кербедзу, казенныхъ фольварковъ съ участкомъ лѣса .	323
отъ 7 Іюля 1868 г.	
57. Высочайший указъ о пожалованіи Дмитрію Неѣлову, части казеннаго фольварка	325
отъ 7 Іюля 1868 г.	
58. Высочайший указъ о пожалованіи дѣйствительнымъ статскимъ совѣтникамъ: Готовцеву и Шфелю, а также генераль-маюру Моллеру, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками	328
отъ 7 Іюля 1868 г.	
59. Высочайший указъ о пожалованіи отставному тайному совѣтнику Бруевичу, части казеннаго лѣса	331
отъ 7 Іюля 1868 г.	
60. Высочайший указъ о пожалованіи Карлу Бурмейстеру, ка-	

	Страница.
зенного фольварка	333
отъ 26 Июля 1868 г.	
61. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-фельдмаршалу графу Бергу, казенныхъ фольварковъ	356
отъ 7 Июля 1868 г.	
62. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту барону Рамзаю, казенныхъ фольварковъ съ участкомъ лѣса	359
отъ 7 Июля 1868 г.	
63. Высочайший указъ объ отчужденіи подъ постройку варшавско-тереспольской желѣзной дороги, участка земли изъ фольварка Дзвевуле	390
отъ 7 (19) Августа 1868 г.	
64. Высочайший указъ о пожалованіи статсь-секретарю Набокову, казенныхъ фольварковъ съ участкомъ лѣса	394
отъ 28 Июля (9 Августа) 1868 г.	
65. Высочайший указъ о пожалованіи тайному советнику Стрынкевичу, казенныхъ фольварковъ и лѣсныхъ участковъ	397
отъ 28 Июля (9 Августа) 1868 г.	
66. Высочайший указъ о пожалованіи генераль лейтенантамъ: Бельгарду 2-му, Ганецкому 2-му и Дрейеру, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками	400
отъ 23 Сентября 1868 г.	
67. Высочайший указъ о пожалованіи Носачу Носкову, казенаго фольварка съ частью лѣса	404
отъ 23 Сентября 1868 г.	
68. Высочайший указъ о пожалованіи наследницѣ генераль-маюра Мартынцова, Александрѣ Власовой, казенныхъ фольварковъ съ частью лѣса	407
отъ 23 Сентября 1868 г.	
69. Высочайший указъ о пожалованіи тайному советнику Витте, казенныхъ фольварковъ	410
отъ 23 Сентября 1868 г.	
80. Высочайший указъ о перечисленіи жителей Имперіи въ губерніи Царства и обратно	420
отъ 8 Июля 1868 г.	
71. Высочайший указъ о подчиненіи управлениі дѣлами греко-уніатскаго исповѣданія, вѣдѣнію министра народнаго просвѣщенія	428
отъ 4 Октября 1868 г.	
72. Высочайший указъ о пожалованіи подполковнику фонъ деръ Лиуничу, части казеннаго фольварка съ лѣснымъ	

	Stronnicza
зенного фольварка	333
отъ 26 Июля 1868 г.	
61. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-фельдмаршалу графу Бергу, казенныхъ фольварковъ	356
отъ 7 Июля 1868 г.	
62. Высочайший указъ о пожалованіи генераль-адъютанту барону Рамзаю, казенныхъ фольварковъ съ участкомъ лѣса	359
отъ 7 Июля 1868 г.	
63. Ukaz Najwyzszy o wywłaszczeniu pod budowę drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej części gruntu z folwarku Dziewule	391
z dnia 7 (19) Sierpnia 1868 r.	
64. Высочайший указъ о пожалованіи статсь-секретарю Набокову, казенныхъ фольварковъ съ участкомъ лѣса	394
отъ 28 Июля (9 Августа) 1868 г.	
65. Высочайший указъ о пожалованіи тайному советнику Стрынкевичу, казенныхъ фольварковъ и лѣсныхъ участковъ	397
отъ 28 Июля (9 Августа) 1868 г.	
66. Высочайший указъ о пожалованіи генераль лейтенантамъ: Бельгарду 2-му, Ганецкому 2-му и Дрейеру, казенныхъ фольварковъ съ лѣсными участками	400
отъ 23 Сентября 1868 г.	
67. Высочайший указъ о пожалованіи Носачу Носкову, казенаго фольварка съ частью лѣса	404
отъ 23 Сентября 1868 г.	
68. Высочайший указъ о пожалованіи наследницѣ генераль-маюра Мартынцова, Александрѣ Власовой, казенныхъ фольварковъ съ частью лѣса	407
отъ 23 Сентября 1868 г.	
69. Высочайший указъ о пожалованіи тайному советнику Витте, казенныхъ фольварковъ	410
отъ 23 Сентября 1868 г.	
70. Ukaz Najwyzszy o przesiedleniu się mieszkańców Cesarstwa do gubernij Królestwa i nawzajem	421
z dnia 8 Lipca 1868 r.	
71. Ukaz Najwyzszy o oddaniu zarządu wyznania greko-unickiego, pod zawiadywanie ministra oświecenia publicznego	429
z dnia 4 Października 1868 r.	
72. Высочайший указъ о пожалованіи подполковнику фонъ деръ Лиуничу, части казеннаго фольварка съ лѣснымъ	

	Страница.
участкомъ	438
отъ 27 Октября 1868 г.	
73. Высочайший указъ о пожалованіи вдовѣ генераль-адью- тanta барона Корфа З-го, баронессѣ Аннѣ Корфѣ, участковъ казенныхъ лѣсовъ	441
отъ 7 Ноября 1868 г.	
74. Высочайший указъ объ отчужденіи подъ расширение района александровской цитадели одинадцати мѣстностей въ Варшавѣ	14
отъ 20 Февраля 1868 г.	
75. Высочайший указъ объ отчужденіи для расширения Вроней улицы въ г. Варшавѣ, части поземельного участка въ Варшавѣ	16
отъ 20 Февраля 1868 г.	

II. Постановления Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ.

1. Постановление о преимуществахъ, предоставляемыхъ ниж- нимъ чинамъ варшавской полиціи и пожарной команды	362
отъ 17 (29) Июля 1868 г.	
2. Постановление о прекращеніи всякаго дѣйствія относитель- но конфискаціи имуществъ, принадлежащихъ лицамъ уча- ствовавшимъ въ мятежѣ 1863—1864 годовъ	442
отъ 17 (29) Октября 1868 г.	

III. Постановления Учредительного въ Царствѣ Польскомъ Комитета.

1. Постановление объ учрежденіи въ сел. Рыкахъ торговъ	42
отъ 8 (20) Марта 1868 г.	
2. Постановление о распространеніи на владѣльцевъ горо- довъ, правилъ о зачетѣ владѣльцамъ земскихъ имѣній процентовъ съ ликвидационныхъ листовъ въ уплату не- домокъ по привилегированнымъ и другимъ долгамъ	44
отъ 26 Марта (7 Апрѣля) 1868 г	
3. Постановление о правахъ и преимуществахъ для ниж- нихъ чиновъ земской стражи	46
отъ 19 Апрѣля (1 Мая) 1868 г.	

	Stronnicza.
участкомъ	438
отъ 27 Октября 1868 г.	
73. Высочайший указъ о пожалованіи вдовѣ генераль-адью- тanta барона Корфа З-го, баронессѣ Аннѣ Корфѣ, участ- ковъ казенныхъ лѣсовъ	441
отъ 7 Ноября 1868 г.	
74. Ukaz Najwyższy o zajęciu na rozszerzenie obrębu cytadeli Alexandrowskiej, jedenastu nieruchomości w m. Warszawie.	15
z dnia 20 Lutego 1868 r.	
75. Ukaz Najwyższy o zajęciu dla rozszerzenia Wroniej ulicy w Warszawie, części gruntu w Warszawie	17
z dnia 20 Lutego 1868 r.	

II. POSTANOWIENIA NAMIESTNIKA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

1. Postanowienie o prerogatywach dla niższych stopni war- szawskiej policji i pożarnej komendy	363
z dnia 17 (29) Lipca 1868 r.	
2. Postanowienie o zaniechaniu wszelkiego działania co do kon- fiskaty majątków, należących do osób, które miały udział w rokoszu 1863—1864 roku.	443
z dnia 17 (29) Października 1868 r.	

III. POSTANOWIENIA KOMITETU URZĄDZAJĄCEGO W KRÓLESTWIE POLSKIM.

1. Postanowienie o ustanowieniu we wsi Rykach targów	43
z dnia 8 (20) Marca 1868 r.	
2. Postanowienie o rozciągnięciu do właścicieli miast przepi- sów o zaliczaniu właścicielom dóbr ziemskich procentów od listów likwidacyjnych na upłatę zaległych należności u- przywilejowanych i innych opłat	45
z dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1868 r.	
3. Postanowienie o prawach i prerogatywach niższych stopni straży ziemskiej	47
z dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.	

Страница.	
4. Постановление о присоединении имѣнія Высоке къ ordinaciї графовъ Замойскихъ	48
отъ 19 Апрѣля (1 Мая) 1868 г.	
5. Постановление о подводахъ для офицеровъ пограничной стражи и таможенныхъ чиновниковъ	52
отъ 19 Апрѣля (1 Мая) 1868 г.	
6. Постановление изданное въ дополненіе къ Высочайшему указу объ упраздненіи комиссіи внутреннихъ дѣлъ отъ 19 Апрѣля (1 Мая) 1868 г.	54
7. Постановление о казенныхъ печатахъ для губерній и уѣздовъ и присутственныхъ лицъ	60
отъ 19 Апрѣля (1 Мая) 1868 г.	
8. Постановленіе о порядкѣ взиманія страховыхъ складокъ изъ строеній, бывшихъ дворскими, но перешедшихъ въ собственность крестьянъ	62
отъ 12 (24) Апрѣля 1868 г.	
9. Постановленіе объ избавленіи отъ тѣлеснаго наказанія, за полицейские проступки, городскихъ жителей . .	70
отъ 26 Апрѣля (8 Мая) 1868 г.	
10. Постановление объ извлечениіи институтскихъ капиталовъ изъ частныхъ ипотекъ при продажѣ имѣній съ публичныхъ торговъ.	210
отъ 7 (19) Мая 1868 г.	
11. Постановление о столовыхъ деньгахъ для вице-губернаторовъ, за время исправления ими должности губернатора	214
отъ 7 (19) Мая 1868 г.	
12. Постановление объ участіи арендаторовъ казенныхъ имѣній въ отбываніи гминныхъ повинностей	216
отъ 24 Мая (5 Июня) 1868 г.	
13. Постановление объ обмѣнѣ наличными деньгами поврежденныхъ купоновъ отъ ликвидационныхъ листовъ . .	218
отъ 31 Мая (12 Июня) 1868 г.	
14. Постановление о подводахъ для нижнихъ чиновъ наблюдательного состава корпуса жандармовъ	224
отъ 10 (22) Мая 1868 г.	
15. Постановление утверждающее инструкцію для сельскихъ гминныхъ войтовъ объ опекахъ и охраненіи наслѣдства для малолѣтнихъ и отсутствующихъ	238
отъ 7 (19) Июня 1868 г.	

4. Postanowienie o przyłączeniu dóbr Wysokie do ordynacji hrabiów Zamojskich	49
z dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.	
5. Postanowienie o podwodach dla oficerów straży pograniczej i urzędników komór celnych	53
z dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.	
6. Postanowienie wydane w dopełnieniu ukazu Najwyższego o zniesieniu komisji rządowej spraw wewnętrznych	55
z dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.	
7. Postanowienie o pieczęciach rządowych dla guberni i powiatów, oraz dla osób urzędujących	61
z dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.	
8. Postanowienie o składce ognowej od zabudowań dworskich, które przeszły na własność włościan	68
z dnia 12 (24) Kwietnia 1868 r.	
9. Postanowienie o uwolnieniu od kary cielesnej, za wykroczenia policyjne, mieszkańców miast	71
z dnia 26 Kwietnia (8 Maja) 1868 r.	
10. Postanowienie o ściąganiu kapitałów instytutowych z hypothek prywatnych przy sprzedaży dóbr przez licytację	211
z dnia 7 (19) Maja 1868 r.	
11. Postanowienie o udzielaniu pieniędzy stołowych wice-gubernatorom, za czas pełnienia obowiązków gubernatora . .	215
z dnia 7 (19) Maja 1868 r.	
12. Postanowienie o udziale dzierżawców dóbr rządowych w odbywaniu powinności gminnych	217
z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1868 r.	
13. Postanowienie o wymianie na gotówkę uszkodzonych kuponów od listów likwidacyjnych	219
z dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1868 r.	
14. Postanowienie o podwodach dla niższych stopni nadzorczeego składu korpusu żandarmów	225
z dnia 10 (22) Maja 1868 r.	
15. Postanowienie zatwierdzające instrukcję dla wójtów gmin wiejskich o opiekach i zabezpieczeniu spadku dla małoletnich i nieobeconych	239
z dnia 7 (19) Czerwca 1868 r.	

Страница.	
16. Постановление о введении въ Царство Польское таможен- наго устава Империи	314
отъ 7 (19) Июня 1868 г.	
17. Постановление о назначении и увольнении подраввийшъ и духовныхъ при еврейскихъ молитвенныхъ домахъ	336
отъ 14 (26) Июня 1868 г.	
18. Постановление объ эмеритальныхъ вычетахъ изъ жалова- ния чиновниковъ, перешедшихъ изъ Империи на службу въ губерніи Царства	338
отъ 14 (26) Июня 1868 г.	
19. Постановление о выдаче третьего жалованья чиновни- камъ перемѣщаемымъ изъ одного мѣста на другое по определѣнію правительства	342
отъ 14 (26) Июня 1868 г.	
20. Постановление изданное въ дополненіе Высочайше утвержденныхъ правилъ о правахъ и преимуществахъ русскихъ чиновниковъ, служащихъ въ губерніяхъ Цар- ства	344
отъ 18 (30) Июня 1868 г.	
21. Постановление о именовании впредь Минского уѣзда, Но- во-Минскаго	350
отъ 28 Июня (10 Июля) 1868 г.	
22. Постановление о течениі процентовъ по ликвидационнымъ листамъ, причитающимся по такимъ городскимъ имѣ- ніямъ, владѣльцы коихъ не представили въ срокъ ликви- дационныхъ табелей	352
отъ 2 (14) Июля 1868 г.	
23. Постановление о вс помошествованіи чиновникамъ остав- ляемымъ за штатомъ	366
отъ 16 (28) Августа 1868 г.	
24. Постановление о порядке выдачи ликвидационного возна- гражденія по ординаціи графа Замойскаго	370
отъ 16 (28) Августа 1868 г.	
25. Постановление о рѣшеніи дѣлъ о возвратѣ страховате- лемъ непадлежаще уложенныхъ ими страховыхъ сбо- ровъ	372
отъ 26 Июля (7 Августа) 1868 г.	
26. Постановление объ отчужденіи крестьянскихъ земель на общественные надобности	376
отъ 19 (31) Июля 1868 г.	

Stronnicza.	
16. Postanowienie o wprowadzeniu do Królestwa Polskiego usta- wy celnej Cesarstwa	315
z dnia 7 (19) Czerwca 1868 r.	
17. Postanowienie o mianowaniu i uwalnianiu podrabinów i du- chownych przy żydowskich domach modlitwy	337
z dnia 14 (26) Czerwca 1868 r.	
18. Postanowienie o opłacie składki emerytalnej przez urzędników, którzy przeszli z Cesarsztwa na służbę do gubernij Królestwa	339
z dnia 14 (26) Czerwca 1868 r.	
19. Postanowienie o zaliczaniu czteromiesięcznej płacy urzędnikom przenoszonym z jednego miejsca do drugiego z rozpo- rządzenia rządu	343
z dnia 14 (26) Czerwca 1868 r.	
20. Postanowienie wyданie w rozwinięciu NAJWYŻEJ zatwierdzon- ych przepisów o prawach i prerogatywach russkich urzę- dników, służących w guberniach Królestwa	345
z dnia 18 (30) Czerwca 1868 r.	
21. Postanowienie o zmianie nazwy powiatu Mińskiego, na No- wo-Miński	351
z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r.	
22. Postanowienie o biegu procentów od listów likwidacyjnych z dóbr miejskich, właściciele których nie przedstawili w terminie tabel likwidacyjnych	353
z dnia 2 (14) Lipca 1868 r.	
23. Postanowienie o zasiłkach dla urzędników spadłych z etatu	367
z dnia 16 (28) Sierpnia 1868 r.	
24. Postanowienie o porządku wypłaty wynagrodzenia likwida- cyjnego z ordynacji hr. Zamojskiego	371
z dnia 16 (28) Sierpnia 1868 r.	
25. Postanowienie o decydowaniu interesów, dotyczących zwro- tu ubezpieczającym składek ogniwowych nienależnie przez nich wniesionych	373
z dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) 1868 r.	
26. Postanowienie o zbywaniu gruntów włościańskich na użytk publiczny	377
z dnia 19 (31) Lipca 1868 r.	

Страница.	
27. Постановление о добавочномъ сборѣ къ подымной подати. отъ 19 (31) Июля 1868 г.	380
28. Постановление объ измѣненіяхъ въ составѣ и штатахъ варшавской городской полиціи	384 отъ 19 (31) Июля 1868 г.
29. Постановление дополняющее правила о страховании пораго скота отъ чумы	414 отъ 16 (28) Августа 1868 г.
30. Постановление о сугочныхъ деньгахъ, назначаемыхъ чиновникамъ, канцелярскимъ и нижнимъ служителямъ	418 отъ 6 (18) Сентября 1868 г.
31. Постановление о страховании движимыхъ имуществъ отъ огня и т. п.	432 отъ 6 (18) Сентября 1868 г.
32. Постановление о порядке выдачи ликвидационного вознаграждения по ординации графа Велѣпольского	436 отъ 4 (16) Октября 1868 г.
33. Постановление о порядке составленія данныхъ въ городахъ, на которые распространялось вотчинное право казны.	446 отъ 15 (27) Ноября 1868 г.
34. Постановление о новомъ порядке производства, по судебнымъ приговорамъ, вычетовъ изъ содержания служащихъ лицъ	450 отъ 11 (23) Октября 1868 г

КОНЕЦЪ.

Stronnicza.	
27. Postanowienie o opłacie dodatkowej przy podatku podymnego z dnia 19 (31) Lipca 1868 r.	381
28. Postanowienie o zmianach w składzie i etatach warszawskiej policji miejskiej	385 z dnia 19 (31) Lipca 1868 r.
29. Postanowienie uzupełniające przepisy o ubezpieczaniu bydła rogatego od księgoszusu.	415 z dnia 16 (28) Sierpnia 1868 r.
30. Postanowienie o dyetach dla urzędników, kancelistów i службы niższej.	419 z dnia 6 (18) Września 1868 r.
31. Postanowienie o zabezpieczaniu ruchomości od pożaru i t. p.	433 z dnia 6 (18) Września 1868 r.
32. Postanowienie o porządku wypłaty wynagrodzenia likwidacyjnego z ordynacji hr. Wielopolskiego	437 z dnia 4 (16) Października 1868 r.
33. Postanowienie o porządku układania tabel nadawczych w miastach, do których rozciągało się dziedziczne prawo skarbu.	447 z dnia 17 (29) Listopada 1868 r.
34. Postanowienie o nowym porządku dokonywaniu aresztów sądowych z płacy osób w służbie zostających	451 z dnia 11 (23) Października 1868 r.

KONIEC.

P. 2183.

